

การนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของสำนักงานอัยการ
คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีไปปฏิบัติในพื้นที่
อำเภอทับนทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี

กาญจนา รุ่งเกียรติกุล

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
พฤษภาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ กาญจนา รุ่งเกียรติกุล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ของมหาวิทยาลัยบูรพา
ได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....*สิทธิน*.....*ป.น. (วิ.ญ.ร.)*.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์จักษุชัย สือประเสริฐสิทธิ์)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....*[Signature]*.....ประธาน
(อาจารย์ ดร. กิจฐเขต ไกรวาส)

.....*สิทธิน*.....*ป.น. (วิ.ญ.ร.)*.....กรรมการ
(อาจารย์จักษุชัย สือประเสริฐสิทธิ์)

.....*อ. นันทน*.....กรรมการ
(อาจารย์เอกลักษณ์ ณีถุทธิ์)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

.....*[Signature]*..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พันธ์นัย ธารเสนา)

วันที่...21...เดือน.....พฤษภาคม.....พ.ศ....2558.....

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากท่านอาจารย์จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ ที่กรุณาให้แนวทาง คำปรึกษา ข้อชี้แนะ ข้อแนะนำ ข้อคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในทุกขั้นตอนของงานวิจัย อาจารย์ ดร.กฤษฎา นันทเพ็ชร อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ จ.ศ.อ.สุรพล ขำเดช นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ รักษาการ ในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรี และ จ.ศ.ต.กิตติภณ สืบมา นิตกรชำนาญการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย ภาค 2 ที่ได้ให้คำแนะนำที่ดีในการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้ศึกษาวิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณะท่านอัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ซึ่งเป็นผู้สนับสนุน ข้อมูล และคอยเป็นที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือให้งานนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อน ๆ ที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุน และเป็นกำลังใจเสมอมา ตลอดจนผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทุกท่าน แม้มีอาชญากรรม ณ ที่นี้ ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และช่วยเหลือผู้ศึกษาได้เป็นอย่างดี จนทำให้การศึกษาค้นคว้านี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

กาญจนา รุ่งเกียรติกุล

56930135: สาขาวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; รป.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: นโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย/ สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ
และช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี

กาญจนา รุ่งเกียรติกุล: การนํานโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่
ประชาชนของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีไปปฏิบัติ
ในพื้นที่อำเภอภินทร์บุรีและอำเภอนาดิ จังหวัดปราจีนบุรี (THE IMPLEMENTATION OF
POLICIES ON PUBLIC RIGHTS PROTECTION AND LEGAL ASSISTANCE BY OFFICE
OF PUBLIC PROSECUTION FOR RIGHTS PROTECTION, LEGAL ASSISTANCE AND
EXCUTION IN AMPHOE KABIN BURI AND NADI, PRACHIN BURI PROVINCE)

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: จักรชัย ตื่อประเสริฐสิทธิ, ศศ.ม. 201 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการนํานโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ
ทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่
อำเภอภินทร์บุรีและอำเภอนาดิ จังหวัดปราจีนบุรี และเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการนําน
นโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ
ทางกฎหมายและการบังคับคดีในพื้นที่อำเภอภินทร์บุรีและอำเภอนาดิ จังหวัดปราจีนบุรี โดยดำเนินการ
เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ พนักงานอัยการ นิติกร เจ้าหน้าที่ธุรการ
และผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวนทั้งสิ้น 23 คน

ผลการศึกษา พบว่า ผลของการนํานโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ
บรรลุผลสำเร็จเป็นอย่างดีในเชิงปริมาณ เนื่องจากมีระบบการวางแผนและการควบคุมที่ดีและมีการเก็บ
ค่าเป้าหมายเป็นตัวเลข แต่ในเชิงคุณภาพยังมีจุดอ่อนอยู่มาก เนื่องจากยังมีปัญหาบุคลากรอยากปฏิบัติงานด้านคดี
มากกว่างานด้าน สคช. ปัญหาเงินงบประมาณมาล่าช้าไม่เพียงพอ ปัญหาประชาชนในพื้นที่ไม่ให้ความสนใจ
ไม่รู้จักงาน สคช. ปัญหาประชาชนไม่เข้าใจในภาษากฎหมายเพราะเข้าใจยากและซับซ้อน เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้
ทำให้ผลการปฏิบัติงานในเชิงคุณภาพไม่อาจชี้ชัดได้ว่าประสบความสำเร็จ ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้
ประกอบด้วย (1) สำนักงานอัยการสูงสุดควรจัดสรรงบประมาณให้รวดเร็วและเพียงพอต่อการใช้จ่าย
ในปีงบประมาณ (2) ควรจัดเก็บผลการปฏิบัติงานด้านการฝึกอบรม การเผยแพร่ การประนอมและระงับข้อพิพาท
(3) ควรมีนโยบายให้ผู้ปฏิบัติงานด้าน สคช. เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่ปฏิบัติงาน สคช. หรือผู้ที่สมัครใจ
(4) ควรมีสิ่งจูงใจให้ประชาชนสนใจเข้ารับฟังมากขึ้น ตลอดจนการบรรยายกฎหมายควรมีเทคนิควิธีการ
ให้ประชาชนได้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

56930135: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.

(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: CONSUMER BEHAVIOR/ SATISFACTION

KANJANA RUNGKIATTIKUL: THE IMPLEMENTATION OF POLICIES ON PUBLIC RIGHTS PROTECTION AND LEGAL ASSISTANCE BY OFFICE OF PUBLIC PROSECUTION FOR RIGHTS PROTECTION, LEGAL ASSISTANCE AND EXECUTION IN AMPHOE KABIN BURI AND NADI, PRACHIN BURI PROVINCE. ADVISOR: CHAKCHAI SUEPRASERTSITTH, M.A. 201 P. 2015.

The purpose of this study was to examine the process of implementing policies on public rights protection and legal assistance by Office of Public Prosecution for Rights Protection, Legal Assistance, and Execution in Amphoe Kabin Buri and Nadi. Also, this study attempted to investigate problems, obstacles, and solving guidelines for implementing these policies. The data were collected by an in-depth interview with 23 key informants, including prosecutors, legal officers, clerical staff, and involved individuals.

The results of the study revealed that the implementation of policies on public rights protection and legal assistance by Office of Public Prosecution for Rights Protection was found quantitatively successful. This was because of good planning and monitoring systems. There was a numerical collection of data. Qualitatively, many weaknesses were found. It was shown that working staff were more likely to deal with legal execution cases than working for Office of Public Prosecution for Rights Protection. There were many problems found in implementing policies on public rights protection and legal assistance by Office of Public Prosecution for Rights Protection, Legal Assistance, and Execution. These included the fact that the work of the Office was not known by the public. Also, legal terms and definitions appeared too complicated for ordinary people to understand leading to the failure of the implementation of these policies. Based on these results, it was suggested that budget should be allocated sufficiently and in a timely manner. Secondly, there should be a documentation of training, publication, compromise and dispute resolutions. Also, staff working for the Office of Public Prosecution for Rights Protection, Legal Assistance, and Execution should be those who volunteered to do the work or those originally lived the area. Different techniques should be used to motivate more people to join the activities. Finally, explanation of legal terms should be simple and easy for ordinary people to understand.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	11
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับการนํานโยบายไปปฏิบัติ.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาในการนํานโยบายไปปฏิบัติ.....	34
องค์กรและผู้เกี่ยวข้องในการนํานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ.....	40
นโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและโครงการเผยแพร่ ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน.....	41
สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด ปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี).....	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	64
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	79
ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	79
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	81
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	85

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	86
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
4 ผลการวิจัย.....	89
ตอนที่ 1 กระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ ของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอหาดิ จังหวัดปราจีนบุรี.....	90
ตอนที่ 2 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีในพื้นที่อำเภอภินทรบุรี และอำเภอหาดิ จังหวัดปราจีนบุรี.....	98
5 สรุปผลวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	105
สรุปผลวิจัย.....	105
อภิปรายผล.....	110
ข้อเสนอแนะ.....	116
บรรณานุกรม.....	118
ภาคผนวก.....	122
ภาคผนวก ก.....	123
ภาคผนวก ข.....	129
ภาคผนวก ค.....	146
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	201

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	เปรียบเทียบตัวแบบทางการศึกษาการนำเอานโยบายไปปฏิบัติ 6 แบบ..... 30
2	เป้าหมายของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557..... 59
3	ผลการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2557..... 61

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติและขั้นตอนอื่น ๆ ในกระบวนการนโยบาย....	23
2 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ยึดหลักเหตุผล.....	24
3 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เน้นการจัดการ.....	25
4 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เน้นการพัฒนาองค์กร.....	26
5 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เน้นกระบวนการของระบบราชการ.....	27
6 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เน้นด้านการเมือง.....	28
7 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติแบบทั่วไป.....	29
8 ปัจจัยทางด้านบุคลากรที่ส่งผลต่อปัญหาทางด้านสมรรถนะภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ.....	36
9 เงื่อนไขต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการควบคุมและปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	38
10 ผังขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อการคุ้มครองสิทธิทางศาล.....	48
11 กระบวนการงานการช่วยเหลือให้คำปรึกษาทางกฎหมาย.....	49
12 กระบวนการประนอมข้อพิพาท.....	51
13 กระบวนการรวบรวมตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการจัดหานายความอาสา.....	53

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เป็นกฎหมายสูงสุด และได้แบ่งแยกอำนาจอธิปไตย ซึ่งเป็นอำนาจสูงสุดของการปกครองประเทศออกเป็น 3 อำนาจ คือ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ อำนาจบริหารมีหน้าที่บริหารประเทศในขอบเขตของกฎหมายที่องค์กรนิติบัญญัติได้บัญญัติไว้ ส่วนอำนาจตุลาการเป็นอำนาจอิสระในการวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้บริหารประเทศที่ดี ประชาชนที่ดี ได้ปฏิบัติตามกฎหมายที่องค์กรนิติบัญญัติได้กำหนดไว้หรือไม่ หากฝ่าฝืนก็จะได้รับโทษ

ดังนั้น กฎหมายจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับประชาชน เพราะเป็นกฎ ข้อบังคับ หรือกติกาที่ทุกคนซึ่งรวมอยู่ในสังคมต้องปฏิบัติ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ทั้งนี้ ตามหลักกฎหมายแล้วถือว่าทุกคนต้องรู้กฎหมาย ใครจะอ้างเอาความไม่รู้กฎหมายมาปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ แต่ในความเป็นจริงแล้วยังมีประชาชนอีกจำนวนมากที่ไม่รู้กฎหมาย ไม่รู้ว่ากฎหมายได้บัญญัติถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเองไว้อย่างไรบ้าง และต้องถูกผู้รู้กฎหมายมากกว่า เอารัดเอาเปรียบ จนเป็นเหตุให้ต้องสูญเสียซึ่งทรัพย์สิน ที่ดินทำกิน รวมทั้งเป็นสาเหตุให้เกิดความยากจน และเกิดปัญหาอาชญากรรมตามมาในที่สุด (กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม, ม.ป.ป., หน้า 10-11 อ้างถึงใน อานนท์ จิตตกุล, 2551)

ทั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ว่าด้วยหมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ได้มีแนวทางการคุ้มครองส่งเสริมและการขยายสิทธิและเสรีภาพของประชาชนด้วยการกำหนดให้รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือประชาชนในการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ประกอบกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเป็นกรอบที่กำหนดในรัฐธรรมนูญให้รัฐต้องดำเนินการตามนั้น ในเรื่องแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ได้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือ และให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน ตามมาตรา 81 (1) ดูแลและให้มี การปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม และการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย (กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม,

ม.ป.ป., หน้า 37 อ้างถึงใน อานนท์ จิตตกุล, 2551)

จากการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 ได้มีมติอนุมัติ แผนแม่บทกระบวนการยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2547-2549) ให้หน่วยงานบริหาร ในกระบวนการยุติธรรมใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานและจัดทำงบประมาณ ในกระบวนการ ยุติธรรม โดยยึดตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย กรอบแนวทาง และแผนงานที่กำหนดไว้ รวมทั้งให้ขอ ความร่วมมือจากองค์กรอิสระในกระบวนการยุติธรรมจัดทำแผนดำเนินงานให้มีความสอดคล้อง สนับสนุนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อยกระดับกระบวนการยุติธรรมให้มีการพัฒนา การอำนวยความสะดวกอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว โปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยจะพัฒนางานยุติธรรมให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และมีความเป็นสากลเพื่อก่อให้เกิดสังคม ที่มีคุณภาพ มีความเสมอภาค เป็นธรรม และสงบสุข ก่อให้เกิดดุลยภาพระหว่างการบังคับใช้ กฎหมายและการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตลอดจนให้ความช่วยเหลือคนยากจน ผู้ด้อยโอกาส ให้ได้รับความเป็นธรรมเมื่อเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม (สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวง ยุติธรรม, ม.ป.ป., หน้า ๗-๘ อ้างถึงใน อานนท์ จิตตกุล, 2551)

ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นที่หน่วยงานของรัฐจะต้องให้ความคุ้มครองสิทธิ และนำความรู้ ทางการกฎหมาย ไปเผยแพร่แก่ประชาชนโดยทั่วไปที่มีความรู้ค่อนข้างน้อย ได้แก่ กฎหมายที่จำเป็น ในชีวิตประจำวัน และความรู้กฎหมายพื้นฐานต่าง ๆ เช่น นิติกรรม สัญญาซื้อขายที่ดิน เพื่อให้เขา รู้ถึงสิทธิหน้าที่ตามกฎหมาย และรู้ถึงกฎหมายที่จำเป็น จะได้ไม่ถูกหลอกลวงหรือละเมิดกฎหมาย ทั้งโดยตั้งใจและโดยมิได้ตั้งใจ รวมทั้งจะต้องมีหน่วยงานของรัฐทำหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือ ทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้ยากไร้ ในกรณีที่เกิดกรณีพิพาทกับผู้อื่น โดยถูกเอาเปรียบ และได้รับความไม่เป็นธรรม

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2528, หน้า 67) กล่าวว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครอง แบบนิติรัฐ (Legal state) คือ ใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการบริหารและปกครองประเทศ การกระทำทุกอย่างของรัฐต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ รวมทั้งใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือ ในการควบคุมอาชญากรรม (Crime control) ด้วยปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งสมัชชา สหประชาชาติลงมติยอมรับเป็นเอกฉันท์เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1948 ข้อ 7 มีความว่า ทุกคน เสมอกันตามกฎหมาย และมีเอกสิทธิ์ที่จะได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกันจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ อันเป็นการล่วงละเมิดปรัชญาและจากการยุ้งให้เกิดการเลือกปฏิบัติดังกล่าวประกอบกับข้อ 13 แห่งกติการะหว่างประเทศ ว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (International covenant of economic, social and cultural rights) ได้เรียกร้องให้รัฐทั้งหลาย มุ่งใช้การศึกษาเพื่อพัฒนา บุคลิกภาพของมนุษย์ และเสริมสร้างความเคารพสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นมูลฐาน การเผยแพร่

และการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยรัฐ ในฐานะที่จะเป็นการส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้แพร่หลายและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงเป็นบทบาทที่ยอมรับกัน โดยทั่วไปในสังคมระหว่างประเทศ

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นภาระหน้าที่ของรัฐที่จะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐรับไปปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ต่อไป

สำนักงานอัยการสูงสุด (2552, หน้า 14-15) เป็นองค์กรที่ตอบสนองแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านกฎหมายและการยุติธรรมในด้านส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยถือว่าเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสำนักงานอัยการสูงสุด และเพื่อให้พันธกิจดังกล่าวบรรลุเป้าหมาย จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ 4 ปี สำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. 2555-2558 กำหนดให้มียุทธศาสตร์การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนขึ้นมา

สำนักงานอัยการสูงสุด (2536, หน้า 33) (หรือชื่อเดิม “กรมอัยการ”) มีอำนาจตามพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 ในการฟ้องคดีหรือแก้คดีให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกฟ้องคดีแพ่งหรือคดีอาญา เนื่องจากการปฏิบัติตามหน้าที่เพื่อรักษาผลประโยชน์ให้กับแผ่นดินกับมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ซึ่งบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการคุ้มครองดูแลผลประโยชน์ของสังคมทั้งสิ้น จึงได้จัดตั้ง “สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน” หรือชื่อย่อ “สทช.” ขึ้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2525 เพื่อสนองนโยบายของรัฐในอันที่จะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ ต่อมาในสมัยรัฐบาล ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้มีการจัดตั้งโครงการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนในเขตยากจนขึ้น แล้วบรรจุโครงการนี้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) โดยในขั้นแรกได้มอบหมายให้สำนักงานนโยบายแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้ปฏิบัติ และต่อมาสำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทยส่งมอบงานดังกล่าวให้กรมอัยการ (ปัจจุบันเป็น “สำนักงานอัยการสูงสุด”) เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2527 กรมอัยการจึงมอบหมายงานตามโครงการดังกล่าว ให้สำนักงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชนตามกฎหมาย รับไปดำเนินการตั้งแต่บัดนั้น ครั้นถึงปี พ.ศ. 2531 ได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย กำหนดให้สำนักงานคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน เป็นส่วนราชการระดับกองตามกฎหมายของกรมอัยการและเปลี่ยนชื่อเป็น “สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายของประชาชน” โดยจัดองค์กรการดำเนินการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

มี “อธิบดีอัยการฝ่ายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย” เป็นหัวหน้าหน่วยงาน มีฐานะเทียบเท่ากับฝ่ายอื่น ๆ เช่น ฝ่ายคดีแพ่ง ฝ่ายคดีอาญา ฝ่ายที่ปรึกษา ฝ่ายวิชาการ ฯลฯ ในสำนักงานอัยการสูงสุดสำหรับในส่วนภูมิภาคการดำเนินงานเป็นหน้าที่ของสำนักงานอัยการภาค สคช. จังหวัดและ สคช. สาขา โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของอัยการสูงสุด

เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2556 ได้มีประกาศของคณะกรรมการอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด แบ่งหน่วยงาน “สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน” ออกมาจากหน่วยงานสำนักงานอัยการจังหวัด เปลี่ยนชื่อเป็น “สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด” มีผู้บังคับบัญชาคืออัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี และมีหน่วยงานธุรการเป็นของตนเองไม่ขึ้นกับสำนักงานอัยการจังหวัดอีกต่อไป

สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและการบังคับคดี (สคช.) รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และผลประโยชน์ของประชาชน การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนและความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน ตลอดจนรับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอรรถคดี การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคแก่ประชาชน ทั้งยังให้มีสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายภาค รับผิดชอบงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนภายในเขตพื้นที่สำนักงานอัยการภาค ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดให้มีสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนในทุกสำนักงานอัยการจังหวัดที่ตั้งอยู่ ณ จังหวัด 76 แห่ง (สคช. จังหวัด) และสำนักงานอัยการจังหวัดที่ตั้งอยู่ ณ ตัวอำเภอ 29 แห่ง (สคช. สาขา) ทั่วประเทศรวม 105 แห่ง เพื่อให้การบริการกิจกรรมงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนเป็นไปอย่างทั่วถึงทุกภูมิภาคของประเทศ ทั้งนี้ การดำเนินงานของ สคช. ตามภารกิจดังกล่าว ยังเป็นการสนองต่อแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ตามที่กำหนดในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ส่วนที่ 5 ด้านกฎหมายและการยุติธรรม มาตรา 81 (1) กำหนดให้รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

ในส่วนของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ได้มีการดำเนินการตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยมีกระบวนการนำนโยบายการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนมาปฏิบัติในเขตรับผิดชอบของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ

และช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) คือ
 อำเภอกบินทร์บุรี และอำเภอนาดี (ไม่รวมอำเภอที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของ สคช. จังหวัด คือ
 สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี)
 อย่างต่อเนื่องตลอดมา คือ

1. ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงาน
อัยการ
2. ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวัง
ข้อพิพาท
3. ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี โดยจัดทนายความอาสาดำเนินการทางศาล
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น
5. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน
6. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ อาทิ ผู้นำหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

เมื่อพิจารณาถึงการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย
 ของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีไปปฏิบัติ ในพื้นที่
 อำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี มีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย เช่น
 ปัญหาประชาชนผู้ไม่รู้กฎหมาย ทำให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ ปัญหาของเจ้าหน้าที่ของ สคช. เอง
 ขาดความเข้าใจในนโยบายที่จะนำไปปฏิบัติไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัญหาทางด้าน
 งบประมาณไม่เพียงพอกับโครงการที่กำหนด ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงาน
 ปัญหาประชาชนไม่สนใจเข้าร่วมโครงการเพราะกฎหมายเป็นเรื่องเข้าใจยาก เป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ
 เหล่านี้ อาจส่งผลต่อความสำเร็จหรือไม่สำเร็จในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ
 ประชาชนทางกฎหมายไปปฏิบัติ ทั้งอำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี เป็นอำเภอ
 ที่มีประชากรประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนมากและประชาชนที่ยังอยู่ในเกณฑ์ยากจน
 และถูกเอารัดเอาเปรียบและขาดความรู้ทางกฎหมายก็ยังมีอีกมาก

ดังนั้น คำถามการวิจัยของผู้ศึกษา คือ กระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ
 และช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี
 เป็นอย่างไร ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ
 ทางกฎหมายไปปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอนาดิ จังหวัดปราจีนบุรี
2. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอนาดิ จังหวัดปราจีนบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กำหนดวัตถุประสงค์ใน 2 ประเด็น ได้แก่ (1) ศึกษากระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอนาดิ จังหวัดปราจีนบุรี และ (2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอนาดิ จังหวัดปราจีนบุรี ดังนั้น กรอบแนวคิดสำหรับการศึกษาดังกล่าวจึงแบ่งออกเป็น 2 กรอบแนวคิด ดังนี้

กรอบแนวคิดเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผู้ศึกษาใช้กรอบแนวคิดของวรเดช จันทรศร (2548, หน้า 130-133) โดยใช้ตัวแบบยึดหลักเหตุผล (Rational model) เป็นกรอบแนวคิดเพื่อศึกษากระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอนาดิ จังหวัดปราจีนบุรี โดยกรอบแนวคิดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างประสิทธิภาพในการวางแผนและการควบคุมกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติผ่าน (1) วัตถุประสงค์ของนโยบาย (2) การกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน (3) มาตรฐานในการปฏิบัติงาน (4) ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน และ (5) มาตรการในการให้คุณภาพให้โทษ

กรอบแนวคิดเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผู้ศึกษาใช้กรอบแนวคิดของวรเดช จันทรศร (2543, หน้า 222-235) เป็นกรอบแนวคิดเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอนาดิ จังหวัดปราจีนบุรี โดยพิจารณาปัญหา 5 ด้าน ได้แก่ (1) ปัญหาด้านสมรรถนะ (2) ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ (3) ปัญหาทางด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง (4) ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง และ (5) ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลที่สำคัญ เป็นปัญหาหลักอีกด้านหนึ่งของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยกระบวนการและปัญหาอุปสรรคของการนโย
บายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ
และช่วยเหลือทางกฎหมายและบังคับคดี อำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

ขอบเขตด้านพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา ดังนี้

1. พนักงานอัยการ จำนวน 3 คน
2. นิติกร จำนวน จำนวน 3 คน
3. เจ้าหน้าที่ธุรการ จำนวน 10 คน ซึ่งเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
4. ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นายอำเภอ ปลัดอำเภอ พัฒนาการ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล

นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ผู้นำท้องถิ่น และทนายอาสา

รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 23 คน

ขอบเขตด้านเวลา

ในการวิจัยและเก็บข้อมูลครั้งนี้อยู่ในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2557 ถึงเดือนมีนาคม
พ.ศ. 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

นโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หมายถึง แนวทาง
หรือกรอบที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานด้านคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ
ทางกฎหมายแก่ประชาชนให้บรรลุเป้าหมาย

สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด
ปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) หมายถึง สำนักงานอัยการที่มีหน้าที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
และผลประโยชน์ของประชาชน เผยแพร่ความรู้และให้คำปรึกษาปัญหากฎหมายแก่ประชาชน
ช่วยเหลือในทางอรรถคดีแก่ประชาชน ตลอดจนงานการประนอมข้อพิพาท คุ้มครองผู้บริโภค
และดำเนินคดีทั้งปวงอันเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง คดีปกครอง และคดีอาญาเฉพาะในส่วน
ของการยึดทรัพย์สินค้าปรับตามคำพิพากษาในเขตพื้นที่อำเภอนาดีและอำเภอกบินทร์บุรี จังหวัด
ปราจีนบุรี

โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน อำเภอกบินทร์บุรี
และอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี หมายถึง หนึ่งในหลายโครงการตามแผนคุ้มครองสิทธิ

และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน สำนักงานอัยการสูงสุด (พ.ศ. 2555-2558) เพื่อใช้ประโยชน์เป็นกรอบแนวทางในการบริหาร และดำเนินงานด้านคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน สคช. ส่วนกลางสำนักงานอัยการสูงสุด สคช. จังหวัด และ สคช. จังหวัดสาขา ในระยะเวลา 4 ปี สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี จังหวัดตั้งอยู่ ณ สำนักงานอัยการจังหวัดในที่นี่คือสำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรี

ผู้ปฏิบัติ หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงาน สคช. จังหวัด สคช. สาขา ได้แก่ พนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ

ผู้เกี่ยวข้อง หมายถึง เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ โดยเป็นผู้ประสานงาน ร่วมดำเนินกิจกรรมของโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน อำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาดิน จังหวัดปราจีนบุรี เช่น นายอำเภอ ปลัดอำเภอ พัฒนาการ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ผู้นำท้องถิ่น และทนายอาสา เป็นต้น

การเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมาย หมายถึง การฝึกอบรม การบรรยาย การสาธิต การแสดงบทบาทสมมติ หรือการให้ความรู้ด้วยวิธีอื่นใด และการแจกเอกสารคู่มือหรือเอกสารความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ดำเนินการโดย สคช. จังหวัดหรือหน่วยงานอื่นของสำนักงานอัยการสูงสุด

การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย หมายถึง การกระทำไปตามอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการตามที่กฎหมายกำหนดในเรื่องการทำนิติกรรมต่าง ๆ การให้คำปรึกษา ข้อกฎหมายแก่ประชาชน การคุ้มครองสิทธิของประชาชน การประนอมข้อพิพาท การช่วยเหลือในการอรรถคดีแก่ประชาชนที่ยากจน โดยช่วยจัดทนายอาสาให้ และการจัด สคช. จังหวัด สคช.สาขา เคลื่อนที่

ทนายอาสา หมายถึง ทนายความที่ขึ้นทะเบียนไว้กับ สคช. จังหวัด สคช.สาขา ที่ช่วยให้ความรู้แก่ประชาชนที่มีฐานะยากจน โดยไม่ได้รับค่าบริการ

กระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ หมายถึง การนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย ผ่านระบบการวางแผนและการควบคุม ซึ่งมีองค์ประกอบย่อย ได้แก่ การกำหนดภารกิจและมอบหมายงาน การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน และมาตรการในการให้ทุนให้โทษ

การวางแผนและการควบคุม หมายถึง กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติผ่านการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน มีการมอบหมายงานและกำหนดมาตรฐานการทำงานให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การ มีระบบวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนระบบการให้ทุนให้โทษ

ที่เป็นธรรม

การกำหนดภารกิจตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย ฯ หมายถึง การกำหนดวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายให้เกิดความชัดเจน เพื่อเป็นพื้นฐานในการแปลงนโยบายดังกล่าว ในรูปของภารกิจตาม โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

การมอบหมายภารกิจ หมายถึง กระบวนการในการส่งมอบงานหรือภารกิจ โดยกำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละภารกิจ

มาตรฐานในการปฏิบัติงาน หมายถึง การกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องปริมาณงาน และระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงานในแต่ละภารกิจ

ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับหน่วยงานและระดับปัจเจกบุคคล ผ่านระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน โดยทั้งผู้ตรวจสอบภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอกสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี)

มาตรการในการให้ทุนให้โทษ หมายถึง การกำหนดสิ่งจูงใจและบทลงโทษแก่หน่วยงานและผู้ปฏิบัติงาน โดยมาตรการในการให้ทุนให้โทษ ดังกล่าว ถูกกำหนดโดยสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีส่วนกลาง และสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี)

ผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย ผ่านการกำหนดภารกิจและมอบหมายงาน มาตรฐานในการปฏิบัติ ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน และมาตรการในการให้ทุนให้โทษ

ปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ หมายถึง สภาพการที่ทำความยุ่งยากให้แก่การนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ ประกอบไปด้วย ปัญหาด้านสมรรถนะ ปัญหาด้านการควบคุม ปัญหาทางด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง

ปัญหาด้านสมรรถนะ หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้

ปัจจัยทางด้านบุคลากร หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงาน จะประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ ประสบการณ์ เพศ จำนวนสมาชิกในความรับผิดชอบ อายุ เวลาในการทำงาน เซาว์ปัญญา การศึกษา ระดับรายได้ สิ่งจูงใจในการทำงานและความสนใจในงาน

ปัจจัยทางด้านเงินทุน หมายถึง เงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรมาสำหรับการใช้จ่ายในการปฏิบัติงานด้าน สคช. ของแต่ละสำนักงาน ประกอบด้วย งบบุคลากรและงบดำเนินงาน ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์/เครื่องมือเครื่องใช้ หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ที่ช่วยในการปฏิบัติงานของพนักงานในสำนักงานให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและถูกต้องชัดเจน

ปัญหาด้านการควบคุม หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความถูกต้องในการแปลงนโยบาย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ตามกิจกรรม แผนงาน หรือ โครงการ ความสอดคล้องในการกำหนดภารกิจและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของหน่วยงานย่อย

ความสามารถของหน่วยงานและโครงการ หมายถึง หน่วยงานและโครงการ มีการปฏิบัติงานที่มีความถูกต้อง สะดวกรวดเร็วเป็นระเบียบเรียบร้อย งานประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

ความชัดเจนของกิจกรรม แผนงานและโครงการ หมายถึง สามารถตอบคำถามของผู้ปฏิบัติงานได้ทั้งด้านเนื้อหาและวิธีการปฏิบัติงานและเมื่อมีการดำเนินงานแล้วมีความเป็นไปได้สูงว่าแผนงานจะประสบความสำเร็จหรือบอกได้ว่าเป็นไปตามที่คาดหวังมากน้อยเพียงใด

ความสามารถในการกำหนดภารกิจ/ มาตรการในการปฏิบัติงาน หมายถึง เป็นการกำหนดวิธีการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งว่าด้วยการกำหนดแผนการทำงานที่มีวัตถุประสงค์และตัวชี้วัดผลลัพธ์ของงาน

ปัญหาทางด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การที่สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายที่กำหนดจาก สคช. ส่วนกลาง

ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ปัญหาของการติดต่อและความสัมพันธ์ที่หน่วยปฏิบัติมีกับหน่วยงานที่ควบคุมนโยบาย ความจำเป็นที่หน่วยปฏิบัติต้องแสวงหาความร่วมมือ พึ่งพาหรือทำความตกลงกับหน่วยงานหลักอื่น ๆ และระดับความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยจะสามารถทำงานร่วมกันได้

ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคล หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากกลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง สื่อมวลชนต่อการให้การสนับสนุนนโยบายโดยพิจารณาจากการให้ความสำคัญต่อโครงการ สคช. ของประชาชนในพื้นที่การประเมินความสำเร็จของโครงการ สคช. ในทัศนะของผู้ที่เกี่ยวข้อง และการทำงานของบุคลากรของ สคช. และการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงกระบวนการในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือแก่ประชาชนทางกฎหมายของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี สำนักงานอัยการสูงสุดไปปฏิบัติในส่วนของโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนในชนบท อำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี
2. ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนไปปฏิบัติ โดยสามารถรู้ได้ว่าปัญหาเหล่านั้นเกิดขึ้นในขั้นตอนใดของการดำเนินการ หรือเกิดจากผู้ปฏิบัติระดับใด ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้รับบริการมีส่วนก่อให้เกิดปัญหาด้วยหรือไม่อย่างไร เพื่อประโยชน์แก่การพัฒนาและค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไป
3. ใช้เป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงโครงการ ฯ ให้เหมาะสม สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในสภาพความเป็นจริง และบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี สำหรับใช้ในการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติและตัวแบบต่าง ๆ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษา ดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
3. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
4. องค์การและผู้เกี่ยวข้องในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ
5. นโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน และโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน
6. สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี)
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

ความหมายของนโยบายสาธารณะ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า “นโยบายสาธารณะ” (Public policy) ไว้ในมุมมองของแต่ละบุคคล ดังต่อไปนี้

พัชรี สีโรรส (2540, หน้า 236) ได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะ (Public policy) คือ สิ่งใดก็ตามที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ซึ่งอย่างน้อยที่สุดนโยบายจะต้องประกอบด้วยเป้าหมายและยุทธวิธีและควรรวมถึงการกระทำ คือ ต้องนำไปปฏิบัติ (Implement) ด้วย ฉะนั้นนโยบายจึงเป็นกระบวนการ (Process) ที่มีลักษณะต่อเนื่อง มีการตัดสินใจ ซึ่งมักเป็นการตัดสินใจหลาย ๆ อันมารวมกัน เพราะมีทั้งการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ และผู้บริหาร ดังนั้น นโยบายสาธารณะที่ออกมาต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ และมียุทธวิธีที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้

วรเดช จันทรศร (2548, หน้า 18) กล่าวถึง นโยบายสาธารณะ หมายถึง แนวทางหรือมาตรการที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐกำหนดขึ้น โดยมีเจตนาเพื่อแก้ไขปัญหาส่วนกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดการกระตุ้นให้ทรัพยากร

ทางการบริหารทั้งมวลปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายของนโยบายที่กำหนดไว้

ปกর্ণ ปรียากร (2537, หน้า 22) ได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะไว้ว่า “แนวทางในการปฏิบัติงานของรัฐบาลประการหนึ่งกับอีกประการหนึ่ง โครงการสำคัญที่รัฐบาลจะต้องจัดให้มีขึ้นต้องการกำหนดเป้าหมายและวิธีการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว”

สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2550, หน้า 42-43) ได้ให้ความหมายของคำว่า นโยบายสาธารณะ (Public policy) ไว้ว่า เกิดจากปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างรัฐบาลและประชาชน นโยบายสาธารณะจึงเป็นกิจกรรมของรัฐบาลที่เลือกจะกระทำหรือไม่กระทำก็ได้ โดยมุ่งถึงค่านิยมและผลประโยชน์ของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ โดยเป็นข้อบัญญัติที่ขอบด้วยกฎหมาย นโยบายสาธารณะจึงมีความสำคัญทั้งต่อผู้กำหนดนโยบาย ต่อประชาชน และต่อความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ เพราะนโยบายสาธารณะเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการตอบสนองความต้องการ และค่านิยมของประชาชน เป็นสิ่งที่บ่งบอกทิศทางการพัฒนาประเทศ ความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้รัฐบาลสามารถดำรงอำนาจในการบริหารประเทศต่อไปได้ ในทางตรงกันข้ามทางรัฐบาลกำหนดนโยบายไม่สอดคล้องกับความต้องการ และค่านิยมของสังคม และไม่สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้รัฐบาลหมดความชอบธรรมที่จะบริหารประเทศต่อไป กล่าวโดยสรุป คือ ไม่ว่าจะพิจารณาในแง่มุมใดก็ตาม นโยบายสาธารณะมีความหมายถึงแนวทางกว้าง ๆ ที่รัฐบาล (ทุกระดับ) ของประเทศหนึ่ง ๆ ได้กำหนดขึ้นเป็นโครงการแผนงานหรือกำหนดการเอาไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นหนทางซึ่งนำไปสู่การกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้นตามมาเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

องค์ประกอบและลักษณะของนโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะมีองค์ประกอบอยู่หลายประการ แตกต่างกันไปตามทฤษฎีของนักวิชาการแต่ละคน ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจำแนกองค์ประกอบแตกต่างกัน องค์ประกอบของนโยบายสาธารณะเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นได้ว่าสิ่งใดเป็นนโยบายสาธารณะ และสิ่งใดไม่ใช่ นักวิชาการมีทฤษฎีที่แตกต่างกันไป ยกตัวอย่าง เช่น

อาทิตย์ อุไรรัตน์ (ม.ป.ป. อ้างถึงใน ฉန္ฐภาส สุวรรณโชติ, 2546, หน้า 26-27) อธิบายถึงองค์ประกอบของนโยบาย โดยพิจารณาในแง่ที่ว่า เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทุก ๆ นโยบายสาธารณะจะต้องมีอยู่เสมอไป ได้แยกองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะออกเป็น 4 ประการ คือ

1. นโยบายสาธารณะจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน และเป้าหมายนั้น ๆ จะต้องสอดคล้องหรือตอบสนองตรงตามความต้องการของประชาชนเป็นส่วนรวม

2. นโยบายสาธารณะจะต้องมีลักษณะเป็นแนวทางหรือหลักการที่ประสงค์จะผลักดันให้เป้าหมายที่กำหนดไว้ให้สามารถบรรลุผลสำเร็จได้

3. แนวทางเลือกหนึ่งของการตัดสินใจเพื่อให้มีการกระทำหรืองดเว้นไม่กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งของรัฐบาล และการเลือกแนวทางเลือกใดนั้น จะต้องผ่านการพิจารณาตัดสินใจอย่างสุ่มรอบคอบแล้วว่าเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างดีที่สุด เหมาะสมที่สุด และถูกต้องมากที่สุด

4. ความเป็นไปได้ในการนำเอานโยบายไปปฏิบัติ

4.1 Lineberry and Sharkansky (1971) ได้อธิบายถึง องค์ประกอบของนโยบาย โดยพิจารณาในแง่ที่ว่า นโยบายสาธารณะ เป็นแนวทางปฏิบัติที่มีขอบเขตกว้างขวาง ครอบคลุมไม่เฉพาะแต่ตัวนโยบายเองเท่านั้น แต่ยังสามารถขยายไปครอบคลุมถึงการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อนำเอานโยบายไปปฏิบัติอีกด้วย ซึ่งได้จำแนกองค์ประกอบของนโยบายออกเป็น 5 ประการ คือ

4.1.1 นโยบายจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน

4.1.2 นโยบายจะต้องประกอบด้วยลำดับขั้นของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีแผนจะก่อให้เกิดการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้

4.1.3 นโยบายจะต้องประกอบด้วยข้อกำหนดการกระทำต่าง ๆ ที่จะต้องเลือกนำมาปฏิบัติให้สอดคล้องกับกาลเวลาและสถานที่ เพื่อให้บรรลุตามความมุ่งหมาย

4.1.4 นโยบายจะต้องมีการประกาศให้ประชาชนได้รับรู้โดยทั่วกัน

4.1.5 นโยบายจะต้องมีการดำเนินการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนของการกระทำที่ได้ตัดสินใจเลือกแล้ว

4.2 Dror (1968) พิจารณาองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะในแง่ที่ว่า นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลและเกี่ยวข้องกับปัจจัยอื่น ๆ ของสังคม สามารถจำแนกองค์ประกอบของนโยบายเป็น 3 ประเภทด้วยกัน คือ

4.2.1 นโยบายจะต้องมีแผนงาน (Program) ของรัฐบาล คือ ต้องเป็นแผนงานหรือใช้ชุดแผนงานของรัฐบาลที่กำลังอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ในขณะนั้น

4.2.2 แผนงานของรัฐบาลจะต้องมีการกำหนดเป็นโครงการ (Projected) ไว้ก่อนล่วงหน้าโดยกำหนดวัตถุประสงค์หรือเพื่อประโยชน์อย่างน้อย 2 ประการ คือ

4.2.2.1 เพื่อให้เป็นหลักประกันได้ว่าแผนงานของรัฐบาลนั้นได้กำหนดขึ้นโดยผ่านการพิจารณาถึงปัจจัยอื่น ๆ ของสังคมแล้ว อย่างละเอียดรอบคอบและด้วยความตั้งใจจริงที่จะให้มีแผนงานเช่นนั้นขึ้น

4.2.2.2 เพื่อที่ว่าเมื่อได้กำหนดแผนงานของรัฐบาลใด ๆ ขึ้นมาแล้ว ก่อนที่จะนำไปปฏิบัติจะได้มีเวลาเพียงพอในการประกาศหรือแถลงให้ประชาชนได้ทราบก่อนล่วงหน้าและอย่างทั่วถึง

4.2.3 แผนงานของรัฐบาลที่ได้กำหนดเป็น โครงการไว้ก่อนล่วงหน้า นั้น จะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเป้าหมายปลายทาง คุณค่า และการปฏิบัติต่าง ๆ ของรัฐบาล ในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ นโยบายสาธารณะจะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเป้าหมายปลายทาง อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างควบคู่กันไป เกี่ยวกับคุณค่าหรือค่านิยมใดที่รัฐบาลต้องการ ให้มีขึ้นหรือล้มเลิกไป และต้องเกี่ยวกับการกระทำต่าง ๆ ของรัฐบาลที่เกิดขึ้นตามมา ภายหลังจาก ที่ได้กำหนดนโยบายแล้ว

ลักษณะของนโยบายสาธารณะ

การศึกษาถึงลักษณะของนโยบายสาธารณะจะช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ นโยบายสาธารณะได้ง่าย สามารถจำแนกลักษณะได้ด้วยหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกัน 3 ประการ (ณัฐภาส สุวรรณโชติ, 2546, หน้า 27-29) คือ

1. การจำแนกลักษณะของนโยบายตามผลกระทบที่เพิ่งเกิดขึ้น สามารถที่จะจำแนก ลักษณะของนโยบายสาธารณะได้ 4 ประการ ดังนี้ คือ

1.1 เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ตาม ขึ้นในสังคม เมื่อมีการกำหนดนโยบายใด ๆ ขึ้น และนำเอานโยบายนั้นไปปฏิบัติแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ในสังคม ทั้งที่พอใจและไม่พอใจ ทั้งได้ประโยชน์ และเสียประโยชน์ ย่อมแล้วแต่ว่าบุคคลนั้นจะได้รับผลกระทบในลักษณะใด

1.2 เป็นกลไกในการจัดระเบียบสังคมไปในแนวทางที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกับ ประเทศหรือสังคมอื่นได้

1.3 เป็นกลไกสำคัญในการจัดสรรปันส่วนสินค้าและบริการให้แก่สมาชิกของสังคม ประเทศต่าง ๆ นิยมใช้นโยบายสาธารณะเป็นกลไกในการกระจายสินค้าและบริการสาธารณะไปสู่ ประชาชน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและทั่วถึงทุกคน

1.4 เป็นเครื่องมือในการดึงดูดหรือถอนเงินมาจากสังคมโดยทั่วไป ไม่ว่าจะป็นในรูปแบบ ของภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือค่าปรับรูปแบบใดก็ตาม ทั้งนี้เพื่อนำเงินดังกล่าวมาใช้จ่าย ในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อผลิตบริการสาธารณะ

2. การจำแนกลักษณะของนโยบายสาธารณะตามรูปแบบลักษณะ โดยทั่ว ๆ ไป เป็นการจำแนกลักษณะของนโยบายสาธารณะโดยการพิจารณาถึงรูปแบบลักษณะทั่ว ๆ ไป ของนโยบายว่ามีอยู่อย่างไร หลักเกณฑ์นี้ได้อธิบายลักษณะของนโยบายสาธารณะออกเป็น

5 ประการ คือ

2.1 นโยบายมีลักษณะเป็นหลักเกณฑ์และแนวทางเกี่ยวกับการปฏิบัติของรัฐบาล ปรากฏให้เห็นได้ในแง่ที่แสดงถึงเป้าหมายปลายทางและหนทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายนั้น ๆ

2.2 นโยบายมีลักษณะส่งเสริมเสถียรภาพ ในอันที่จะให้มีภาวะคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามอารมณ์ของผู้ที่นำเอานโยบายไปปฏิบัติ อีกทั้งเป้าหมายของนโยบายต่าง ๆ มุ่งที่จะให้เกิดความมั่นคงแก่ประเทศชาติเป็นสำคัญ

2.3 นโยบายมีลักษณะแนบแน่น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแน่นอน และความสมานฉันท์รายละเอียดต่าง ๆ ของนโยบาย มุ่งส่งเสริมให้เกิดภาวะความสอดคล้อง ต้องกันระหว่างนโยบายต่าง ๆ หรือป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งกันเองระหว่างนโยบายหนึ่งกับอีกนโยบายหนึ่ง

2.4 นโยบายมีภาวะเอกรูป หมายถึงว่านโยบายสาธารณะต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นมานั้น จะต้องมิใช่เป็นแนวเดียวกัน นโยบายหนึ่ง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดเป็นนโยบายปลีกย่อยต่าง ๆ ก็จะต้องกำหนดเป้าหมาย รวมทั้งวิธีปฏิบัติเป็นไปในรูปแบบเดียวกันแต่อาจจะใช้ถ้อยคำที่แตกต่างจากกันได้

2.5 นโยบายมีภาวะต่อเนื่องกัน นโยบายสาธารณะที่รัฐบาลชุดหนึ่ง ๆ กำหนดขึ้นมานั้น ย่อมต้องการที่จะให้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องตลอดไป ซึ่งจะมีส่วนในการช่วยลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับข้าราชการประจำที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

3. การจำแนกลักษณะของนโยบายสาธารณะตามกระบวนการกำหนดนโยบาย เป็นการจำแนกลักษณะของนโยบายโดยคำนึงถึงว่า การกำหนดนโยบายสาธารณะอย่างหนึ่ง ใดก็ตามมีวิธีการหรือกระบวนการปฏิบัติอย่างไรบ้าง ซึ่งเมื่อทราบแล้วก็จะได้นำไปเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างไปจากสิ่งอื่น ๆ ที่มีในนโยบายสาธารณะ

Dror (1968) ได้อธิบายลักษณะของนโยบายสาธารณะตามกระบวนการกำหนดนโยบายไว้ 12 ประการ คือ

1. เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน
2. เป็นกระบวนการที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับกาลเวลาและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
3. มีองค์ประกอบต่าง ๆ มากมาย ซึ่งแตกต่างกันไปตามประเภทของนโยบายระยะเวลา และสภาพแต่ละสังคม
4. องค์ประกอบแต่ละชนิดได้ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดนโยบายในแนวทางที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละประเภทขององค์ประกอบ แต่ละกาลเวลา และในแต่ละประเทศ

5. การกำหนดนโยบายมีลักษณะเป็นการตัดสินใจอย่างหนึ่ง
6. การกำหนดนโยบายก็คือการกำหนดแนวทางปฏิบัติสำคัญ ๆ เพื่อเป็นเครื่องนำทางให้มีการปฏิบัติต่าง ๆ ตามมา
7. นโยบายที่ได้กำหนดขึ้นนั้นก็เพื่อให้มีการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้นตามมา ซึ่งการกระทำนี้มีความหมายรวมถึงการงดเว้นไม่กระทำด้วย
8. การกระทำดังกล่าวนี้มุ่งที่จะกระทำในอนาคต กล่าวคือ จะกระทำภายหลังจากที่ได้กำหนดนโยบายขึ้นมา
9. การกระทำโดยส่วนใหญ่แล้วจะกระทำโดยหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นในระดับใดก็ตาม
10. การกระทำต่าง ๆ เหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อความสำเร็จตามนโยบาย จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือหรือกลไกต่าง ๆ เป็นอุปกรณ์ช่วยในการกระทำ เช่น มีกำลังเจ้าหน้าที่งบประมาณ เป็นต้น
11. จุดมุ่งหมายของนโยบายที่ต้องการให้บรรลุผลสำเร็จ ก็คือผลประโยชน์ของชาติ มิใช่เป็นการตอบสนองต่อผลประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือกลุ่มใดโดยเฉพาะ
12. การดำเนินการต่าง ๆ ตามนโยบายจะต้องกระทำในแนวทางที่เป็นไปได้ที่ดีที่สุด (Best possible) ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ผลสุทธิสูงสุด (Maximum net benefit) นั่นเอง

ประเภทของนโยบายสาธารณะ

โดยทั่วไปแล้วนโยบายสาธารณะสามารถจำแนกออกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ได้ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันหลายวิธีตามทรรศนะของนักวิชาการแต่ละคนพอสรุปได้ 4 ประการ คือ

1. การจำแนกตามลักษณะของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นการจำแนกประเภทของนโยบาย โดยนำเอาเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นเกณฑ์ในการจำแนกประเภท ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

- 1.1 กลุ่มที่จำแนกเพื่อใช้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของสังคมอเมริกัน มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษานโยบายสาธารณะต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกาเท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงนโยบายสาธารณะที่เป็นอยู่ในประเทศอื่น ๆ ว่าเป็นอย่างไรบ้าง Lowi (1964) ได้จำแนกนโยบายออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- 1.1.1 นโยบายเกี่ยวกับการจัดการระเบียบกฎเกณฑ์
- 1.1.2 นโยบายเกี่ยวกับกระจายทรัพยากร
- 1.1.3 นโยบายเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรเสียใหม่

- 1.2 กลุ่มที่จำแนกเพื่อใช้ศึกษาเปรียบเทียบ เป็นการจำแนกประเภทนโยบายสาธารณะโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ศึกษาเปรียบเทียบนโยบายของประเทศอื่น ๆ กับของสหรัฐอเมริกา

Almond and Powell (1966) ได้ร่วมกันจำแนกประเภทนโยบายออกเป็น 4 ประเภท คือ

- 1.2.1 นโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบกฎเกณฑ์
- 1.2.2 นโยบายเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากร
- 1.2.3 นโยบายเกี่ยวกับการดึงดูดหรือถอนประโยชน์บางอย่างมาจากประชาชน
- 1.2.4 นโยบายเกี่ยวกับสัญลักษณ์

2. การจำแนกตามขอบข่ายผลกระทบของนโยบาย เป็นการนำเอากระบวนการกำหนดนโยบายมาใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการจำแนกประเภท โดยพิจารณาว่าภายในกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะนั้น สามารถจะจำแนกออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ หรือเป็นช่วงของการปฏิบัติต่าง ๆ ได้อย่างไร มีกี่ขั้นตอนและมีลำดับของขั้นตอนก่อนหลังอย่างไร

นักวิชาการคนสำคัญที่ได้จำแนกประเภทของนโยบายสาธารณะตามหลักเกณฑ์เรื่องกระบวนการของนโยบาย มีอยู่อย่างน้อย 2 คน คือ

2.1 Lineberry and Sharkansky (1971) ได้จำแนกกระบวนการของนโยบายออกเป็น 3 ประการ คือ

- 2.1.1 ขั้นนโยบายสาธารณะ (Public policy)
- 2.1.2 ขั้นผลผลิตของนโยบาย (Policy outputs)
- 2.1.3 ขั้นผลกระทบของนโยบาย (Policy impacts)

2.2 Dror (1968) ได้จำแนกกระบวนการของนโยบายออกเป็น 3 ประการเช่นกัน คือ

- 2.2.1 ขั้นการกำหนดนโยบายต้นแบบ (Metapolicy making stage)
- 2.2.2 ขั้นการกำหนดนโยบาย (Policy making stage)
- 2.2.3 ขั้นภายหลังกการกำหนดนโยบายแล้ว (Post policy making stage)

3. การจำแนกตามลักษณะของกิจกรรมหรือภารกิจสำคัญของรัฐบาล เป็นการจำแนกโดยพิจารณาว่านโยบายนั้นได้ส่งผลกระทบไปยังส่วนใดของสังคมบ้าง ในรูปแบบและลักษณะใด นโยบายที่ก่อให้เกิดผลกระทบไปยังส่วนต่าง ๆ ของสังคมในรูปแบบและลักษณะเดียวกัน ก็จะจัดให้อยู่ในประเภทเดียวกัน ส่วนที่มีผลกระทบที่แตกต่างไปก็จัดให้อยู่อีกประเภทหนึ่ง นักวิชาการที่ใช้เกณฑ์นี้จำแนกประเภทของนโยบาย ยกตัวอย่าง เช่น

3.1 Lineberry and Sharkansky (1971) ได้จำแนกประเภทนโยบายสาธารณะโดยยึดถือตามแบบฉบับเดียวกันกับที่สำนักสำมะโนประชากรของสหรัฐอเมริกา ออกเป็น 6 ประเภท คือ

- 3.1.1 นโยบายทางการศึกษา
- 3.1.2 นโยบายทางหลวง

3.1.3 นโยบายสวัสดิภาพสาธารณะ

3.1.4 นโยบายสาธารณสุข

3.1.5 นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติ

3.1.6 นโยบายความปลอดภัยสาธารณะ

3.2 Easton (1953) จำแนกประเภทโดยการพิจารณาว่านโยบายแต่ละประเภทที่ได้กำหนดขึ้นมาแล้วนั้น ได้ส่งผลบังคับใช้ไปยังหมู่ประชาชนกว้างขวางมากน้อยเพียงใด ซึ่งถ้าหากนโยบายใดมีผลบังคับใช้อย่างกว้างขวางแล้ว ก็ย่อมจะก่อให้เกิดผลกระทบได้อย่างกว้างขวางเช่นเดียวกัน ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากนโยบายใดมีผลบังคับใช้ในขอบเขตที่แคบกว่า ก็ย่อมจะก่อให้เกิดผลกระทบได้น้อยกว่า ซึ่งจากการพิจารณาเช่นนี้อีสตันไปจำแนกประเภทของนโยบายออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.2.1 นโยบายที่กำหนดออกมาเพื่อบังคับใช้ต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดโดยเฉพาะ

3.2.2 นโยบายที่มีผลกระทบหรือใช้บังคับกับสมาชิกทั้งหมดของสังคม

4. การจำแนกประเภทตามลักษณะกิจกรรมหรือภารกิจสำคัญของรัฐบาล เป็นการนำเอากิจกรรมหรือภารกิจสำคัญของรัฐบาลหนึ่ง ๆ ต้องปฏิบัติมาใช้จำแนกประเภท โดยพิจารณาถึงขอบเขตหรือลักษณะของกิจกรรมสำคัญ ๆ ที่รัฐบาลประเทศนั้นได้กระทำไปและกิจกรรมแต่ละประเภทมีความสำคัญไม่เท่ากัน ในทฤษฎีของ Dye (1984) ได้จำแนกประเภทของนโยบายสาธารณะของสหรัฐอเมริกาออกเป็น 12 ประเภทสำคัญ ๆ คือ

4.1 นโยบายการป้องกันประเทศ

4.2 นโยบายต่างประเทศ

4.3 นโยบายการศึกษา

4.4 นโยบายสวัสดิการ

4.5 นโยบายการรักษาความสงบภายใน

4.6 นโยบายทางหลวง

4.7 นโยบายภาษีอากร

4.8 นโยบายเคหะสงเคราะห์

4.9 นโยบายการประกันสังคม

4.10 นโยบายสาธารณสุข

4.11 นโยบายการพัฒนาชุมชนตัวเมือง

4.12 นโยบายทางด้านเศรษฐกิจ

แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ศุภชัย ขวาระประภาส (2545, หน้า 87-89) นักวิชาการแต่ละท่านได้ให้นิยามและความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ต่างกัน ดังนี้ Pressman and Wildavsky (n.d. อ้างถึงใน ศุภชัย ขวาระประภาส, 2545, หน้า 87-89) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การผลิตผลลัพธ์ออกมา การทำให้สำเร็จ ซึ่งเป็นความหมายที่ทั้งสองนำมาจากพจนานุกรมของ Webster and Roget (n.d. อ้างถึงใน ศุภชัย ขวาระประภาส, 2545, หน้า 87-89) ทั้งสองคนได้ขยายความต่อไปด้วยว่า “Implementation” โดยตัวเอชนั้น ไม่มีความหมายที่สมบูรณ์ คำถามที่ต้องตอบ คือ นำอะไรไปปฏิบัติ คำตอบก็คือ นโยบายนั้นคือ ต้องมีนโยบายเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการนำนโยบายไปปฏิบัติ กล่าวอีกนัยหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติอาจพิจารณาได้ว่า เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ กับการกระทำเพื่อให้บรรลุสิ่งที่มุ่งหวัง

Sabatier and Mazmanian (1980) ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเริ่มจากการพิจารณาความหมายที่ระบุไว้ในพจนานุกรมเช่นเดียวกับ Pressman and Wildavsky (n.d. cited in Sabatier & Mazmanian, 1980) ซึ่งทั้งสองได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าเป็นกระบวนการในการนำเอานโยบายพื้นฐานทั่วไปมาดำเนินการให้ลุล่วงไป นโยบายพื้นฐานอาจอยู่ในรูปของกฎหมาย คำพิพากษาศาล คำสั่งของรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรีได้

McLaughlin (1976) มีความเห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการขององค์การที่ต่อเนื่องเป็นพลวัต ซึ่งได้รับการปรุงแต่งและหล่อหลอม โดยปฏิสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายและกลยุทธ์ของนโยบายกับสภาพขององค์การที่รับผิดชอบในการดำเนินการให้สำเร็จ ลุล่วง กล่าวอีกนัยหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายนโยบาย โดยการพยายามปรับเปลี่ยน ประนีประนอมระหว่างเป้าหมายและกลยุทธ์ที่กำหนดไว้กับข้อจำกัด เงื่อนไข และสภาพที่แท้จริงของหน่วยปฏิบัติ

Williams (1971) ชี้ว่า กริยาที่เรียกว่า นำไปปฏิบัติ (Implement) มีความหมายหลักอยู่ 2 ประการ คือ

ประการแรก คือ การจัดหาหรือเตรียมวิธีการทั้งหลายทั้งปวงที่จะทำให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงให้พร้อม

ประการที่สอง คือ การดำเนินการให้สำเร็จลุล่วง การนำไปปฏิบัติในหน่วยงานหนึ่งสามารถเกี่ยวข้องกับความหมายทั้งสองประการในขณะเดียวกัน นั่นคือ หมายถึงการพยายามอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ ในอันที่จะยกระดับความสามารถของหน่วยงานนั้น หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติให้ลุล่วง

ขั้นตอน/ กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วเรศ จันทรศร (2548, หน้า 34-44) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ว่า องค์การที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหาร ตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมด ปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่นั้น เพียงใด โดยกระบวนการนำนโยบายปฏิบัติแบ่งแยกออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนมหภาค (Macro) และขั้นตอนในระดับจุลภาค (Micro) ในการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค มีขอบเขตกว้างครอบคลุมไปจนถึงการนำนโยบายในระดับจุลภาคด้วย สิ่งที่เกิดขึ้น คือหน่วยงานในระดับสูงไม่สามารถทำให้หน่วยงานระดับล่าง หรือหน่วยงานที่ให้บริการของรัฐนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างตรงตามเจตจำนงของนโยบาย (Policy intent) ทำให้เกิดความล้มเหลวหรือความล่าช้าในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro implementation) แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรก เป็นการแปลงนโยบายออกเป็นทางปฏิบัติ หรือออกมาในรูปของแผนงานหรือโครงการ และขั้นตอนที่สอง เป็นขั้นตอนในการนำให้หน่วยงานระดับล่างยอมรับ (Adopt) แนวทางของแผนงานหรือโครงการนั้นไปปฏิบัติต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเบื้องต้นจึงขึ้นอยู่กับความชัดเจนของเป้าหมาย และการที่หน่วยงานที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบายมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบาย ตลอดจนให้ความร่วมมือกับฝ่ายบริหาร และมีความจริงใจที่จะนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค (Micro implementation) เริ่มต้นจากหน่วยงานระดับล่างรับนโยบาย แผนงาน หรือโครงการมาจากเบื้องบนแล้วนำนโยบาย แผนงานหรือโครงการนั้นมาปรับเปลี่ยนให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ โดยต้องอาศัยพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลง ขบวนการทำงานในแต่ละหน่วยงานเดิมก่อน การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค จะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการระดมพลัง (Mobilization) ขั้นตอนการปฏิบัติ (Deliverer implementation) และขั้นตอนในการสร้างความเป็นปึกแผ่น (Institutionalization) หรือความต่อเนื่อง (Continuation) ในองค์การ

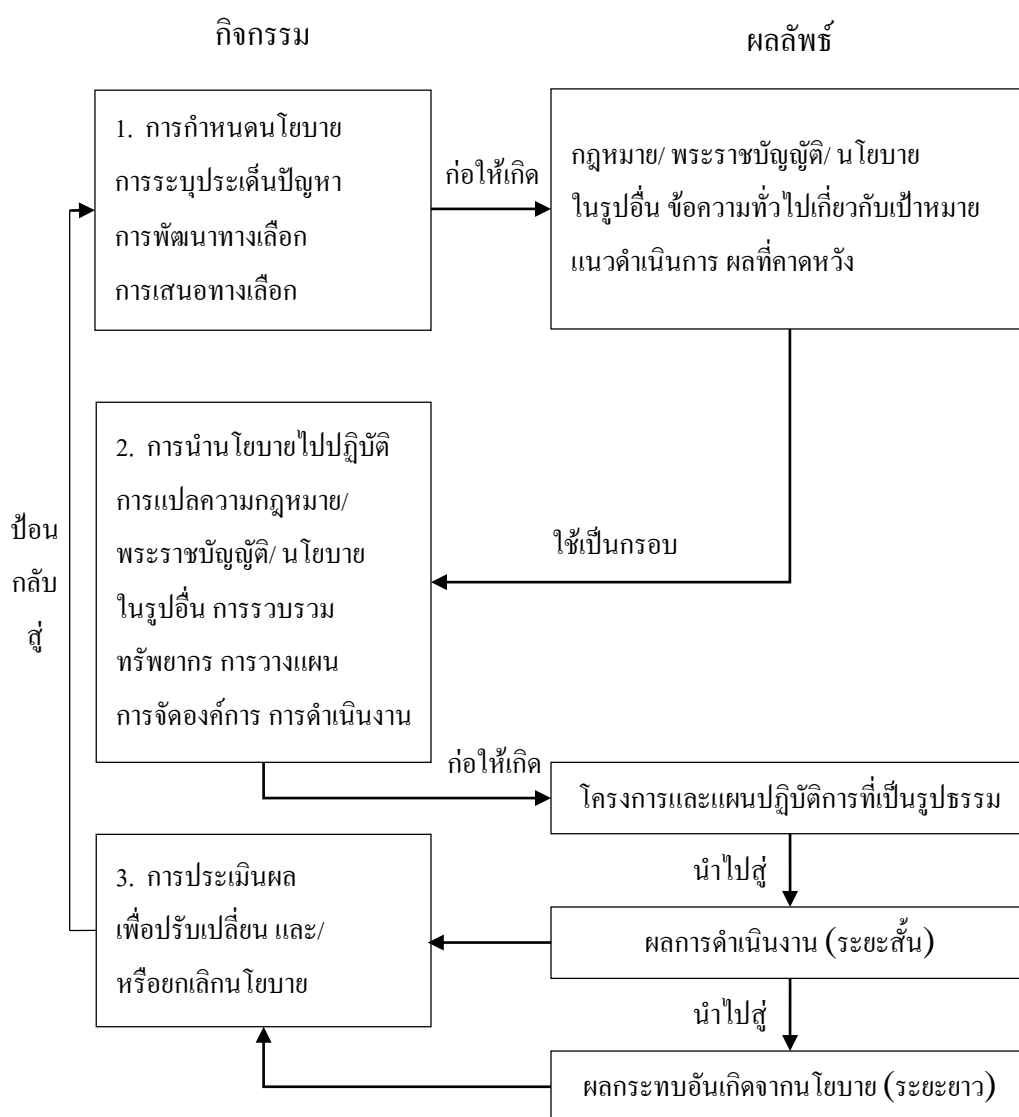
สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2550, หน้า 481-482) การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการนโยบายสาธารณะ ทั้งนี้เพราะว่า ถึงแม้ว่านโยบายจะดีเลิศสักเพียงใดก็ตาม แต่เมื่อนำไปปฏิบัติแล้วประสบความล้มเหลวก็จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการนำนโยบายทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสียหายต่อประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ปัญหาไม่ได้รับการแก้ไขซึ่งจะทำให้บุคคลเหล่านี้เสื่อมความศรัทธาต่อผู้กำหนดนโยบาย และอาจมีผลทางลบต่ออนาคตทางการเมืองของผู้กำหนดนโยบายด้วย นอกจากนี้ยังทำให้เกิด

ความสูญเสียต่อทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและการแก้ไขปรับปรุงนโยบายเพื่อนำไปปฏิบัติใหม่ จะยิ่งทำให้สิ้นเปลืองทรัพยากรมากขึ้น ดังนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าประสงค์ ที่พึงปรารถนาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในกระบวนการนโยบายสาธารณะโดยปกติกระบวนการ นโยบายสาธารณะแบ่งออกเป็น 2 กระบวนการที่สำคัญ กระบวนการแรก คือ กระบวนการที่มีการรับรู้ตั้งแต่ต้นถึงความตั้งใจของของนโยบาย โดยได้นิยามสิ่งที่พึงปรารถนาไว้แล้ว อย่างเป็นทางการ และการกำหนดชุดของการเชื่อมโยงหรือความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการเป็นผล เพื่อความคาดหวังที่จะให้เกิดผลลัพธ์ที่ต้องการ ส่วนกระบวนการที่สอง คือการกระทำให้เกิด ผลที่เป็นจริงในระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งจะบ่งชี้ถึงระดับความมีประสิทธิภาพ ผลของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

สุกชัย ยาวะประภาส (2545, หน้า 89-90) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ไว้ว่า หมายถึง การทำให้สำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นกระบวนการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์กับการกระทำเพื่อให้บรรลุสิ่งที่มุ่งหวัง เป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการนโยบายสาธารณะ (Policy process) ที่สืบเนื่องจากการกำหนด นโยบาย ซึ่งนักวิชาการส่วนใหญ่มักเห็นพ้องต้องกันในประเด็นที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประเด็น คือ ประเด็นแรก การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา และประเด็นที่สองการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายนโยบาย นโยบายสาธารณะเมื่อถูกกำหนดขึ้นมาแล้วสิ่งที่มีความจำเป็นต่อมา คือ การนำนโยบาย สาธารณะนั้นไปปฏิบัติให้บังเกิดผล ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy implementation) นับว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญที่สุดของกระบวนการนโยบายก็ว่าได้ เพราะนโยบาย แผนหรือโครงการทั้งหลาย แม้ว่าจะมีการร่างไว้อย่างดีเพียงพร้อมด้วยหลักวิชาการ แต่ถ้าไม่ได้ นำไปปฏิบัติ นโยบายนั้นก็เปรียบเสมือนแผนกระดาษธรรมดา และทำนองเดียวกัน นโยบายแม้ว่า จะเป็นนโยบายที่ดีและน่าเชื่อถือ ถ้านำไปปฏิบัติอย่างไม่ถูกต้องภายใต้สภาวะการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวย แล้ว นโยบายนั้นก็ไม่สามารถประสบความสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายได้

ดังนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะจะต้องเกี่ยวข้องกับ บุคคลหลากหลายและหน่วยงานต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก รวมทั้งจะต้องเผชิญกับปัจจัยภายใน และภายนอกองค์กร ที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพราะผลที่ออกมาหลังจากการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ จะเป็นตัวบ่งบอกถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ จึงเป็นกระบวนการที่มีลักษณะซับซ้อนเข้าใจยาก จึงมักไม่ได้รับความสนใจจากนักวิชาการในอดีต เท่าที่ควร

ศุภชัย ยาวะประภาส (2545, หน้า 100) เห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากการตรากฎหมายหรือพระราชบัญญัติเรียบร้อยแล้ว กิจกรรมในขั้นตอนนี้จะครอบคลุมถึง การแปลงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือพระราชบัญญัติซึ่งโดยปกติมักจะกว้าง คลุมเครือ และกำกวมให้เป็น โครงการหรือกิจกรรมที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรม การระดมทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานให้ สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังภาพที่ 1

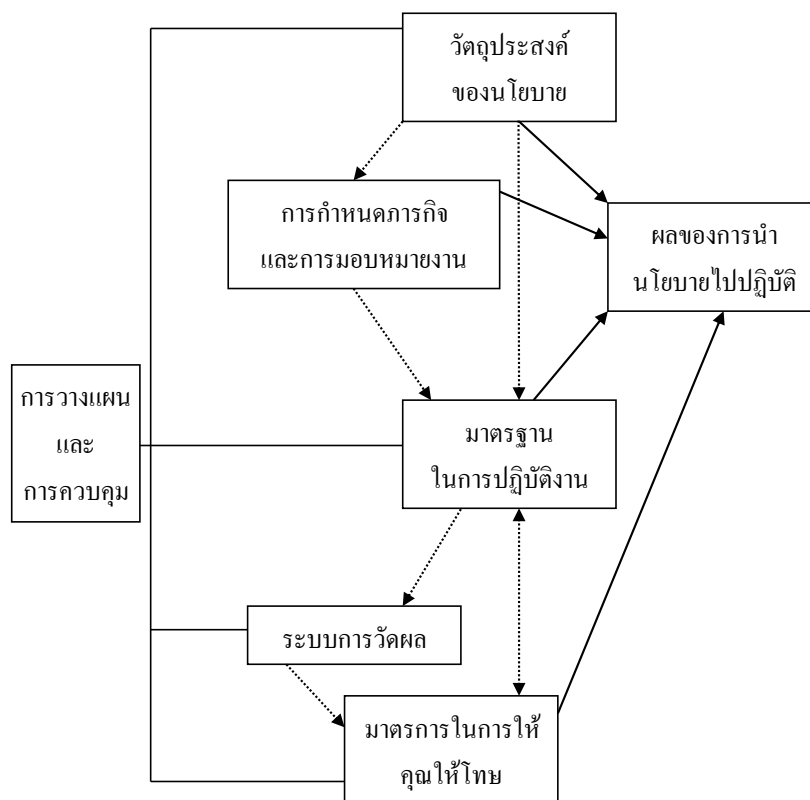
ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติและขั้นตอนอื่น ๆ ในกระบวนการนโยบาย (ศุภชัย ยาวะประภาส, 2545, หน้า 99)

ตัวแบบในการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การสร้างตัวแบบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้เห็นถึงเค้าโครงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานและลักษณะความสัมพันธ์กรณีต่าง ๆ ที่จะมิตผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายไปปฏิบัติ

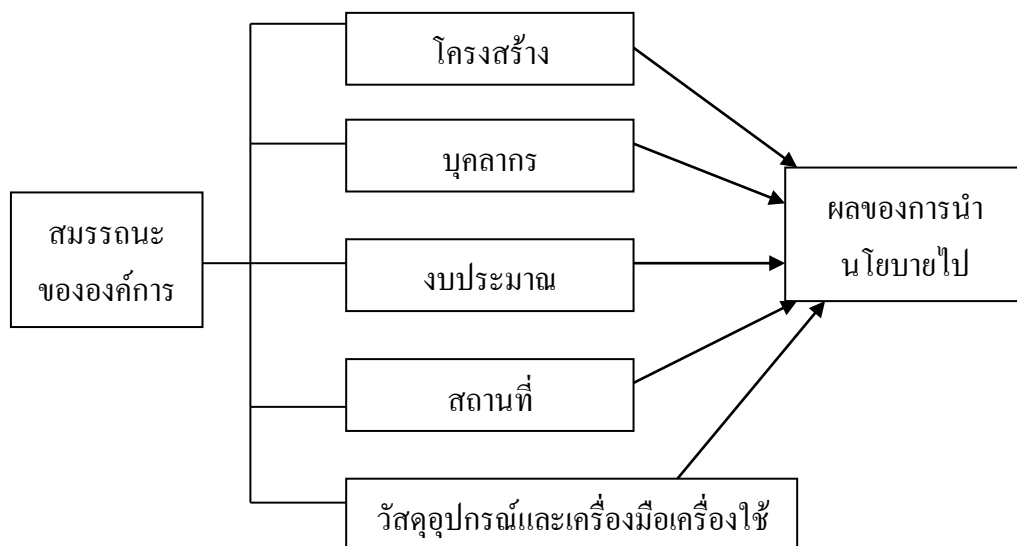
วเรช จันทรศร (2548, หน้า 129-157) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าหากเรายอมรับว่าการศึกษานโยบายไปปฏิบัติเป็นเงื่อนไขสำคัญในการนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายของการบริหารการพัฒนาที่ดีขึ้นในอนาคตแล้ว จะมีแนวทางการศึกษาหรือตัวแบบ (Model) ที่มีความสมบูรณ์เพียงพอในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสามารถแยกพิจารณาได้เป็น 6 ตัว แบบ คือ

1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational model) ตัวแบบนี้เน้นการวางแผนและการควบคุมโดยมีฐานคติที่ว่าโครงการที่จะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน มีการมอบหมายงานและกำหนดมาตรฐานการทำงานให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การ มีระบบวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนระบบการให้คุณให้โทษที่เป็นธรรม ดังภาพที่ 2

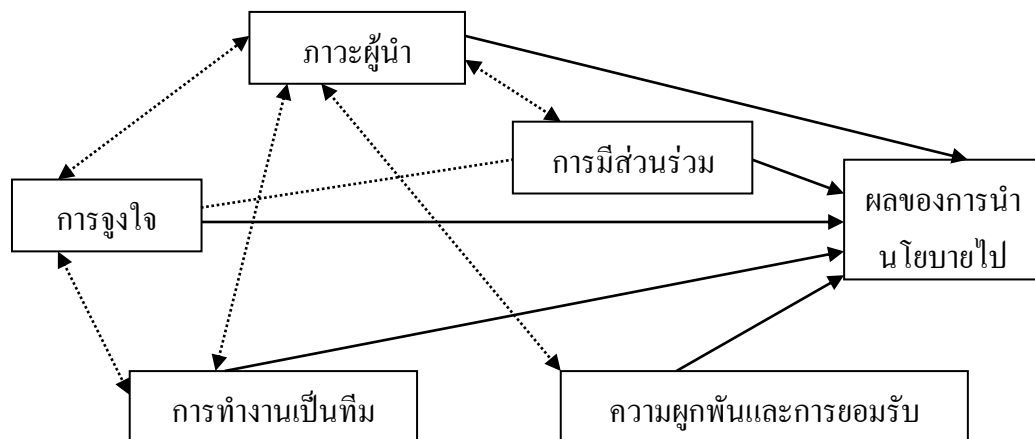
ภาพที่ 2 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ยึดหลักเหตุผล (วเรช จันทรศร, 2548)

2. ตัวแบบด้านการจัดการ (Management model) เป็นตัวแบบที่เน้นสมรรถนะขององค์กร โดยเชื่อว่าโครงการจะประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม บุคลากรต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านบริหารและเทคนิค องค์กรต้องมีการวางแผนเตรียมการหรือความพร้อมทั้งด้านอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และงบประมาณ ดังภาพที่ 3

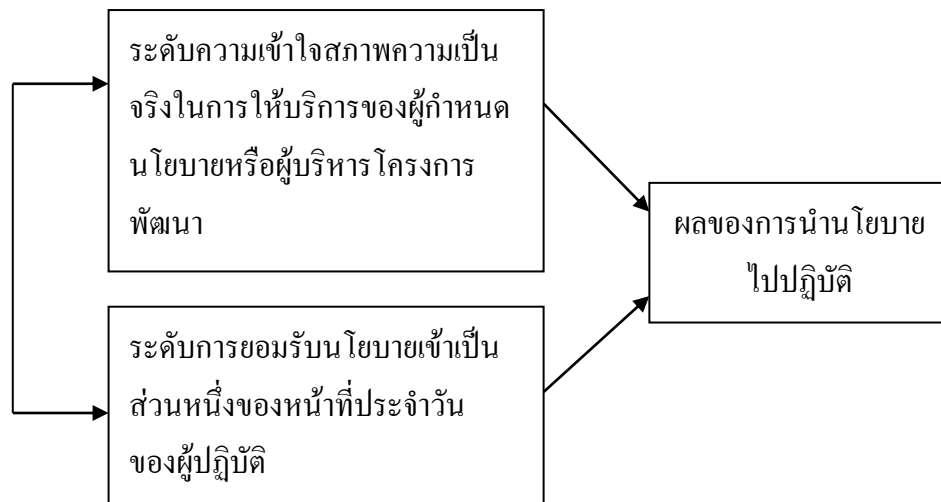
ภาพที่ 3 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เน้นการจัดการ (วรเดช จันทรศร, 2548)

3. ตัวแบบด้านการพัฒนาองค์กร (Organization development model) มีแนวทางที่เป็นการมีส่วนร่วมการสร้างความผูกพันและการยอมรับซึ่งจะทำให้เกิดการดำเนินงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ การจูงใจ การใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การสร้างความผูกพันโดยการให้สมาชิกมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการยอมรับ ตลอดจนการสร้างทีมงานมากกว่ามุ่งใช้การควบคุม จึงเป็นเรื่องของกระบวนการที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการกำหนดหรือวางกรอบเป้าหมาย ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ด้านการพัฒนาองค์กร (วรเดช จันทรศร, 2548)

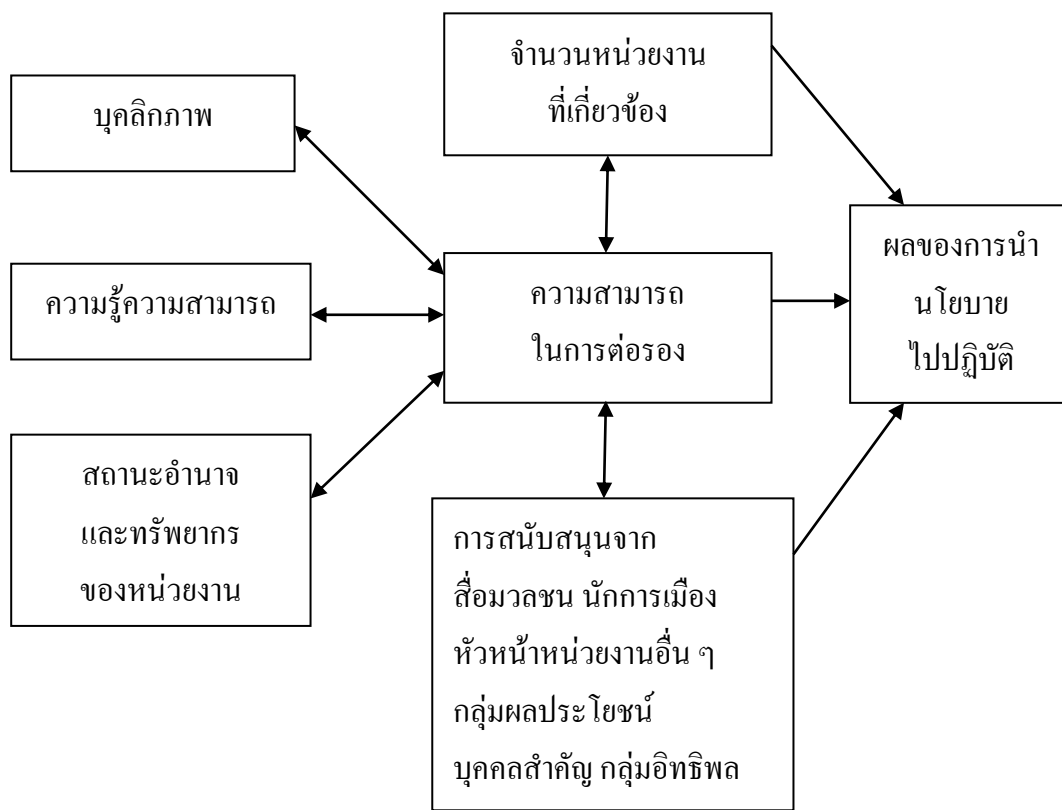
4. ตัวแบบกระบวนการของระบบราชการ (Bureaucratic processes model) หรือตัวแบบที่เน้นการสร้างความสำเร็จเกี่ยวกับสภาพความเป็นไปในระบบราชการ ตัวแบบนี้เชื่อว่าอำนาจขององค์กรที่แท้จริงจะกระจุกกระจายอยู่ทั่วไปในองค์กร การปฏิบัติตามหน้าที่จะใช้วิจารณญาณผู้บังคับบัญชาไม่อาจจะควบคุมได้ การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการเหล่านี้มักจะไร้ผล นอกเสียจากจะปรับแนวทางการปฏิบัติเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ประจำวันของเขาเอง การกำหนดนโยบายที่ดี การออกแบบ โครงการเพื่อสนองต่อความต้องการของผู้ปฏิบัติ ซึ่งอาจเป็นข้าราชการประจำหรือประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมที่ดี ต้องพัฒนามาจากเบื้องล่างและการพัฒนาดังกล่าวต้องผ่านกระบวนการของการเรียนรู้ (Learning process) ให้เข้าใจสภาพความเป็นจริง พฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างแจ่มชัด ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เน้นกระบวนการของระบบราชการ (วรเดช จันทรศร, 2548)

5. ตัวแบบทางการเมือง (Political model) ซึ่งมีแนวทางที่เน้นการเจรจาต่อรอง ตัวแบบนี้เชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เกิดจากความสามารถของบุคคลที่เป็นตัวแทนขององค์กร นอกจากนี้ยังเห็นว่าการสร้างความสมานฉันท์ (Consensus) ภายใต้การมีส่วนร่วม (Participation) เป็นสิ่งที่ยากจะเกิดขึ้น ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นปรากฏการณ์ธรรมดาที่เกิดขึ้นในองค์กรและระบบสังคมทั่วไป การมุ่งหวังให้ทุกฝ่ายเห็นชอบและปฏิบัติตามนโยบายเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เพราะนโยบายก็คือการเมือง เป็นเรื่องของการจัดสรรสิ่งที่มีค่าให้แก่สังคม

ดังภาพที่ 6

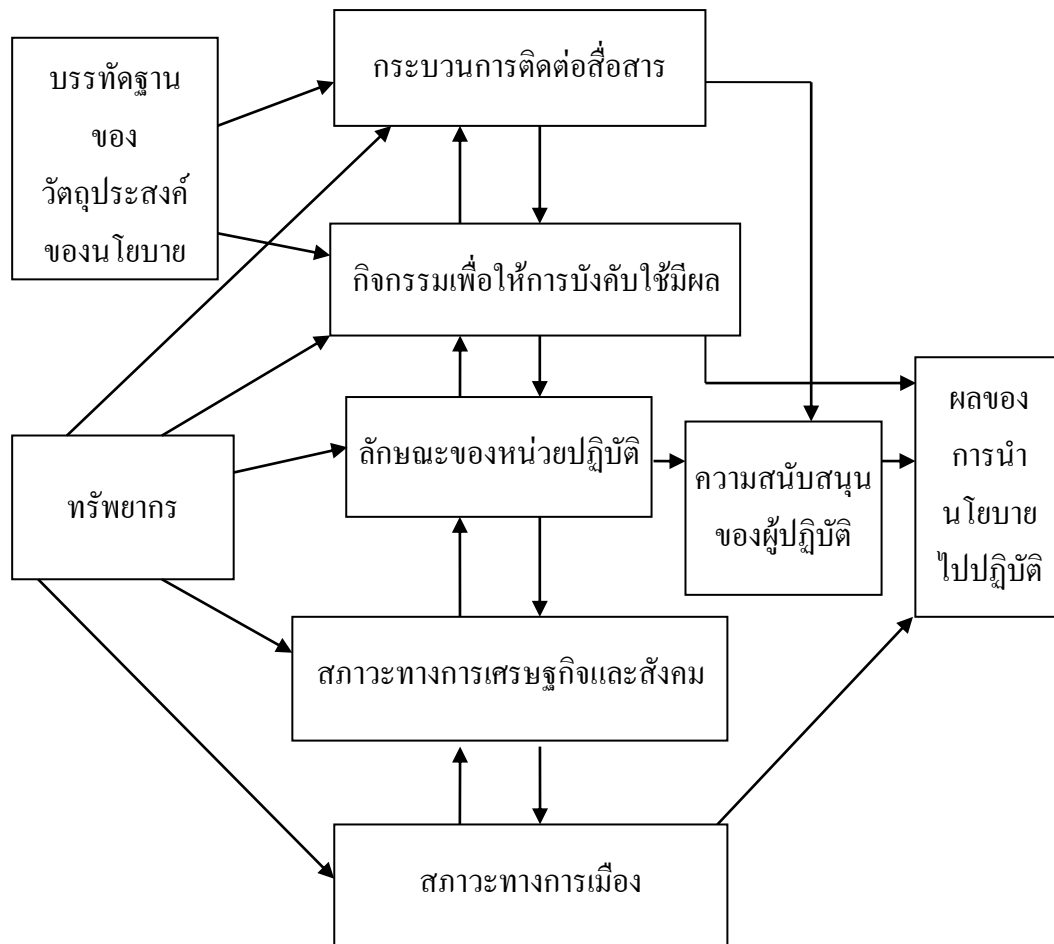

ภาพที่ 6 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เน้นด้านการเมือง (วรเดช จันทรศร, 2548)

6. ตัวแบบทั่วไป (General model) เป็นตัวแบบที่วิเคราะห์เชิงระบบ กล่าวคือ ตัวแบบนี้ได้รวมเอาตัวแปรของตัวแบบอื่น ๆ เข้าไว้ด้วยกันซึ่งช่วยให้การศึกษาสภาพทั่วไปของปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติได้กว้างกว่าตัวแบบอื่น ๆ ตัวแบบนี้ ได้ให้ความสำคัญต่อปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ

- 6.1 กระบวนการในการสื่อข้อความ
- 6.2 ปัญหาทางด้านสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ
- 6.3 ความร่วมมือสนับสนุนของฝ่ายปฏิบัติ

ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติแบบทั่วไป (วรเดช จันทรศร, 2548)

ตัวแบบทั้งหมดที่กล่าวมา ต่างก็มีข้อเด่นข้อด้อยหรือจุดบกพร่องในตัวของมันเอง ซึ่งในการวิเคราะห์ปัญหาในกรณีต่าง ๆ นั้น บางครั้งอาจไม่สามารถใช้ตัวแบบใดเพียงตัวแบบเดียวอธิบายได้ แต่อย่างไรก็ดีตัวแบบต่าง ๆ ที่กล่าวมาอาจนำมาประยุกต์ใช้ได้กับสถานการณ์จริงเพื่อให้ นโยบายไปปฏิบัติบรรลุผลได้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบตัวแบบทางการศึกษานำเอานโยบายไปปฏิบัติ 6 แบบ

ตัวแปร	จุดมุ่งหมาย	ปัจจัยหรือตัวแปรอิสระ
1. ตัวแบบยึดหลักเหตุผล (Rational model)	การสร้างประสิทธิภาพภายใน การวางแผนและการควบคุม	1. วัตถุประสงค์ของนโยบาย 2. การกำหนดภารกิจ และการมอบหมายงาน 3. มาตรฐานในการปฏิบัติงาน 4. ระบบการวัดผล การปฏิบัติงาน 5. มาตรการในการให้ คุณให้โทษ
2. ตัวแบบการจัดการ (Management model)	สมรรถนะขององค์กร	1. โครงสร้างขององค์กร 2. บุคลากร 3. งบประมาณ 4. สถานที่ 5. วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ เครื่องใช้
3. ตัวแบบการพัฒนาองค์กร (Organization development model)	การมีส่วนร่วม การสร้าง ความผูกพัน	1. การมีส่วนร่วม 2. การทำงานเป็นทีม 3. การจูงใจ 4. การใช้ภาวะผู้นำ 5. ความผูกพันและการยอมรับ
4. ตัวแบบกระบวนการ ของระบบราชการ (Bureaucratic process model)	การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ สถานะความเป็นไปในระบบ ราชการและสภาพ ความเป็นจริงในการให้บริการ	1. ระดับความเข้าใจในสภาพ ความจริงในการให้บริการ ของผู้กำหนดนโยบาย หรือผู้บริหาร โครงการพัฒนา 2. ระดับการยอมรับนโยบาย เข้าเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ ประจำของผู้ปฏิบัติ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	จุดมุ่งหมาย	ปัจจัยหรือตัวแปรอิสระ
5. ตัวแบบทางการเมือง (Political model)	การเจรจาต่อรอง	1. ความสามารถในการต่อรองของผู้นำองค์กร 2. จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3. การสนับสนุนจากสื่อมวลชน นักการเมือง หัวหน้าหน่วยงานอื่น ๆ กลุ่มผลประโยชน์ บุคคลสำคัญต่าง ๆ
6. ตัวแบบทั่วไป (General model)	การวิเคราะห์เชิงระบบ	1. กระบวนการติดต่อสื่อสาร 2. สมรรถนะของหน่วยงาน 3. ความสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ 4. สภาวะทางเศรษฐกิจการเมือง และสังคม

ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

สุกชัย ขวาระประภาส (2545, หน้า 98) เห็นว่า นโยบายที่กำหนดขึ้นมาเพื่อผ่านขั้นตอนตามกระบวนการนโยบาย โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ อย่างรอบคอบแล้ว ก็มีได้หมายความว่าประสบความสำเร็จเสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยเฉพาะปัจจัยภายนอกที่อยู่เหนือการควบคุม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่รวดเร็วฉับพลัน ความผันผวนทางเศรษฐกิจของประเทศหรือของโลก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และความไม่แน่นอนของธรรมชาติ เป็นต้น ข้อเท็จจริงเหล่านี้ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีลักษณะซับซ้อนขึ้น

สุกชัย ขวาระประภาส (2545, หน้า 101-117) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีดังนี้

1. ลักษณะของนโยบายนั้น ๆ ได้แก่ ประเภทของนโยบาย ผลประโยชน์สัมพันธของนโยบาย ความสอดคล้องกับค่านิยมที่มีอยู่ ความเป็นไปได้ในการทดลองปฏิบัติ

และความเห็นผลได้ของนโยบาย

2. วัตถุประสงค์ของนโยบาย เช่น ความชัดเจน ความสอดคล้องต้องกันของวัตถุประสงค์ และความยากง่ายในการรับรู้วัตถุประสงค์

3. ความเป็นไปได้ในทางการเมือง เป็นตัวแปรทางด้านสภาพแวดล้อมที่ไม่ควรมองข้าม ได้แก่ ความสนับสนุนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผลกระทบของนโยบายที่มีต่อกลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพล การสนับสนุนจากชนชั้นนำ การสนับสนุนจากสื่อมวลชน และการสนับสนุนจากผู้มีอิทธิพล ออกเสียงเลือกตั้ง

4. ความเป็นไปได้ทางเทคนิคหรือทฤษฎี การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี มักเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก และการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง มักจะส่งผลอย่างสำคัญต่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย โดยเฉพาะนโยบายที่มีผลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติจากที่เคยทำอยู่นเคยชิน จะมีโอกาสที่จะประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากนั้นทฤษฎีที่เชื่อถือได้ ก็เป็นสิ่งจำเป็นในการผลักดันให้นโยบายลุล่วงไปได้ด้วยดี

5. ความพอเพียงของทรัพยากร ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเงินกำลังและคุณภาพของบุคลากร ปัจจัยทางด้านบริการ เช่น วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ทำการ เครื่องมือเครื่องใช้ ที่ดิน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่น ๆ

6. ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ Edwards (1980 อ้างถึงใน ศุภชัย ยาวะประภาส, 2545, หน้า 101-117) และ Woolrich (1982 อ้างถึงใน ศุภชัย ยาวะประภาส, 2545, หน้า 101-117) เห็นพ้องต้องกันว่า โครงสร้างของหน่วยงานมีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบาย ที่นำไปปฏิบัติในลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อไปนี้ คือ ประเภทของหน่วยงาน โครงสร้างและลำดับชั้นการบังคับบัญชา ความสามารถของผู้นำ ความสัมพันธ์กับหน่วยงาน และลำดับชั้นของการสื่อสารแบบเปิด

7. ทักษะคิของผู้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน ศุภชัย ยาวะประภาส, 2545, หน้า 101-117) ยืนยันว่า ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย รวมถึงความผูกพันที่มีต่อนโยบายมีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากนั้น Woolrich (1982 อ้างถึงใน ศุภชัย ยาวะประภาส, 2545, หน้า 101-117) ได้กล่าวว่า นโยบายที่มีผลให้ผู้ปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากแนวทางเดิมที่ปฏิบัติมาเป็นเวลาช้านาน มักจะประสบความล้มเหลว ส่วนนโยบายที่ไม่กระทบกระเทือนต่อพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติ มีโอกาสสำเร็จสูง เช่นเดียวกับความขัดแย้ง เนื่องจากค่านิยมของผู้ผู้นำนโยบายไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบายหรือผลกระทบที่นโยบายนั้นมีต่องาน อำนาจ ศักดิ์ศรีหรือผลประโยชน์ของผู้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติก็จะส่งผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายนั้น เช่นกัน

8. ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่าง ๆ ที่น่านโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวนจุดตัดสินใจ ความสัมพันธ์ดั้งเดิมและการแทรกแซงของหน่วยงานระดับบน ล้วนมีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบาย/ โครงการได้ทั้งสิ้น

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2550, หน้า 431-446) การที่จะทราบว่ากระบวนการในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น จะเกิดความสำเร็จ (Success) หรือล้มเหลว (Failure) ของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญของหลายประการ เช่น

1. แหล่งที่มาของนโยบาย (Source of policy) โดยนโยบายดังกล่าว ต้องผ่านกระบวนการกำหนดนโยบายผ่านการตัดสินใจนโยบาย ตามกระบวนการที่ถูกตั้งตามกฎหมายแล้ว ทั้งจะต้องเป็นนโยบายที่ดี มีความเป็นธรรม มีความถูกต้องสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม และเป็นที่ยอมรับของประชาชนส่วนใหญ่

2. ความชัดเจนของนโยบาย (Clarity of policy) ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ การระบุสภาพปัญหาของนโยบายอย่างครอบคลุมครบถ้วน การกำหนดผู้เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหา และการประเมินทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินการอย่างเหมาะสม ซึ่งจะมีบทบาทอย่างยิ่งในการส่งเสริมการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. การสนับสนุนนโยบาย (Support for policy) เมื่อได้กำหนดนโยบายเรียบร้อยแล้ว นโยบายจะถูกนำไปปฏิบัติหรือจะได้รับการนำไปปฏิบัติเช่นใด ขึ้นอยู่กับการสนับสนุนนโยบายจากผู้ปฏิบัติ และผู้ที่ได้รับผลจากการปฏิบัติ นโยบาย ดังนั้นในการกำหนดนโยบายจึงต้องวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่า จะต้องมีการสนับสนุนมากกว่ากลุ่มคัดค้านในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

4. ความซับซ้อนในการบริหาร (Complexity of administration) การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารจะต้องพิจารณาการบริหารนโยบาย ทั้งในมิติของแนวราบ และแนวตั้ง ควบคู่กันไป ยังมีจำนวนหน่วยงานหรือองค์กรเข้ามาเกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติมากเพียงใดแล้ว ก็ยิ่งทำให้กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น ไปด้วย การมอบหมายให้หน่วยงานที่เป็นเอกภาพ และไม่มีความซับซ้อนในการบริหารงานมาก จะเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

5. สิ่งจูงใจสำหรับผู้ปฏิบัติ (Incentives for implementers) การนำนโยบายไปปฏิบัติ จะประสบความสำเร็จหรือไม่ การสร้างสิ่งจูงใจของฝ่ายบริหารต่อผู้ปฏิบัติ ถือได้ว่าเป็นปัจจัยสิ่งจูงใจที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติมีความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เช่น การได้รับการยกย่อง การชมเชย การให้กำลังใจ และการได้รับผลตอบแทนจากการทำงานด้วยความอุทิศ

เสี่ยสละของตน

6. การจัดสรรทรัพยากร (Resource allocation) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติถ้าขาดปัจจัยเรื่องทรัพยากรในการสนับสนุน แผนงานและโครงการดังกล่าว อาจประสบความสำเร็จล้มเหลวตั้งแต่ต้นที่ยังไม่ได้ลงมือปฏิบัติ ทรัพยากรในที่นี้หมายถึงรวมถึงเงินทุน เวลา และบุคลากร ตลอดจนเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่าง ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วเรช จันทรศร (2543, หน้า 222-235) กล่าวถึง ลักษณะของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติจะว่ามีอยู่อย่างมากมาย แต่อาจแบ่งได้เป็นปัญหาหลักด้านต่าง ๆ รวม 5 ด้านด้วยกัน ซึ่งได้แก่

1. ปัญหาทางด้านสมรรถนะ เป็นปัญหาหลักด้านหนึ่งของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยต่าง ๆ หลายปัจจัย

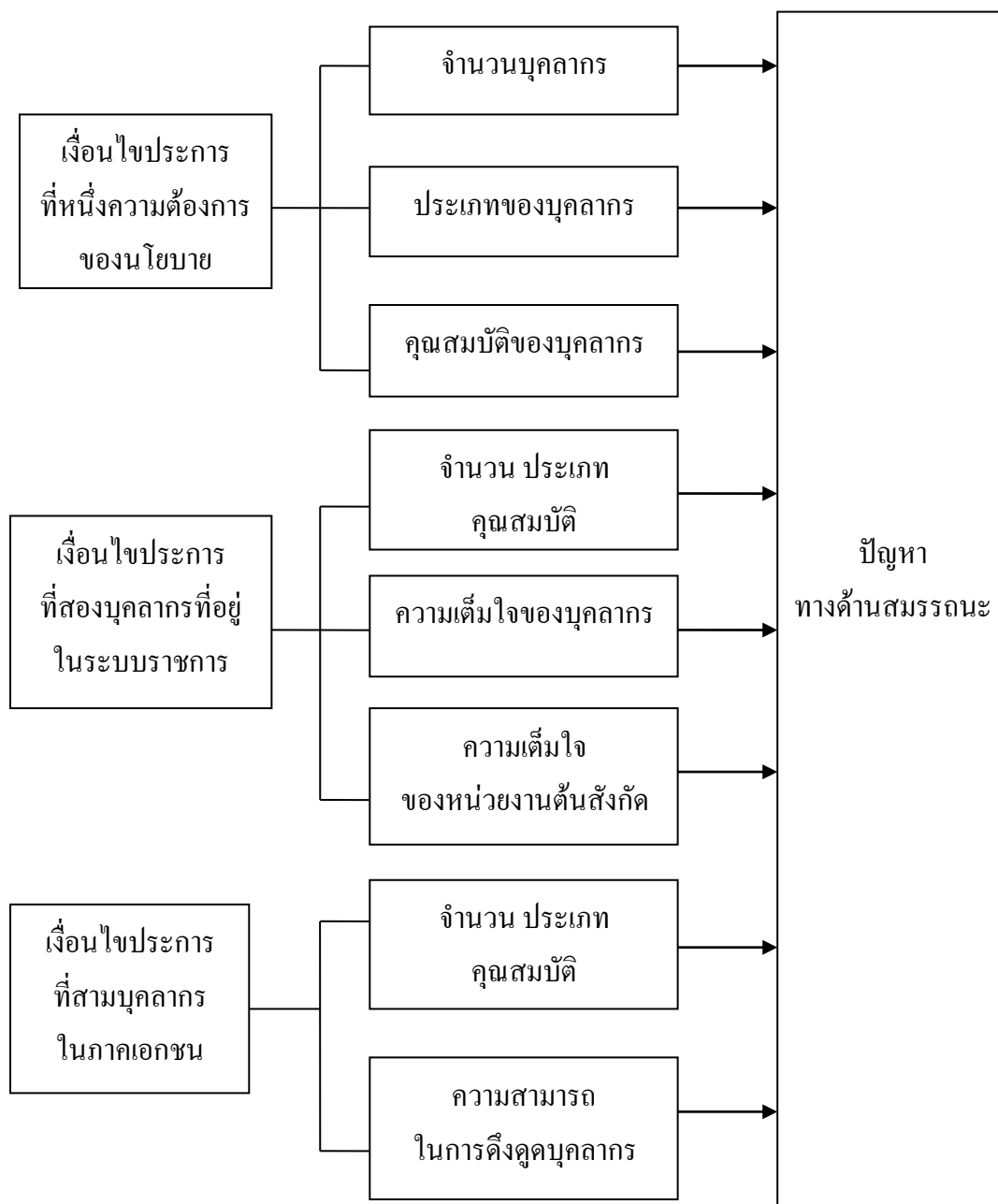
1.1 ปัจจัยทางด้านบุคลากร ปัญหาทางด้านสมรรถนะในด้านปัจจัยเกี่ยวกับบุคลากรจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไข 3 ประการ ได้แก่

ประการแรก นโยบายที่ถูกนำมาปฏิบัตินั้น ต้องการบุคลากรจำนวนเท่าใด ต้องการบุคลากรประเภทใด และต้องการบุคลากรที่มีคุณสมบัติอย่างไร ปัญหาในลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาในขั้นเริ่มต้นของการนำนโยบายไปปฏิบัติหากหน่วยงานไม่สามารถที่จะหาบุคลากรได้ทันทั่วทั้งที่ ความล่าช้าในการปฏิบัติอาจเกิดขึ้น และถ้าหากบุคลากรที่มีอยู่มีคุณภาพไม่เหมาะสม ปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะเกิดขึ้น โดยส่วนหนึ่งปัญหาทางด้านสมรรถนะจะมีมากขึ้น ถ้าหากว่านโยบายที่ถูกกำหนดมีความต้องการที่จะต้องอาศัยบุคลากรผู้ปฏิบัติจำนวนมากหลาย ๆ ประเภท รวมตลอดถึงต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณสมบัติหรือมีความรู้ความสามารถสูง ปัญหาในลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาขั้นเริ่มต้นของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ประการที่สอง บุคลากรที่ต้องการเหล่านั้นมีอยู่แล้วในระบบราชการหรือไม่ หากมีอยู่แล้ว บุคลากรเหล่านั้นมีคุณภาพ ความรู้ ความสามารถที่จะปฏิบัติตามนโยบายนั้นได้หรือไม่ ปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะซับซ้อนยิ่งขึ้น หากบุคลากรที่ต้องการนั้นมีอยู่ไม่เพียงพอในระบบราชการ หรือบุคลากรไม่มีความพร้อมหรือความเต็มใจที่จะเข้าร่วมปฏิบัติในนโยบายนั้น

ประการที่สาม ถ้าหากไม่มีบุคลากรที่ต้องการเหล่านั้นอยู่ในระบบราชการ หรือมีไม่พอ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะสามารถหาบุคลากรจากภาคเอกชนได้หรือไม่ จะมีความสามารถหรือวิธีการดึงดูดบุคลากรเหล่านั้นให้ปฏิบัติงาน

ในนโยบายหรือโครงการได้อย่างไร และถ้าหากการปฏิบัติตามนโยบายนั้นจำเป็นจะต้องอาศัยบุคลากรจากภาคเอกชนเข้าร่วมปฏิบัติด้วย ปัญหาในแง่ของการได้มาซึ่งบุคลากรเหล่านี้จะมีความยากลำบากมากยิ่งขึ้น และในประการสำคัญหน่วยงานราชการย่อมมีข้อติดขัดทางด้านกฎระเบียบ ค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่จะเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการดึงดูดบุคลากรจากภาคเอกชนให้เข้ามาร่วมปฏิบัติงานในนโยบายนั้น ได้ตามที่ต้องการและอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ในภาพรวมจะส่งผลกระทบต่อสมรรถนะของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนต่อความสำเร็จของนโยบายโดยส่วนรวมปัญหาทางด้านสมรรถนะในด้านปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคลากรสามารถสรุปได้ ดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 ปัจจัยทางด้านบุคลากรที่ส่งผลต่อปัญหาทางด้านสมรรถนะภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ
(นิตยา เกลิมกุล, 2550, หน้า 30)

1.2 ปัจจัยทางด้านเงินทุน ปัญหาทางด้านสมรรถนะจะมีมากขึ้นหากหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ถูกจำกัดโดยเงื่อนไขของการใช้เงินทุน หรือมีระเบียบ

ข้อบังคับไว้มากจนขาดความยืดหยุ่น ก็จะเป็นการบั่นทอนสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติมากเท่านั้น ในประการสำคัญหากหน่วยปฏิบัติมีความต้องการใช้เงินมากกว่าที่กำหนดไว้เป็นไปได้หรือไม่ เพียงใดที่รัฐบาลหรือหน่วยงานจากส่วนกลาง จะสามารถให้การตอบสนองได้ทันต่อเวลา หรือทันท่วงที หากไม่สามารถตอบสนองได้ ความล่าช้าในการปฏิบัติงานอาจจะเกิดขึ้นและอาจจะมี ผลถึงความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยส่วนรวมได้

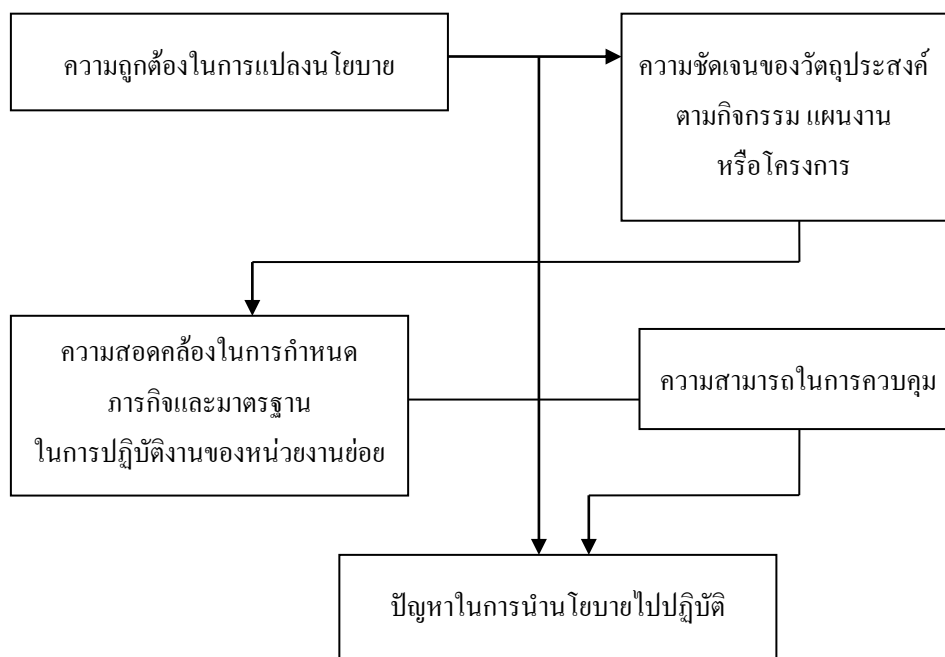
1.3 ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ปัญหาทางด้านสมรรถนะ จะทวีมากขึ้น ถ้าหากหน่วยที่รับผิดชอบไม่ได้รับการสนับสนุนทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้เพียงพอ ในบางกรณีการปฏิบัติตามนโยบายนั้นมีลักษณะที่ต้องการใช้วิทยากร หรือเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ปัญหาที่จะมีมากยิ่งขึ้นถ้าผู้ปฏิบัติขาดความรู้หรือขาด ความเข้าใจในเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง

2. ปัญหาทางด้านการควบคุม ความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ โดยส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุม ซึ่งหมายถึงความสามารถในการวัด ความก้าวหน้าหรือผลการปฏิบัติของนโยบาย แผนงานหรือโครงการ ปัญหาในด้านการควบคุมจะมี มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ

2.1 ความสามารถของหน่วยงานและโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบาย ว่าจะสามารถแปลงนโยบายนั้น ๆ ออกมาเป็นแนวทางปฏิบัติ แผนงาน หรือโครงการที่สอดคล้อง กับความต้องการของนโยบายเพียงใด

2.2 ความชัดเจนของกิจกรรม แผนงานและโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบาย

2.3 ความสามารถในการกำหนดภารกิจตลอดจนมาตรการในการปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงานรวมหรือสอดคล้องกับแผนงานหรือโครงการ ดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 เงื่อนไขต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการควบคุมและปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (นิตยา เฉลิมกุล, 2550, หน้า 32)

3. ปัญหาทางด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ปัญหาของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติจะมีสูงขึ้นเป็นอย่างมาก ถ้าสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้น ๆ มีเงื่อนไขหรือเหตุผลหลัก ๆ อย่างน้อย 7 ประการที่มีผลทำให้สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้น ๆ คือ

3.1 สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติเห็นว่านโยบายนั้นไม่ได้มาจากรากฐานความต้องการของตนที่แท้จริง (Felt need) หรือไม่ได้เห็นความสำคัญของนโยบายนั้น

3.2 สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติทำการต่อต้านเพราะเห็นว่านโยบายนั้นมีผลทำให้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงานตลอดจนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานประจำของตนต้องเปลี่ยนแปลงไป

3.3 หัวหน้าของหน่วยปฏิบัติไม่ได้ให้ความสนับสนุนในนโยบายนั้น

3.4 สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติทำการต่อต้าน เพราะเห็นว่า การปฏิบัติตามนโยบายนั้นจะส่งผลทำให้งบประมาณ อัตรากำลังของหน่วยต้องลดลงในระยะยาว

อีกทั้งยังอาจจะก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนในภารกิจและหน้าที่ของบุคลากรอย่างขนานใหญ่

3.5 สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติมีความเห็นว่า นโยบายนั้นถูกกำหนดขึ้นโดยฝ่ายบริหารที่ไม่เข้าใจว่าสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงานหรือการให้บริการของผู้ปฏิบัติเป็นอย่างไร

3.6 สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่เห็นด้วยกับสาระหรือวิธีการปฏิบัติในโครงการหรือนโยบายนั้น เพราะไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจดังกล่าว

3.7 สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือและต่อต้านเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจว่าจะปฏิบัติตามนโยบายนั้นได้อย่างไร

4. ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง ปัญหาในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากเรื่องของอำนาจและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบในการนำเอานโยบายไปปฏิบัติกับองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือปัจจัยย่อย ๆ หลายประการ นับตั้งแต่

4.1 ลักษณะของการติดต่อและความสัมพันธ์ที่หน่วยปฏิบัติมีกับหน่วยงานที่ควบคุมนโยบายดังกล่าว

4.2 ระดับความจำเป็นที่หน่วยปฏิบัติจะต้องแสวงหาความร่วมมือ พึ่งพาหรือทำความตกลงกับหน่วยงานหลักอื่น ๆ

4.3 ระดับความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยจะสามารถทำงานร่วมกันได้

5. ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลที่สำคัญ เป็นปัญหาหลักอีกด้านหนึ่งของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ปัญหาดังกล่าวอาจลุกลามส่งผลไปถึงความล้มเหลวของนโยบายนั้นโดยตรงก็ได้ ถ้าองค์กรหรือบุคคลสำคัญ ซึ่งได้แก่ กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง ตลอดจนสื่อมวลชน เป็นต้น ไม่ให้ความสนับสนุนทั้งในแง่ของทางการเมือง เงินทุน งบประมาณ ตลอดจนสร้างอุปสรรคในแง่ของการต่อต้าน เตะถ่วง หรือคัดค้านนโยบายนั้น ๆ

ปัญหาหลักของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ตลอดจนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีลักษณะเป็นพลวัต (Dynamic) คือสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และอาจจะแปรเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ตามสถานการณ์ ตลอดจนตามลักษณะและเงื่อนไขแห่งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เกี่ยวข้องฝ่ายต่าง ๆ ในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โอกาสที่จะสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะมีมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถในการที่จะคาดการณ์และเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ภายใต้วิธีการและกลยุทธ์ที่เหมาะสม

องค์กรและผู้เกี่ยวข้องในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเรื่องสลับซับซ้อน เนื่องจากมีองค์กรและผู้เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติหลายฝ่าย ซึ่งล้วนมีความคาดหวังผลประโยชน์และเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ต้องเข้ามาปฏิบัติงานร่วมกันและปฏิสัมพันธ์กันระดับใดระดับหนึ่ง ด้วยบทบาทและอิทธิพลที่มีต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติมากน้อยแตกต่างกัน องค์กรและผู้เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติเหล่านี้ (วรเดช จันทรศร, 2542; สุกชัย ยาวประภาส, 2538 อ้างถึงใน โสภณ คชพันธ์, 2549, หน้า 24-25) คือ

1. ฝ่ายการเมือง ได้แก่ รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี กำหนดขอบเขตการนำนโยบายไปปฏิบัติในลักษณะของกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี กฎกระทรวง ระเบียบข้อบังคับสำหรับเป็นแนวทางปฏิบัติกำหนดนโยบายจัดสรรงบประมาณ พิจารณานโยบายที่มีสมรรถนะที่จะเป็นผู้รับผิดชอบการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งพิจารณาปรับปรุง สนับสนุนหรือยุตินโยบายเมื่อได้มีการนำนโยบายนั้น ๆ ไปดำเนินการเป็นระยะเวลาหนึ่ง

อาจกล่าวได้ว่า ถ้าฝ่ายการเมืองให้ความเห็นชอบดูแลติดตามการนำนโยบายไปปฏิบัติก็ทำให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบสนใจและให้ความสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แต่บทบาทของฝ่ายการเมืองในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะน้อยกว่าฝ่ายบริหาร/ระบบราชการ

2. ระบบราชการ ได้แก่ หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ กล่าวได้ว่า ระบบราชการมีความสำคัญที่สุด ทั้งในกระบวนการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ ระบบราชการสามารถครอบงำฝ่ายการเมืองได้ เพราะระบบราชการเก็บรวบรวม วิเคราะห์และป้อนข้อมูล ให้แก่ฝ่ายการเมืองจากการที่ข้าราชการมีความชำนาญและอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ทางการบริหารนาน โดยเฉพาะมีหน้าที่กำหนดแผนงานและโครงการต่าง ๆ

เนื่องจากระบบราชการผูกขาดการให้บริการสาธารณะ และมีความได้เปรียบภาคเอกชนที่ไม่มีคู่แข่งในการดำเนินงาน จึงไม่ประสบปัญหาล้มละลายหรือขาดทุนในการดำเนินงาน แต่อาจมีหนี้สาธารณะเกิดขึ้นได้เมื่อบริหารงานผิดพลาด

3. ข้าราชการ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงาน ผู้บริหารโครงการ และผู้ให้บริการตามโครงการ บุคคลเหล่านี้ ต่างมีแรงจูงใจ เป้าหมาย และค่านิยมต่างกัน มีผลทำให้พฤติกรรมของบุคคลเหล่านี้แตกต่างกัน ในการนำนโยบายไปปฏิบัติบุคคลเหล่านี้มีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกัน คือ ผู้บริหารระดับสูงต้องให้การสนับสนุนและผูกพันกับนโยบายที่ตนต้องรับผิดชอบ ส่วนผู้บริหารโครงการ คือ ผู้นำของข้าราชการซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานโครงการ ให้สัมฤทธิ์ผล ขณะที่ผู้ให้บริการตามโครงการคือข้าราชการระดับปฏิบัติซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับผู้รับบริการ ผู้ให้บริการตามโครงการมีอิสระ/อำนาจ/ วิจารณญาณ (Discretion) ในการตัดสินใจ

ที่ผู้บริหารระดับสูงควบคุมไม่ได้โดยเฉพาะเมื่อมีการตีความกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ วัตถุประสงค์ และแนวทางปฏิบัติของนโยบายในลักษณะที่แตกต่างกันไป

4. ผู้ได้รับผิดจากนโยบาย ได้แก่ ผู้รับบริการ ผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งระดับบุคคล กลุ่มองค์กรภาคเอกชน และองค์กรไม่แสวงหากำไร ซึ่งอาจรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มอิทธิพล เพื่อแสวงหาประโยชน์จากนักการเมืองหรือข้าราชการ โดยการเจรจาต่อรอง และประสานประโยชน์

นโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีชื่อย่อว่า สคช. ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2525 ในสังกัดสำนักงานอัยการสูงสุด ตามคำสั่งของกรมอัยการที่ 174/ 2525 ลงวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2525

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ผลประโยชน์และให้ความช่วยเหลือประชาชน ทางด้านกฎหมาย ต่อมาเมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2526 คณะรัฐมนตรีได้มีมติโอนโครงการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนในชนบทเขตยากจน ซึ่งขณะนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักนโยบายและแผนมหาดไทย มาให้สำนักงานอัยการสูงสุด รับผิดชอบดำเนินงานสืบมา ในวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2527 คณะรัฐมนตรีได้มีมติโอนงานช่วยเหลือทางกฎหมายแก่เกษตรกรและผู้ยากจน ซึ่งขณะนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมาให้ สคช. สำนักงานอัยการสูงสุด รับผิดชอบดำเนินการ วิธีดำเนินการได้ดำเนินการตามแนวนโยบายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การพิจารณาพื้นที่เป้าหมายดำเนินงาน โดยนำเอาปัญหาที่แท้จริงของคนในท้องถิ่นที่แตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาคและแต่ละพื้นที่เป็นตัวกำหนดพื้นที่ปฏิบัติการ โดยสำนักงานอัยการสูงสุด ได้มีคำสั่งจัดตั้งสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนประจำจังหวัดขึ้นทุกจังหวัดทั่วประเทศเป็นการให้บริการฟรี ไม่เสียค่าใช้จ่ายยกเว้นค่าธรรมเนียมในชั้นศาลที่ต้องเสียตามกฎหมาย

สคช. ได้รับการคัดเลือกและยกย่องให้เป็นหน่วยงานดีเด่นระดับชาติ สาขาพัฒนาสังคม พ.ศ. 2529 จากคณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติ ในส่วนที่เกี่ยวกับประชาชนทั้งในกรุงเทพฯ และในต่างจังหวัด ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2535 อนุมัติให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีกติกา ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (พ.ศ. 2509) และจากเหตุผลดังกล่าวได้มี การจัดตั้งคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริม

สิทธิมนุษยชนระดับชาติขึ้น โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ซึ่งคณะกรรมการ ฯ ได้กำหนดให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นแกนกลางในการจัดตั้งองค์กร ทางด้านสิทธิมนุษยชนด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดให้องค์กร อัยการเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ โดยมาตรา 255 กำหนดให้พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ ตามที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญและตามกฎหมายว่าด้วยอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการ และกฎหมายอื่น ดังนั้น จึงมีการตราพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 กำหนดอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุด โดยในมาตรา 23(1) กำหนดให้มีอำนาจ และหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือประชาชนในการดำเนินการทางกฎหมาย รวมถึงตลอดทั้ง ในการคุ้มครองป้องกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และการให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ ประชาชน ทั้งนี้ ในการแบ่งส่วนราชการ การกำหนดอำนาจและหน้าที่ ให้ทำเป็นประกาศ คณะกรรมการอัยการ

คณะกรรมการอัยการ มีประกาศคณะกรรมการอัยการ เรื่อง การแบ่งหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. 2554 ให้สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน (สคช.) รับผิดชอบ การดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ ของประชาชน การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน และความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชนระหว่างประเทศรับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับ การคุ้มครองผู้บริโภคด้านอรรถคดี การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและการเผยแพร่ความรู้ ทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคแก่ประชาชน

ลักษณะของงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีลักษณะ เป็นกระบวนการต่อเนื่อง เริ่มจากการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ประชาชน โดยเผยแพร่ให้ความรู้ ทางกฎหมายในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการฝึกฝนอบรม และเมื่อมีปัญหาทางกฎหมายก็ให้คำปรึกษา เพื่อให้ประชาชนตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ให้การช่วยเหลือในการจัดทำนิติกรรมสัญญา เพื่อไม่ให้ ประชาชนต้องเสียเปรียบ การหาทางประนอมและระงับข้อพิพาทเพื่อไม่ให้ประชาชนต้องเสียเวลา และค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี และเมื่อไม่สามารถแก้ไขเยียวยาโดยวิธีข้างต้นได้แล้ว ในกรณี ประชาชนที่ยากจน ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในการเรียกร้องความยุติธรรม ก็ให้ความช่วยเหลือ ทางอรรถคดี โดยหากเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการตามกฎหมายแห่ง กฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ก็ให้พนักงานอัยการดำเนินการให้ หากไม่ใช่อำนาจหน้าที่ ของพนักงานอัยการตามกฎหมาย ก็จัดหาทนายความอาสาดำเนินการให้ โดยอยู่ใน ความควบคุมดูแลของพนักงานอัยการ ซึ่งพนักงานอัยการมีความรู้ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ

ย่อมควบคุมดูแลได้ดีและครบวงจร ทำให้การดำเนินงานด้านการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของประชาชน ภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ดังกล่าว สคช. มีภารกิจตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนในด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน โดยมีภารกิจหลัก ดังนี้

1. ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ
2. ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท
3. ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี โดยจัดทนายความอาสาดำเนินการทางศาล
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น
5. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน
6. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ

1. ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ เป็นการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ แบ่งได้ดังนี้

1.1 คุ้มครองสิทธิซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ มีดังนี้

1.1.1 การร้องขอให้ศาลสั่งให้คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ และการร้องขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ (ป.พ.พ. ม. 28, 31)

1.1.2 การร้องขอให้ศาลสั่งให้บุคคลซึ่งมีจิตฟั่นเฟือนหรือกายพิการ ๆ และไม่สามารถประกอบกิจการงานของตนเอง เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ และการร้องขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งที่ได้สั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ (ป.พ.พ. ม. 32, 36)

1.1.3 การร้องขอให้ศาลสั่งให้ทำการอย่างหนึ่งอย่างใดไปพลางก่อนตามที่จำเป็นเพื่อจัดการทรัพย์สินของบุคคลที่ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือตั้งผู้จัดการทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่ (ป.พ.พ. ม. 48, 49)

1.1.4 การร้องขอให้ศาลสั่งให้ตัวแทนรับมอบอำนาจทั่วไป จัดทำบัญชีทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่ (ป.พ.พ. ม. 50) หรือขอให้ศาลสั่งให้ผู้จัดการทรัพย์สินหาประกัน หรือแถลงถึง

ความเป็นอยู่แห่งทรัพย์สิน หรือถอดถอนผู้จัดการ และตั้งผู้อื่นแทนต่อไป เมื่อมีเหตุอันควร (ป.พ.พ. ม. 56) หรือขอให้ศาลสั่งกำหนดบำเหน็จ จด ลด เพิ่ม หรือกลับให้บำเหน็จแก่ผู้จัดการ ทรัพย์สิน เมื่อพฤติการณ์เกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินได้เปลี่ยนแปลงไป (ป.พ.พ. ม. 57)

1.1.5 ร้องขอให้ศาลสั่งให้ผู้ที่ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ฯลฯ เป็นคนสาบสูญ (ป.พ.พ. ม. 61) และร้องขอให้ศาลสั่งถอนคำสั่งแสดงความเป็นคนสาบสูญ (ป.พ.พ. ม. 63)

1.1.6 ร้องขอให้ศาลแต่งตั้งผู้แทนของนิติบุคคลชั่วคราว ในกรณีที่ผู้แทน ของนิติบุคคลว่างลง และถ้าทิ้งตำแหน่งว่างไว้จะเกิดความเสียหาย (ป.พ.พ. ม. 73)

1.1.7 ร้องขอให้ศาลแต่งตั้งผู้แทนเฉพาะการในกรณีประโยชน์ได้เสีย ของนิติบุคคลขัดกับประโยชน์ได้เสียของผู้แทนของนิติบุคคลในการอันใดเป็นเหตุให้ไม่มีผู้แทน ของนิติบุคคลเหลืออยู่ หรือเหลืออยู่มีจำนวนไม่พอที่จะเป็นองค์ประชุม หรือไม่พอที่จะทำการ อันนั้นได้ (ป.พ.พ. ม. 75)

1.1.8 ร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนมติในการประชุมใหญ่ของสมาคมที่ได้มี การนัดประชุม หรือการลงมติโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับหรือกฎหมาย (ป.พ.พ. ม. 100)

1.1.9 ร้องขอให้ศาลตั้งผู้ชำระบัญชี ในกรณีที่มีการเลิกสมาคมและไม่มีผู้ชำระ บัญชี (ป.พ.พ. ม. 1251)

1.1.10 เป็นผู้จัดตั้งมูลนิธิ ในกรณีผู้ขอจัดตั้งมูลนิธิถึงแก่ความตาย ก่อนนายทะเบียนรับจดทะเบียน และทายาทหรือผู้จัดการมรดก หรือผู้ซึ่งผู้ตายมอบหมายให้ ดำเนินการขอตั้งมูลนิธิต่อไป ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด (ป.พ.พ. ม. 117 วรรคแรก)

1.1.11 ร้องขอให้ศาลจัดสรรทรัพย์สินให้แก่บุคคลอื่นซึ่งมีวัตถุประสงค์ โกลัซิดที่สุดกับความประสงค์ของผู้ทำพินัยกรรม ในกรณีที่ไม่สามารถจัดตั้งมูลนิธิขึ้นไป ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ตายกำหนด (ป.พ.พ. ม. 117 วรรคสอง, 1679 วรรคสอง)

1.1.12 ขอจดทะเบียนมูลนิธิเมื่อทายาทหรือผู้จัดการมรดกมิได้ขอจดทะเบียน ก่อตั้งมูลนิธิตามพินัยกรรมภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด (ป.พ.พ. ม. 118 วรรคสอง, 1677)

1.1.13 ขอจดทะเบียนมูลนิธิเมื่อผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนมูลนิธิตามพินัยกรรม ไม่ดำเนินการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องตามคำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา 115 จนเป็นเหตุให้นายทะเบียนไม่รับจดทะเบียนมูลนิธิเพราะเหตุดังกล่าว (ป.พ.พ. ม. 118 วรรคสาม)

1.1.14 ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งถอดถอนกรรมการมูลนิธิบางคน หรือคณะกรรมการ ของมูลนิธิในกรณีที่ดำเนินกิจการของมูลนิธิผิดพลาดหรือเสื่อมเสียต่อมูลนิธิหรือดำเนินกิจการ ฝ่าฝืนกฎหมาย หรือข้อบังคับของมูลนิธิ (ป.พ.พ. ม. 129)

- 1.1.15 ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเลิกมูลนิธิ เพราะวัตถุประสงค์ของมูลนิธิขัดต่อกฎหมาย หรือมูลนิธิกระทำการขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจเป็นภัยอันตรายต่อความสงบสุขของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ หรือมูลนิธิไม่สามารถดำเนินการกิจการต่อไป ไม่ว่าเพราะเหตุใด ๆ หรือหยุดดำเนินการตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป (ป.พ.พ. ม. 131)
- 1.1.16 ร้องขอให้ศาลตั้งผู้ชำระบัญชีของมูลนิธิกรณีเลิกมูลนิธิเพราะเหตุอื่น นอกจากล้มละลายโดยไม่มีผู้ชำระบัญชี ตามข้อบังคับของมูลนิธิ (ป.พ.พ. ม. 133, 1251)
- 1.1.17 ร้องขอให้ศาลจัดสรรทรัพย์สินของมูลนิธิเมื่อได้ชำระบัญชีแล้วให้แก่มูลนิธิหรือนิติบุคคลอื่นที่วัตถุประสงค์ใกล้เคียงที่สุดกับวัตถุประสงค์ของมูลนิธินั้น (ป.พ.พ. ม. 134)
- 1.1.18 ร้องขอให้ศาลตั้งผู้อื่นนอกจากสามีหรือภรรยาเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ถ้ามีเหตุสำคัญ (ป.พ.พ. ม. 1463)
- 1.1.19 ร้องขอให้ศาลพิพากษาว่าการสมรสเป็นโมฆะ (ป.พ.พ. ม. 1496)
- 1.1.20 ฟ้องคดีแทนเด็ก ปฏิเสธความเป็นบุตร โดยชอบด้วยกฎหมายของชาย (ป.พ.พ. ม. 1545)
- 1.1.21 ร้องขอให้ศาลตั้งผู้แทนเฉพาะคดีเพื่อทำหน้าที่ฟ้องคดีแทนเด็กในคดีที่ฟ้องขอให้รับเด็กเป็นบุตร ในกรณีเด็กไม่มีผู้แทนโดยชอบธรรม หรือมีแต่ผู้แทนโดยชอบธรรมไม่สามารถทำหน้าที่ (ป.พ.พ. ม. 1556)
- 1.1.22 เป็นโจทก์ฟ้องคดีที่กฎหมายห้ามมิให้ราษฎรฟ้อง เช่น ฟ้องคดีผู้สืบสันดานในการฟ้องบุพการี ทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา อันได้แก่ฟ้องเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร (ป.พ.พ. ม. 1562, 1565)
- 1.1.23 ร้องขอให้ศาลสั่งถอนอำนาจปกครอง (ป.พ.พ. ม. 1582)
- 1.1.24 ร้องขอให้ศาลตั้งผู้ปกครอง (ป.พ.พ. ม. 1586) และร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนคำสั่งตั้งผู้ปกครองและมีคำสั่งเกี่ยวกับผู้ปกครองต่อไปตามที่เห็นสมควร เนื่องจากเป็นผู้ต้องห้ามมิให้เป็นผู้ปกครอง ตาม ม. 1587 (ป.พ.พ. ม. 1588)
- 1.1.25 ร้องขอให้ศาลสั่งให้ผู้ปกครองหาประกันอันสมควรในการจัดการทรัพย์สินหรือแถลงความถึงเป็นอยู่ของทรัพย์สินของผู้อยู่ในปกครอง (ป.พ.พ. ม. 1597)
- 1.1.26 ร้องขอให้ศาลถอนผู้ปกครอง (ป.พ.พ. ม. 1598/ 9)
- 1.1.27 ร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งอนุญาตให้มีการรับบุตรบุญธรรม (ป.พ.พ. ม. 1598/ 21, 1598/ 22, 1598/ 23)

1.1.28 ฟ้องคดีแทนบุตรบุญธรรมเกี่ยวกับการขอเลิกรับบุตรบุญธรรม
(ป.พ.พ. ม. 1598/ 35)

1.1.29 ร้องขอให้ศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ ในกรณีที่มรดกตกทอดแก่ผู้เยาว์ หรือบุคคลวิกลจริต หรือผู้ไม่สามารถจัดการงานตนเองได้ และบุคคลนั้นยังไม่มีผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ (ป.พ.พ. ม. 1610)

1.1.30 ร้องขอให้ศาลตั้งผู้จัดการมรดก ในกรณีเจ้ามรดกตาย ทายาทโดยธรรม หรือผู้รับพินัยกรรมได้สูญหายไป หรืออยู่นอกราชอาณาจักร หรือเป็นผู้เยาว์ หรือผู้จัดการมรดก หรือทายาทไม่สามารถ หรือไม่เต็มใจจะจัดการ หรือมีเหตุขัดข้องในการจัดการหรือในการแบ่งปันมรดก หรือข้อกำหนดพินัยกรรมตั้งผู้จัดการมรดกไม่มีผลบังคับ (ป.พ.พ. ม. 1713)

2. การดำเนินงานคุ้มครองสิทธิกรณีที่ถูกกฎหมายบัญญัติเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ

การคุ้มครองสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ เป็นการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนโดยไม่จำกัดฐานะ การดำเนินงานคุ้มครองสิทธิจะต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. 2533 อันเป็นการดำเนินการคุ้มครองสิทธิตามที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ เช่น ร้องขอตั้งผู้จัดการมรดก ร้องขอให้เป็นคนสาบสูญ ร้องขอตั้งผู้ปกครอง ฯลฯ ซึ่งการดำเนินงานคุ้มครองสิทธิถือว่าพนักงานอัยการเป็นตัวความเอง จึงไม่ต้องยื่นใบแต่งตั้งทนายความ โดยมีความแตกต่างจากการดำเนินคดีแพ่ง ว่าต่างแก่ต่างให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งถือว่าเป็นคู่ความที่แท้จริง ฐานะของพนักงานอัยการมีฐานะเช่นเดียวกับทนายความ

เมื่อผู้ร้อง ร้องขอรับความช่วยเหลือทางกฎหมาย สคช. จัดทำความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และกรณีที่จะไม่รับดำเนินการต้องเสนออธิบดีอัยการพิเศษฝ่ายช่วยเหลือทางกฎหมายพิจารณาสั่ง และแจ้งให้ผู้ร้องทราบตามระเบียบ หากคำร้องใดอยู่ในเขตอำนาจของศาลอื่น สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิประชาชน ต้องส่งเรื่องไปให้สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิประชาชนจังหวัดหรือสาขาที่มีอำนาจรับดำเนินการให้ต่อไป

การดำเนินงานคุ้มครองสิทธิ นอกจากยึดหลักให้บริการ ด้วยความรวดเร็ว และเป็นธรรมแล้ว ยังต้องยึดหลักที่ไม่คำนึงถึงฐานะรายได้ของผู้ร้องขอและไม่เป็นการฝ่าฝืนหรือหลีกเลี่ยงกฎหมาย

2.1 ขั้นตอนการดำเนินการ

เมื่อมีผู้มาร้องขอให้คุ้มครองสิทธิหรือช่วยเหลือทางกฎหมายที่สำนักงาน สคช. จะสอบถามผู้ร้อง พยาน ตรวจสอบเอกสารหลักฐานและบันทึกข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบปากคำ

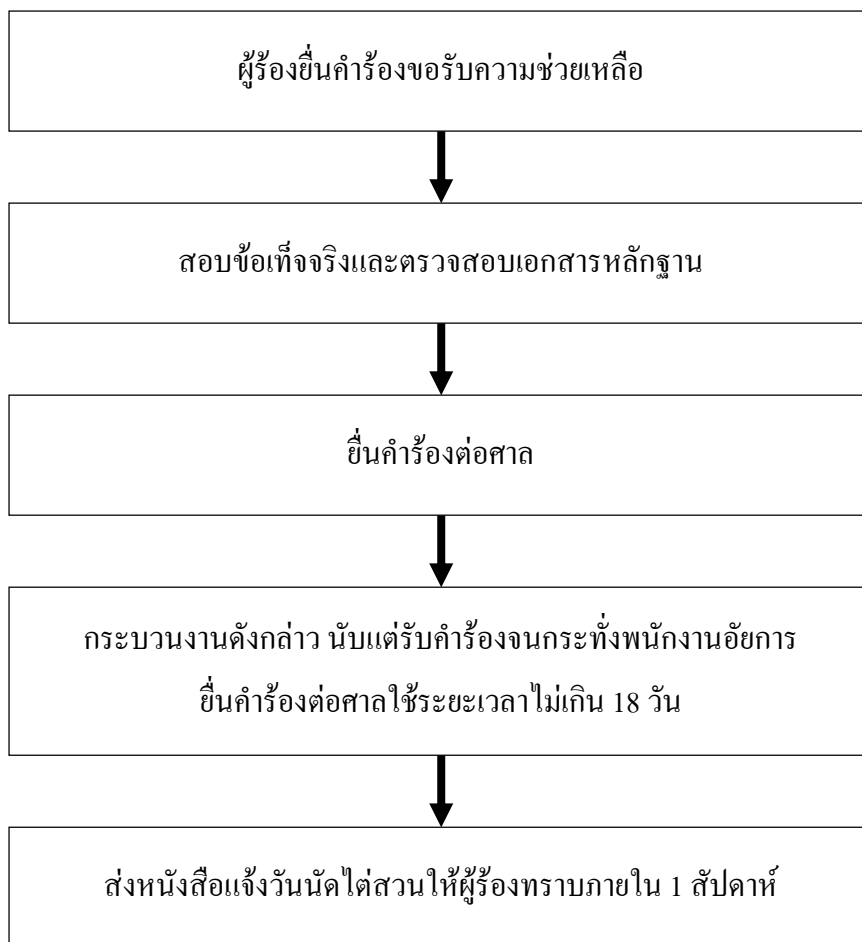
โดยบันทึกในแบบบันทึกสอบข้อเท็จจริง รับเงินค่าฤชาธรรมเนียม รวบรวมเอกสารเข้าสำนวน เมื่อพนักงานอัยการรับเรื่องจะตรวจว่าเอกสารครบถ้วนหรือไม่ที่จะดำเนินการถ้าไม่ครบถ้วน จะแจ้งให้ผู้ร้องขอส่งสำเนาเอกสารเพิ่มเติม

กรณีที่พยานเอกสารครบถ้วนแล้ว ให้ทำความเข้าใจพร้อมร่างคำร้องบัญชีระบุพยาน เสนอรองอัยการจังหวัด อัยการจังหวัด สคช. ตามลำดับชั้น เพื่อพิจารณาตรวจร่าง และเมื่อพนักงานอัยการตรวจร่างเสร็จแล้ว ให้จัดพิมพ์คำร้อง คำแถลง บัญชีระบุพยาน ใบมอบฉันทะ พร้อมเรียงคำคู่ความและเสนอ รองอัยการจังหวัด สคช. เพื่อลงนามในคำคู่ความ เพื่อจักได้นำไปดำเนินการในชั้นศาลต่อไป ในวันที่ไปดำเนินการที่ศาล ให้นำคำร้อง คำแถลง บัญชีระบุพยาน ไปยื่นต่อศาล พร้อมชำระค่าฤชาธรรมเนียม ค่าประกาศหนังสือพิมพ์ และกำหนดวันนัดไต่สวน

เมื่อได้รับวันนัดไต่สวนในเรื่องดังกล่าวแล้ว ให้จัดทำหนังสือแจ้งวันนัดให้ผู้ร้องทราบ โดยให้แจ้งด้วยว่าในวันที่ศาลนัดให้ผู้ร้องนำต้นฉบับเอกสาร พยานหลักฐานต่าง ๆ ไปศาลเพื่อเบิกความ นอกจากนั้นให้จัดทำคำเบิกความ (กรณีศาลแต่ละท้องที่นั้น ๆ ต้องการให้ทำคำเบิกความไว้ล่วงหน้า) และเตรียมพยานเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการเบิกความในวันนัดไต่สวนคำร้อง

เมื่อถึงกำหนดวันนัด พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนนำพยานเข้าเบิกความจนศาลมีคำสั่งแล้ว ให้ขอคัดคำสั่งศาล และเมื่อได้คำสั่งศาลแล้ว ให้ทำหนังสือแจ้งผลคดีพร้อมแนบคำสั่ง โดยจัดส่งไปให้ผู้ร้องตามภูมิลำเนาที่ได้ให้ถ้อยคำตั้งแต่ขณะสอบข้อเท็จจริงหรือที่สามารถติดต่อได้ หรือติดต่อให้ผู้ร้องมารับคำสั่งศาลด้วยตนเอง (ในกรณีที่ผู้ร้องสะดวกที่จะรับด้วยตนเอง)

อนึ่ง เมื่อคดีเสร็จสิ้นให้จำหน่ายสารบบและให้พนักงานอัยการดำเนินการล้างบัญชี และจัดทำความเห็นตามระเบียบเพื่อเก็บไว้ 2 ปี และเมื่อครบกำหนดก็ทำลายตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่ง พ.ศ. 2547 ข้อ 63

ภาพที่ 10 ผังขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อการคุ้มครองสิทธิทางศาล

2.2 ขั้นตอนการดำเนินการคุ้มครองสิทธิทางศาลกรณีที่อยู่ในอำนาจพนักงานอัยการ

- 2.2.1 ผู้ร้องยื่นคำร้องขอรับความช่วยเหลือ
- 2.2.2 สอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน
- 2.2.3 ทำความเห็นเสนอตามลำดับชั้น เพื่อพิจารณาตามระเบียบ
- 2.2.4 เข้าปกสำนวน ลงบัญชีจ่าย บ.7 ส.5ก. และสารบบงานคุ้มครองสิทธิ
- 2.2.5 ร่างคำร้อง คำแถลง บัญชีระบุพยาน เพื่อเสนอตามลำดับชั้น
- 2.2.6 พิมพ์คำคู่ความ
- 2.2.7 เรียงคำคู่ความและเอกสารท้ายคำร้อง
- 2.2.8 ยื่นคำร้องต่อศาลและกำหนดวันนัดไต่สวนคำร้อง
- 2.2.9 แจ้งผู้ร้องให้เตรียมต้นฉบับไปศาลเพื่อเบิกความเป็นพยาน

2.2.10 ทำคำเบิกความ

2.2.11 ฟังคำสั่ง จัดทำ อ.ก.14 ลงสารบบ ศ.5 ก และคัดคำสั่งศาล

2.2.12 แจกผลคดี และทำความเข้าใจศาลตามระเบียบ

ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวัง

ข้อพิพาท

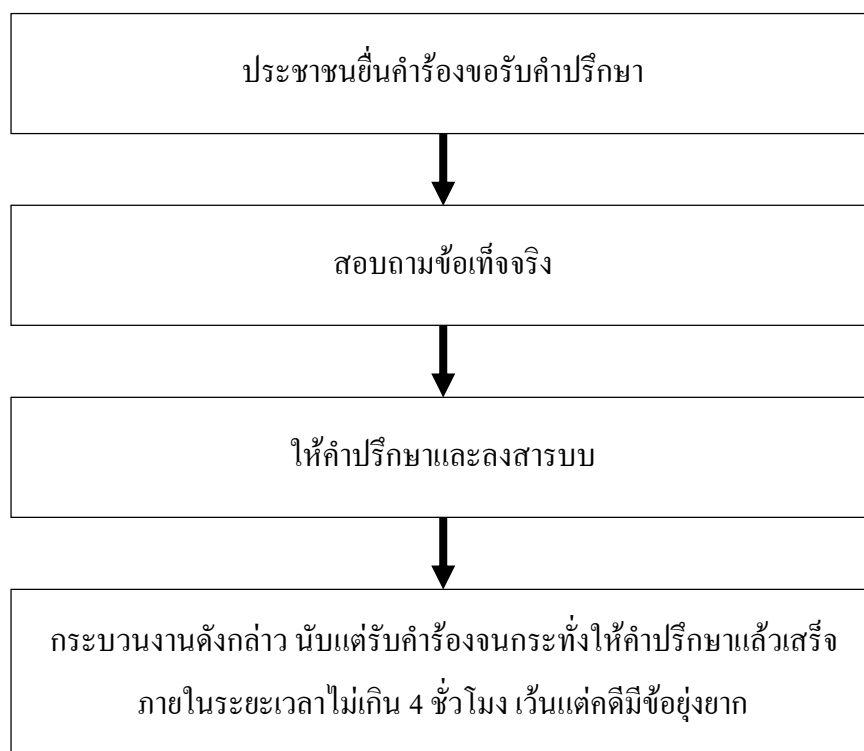
1. การให้ความช่วยเหลือในการทำนิติกรรม ให้คำปรึกษา

1.1 การช่วยเหลือในการทำนิติกรรม สัญญา

การที่ สคช. พิจารณาช่วยเหลือในการจัดทำนิติกรรม สัญญา แก่ประชาชนซึ่งมีฐานะยากจน และการจัดทำสัญญา จักต้องไม่เป็นการเอาเปรียบฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

1.2 การให้คำปรึกษา

การให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้มาขอรับบริการ ณ สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิประชาชน หรือทางโทรศัพท์ หรือทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 11 กระบวนการช่วยเหลือให้คำปรึกษาทางกฎหมาย

1.3 ขั้นตอนการให้คำปรึกษาหรือกฎหมาย

1.3.1 ผู้ร้องยื่นคำร้องขอรับความช่วยเหลือ

1.3.2 สอบถามข้อเท็จจริง

1.3.3 ให้คำปรึกษา

1.3.4 บันทึกข้อมูลลงในสารบบ สคช.2 หรือ สคช.9 (แบบขอรับคำปรึกษา)

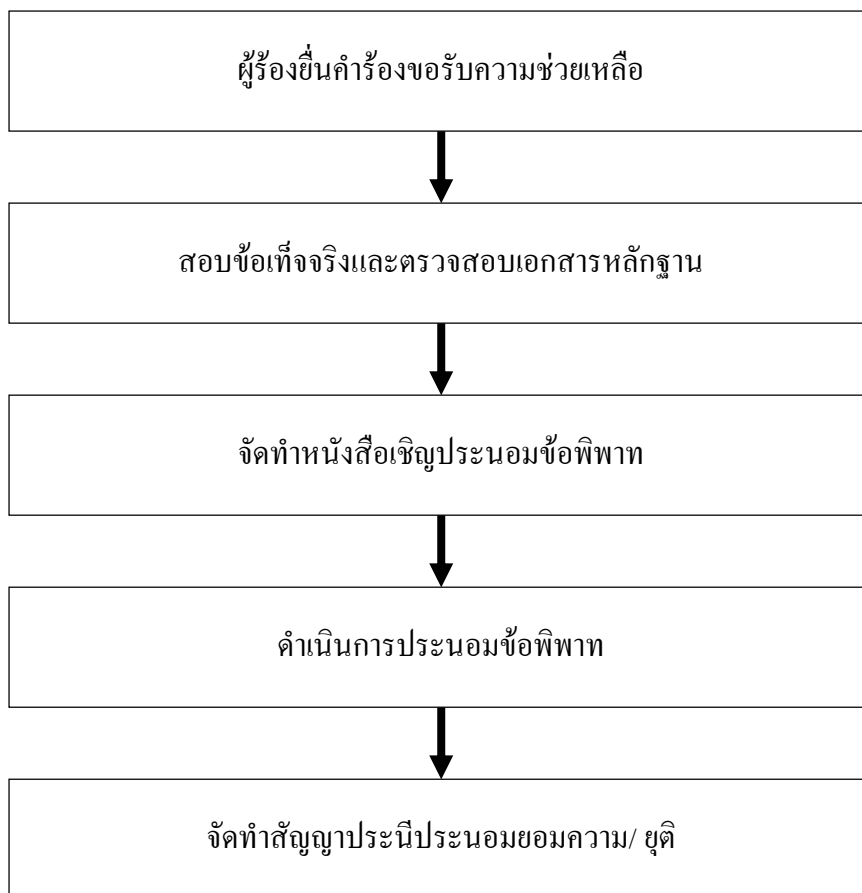
การให้คำปรึกษากฎหมาย โดยให้คำปรึกษาแนะนำปัญหากฎหมายแก่ประชาชนทั่วไป โดยไม่จำกัดฐานะ ทั้งที่มาด้วยตนเองและที่ขอคำปรึกษาทาง โทรศัพท์ ทางจดหมาย ทางโทรสาร หรือทางอินเทอร์เน็ต และหากผู้ขอรับคำปรึกษาจะขอคำตอบเป็นหนังสือ ก็ดำเนินการให้ และหากเป็นเรื่องที่ต้องส่งต่อไปยังหน่วยงานอื่น ก็ทำหนังสือถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ผู้รับความช่วยเหลือถือไปขอความช่วยเหลือต่อหรืออาจส่งคำร้องดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประสานงานหน่วยงานดังกล่าวด้วยนอกจากนี้ ยังสามารถดำเนินการในเชิงรุก โดยการออกหน่วยเคลื่อนที่ไปยังหมู่บ้าน ชุมชน โรงเรียน สถานศึกษา สถานบริการ สถานประกอบการ อบต. อบจ. เทศบาล เพื่อให้คำปรึกษาปัญหากฎหมาย ช่วยเหลือทางอรรถคดี ทำนิติกรรมสัญญา ประenom ข้อพิพาท โดยสามารถบูรณาการแผนงาน/ โครงการ เข้ากับแผนงานสร้างพันธมิตรและเครือข่าย เพื่อดำเนินการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนในการให้คำปรึกษากฎหมาย สำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดระยะเวลาในการให้บริการภายใน 4 ชั่วโมง และ สคช. มีหน้าที่ ในการลงข้อมูลตัวชี้วัด ในประเด็นที่ 1 เรื่อง การให้บริการปรึกษากฎหมายทางเว็บไซต์ www.kpr.ago.go.th โดยใช้ USER NAME และ PASSWORD ที่สำนักงานอัยการสูงสุดจัดส่งมา เพื่อกรอกข้อมูลในระบบ

การช่วยเหลือในการทำนิติกรรมสัญญาต่าง ๆ จะพิจารณาให้ความช่วยเหลือเฉพาะ ประชาชนที่ยากจนเท่านั้น โดยจัดทำตามความประสงค์ของผู้ร้องขอ แต่ทั้งนี้ต้องไม่ฝ่าฝืน ต่อกฎหมายและเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริต และไม่เป็นการเอารัดเอาเปรียบผู้อื่น โดยพิจารณา ตามระเบียบว่าด้วยการช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. 2533 ข้อ 30

2. การประenomข้อพิพาท

2.1 การประenomข้อพิพาท

การไกล่เกลี่ยประenomข้อพิพาทในทางแพ่งซึ่งผู้ร้องมาขอรับบริการที่ สคช. จังหวัด/ สาขา และ สคช. พิจารณาช่วยเหลือโดยมีหนังสือเชิญไกล่เกลี่ยประenomข้อพิพาท และดำเนินการ ไกล่เกลี่ยประenomข้อพิพาท นอกจากนี้ หมายถึง การไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางอาญา ตามระเบียบ สำนักงานอัยการสูงสุด กรณีเมื่อพนักงานสอบสวนส่งสำนวนคดีอาญามายังสำนักงานอัยการ และอัยการจังหวัด มีหนังสือถึง สคช. เพื่อไกล่เกลี่ย

ภาพที่ 12 กระบวนการประนอมข้อพิพาท

2.2 ขั้นตอนการประนอมข้อพิพาท

2.2.1 ผู้ร้องยื่นคำร้องขอรับความช่วยเหลือ

2.2.2 สอบข้อเท็จจริง

2.2.3 บันทึกข้อมูลในสารบบ สคช.2 หรือ สคช.9 กรณีที่ผู้ร้องขอรับคำปรึกษา

2.2.4 บันทึกข้อมูลลงใน สคช.8 เพื่อรับเรื่องของผู้ร้อง

2.2.5 ทำความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชา (อ.ก.4)

2.2.6 ออกหนังสือเชิญคู่กรณี

2.2.7 เมื่อถึงวันนัด ดำเนินการประนอมข้อพิพาท

2.2.8 กรณีประนอมข้อพิพาทได้ จัดทำสัญญาประนีประนอมยอมความ

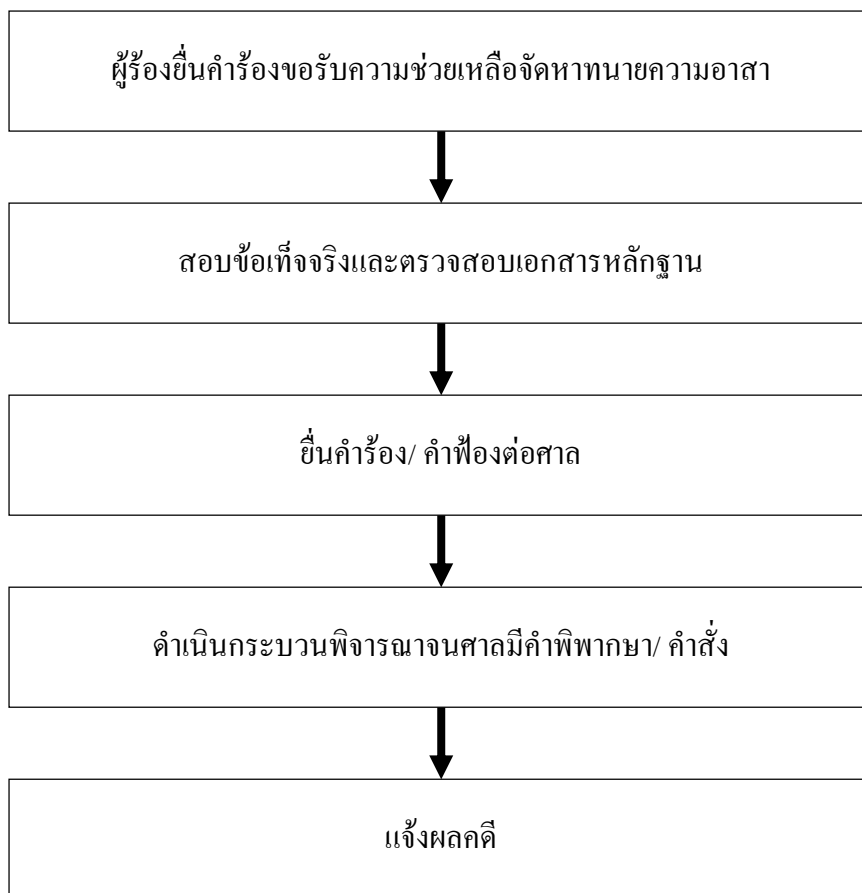
และเสนอความเห็นผ่านตามลำดับชั้น

2.2.9 กรณีประนอมไม่ได้ ยุติ แจ้งสิทธิให้ผู้ร้องทราบว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร

เมื่อได้รับการร้องขอให้ช่วยเหลือประนอมข้อพิพาท ให้ข้อชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ (ถ้ามี) ของคู่พิพาท จากผู้ร้องขอรับบริการแล้วดำเนินการนัดหมาย โดยออกเป็นหนังสือ ทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือโทรศัพท์ หรือวิธีการอื่นใด ภายใน 5 วันทำการกรณีที่คู่พิพาทได้รับ หนังสือ หรือตอบรับตามนัดแล้ว หากคู่กรณีมาพบตามนัดให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. 2533 กล่าวคือ ทำการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาท และหากประนอมข้อพิพาทได้ จัดทำสัญญาประนีประนอมยอมความ โดยเสนอความเห็นให้อัยการจังหวัดเห็นชอบแต่ถ้าคู่พิพาทได้รับหนังสือ หรือตอบรับแล้วไม่มาตามนัด ให้ดำเนินการนัดหมายใหม่ ภายใน 5 วัน และเมื่อถึงวันนัดไม่มา ก็ให้นัดหมายใหม่อีกครั้ง ถ้ายังไม่มาตามนัดอีก จึงยุติเรื่อง และแจ้งให้ผู้ร้องทราบโดยเร็ว อย่างไรก็ตาม หากคู่พิพาทมาตามนัด แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ ก็ให้ยุติเรื่องได้

ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี โดยจัดทนายความอาสาดำเนินการทางศาล

สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและการบังคับคดี (สคช.) จังหวัด/ สาขา มีทนายความอาสาหรือทนายความอาวุโส ปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยเหลือทางกฎหมาย เช่น กรณีมีการออกคำสั่งให้อยู่เวรปฏิบัติหน้าที่ในการให้คำปรึกษา หรือไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาท และหากประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือทางกฎหมาย โดยมีฐานะยากจน มิได้รับความเป็นธรรมหรือมีเหตุอันสมควรช่วยเหลือ ซึ่งมีใช่เป็นคดีอาญาที่พนักงานอัยการจังหวัดเป็นโจทก์ สคช. ก็จะพิจารณาจัดหาทนายความอาสา ตามระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พ.ศ. 2533 ข้อ 30 (2)

ภาพที่ 13 กระบวนการรวบรวมตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการจัดหาทนายความอาสา

ขั้นตอนการจัดหาทนายความอาสา

1. ผู้ร้องยื่นคำร้องขอรับความช่วยเหลือ
2. สอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ตามแบบฟอร์ม สคช.8 โดยผู้ร้องต้องแนบหลักฐานหนังสือรับรองฐานะยากจนที่ออกโดยที่ว่าการอำเภอที่ผู้ร้องมีภูมิลำเนาอยู่ (กรณีผู้ใดทำงานและที่ทำงานออกหลักฐาน แนบสลิปเงินเดือน 3 เดือนย้อนหลัง ประกอบกับหลักฐานการมีอยู่ของทรัพย์สิน หนี้สิน)
3. ทำความเห็นเสนอตามลำดับชั้น เพื่อพิจารณาตามระเบียบ
4. เข้าปกสำนวน ลงบัญชีจ่าย บ.7 ส.5ก. และสารบบงานคุ้มครองสิทธิ
5. ทนายความอาสาเจ้าของสำนวนทำความเห็นและร่างคำร้อง/ คำฟ้องเสนอตามลำดับชั้น
6. พิมพ์คำคู่ความ
7. เรียงคำคู่ความและเอกสารท้ายคำร้อง/ คำฟ้อง

8. ทนายความอาสา จัดทำบันทึกขออนุญาตไปศาลตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการอนุมัติการเดินทางและการดำเนินคดีของทนายความอาสา พ.ศ. 2545 ข้อ 5 ข้อ 7 ข้อ 8

9. ยื่นคำร้อง คำฟ้องต่อศาลและกำหนดวันนัดไต่สวนคำร้อง

10. แจ้งผู้ร้องไปศาลเพื่อเบิกความเป็นพยาน

11. ทำคำเบิกความ

12. ฟังคำสั่ง คัดคำสั่งศาล

13. จัดทำ อ.ก.14 พร้อมทำความเข้าใจ เสนอตามลำดับชั้น

14. แจ้งผลคดี

ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น

ดำเนินการฝึกอบรม ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการไกล่เกลี่ยประนอมและระงับข้อพิพาท ทั้งทางแพ่งและทางอาญา (ที่สามารถยอมความกันได้) แก่คณะกรรมการผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ย ประนอมและระงับข้อพิพาท ตามมาตรา 61/2 ของ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น ซึ่งอาจจะเป็นผู้นำ โดยทางการหรือผู้นำ ทางคุณธรรมโดยธรรมชาติ ที่ได้รับการยอมรับนับถือจากประชาชน ที่เห็นสมควรให้ทำหน้าที่ เป็นผู้ไกล่เกลี่ยประนอมและระงับข้อ 56

พิพาทโดยในการพิจารณาคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ประสานกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน/ ชุมชนเมือง กลุ่มอาชีพในท้องถิ่น กลุ่มธุรกิจท้องถิ่น กลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มวัฒนธรรมท้องถิ่น กลุ่มเครือข่ายการทำงานในด้านต่าง ๆ ตลอดจน ประชาชนในชุมชนเอง

เมื่อดำเนินการฝึกอบรมแล้วให้ขึ้นทะเบียนบุคคลที่ผ่านการฝึกอบรมไว้ในฐานข้อมูล ของ สคช. แต่ละแห่ง เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการติดตามประเมินผลว่าสามารถดำเนินการ ไกล่เกลี่ยประนอมและระงับข้อพิพาทในท้องถิ่นของตนเองได้หรือไม่

ขั้นตอนการฝึกอบรมความรู้ทางกฎหมายประนอมข้อพิพาท

1. สคช. สืบหาพื้นที่ กลุ่มเป้าหมายที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรกฎหมายเบื้องต้น เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลในการจัดทำแผนฝึกอบรมหลักสูตรประนอมข้อพิพาท
2. จัดทำโครงการฝึกอบรมเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อขออนุมัติโครงการ
3. จัดทำหนังสือพร้อมตารางการฝึกอบรมไปยังกลุ่มเป้าหมาย เช่น องค์การบริหาร ส่วนตำบล เทศบาล อำเภอ เพื่อคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย (ต้องเคยอบรมหลักสูตรกฎหมายเบื้องต้น) เข้าร่วมฝึกอบรมกฎหมาย

4. จัดทำหนังสือเพื่อเชิญนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีหรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่ เป็นประธานหรือสักกียพยานในการฝึกอบรม
5. จัดทำคำสั่งเพื่อให้ข้าราชการ พนักงานราชการ ปฏิบัติราชการ
6. ขออนุมัติยืมรถยนต์เพื่อใช้ในราชการ
7. จัดทำบันทึกขออนุมัติยืมเงินราชการ
8. จัดทำบันทึกขอความเห็นชอบในการจัดซื้อจัดจ้าง
9. จัดทำคำถามเพื่อใช้ในการประเมินก่อนหลังการฝึกอบรม
10. จัดซื้อจัดจ้างวัสดุ อุปกรณ์ในการฝึกอบรม เช่น ป้าย ปากกา แฟ้ม กระดาษ ฯลฯ
11. จัดเตรียมเอกสารที่จะใช้ในการอบรม ได้แก่ คำกล่าวรายงาน คำกล่าวเปิดงาน ป้าย ปากกา แบบพิมพ์ คำถามประเมินก่อนหลัง ใบสำคัญรับเงิน
12. ประสานคนทำอาหาร
13. ดำเนินการจัดฝึกอบรม
14. ตรวจสอบทดสอบ
15. รายงานผลการดำเนินงานเสนอผู้บังคับบัญชาทราบ
16. บันทึกผลงานในสารบบ สคช.

เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

การเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมาย คือ การให้ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน ในเขตพื้นที่ของสำนักงานคุ้มครองสิทธิ ฯ ที่มีความรับผิดชอบ ซึ่งต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการ สภาพปัญหาของกลุ่มเป้าหมาย โดยการออกพื้นที่เพื่อเผยแพร่นั้น เป็นการออกพื้นที่เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายเป็นรายหมู่บ้าน มิใช่เป็นการออกจังหวัดเคลื่อนที่ อำเภอเคลื่อนที่ และมีใช้การออกพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ เช่น เกษตรเคลื่อนที่ หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีภารกิจเคลื่อนที่และเชิญสำนักงานอัยการจังหวัด/ สาขา เข้าร่วม โครงการ

ขั้นตอนการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมาย

1. จัดทำโครงการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อขออนุมัติการเห็นชอบ
2. จัดทำหนังสือไปยังกลุ่มเป้าหมาย เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล อำเภอ ในจังหวัด/ สาขา เพื่อสำรวจความต้องการฟังการบรรยายกฎหมาย สำรวจสภาพปัญหาของคนในชุมชน และช่วงระยะเวลาที่จะสามารถดำเนินการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมาย
3. จัดทำหนังสือไปยังกลุ่มเป้าหมาย เพื่อที่จะให้บริการกฎหมายโดยกำหนดให้ท้องถิ่นนั้นประสานงานมายัง สคช. ในการกำหนดวัน เนื้อหาที่ต้องการที่จะให้ประชาชนในเขตพื้นที่ทราบ

4. จัดทำคำสั่งเพื่อให้ข้าราชการ พนักงานราชการ ปฏิบัติราชการ
5. ขออนุมัติยืมรถยนต์เพื่อใช้ในราชการ
6. เตรียมอุปกรณ์ หนังสือเพื่อใช้ในการเผยแพร่
7. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมาย
8. รายงานผลการปฏิบัติงาน
9. หลังจากออกเผยแพร่ สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการบรรยายกฎหมาย การซักถาม มาเป็นส่วนหนึ่งในการวิเคราะห์เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานหรือเพื่อรายงาน สคช. ภาค สคช. กลาง ต่อไป

การเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค การส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย สิทธิชุมชน การพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมาตรการทางกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิเด็ก สตรี ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวกฎหมายเกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงในโรงเรียน การป้องกัน และแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในโรงเรียน กฎหมาย กฎระเบียบเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตเพื่อสร้างราชการใสสะอาด การป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด และกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด การคุ้มครองสิทธิประชาชนเกี่ยวกับเอดส์ กระบวนการคุ้มครองสิทธิในอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ ตามที่กฎหมายกำหนด การคุ้มครองสิทธิเยื่อจากการค้ามนุษย์ การค้าหญิง และเด็กการค้าแรงงาน กฎหมายเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพ ในการพัฒนาให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เช่น กองทุนหมู่บ้าน กองทุน SML หนี้นอกระบบ เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชน อาทิ กฎหมายที่ดิน ครอบครัว มรดก ป่าไม้ ประมง กฎหมายจราจร และความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย ในการจราจรทางถนน จัดคลินิกเคลื่อนที่ให้บริการความรู้ ตอบข้อซักถามประชาชนทางกฎหมาย ตามชุมชน หมู่บ้าน ในท้องที่ต่าง ๆ จัดคลินิกเคลื่อนที่ตาม “โครงการสนับสนุนและช่วยเหลือ ตามแนวพระราชดำริ” ในกรณีที่ได้รับการประสานหรือมีหมายกำหนดการตามเสด็จ จากสำนัก ราชเลขาธิการ หรือหน่วยงาน กองงานในพระองค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมวงศานุวงศ์ ให้เข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ที่กำหนด เพื่อให้บริการเผยแพร่ความรู้ ทางกฎหมาย ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ทั้งในส่วนกลาง และต่างจังหวัดการเผยแพร่ความรู้ ทางกฎหมาย ดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การจัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ หอกระจายข่าวชุมชน จุลสาร วารสาร ออกคลินิกกฎหมายเคลื่อนที่ไปยังชุมชน หมู่บ้านต่าง ๆ โดยสำนักงานอัยการ คุ้มครองสิทธิประชาชน (สคช.) ทำหนังสือถึงอำเภอหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใน เขตพื้นที่เป้าหมาย เพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติการหรือดำเนินการให้ความรู้ทางกฎหมาย

แก่ประชาชนในเขตพื้นที่ที่มีศูนย์อัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

ขั้นตอนการฝึกอบรมความรู้ทางกฎหมาย

1. จัดทำโครงการฝึกอบรมเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อขออนุมัติโครงการ
2. จัดทำหนังสือพร้อมตารางการฝึกอบรมไปยังกลุ่มเป้าหมาย เช่น องค์กรบริหาร

ส่วนตำบล เทศบาล อำเภอ เพื่อคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมฝึกอบรมกฎหมาย

3. จัดทำหนังสือเพื่อเชิญนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีหรือนายกองค์การบริหาร

ส่วนตำบลในเขตพื้นที่ เป็นประธานหรือเป็นสักขีพยานในการฝึกอบรม

4. จัดทำคำสั่งเพื่อให้ข้าราชการ พนักงานราชการ ปฏิบัติราชการ

5. ขออนุมัติยืมรถยนต์เพื่อใช้ในราชการ

6. จัดทำบันทึกขออนุมัติยืมเงินราชการ

7. จัดทำบันทึกขอความเห็นชอบในการจัดซื้อจัดจ้าง

8. จัดทำคำถามเพื่อใช้ในการประเมินก่อนหลังการฝึกอบรม

9. จัดซื้อจัดจ้างวัสดุ อุปกรณ์ในการฝึกอบรม เช่น ป้าย ปากกา แฟ้มกระดาษ ฯลฯ

10. จัดเตรียมเอกสารที่จะใช้ในการอบรม ได้แก่ คำกล่าวรายงาน คำกล่าวเปิด พาน ป้าย

ปากกา แบบพิมพ์ คำถามประเมินก่อนหลัง ใบสำคัญรับเงิน

11. ประสานคนทำอาหาร

12. ดำเนินการจัดอบรม

13. ตรวจสอบทดสอบ

14. รายงานผลการดำเนินงานเสนอผู้บังคับบัญชาทราบ

15. บันทึกผลงานในสารบบ สคช.

16. ล้างเงินยืม

17. รวบรวมข้อมูลเพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานประจำเดือน

ฝึกอบรมความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ ผู้นำหมู่บ้าน พระภิกษุ นักเรียน

นักศึกษา กลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแรงงาน กลุ่มอาชีพต่าง ๆ พัฒนาการ

เกษตรตำบล ครู ข้าราชการ รวมทั้งกลุ่มทหารที่อยู่ในพื้นที่ และฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ อบต. อบจ.

แก่สมาชิก อบต. อบจ. และประชาชนกลุ่มต่าง ๆ

การฝึกอบรม กำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน

ในแต่ละท้องถิ่นให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี อาชีพ สภาพพื้นที่และกลุ่มผู้เข้าอบรม

และเข้าใจภารกิจของ สคช.

ในวันฝึกอบรม สำนักงานคุ้มครองสิทธิประชาชน ฯ (สคช.) รับสมัครผู้ที่อาสาจะเป็นอาสาสมัคร สคช. เพื่อทำหน้าที่ประสานงานกับ สคช. ช่วยเหลืองานเฉพาะด้านและดูแลประชาชนเกี่ยวกับกฎหมาย ให้คำปรึกษา แนะนำ พาไปพบพนักงานอัยการ โดยแต่งตั้งอาสาสมัครเฉพาะผู้ที่สมัครใจ โดยให้ลงทะเบียนชื่อ ที่อยู่ รวบรวมทำฐานข้อมูล เพื่อสะดวกต่อการติดต่อแล้วจัดการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับภารกิจงานให้บริการของ สคช. ความรู้กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และอื่น ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อให้สามารถช่วยเหลือประชาชนในชุมชนของตนเองได้ในเบื้องต้น มอบวุฒิบัตร และบัตรประจำตัวอาสาสมัคร สคช. โดยกำหนดวาระ 2 ปี หลังจากนั้นประเมินผลการดำเนินงาน และความเหมาะสมเป็นราย ๆ ไป แล้วจึงต่ออายุบัตรประจำตัวอาสาสมัคร สคช. ให้

สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด ปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี)

สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ตั้งอยู่ ณ อาคารสำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรี เลขที่ 1164/ 1 ตำบลกบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี 25110

วิสัยทัศน์ (Vision)

สคช. จะเป็นสถาบันมาตรฐานระดับสากลในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม

พันธกิจ (Mission)

สคช. มีภารกิจหลักในด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน โดยมีพันธกิจในการพัฒนางานด้านสิทธิมนุษยชน และส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาวไทยทั้งในประเทศและนอกประเทศ

เป้าประสงค์

สคช. จะสามารถคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพของประชาชนชาวไทยอย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

น่านโยบายและยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลมาพิจารณาประกอบกับแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ 4 ปี สำนักงานอัยการสูงสุด (พ.ศ. 2555-2558) ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับภารกิจของ สคช. ไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 3 ว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยมุ่งเน้นสร้างมาตรฐานและศักยภาพ

ในการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย ขยายเครือข่ายงานและพัฒนาความร่วมมือ
ด้านการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือ
การระดมและระงับข้อพิพาทระดับชุมชนและท้องถิ่น

ตารางที่ 2 เป้าหมายของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี
จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 (สำนักงานอัยการสูงสุด,
2556, หน้า 83)

ด้าน	เป้าหมาย
ตำบล	20 ตำบล
หมู่บ้าน	256 หมู่บ้าน
ประชากร	185,262 คน
เผยแพร่ความรู้ หมู่บ้าน, ชุมชน/ คน	80 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 240 คน
ฝึกอบรม/ คน	350 คน
สนับสนุนการระดม ฯ หมู่บ้าน, ชุมชน/ คน	40 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 160 คน
คุ้มครองสิทธิทางศาล/ เรื่อง	30 เรื่อง
ช่วยเหลือ ฯ (ทนายอาสา)/ เรื่อง	10 เรื่อง
ให้คำปรึกษา/ เรื่อง	300 เรื่อง

โครงสร้างองค์การและอำนาจหน้าที่ในแต่ละตำแหน่ง

สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด
ปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีอัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย
และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ มีอำนาจ
และหน้าที่ ดังนี้

1. รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การคุ้มครองสิทธิ
และเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่
ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนและความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชนภายในเขตท้องที่อำเภอกบินทร์บุรี
และอำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี
2. รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและการให้ความช่วยเหลือ
ทางกฎหมายด้านอรรถคดีแก่ประชาชนภายในเขตท้องที่อำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาคี จังหวัด

ปราจีนบุรี รวมถึงการดำเนินคดีที่ค้างในอำนาจ และหน้าที่ของพนักงานอัยการหรือสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ทั้งนี้ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งว่าด้วยการนั้น

3. รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอรรถคดี

การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคแก่ประชาชนภายในเขตท้องที่อำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

4. รับผิดชอบงานศูนย์กลางระบบฐานข้อมูลลูกหนี้ตามคำพิพากษาของหน่วยงานของรัฐ และจำเลยที่ถูกยึดทรัพย์สิน ใช้ค่าปรับตามคำพิพากษา งานสำรวจตรวจสอบข้อมูลทรัพย์สินและสถานะของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของหน่วยงานของรัฐและจำเลยที่ถูกยึดทรัพย์สิน ใช้ค่าปรับตามคำพิพากษาและงานการบังคับคดีแพ่ง คดีปกครอง และคดีอาญาเฉพาะในส่วนของการยึดทรัพย์สิน ใช้ค่าปรับตามคำพิพากษามาที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการหรือสำนักงานอัยการสูงสุดภายในเขตท้องที่อำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

5. รับผิดชอบการดำเนินคดีที่ค้างอันเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง คดีปกครอง และคดีอาญาเฉพาะในส่วนของการยึดทรัพย์สิน ใช้ค่าปรับตามคำพิพากษามาที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการหรือสำนักงานอัยการสูงสุดภายในเขตท้องที่อำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

6. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

มีหน่วยราชการในสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) คือ สำนักอำนวยการ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

1. รับผิดชอบงานธุรการ งานสารบบคดี งานบริหารงานบุคคล งานเลขานุการ นักบริหาร งานงบประมาณ งานการเงินและบัญชี และงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ พัสดุ และยานพาหนะของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี)

2. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ผลการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 3 ผลการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2557 (สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี), ม.ป.ป.)

กิจกรรม/ โครงการ	เป้าหมาย	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
		จำนวน (1 ต.ค. 53- 30 ก.ย. 54)	จำนวน (1 ต.ค. 53- 30 ก.ย. 55)	จำนวน (1 ต.ค. 55- 30 ก.ย. 56)	จำนวน (1 ต.ค. 56- 30 ก.ย. 57)
1. คุ้มครองสิทธิทางศาล (มรดก, สาบสูญ และอื่น ๆ)	30	66	80	63	36
2. ปกป้องปัญหากฎหมาย	300	437	361	302	248
3. ไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาท	40	120	91	54	27
4. ช่วยเหลือทางอรรถคดี	10	14	8	13	14
5. ช่วยจัดทำนิติกรรม-สัญญา	10	64	7	15	7
6. ออกหน่วยเคลื่อนที่/ เคลื่อนที่/ เผยแพร่ความรู้กฎหมาย (หมู่บ้าน)	80	95	120	190	146
7. อบรมความรู้กฎหมายแก่ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ (ครั้ง/ ราย)	350	3/ 349	3/ 341	3/ 320	3/ 381
8. สนับสนุนการประนอมระดับชุมชน (หมู่/ ราย)	40/ 160	255/ 205	193/ 191	65/ 160	-
9. ไกล่เกลี่ย ฯ คดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ	-	-	2	18	2
10. อื่น ๆ	-	-	-	-	-
10.1 ยุติความรุนแรง	-	1	1	1	-
10.2 เจริญพระเกียรติฯ 84 พรรษา	-	1	-	-	-

จากตารางที่ 3 ผลการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2557 พบว่า เมื่อจำแนกภารกิจหลักตาม โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนในด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน มีรายละเอียด ดังนี้

1. การคุ้มครองสิทธิทางศาล เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการของสำนักงานอัยการสูงสุด (ส่วนกลาง) กับผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) พบว่า ผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระหว่างปี พ.ศ. 2554-2557 อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตถึงผลการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2557 แม้จะสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ แต่เมื่อพิจารณาเทียบกับผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณอื่น ๆ แล้ว กลับมีแนวโน้มที่ลดลงอย่างมาก

2. การให้คำปรึกษาปัญหากฎหมาย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของสำนักงานอัยการสูงสุด (ส่วนกลาง) กับผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) พบว่า ผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระหว่างปี พ.ศ. 2554-2556 และในปี พ.ศ. 2557 ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้และมีแนวโน้มที่ลดลงเป็นอย่างมาก

3. การไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาท เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของสำนักงานอัยการสูงสุด (ส่วนกลาง) กับผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) พบว่า ผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระหว่างปี พ.ศ. 2554-2556 และผลการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2557 ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และมีแนวโน้มที่ลดลงอย่างมาก

4. การช่วยเหลือทางอรรถคดี เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์

และแผนปฏิบัติการของสำนักงานอัยการสูงสุด (ส่วนกลาง) กับผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) พบว่า ผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระหว่างปี พ.ศ. 2554, 2556-2557 อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตถึงผลการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2555 ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาเทียบกับผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณอื่นๆแล้ว มีแนวโน้มที่ลดลงอย่างมาก

5. การช่วยจัดทำนิติกรรม-สัญญา เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของสำนักงานอัยการสูงสุด (ส่วนกลาง) กับผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) พบว่า ผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระหว่างปี พ.ศ. 2554 และ 2556 ส่วนผลการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2555 และ 2557 ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และมีแนวโน้มที่ลดลงอย่างมาก

6. การเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายให้แก่ประชาชนตามหมู่บ้าน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของสำนักงานอัยการสูงสุด (ส่วนกลาง) กับผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) พบว่า ผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระหว่างปี พ.ศ. 2554-2557

7. การอบรมความรู้ทางกฎหมาย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของสำนักงานอัยการสูงสุด (ส่วนกลาง) กับผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) พบว่า ผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระหว่างปี พ.ศ. 2554-2557 ส่วนผลการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2557 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

8. การเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายด้านอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของสำนักงานอัยการสูงสุด (ส่วนกลาง) กับผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) พบว่า ผลการปฏิบัติงานจริงของสำนักงานคุ้มครองสิทธิ

และช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระหว่างปี พ.ศ. 2554 และ 2555 ปี พ.ศ. 2556 เท่ากับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ส่วนในปี พ.ศ. 2557 ผลการปฏิบัติงานต่ำกว่าที่กำหนดไว้มาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉัตรภาส สุวรรณโชติ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ (1) เพื่อศึกษาเชิงวิเคราะห์การนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ (2) เพื่อศึกษาเชิงวิเคราะห์เหตุปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ (3) เพื่อเสนอแนะวิธีการดำเนินการในการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ การสังเกต จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 9 คน ผลการศึกษา พบว่า

1. การนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติบรรลุตามวัตถุประสงค์ พบว่า เพิ่มโอกาสทางการศึกษาที่สูงขึ้นแก่ผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยและเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน

2. เมื่อพิจารณาถึงปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติในส่วนของผู้ปฏิบัติงาน พบว่า (1) ปัญหาทางด้านสมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ขาดแคลนผู้รับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากบุคลากรไม่เพียงพอ งบประมาณ ไม่เพียงพอ ขาดการสนับสนุนจากส่วนกลาง ไม่มีการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ให้กับสถานศึกษาที่ร่วมโครงการ ขาดการสนับสนุนเทคโนโลยีด้านระบบข้อมูลสารสนเทศที่เหมาะสม (2) ปัญหาด้านความร่วมมือ/ต่อต้าน ได้แก่ ผู้นำของหน่วยงานมีการรับผิดชอบมากเนื่องจากต้องดูแลรับผิดชอบทุกเรื่อง เจ้าหน้าที่ระดับล่างมีน้อยแต่ทำงานมาก แต่มีความรู้ความเข้าใจในงานและมีการทำงานร่วมกันเป็นทีมอีกด้วย (3) ปัญหาด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคล ได้แก่ นักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุน ฯ ไม่ทำความเข้าใจหลักเกณฑ์ระเบียบของกองทุน ฯ กู้เกินกว่าวงเงินที่สถาบันได้รับอนุมัติ บิดเบือนข้อมูลเรื่องรายได้เพื่อให้ได้สิทธิ์ในการกู้ยืม การรับรองรายได้ของผู้ปกครองที่เป็นเกษตรกรต้องให้ข้าราชการระดับ 5 ขึ้นไป หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้านรับรอง มีการช่วยเหลือให้ลูกบ้านให้ได้กู้ยืม จึงรับรองรายได้ที่เป็นเท็จทำให้ไม่ได้รายได้ที่แท้จริง

3. เมื่อพิจารณาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ ในส่วนของนักศึกษา พบว่า (1) มีนักศึกษาที่ต้องการกู้เงินจำนวนมากแต่วงเงินที่ได้รับ

จัดสรรไม่เพียงพอ (2) เงินกู้ที่ได้รับไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย (3) นักศึกษาผู้กู้เงิน ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (4) เงินเข้าบัญชีล่าช้าไม่ทันเวลาที่ต้องใช้ในการศึกษา (5) ขั้นตอนการทำสัญญาใช้เวลานานและยุ่งยาก (6) ใช้เวลาในการอนุมัติเงินกู้ยาวนาน (7) ขั้นตอนในการติดต่อขอกู้ยุ่งยากซับซ้อน (8) การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง (9) หลักฐานที่ประกอบการขอกู้มีมากเกินไป (10) การให้บริการต่าง ๆ ล่าช้าเนื่องจากมีเจ้าหน้าที่น้อย (11) นักศึกษาไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการชำระคืนเงินกู้ (12) เจ้าหน้าที่บริการไม่สุภาพ

4. เมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะวิธีการดำเนินการในส่วนของหน่วยงานของรัฐในการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ พบว่า (1) ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการให้ลงมาที่สถาบันโดยตรง (2) การแก้ปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์ คือ ควรจัดงบวัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือเครื่องใช้ให้ตามความจำเป็นโดยพิจารณาผู้มาใช้บริการ จำนวนนักศึกษาที่มาขอกู้ (3) ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรแนวทางในการแก้ปัญหา คือ ควรตั้งอัตราสำหรับผู้ปฏิบัติสักคนหรือสองคนตามจำนวนเด็กแล้วก็ไปติดตามหลังจากส่งกู้แล้ว (4) การแปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติควรกำหนดระเบียบที่ชัดเจน (5) ควรมีการจัดประชุมร่วมกันของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (6) ปัญหาการติดตามทวงหนี้ควรมีการจัดหน่วยงานทวงหนี้โดยเฉพาะและสถานศึกษาควรสร้างจิตสำนึกให้กับนักศึกษาในการใช้เงินกู้ยืมคืนเพื่อให้นักศึกษารุ่นน้องจะได้มีเงินทุนหมุนเวียนมาให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

5. เมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะวิธีการดำเนินการในส่วนของนักศึกษาผู้กู้ยืม ในการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ พบว่า (1) ปัญหานักศึกษาที่ต้องการกู้เงินจำนวนมากแต่วงเงินที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอข้อเสนอแนะคือหาเงินสนับสนุนจากส่วนอื่น ๆ เพื่อเป็นทุนการศึกษาหรือประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ หางานพิเศษให้กับนักศึกษาทำเพื่อหารายได้เสริม (2) ปัญหาเงินกู้ที่ได้รับไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการออกระเบียบควบคุมการใช้เงิน และควรมีมาตรการลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ (3) ปัญหานักศึกษาใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ ควรมีการกำหนดคบทลงโทษ เช่น งดการกู้ยืมในปีถัดไป เป็นต้น (4) ปัญหาเงินเข้าบัญชีล่าช้าไม่ทันเวลาที่ต้องใช้ในการศึกษา ควรมีการประชุมชี้แจงถึงวิธีการโอนเงินเข้าบัญชีและแจ้งกำหนดเวลาที่เงินเข้าบัญชี (5) ปัญหาขั้นตอนการทำสัญญาใช้เวลานานและยุ่งยาก ควรมีการอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำสัญญาเพื่อความเข้าใจไม่สับสน (6) ปัญหาการใช้เวลาในการอนุมัติเงินกู้ยาวนาน ควรมีการชี้แจงถึงหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติเงินกู้และแจ้งกำหนดการประกาศผลการอนุมัติให้ชัดเจนแน่นอน (7) ปัญหาขั้นตอนในการติดต่อขอกู้ยุ่งยากซับซ้อน นักศึกษาควรทำการศึกษาขั้นตอนในการขอกู้ให้เข้าใจ (8) ปัญหาการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ควรมีการจัดบอร์ดประชาสัมพันธ์และประกาศ

ต่าง ๆ ของกองทุน ประกาศเสียงตามสายและติดป้ายประชาสัมพันธ์ตามตึกเรียนต่าง ๆ (9) ปัญหาหลักฐานที่ประกอบการขอกู้มีมากเกินไป ควรชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจถึงความจำเป็นที่ต้องใช้เอกสารประกอบการทำสัญญากู้เงิน (10) ปัญหาการให้บริการต่าง ๆ ล่าช้าเนื่องจากมีเจ้าหน้าที่น้อย ควรให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลืองานของเจ้าหน้าที่ (11) ปัญหา นักศึกษาไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการชำระคืนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ควรจัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และให้นักศึกษาผู้กู้ยืมรายเก่าช่วยแนะนำผู้กู้ยืมรายใหม่

ทรงเกียรติ ทิพย์เทียมพงศ์ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์นโยบายมาตรการที่ 3 ศึกษากรณี: จังหวัดทหารบกกาญจนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาขั้นตอนการวิเคราะห์นโยบายมาตรการที่ 3 (2) เพื่อศึกษาวัฒนธรรมของสังคมไทยเรื่องระบบอุปถัมภ์และค่านิยมทางการบริหารของข้าราชการทหาร โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 4 นาย ผลการศึกษา พบว่า ผลของการนำนโยบายมาตรการที่ 3 ไปปฏิบัติที่ไม่ประสบความสำเร็จเกิดจากกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพราะมิได้คำนึงถึงปัจจัยที่อำนวยความสะดวกหรือล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ กล่าวคือ (1) หากจะพิจารณาถึงผลการนำนโยบายมาตรการที่ 3 ไปปฏิบัติที่ไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า ข้าราชการระดับผู้ปฏิบัติไม่มีความเห็นชอบและเข้าใจสภาพที่เป็นจริงซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและไม่ได้ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ ของนโยบายแต่ทำตามความรู้สึกของผู้บังคับบัญชาเองและด้วยเหตุที่นโยบายนี้มีผลบังคับใช้ทั้งประเทศทำให้ในระดับผู้กำหนดนโยบายไม่สามารถลงมาควบคุมได้ทั่วถึง (2) วัฒนธรรมทางการบริหารของข้าราชการทหาร ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมาแต่ในอดีตในเรื่องระบบอุปถัมภ์ทำให้ผลการประเมินค่าการปฏิบัติงานของข้าราชการรวมทั้งข้าราชการทหารเกิดการเบี่ยงเบนและไม่ตรงกับความเป็นจริงไม่เกิดความยุติธรรมและโปร่งใส ตามวัตถุประสงค์ของมาตรการที่ 3 ทำให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมและข้าราชการเรียกร้องให้ยุติมาตรการที่ 3 ซึ่งเป็นผลกระทบที่มีกระแสรุนแรงมาก ทั้งนี้ เป็นเพราะข้าราชการทหารมีวัฒนธรรมทางการบริหารที่เรียกว่า “ไม่ฆ่าน้อง ไม่ฟ้องนาย ไม่ขายเพื่อน” ซึ่งเป็นระบบอุปถัมภ์ที่มีมาแต่อดีต (3) นโยบายมาตรการที่ 3 มีการตั้งเป้าหมายที่สูงกล่าวคือมีความต้องการที่จะลดจำนวนข้าราชการออกจากระบบราชการถึงร้อยละ 5 และต้องการให้ข้าราชการมีการพัฒนาตัวเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมและพฤติกรรมขององค์กรและบุคลากร จะเห็นได้ว่านโยบายมาตรการที่ 3 มีการเรียกร้องให้เปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ มาก และสิ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลง

ก็ไม่สอดคล้องกับความเคยชินและพฤติกรรมของข้าราชการที่มีอยู่เดิม ถ้านำนโยบายมาตรการที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ (4) การกำหนดนโยบายมาตรการที่ 3 เป็นการกำหนดนโยบายโดยฝ่ายรัฐบาลมีคำสั่งลงมาให้ข้าราชการปฏิบัติตาม โดยที่ผู้ปฏิบัติไม่ได้มีโอกาสทราบที่มาที่ไปของนโยบายหรือไม่มีโอกาสไม่แสดงความคิดเห็นก่อนที่จะมีการกำหนดนโยบาย ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นโยบายมาตรการที่ 3 ไม่ประสบความสำเร็จ (5) นโยบายมาตรการที่ 3 มีเจตนารมณ์ที่จะลดจำนวนข้าราชการลงร้อยละ 5 ซึ่งขัดกับผลประโยชน์ที่กลุ่มข้าราชการทหารต้องการที่จะอยู่ร่วมกันทำงานกันกับเพื่อนร่วมงานที่ตนรู้สึกผูกพันด้วย แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งของนโยบายกับความต้องการของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (6) นโยบายมาตรการที่ 3 ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่งในการที่จะกลับมาบริหารประเทศต่อไปในสมัยรัฐบาลหน้า เนื่องจากมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากนักวิชาการ ประชาชน ข้าราชการ สื่อมวลชน รวมถึงกลุ่มการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ และนักการเมือง ที่เป็นผู้สนับสนุนพรรคการเมืองที่เป็นรัฐบาล เกิดผลได้ผลเสีย ซึ่งถ้านำนโยบายมาตรการที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ

นิตยา เกลิมกุล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาอุปสรรคการนำนโยบายเมืองไทยแข็งแรง ไปปฏิบัติ จังหวัดจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคการนำนโยบายเมืองไทยแข็งแรงไปปฏิบัติในด้านสมรรถนะองค์กร ด้านการควบคุมการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กร หรือบุคคลสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบสัมภาษณ์ การสังเกต ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 21 คน ผลการศึกษา พบว่า (1) ปัญหาด้านสมรรถนะขององค์กร ประสิทธิภาพขาดแคลนบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และขาดการสนับสนุนทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (2) ปัญหาด้านการควบคุมการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขาดการประสานงาน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความร่วมมือกัน (3) ผู้บริหารระดับสูงมีภาวะผู้นำมีความเข้าใจภารกิจนโยบาย ส่วนผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจในนโยบายและยอมรับการเปลี่ยนแปลงภาระงาน (4) การติดต่อและความสัมพันธ์ที่หน่วยปฏิบัติกับหน่วยควบคุมนโยบาย เรื่องการติดต่อสื่อสารการชี้แจงข้อมูลไม่ชัดเจน มีความขัดแย้งกับลักษณะของภาระงานประจำ การประสานงานขาดเอกภาพ (5) การสนับสนุนของประชาชนให้การร่วมมือต่อนโยบายดีเพราะนโยบายมีความชัดเจนในการดูแลสุขภาพ ในขณะที่ความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากกลุ่มผู้มีอิทธิพล/ กลุ่มผลประโยชน์เพราะเป็นเรื่องของสุขภาพไม่ได้เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจมาเกี่ยวข้อง และการร่วมมือของหน่วยราชการอื่น ๆ จะพบในเรื่องที่ไม่เข้าใจในการกำหนดนโยบายกิจกรรมที่จะให้หน่วยงานอื่นมาร่วมดำเนินการ

ตามนโยบาย

บรรพต สันเจริญ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปปฏิบัติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นในด้านความเหมาะสมของวิธีการ ในการนำนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปปฏิบัติของคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ (2) เพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของการนำนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน โดยดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 264 คน ผลการศึกษา พบว่า

1. การนำนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ในเรื่องอำเภอมีนโยบาย ไปเผยแพร่ให้ความรู้แก่ประชาชน ข้าราชการ กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน อบต. โดยให้ตระหนักถึงพิษภัย ของยาเสพติดที่มีต่อประเทศชาติ คณะกรรมการ ฯ ส่วนใหญ่ เห็นว่าเหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากการ ดำเนินนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นนโยบายระดับ ประเทศเป็นการใช้พลังแผ่นดิน เพื่อเอาชนะยาเสพติด ซึ่งรัฐบาลตระหนักถึงความรุนแรง และถือเป็นนโยบายเร่งด่วนของชาติ ที่ต้องแก้ไข โดยมีเจตนารมณ์ในการผนึกกำลังของทุกภาคส่วน ระดมความร่วมมือจากปวงชน ชาวไทยทุกหมู่เหล่า ภาครัฐ ภาคเอกชน ร่วมกันเป็นพลังแผ่นดินเพื่อต่อสู้เอาชนะยาเสพติด ซึ่งพลังแผ่นดินดังกล่าว คือ ผู้นำในชุมชน หมู่บ้าน ตำบล ซึ่งอำเภอต้องชี้แจงทำความเข้าใจ เพื่อกำหนดแนวทางแก้ปัญหาร่วมกัน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดต่อการนำนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติ พบว่า (1) คณะกรรมการ การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่เป็นเพศชายเห็นว่า การนำนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปปฏิบัติเหมาะสมมากกว่าเพศหญิง (2) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป เห็นว่า การนำนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติเหมาะสมมากที่สุด สำหรับคณะกรรมการ ฯ ที่มีอายุ 30 ปี และน้อยกว่าเห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่ดำรงตำแหน่ง อบต. เห็นว่า การนำ นโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติเหมาะสมมากที่สุด สำหรับคณะกรรมการ ฯ ที่ดำรง ตำแหน่ง ข้าราชการ/ ลูกจ้างประจำ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ เห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด (4) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ระหว่าง 11-15 ปี เห็นว่า การนำนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติเหมาะสมมากที่สุด

สำหรับคณะกรรมการ ฯ ที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ระหว่าง 6-10 ปี เห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (5) คณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาเห็นว่า การนำนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติเหมาะสมมากที่สุด สำหรับคณะกรรมการ ฯ ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (6) คณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท เห็นว่า การนำนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติเหมาะสมมากที่สุด สำหรับคณะกรรมการ ฯ ที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท เห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

พรสวรรค์ พิสิฐบุตร (2549) ได้ศึกษาเรื่อง นโยบายการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ GFMIS: กรณีศึกษากรมศุลกากร ด้านการเงินของส่วนราชการ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดจากการนำนโยบายการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) ด้านงานการเงินของส่วนราชการ (2) เพื่อศึกษาผลกระทบจากการปฏิบัติงานตามนโยบายการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) ด้านการเงินของส่วนราชการ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 9 คน ผลการศึกษา พบว่า

1. ปัญหาที่เกิดจากการนำนโยบายการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS) ด้านงานการเงินของส่วนราชการ ได้แก่ (1) ปัญหาการขอเบิกจ่าย ซึ่งเป็นเอกสารตัวเดียวกัน และมีจำนวนเงินเหมือนกัน โดยระบบยอมให้เบิกได้ (2) ปัญหาในการบันทึกข้อมูลเข้าระบบ GFMIS เมื่อต้องการทราบวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าว ไม่สามารถติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของโครงการ GFMIS และไม่มีความรู้เพียงพอในการตอบคำถาม (3) ปัญหาไม่มีคู่มือในการปฏิบัติทำให้การทำงานล่าช้าและไม่ทราบวิธีการทำงานที่ถูกต้องตามขั้นตอนว่าเป็นเช่นไร (4) ปัญหาเครื่องคอมพิวเตอร์มีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้การนำส่งข้อมูลล่าช้า และเสียเวลาในการดำเนินงาน (5) ปัญหาที่ไม่ได้รับความสะดวก คือ บัตร SMART CARD มีจำนวนจำกัดมาก ฝ่ายละหนึ่งบัตรเท่านั้น ควรออก SMART CARD ให้ทุกคนที่บันทึกข้อมูล (6) ปัญหาการบันทึกผิดหรือบันทึกซ้ำของส่วนภูมิภาค จะต้องส่งมาให้ส่วนกลาง เพื่อทำหน้าที่กลับรายการ (7) ปัญหาความพร้อมของโปรแกรม เนื่องจาก GFMIS ใช้โปรแกรมที่ประยุกต์มาจากต่างประเทศทำให้บางครั้งการนำไปใช้งานกับหน่วยงานต่าง ๆ อาจไม่สอดคล้องหรือไม่สามารถตอบสนองงานของหน่วยงานนั้น ๆ (8) ปัญหาการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในระบบ GFMIS

ยังมีการจัดซื้อบ่อยครั้ง (9) ความพร้อมของบุคลากรในการรับนวัตกรรมใหม่ ๆ เนื่องจาก GFMS เป็นระบบที่ต้องใช้ทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี บุคลากรในระบบราชการยังมีจุดอ่อนในส่วนนี้เป็นอย่างมาก

2. ส่วนผลกระทบจากการปฏิบัติงานตามนโยบายการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ GFMS คือ (1) ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องทำงานมากขึ้น กล่าวคือ ต้องทำงานทั้งระบบเก่าและระบบใหม่ ทั้งนี้เนื่องจาก ระบบใหม่ที่กำลังใช้อยู่ขณะนี้ยังไม่สมบูรณ์จึงต้องทำงานควบคู่กันทั้งระบบเก่าและระบบใหม่ (2) หน่วยงานที่รับผิดชอบ เจ้าหน้าที่ต้องสอนงานกันเอง เพราะเจ้าหน้าที่ที่ไปอบรมมีความรู้เฉพาะด้านที่ตัวเองรับผิดชอบ ทั้งนี้เนื่องจากผู้เข้าอบรมเกี่ยวกับระบบ GFMS ที่ส่งไปมีจำนวนน้อย และอาจจะได้รับความรู้เกี่ยวกับระบบได้ไม่เต็มที่

มิพัญ์กัญญา พงษ์กลิ่น (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การนํานโยบายในการป้องกันปราบปรามแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาถึงผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง และด้านความมั่นคง (2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในอำเภอโป่งน้ำร้อน ต่อการนํานโยบายการป้องกันและปราบปรามแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาไปปฏิบัติ (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่ใช้แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน ผลการศึกษา พบว่า

1. ผลกระทบศึกษาของการนํานโยบายในการป้องกันปราบปรามแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาไปปฏิบัติในอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี พบว่า (1) ด้านเศรษฐกิจ ค่าจ้างของแรงงานต่างด้าวจะมีอัตราถูกกว่าค่าจ้างแรงงานไทยจึงส่งผลกระทบต่อ โครงสร้างอัตราค่าจ้างขั้นต่ำภายในประเทศ ด้านสังคม (2) ปัญหาด้านสังคมเกิดความขัดแย้งในการอยู่ร่วมกันระหว่างคนไทยและคนต่างด้าว ปัญหาด้านสาธารณสุขที่เสี่ยงที่เกิดจากการแพร่กระจายของโรค ปัญหาอาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (3) ด้านการเมืองทางการเมืองไทยไม่สามารถผลักดันส่งกลับแรงงานต่างด้าวได้ เนื่องจากประเทศไทยมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินมากกว่า มีช่องทางที่ดำรงชีวิตที่ดีกว่าในหลาย ๆ (4) ด้านความมั่นคงและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กลุ่มคนต่างด้าว มีวัตถุประสงค์ในการเข้ามาไม่เหมือนกัน บางรายอาจเข้ามามีลักษณะทางการเมืองเพื่อรอเดินทางสู่ประเทศที่สาม หรือเข้ามารวมตัวกันและหาแหล่งสนับสนุนทางการเงิน ความช่วยเหลือของกลุ่มก่อการร้ายต่าง ๆ แล้วกลับไปสู้รบกับรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อแย่งชิงอำนาจ ปัญหาการก่อการร้ายข้ามชาติ ในกรณีที่มีการกวาดล้าง จับกุม และส่งกลับ หากไม่สามารถพิสูจน์หรือไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นคนของประเทศนั้น อาจทำให้เกิดกรณีพิพาทระหว่างประเทศได้

2. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในอำเภอโป่งน้ำร้อน ต่อการนํานโยบายการป้องกัน

และปราบปรามแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาไปปฏิบัติ (1) ความชัดเจนของนโยบาย นโยบายปราบปรามแรงงานต่างด้าวเป็นนโยบายที่ดี แต่ควรปรับให้เหมาะสมกับพื้นที่เพราะความเป็นจริงแล้ว ผู้ออกนโยบายมิได้เป็นผู้ปฏิบัติหรือไม่เคยสัมผัสกับผู้ปฏิบัติโดยตรงจึงทำให้ไม่รู้และเข้าใจปัญหาในพื้นที่ (2) ความร่วมมือในการปฏิบัติงานแต่ละหน่วยงานมีกำลังพลหรือข้อมูลน้อย จึงทำให้การออกปราบปรามจับกุมทำได้โดยไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (3) ความเข้าใจในนโยบายของผู้ปฏิบัติ ในภาพรวมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจในนโยบาย แต่ถ้ามีเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองโดยตรงก็จะยังไม่ค่อยเข้าใจในเรื่องระเบียบและกฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามแรงงานต่างด้าวเท่าใดนัก (4) งบประมาณไม่เพียงพอ เนื่องจากปัจจุบันแรงงานต่างด้าวที่ลักลอบเข้ามาทำงานเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติงานหนักขึ้น ผลตอบแทนในการทำงานจึงถือเป็นขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน (5) การประชาสัมพันธ์ของรัฐบาลในเรื่องของแรงงานต่างด้าวค่อนข้างจะทั่วถึงในระดับของจังหวัดและอำเภอ แต่ยังไม่สามารถเข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง เพราะประชาชนในพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนผลไม้

3. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่ใช้แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา พบว่า

(1) แรงงานต่างด้าวหาได้ง่ายกว่าแรงงานไทยค่าจ้างแรงงานถูกกว่ามีความอดทนกว่าแรงงานไทย (2) นายจ้างส่วนใหญ่จะนิยมจ้างแรงงานต่างด้าว โดยดูจากลักษณะท่าท้าวว่าจะสามารถทำงานได้หรือไม่ พูดภาษาไทยได้บ้างหรือเปล่า นายจ้างบางคนก็เน้นในเรื่องว่าต้องมี Border pass คือเดินทางเข้าประเทศโดยถูกต้องไม่ใช่หลบหนีเข้ามา แรงงานไทยค่อนข้างจำกัดในเรื่องเพศ อายุ ตามกฎหมายไทย (3) แรงงานต่างด้าวไม่ต้องมีสวัสดิการให้ไม่ต้องดูแลมาก และ (4) ปัญหาอุปสรรคในการทำงาน คือ มีปัญหาเรื่องการสื่อสารเพราะพูดกันคนละภาษา ปัญหาเรื่องความสะอาดของร่างกายและสถานที่ ปัญหาในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นความเสี่ยงของนายจ้างอย่างหนึ่ง

เสาวนีย์ ชินสิทธิรัตน์ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การน่านโยบายการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลพลวง กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นจากประชาชนต่อการน่านโยบายการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นไปปฏิบัติ (2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นไปปฏิบัติ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 คน ผลการศึกษา พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการน่านโยบายการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นไปปฏิบัติ ประชาชนประมาณครึ่งหนึ่งที่ไม่เห็นด้วย ส่วนเห็นด้วยประมาณร้อยละ 1.5 สำหรับปัญหา

และอุปสรรคในการนำนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นไปปฏิบัติ พบว่า มีปัญหาในด้านบุคลากร มีจำนวนไม่เพียงพอกับการกิจ ขาดทักษะและประสบการณ์ในการทำงาน ในด้านงบประมาณ ไม่เพียงพอในการดำเนินการจัดสรรล่าช้าในด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ขาดแคลนทำให้ไม่อาจดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในด้านภาวะผู้นำ ประชานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพลวง ขาดภาวะผู้นำ เพราะขาดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้รับความร่วมมือจากประชาชนเป็นอย่างดี เนื่องจากการดำเนินการในการจัดสรรงบประมาณ ตลอดจนการดำเนินการ โครงการ ก่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมแก่ท้องถิ่นนั้นอย่างชัดเจน

โสภณ คชพันธ์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการนำนโยบายโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน SML ไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาบ้านหนองปลิง หมู่ที่ 5 ตำบลหนองปลิง อำเภอ นครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาความเป็นมาของโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน SML (2) เพื่อศึกษากระบวนการนำนโยบายโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน SML ไปปฏิบัติ (3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการนำโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน SML ไปปฏิบัติ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 19 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. จากการศึกษาความเป็นมาของโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน SML พบว่า โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน SML เป็นนโยบายด้านขจัดความยากจนที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณตรงให้ประชาชนในหมู่บ้านเป็นหน่วยปฏิบัติ โดยมีส่วนราชการและภาคเอกชนเป็นหน่วยสนับสนุนวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของประชาชนในการแก้ไขปัญหาของหมู่บ้าน โดยเฉพาะด้านความยากจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมกันคิดแก้ไขปัญหาในลักษณะคิดเองทำเองนำไปสู่การดำรงชีพที่ดีและยั่งยืนและเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อการสร้างผู้นำในท้องถิ่นจากภาคประชาชนอย่างแท้จริงกระบวนการขั้นตอนสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการ ขั้นทำการประชาคม ขั้นดำเนินงานตามโครงการและขั้นการตรวจสอบควบคุมและรายงานผลกิจกรรมตามกระบวนการเป็นการบริหารจัดการโดยใช้หลักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชนตลอดโครงการ โดยบทบาทหลักกำหนดให้ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปและคณะทำงาน SML ของหมู่บ้านบริหารโครงการตามหลักการและแนวทางของโครงการ โดยความเห็นชอบของประชาชนและต้องรายงานผลให้ประชาชนทราบทุกระยะ

2. จากการศึกษากระบวนการนำนโยบายโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน SML ไปปฏิบัติ พบว่า กระบวนการนำนโยบาย SML ไปปฏิบัติ มีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า (1) การเตรียมความพร้อมของหน่วยงานสนับสนุน พบว่า มีจำนวนบุคลากรของหน่วยสนับสนุนไม่เพียงพอ (2) การเตรียมความพร้อมแก่ผู้นำนโยบาย SML ไปปฏิบัติในระดับหมู่บ้านในด้านความรู้ ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบายและขั้นตอนแนวทางการดำเนินงานพบว่ามีไม่เพียงพอ (3) ประชาชนและคณะทำงานรู้วัตถุประสงค์ของนโยบายเพียงประการเดียว คือ การใช้เงิน โครงการ SML แก้ไขปัญหาของหมู่บ้าน สำหรับวัตถุประสงค์ที่ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมให้เกิดกระบวนการชุมชนเข้มแข็งและการสร้างผู้นำท้องถิ่นนั้นประชาชนไม่ทราบ (4) ในขั้นเตรียมการไม่ได้กำหนดวิธีการและระยะเวลาสำหรับการเตรียมความพร้อมไว้เมื่อหมู่บ้านได้รับแจ้งโครงการก็ดำเนินการในขั้นตอนประชาคมทันทีซึ่งเป็นระยะเวลากระชั้นชิดมาก ทำให้การเตรียมความพร้อมด้านความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติตามนโยบายในระดับหมู่บ้านไม่ได้ดำเนินการจนถึงวันประชุมประชาคม จึงได้มีการชี้แจงแก่ประชาชนในหมู่บ้านและดำเนินการตามโครงการทันที

2.2 ขั้นทำการประชาคม พบว่า (1) ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการประชาคมมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาจากลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนแล้ว พบว่า การยอมรับและสนับสนุนนโยบายพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในโครงการนั้นมีน้อยเพราะการทำความเข้าใจแก่ประชาชนมีน้อย (2) กิจกรรมการคัดเลือกคณะทำงาน SML จำนวน 9 คน พบว่า มีความเป็นไปได้น้อยที่จะคัดเลือกให้ได้ผู้ซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนในการเป็นคณะทำงานที่มีความพร้อมของหมู่บ้าน เพราะผู้ที่มีความรู้ความสามารถแต่ไม่มีเวลาหรือไม่เต็มใจที่จะช่วยเหลืองานของหมู่บ้าน (3) กิจกรรมการรับฟังปัญหาหรือความต้องการของหมู่บ้านและการพิจารณาโครงการ พบว่า ได้ดำเนินการตามลำดับที่กำหนดไว้ โดยเปิดโอกาสอย่างทั่วถึงให้ทุกคนนำเสนอปัญหาและความต้องการแต่พบว่า ลักษณะของข้อมูลที่น่าสนใจไม่ได้เตรียมความพร้อมและไม่ได้วิเคราะห์มาก่อน จึงเป็นการนำเสนอข้อมูลทันทีที่คิดได้ในขณะนั้นเพราะไม่ได้ให้หมู่บ้านเตรียมการไว้ก่อนประกอบกับแผนชุมชนไม่สมบูรณ์เป็นปัจจุบัน

2.3 ขั้นดำเนินงานตามโครงการ พบว่า การปฏิบัติงานของคณะทำงาน SML ในการบริหารโครงการ มีคณะทำงานที่ทำหน้าที่ดำเนินโครงการเพียง 2-3 คน โดยกิจกรรมส่วนใหญ่ประธานคณะทำงานจะเป็นผู้รับผิดชอบ คณะทำงานคนอื่นไม่ได้มีส่วนร่วมดำเนินการไม่มีการแบ่งงานหรือมอบหมายงานให้แต่ละคนมีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ของแต่ละฝ่ายและไม่ได้ปฏิบัติตามหลักการและแนวทางขั้นตอนของกิจกรรมที่กำหนดไว้หลายประการ

2.4 ขั้นควบคุมตรวจสอบและรายงานผล พบว่า (1) การประชาสัมพันธ์โครงการ ทั้งก่อนดำเนินการระหว่างและหลังจากโครงการแต่ละ โครงการดำเนินการแล้วเสร็จยังไม่ได้ ดำเนินการประชาสัมพันธ์ (2) ฝ่ายจัดทำบัญชีไม่ได้จัดทำบัญชี จึงไม่ได้ปิดประกาศบัญชีต่าง ๆ ให้ประชาชนในหมู่บ้านได้รับรู้ทั่วกัน (3) คณะทำงานฝ่ายจัดซื้อจัดจ้างไม่ได้จัดทำรายละเอียด รายการจะจัดซื้อจัดจ้างก่อนการจัดซื้อจัดจ้างและติดประกาศให้ประชาชนทราบ (4) คณะทำงาน ฝ่ายตรวจรับงานและตรวจสอบผลงานไม่ได้ตรวจสอบผลงานและตรวจรับงานก่อนการจ่ายเงิน (5) การรายงานผลการดำเนินงานประจำปี โดยการสรุปผลดำเนินงานทั้งหมดเช่น ประโยชน์ที่ได้รับ ความพึงพอใจ ปัญหาอุปสรรคและ โครงการที่งบประมาณ SML ไม่พอดำเนินการต้องขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น เป็นต้น ยังไม่ได้ดำเนินการเนื่องจากยังไม่ครบ 1 ปี

2.5 ในด้านความพึงพอใจ พบว่า ประชาชนหนองปลิงพึงพอใจเพราะเห็นว่า โครงการช่วยให้เกิดความสะดวกและแก้ไขปัญหาตรงกับความต้องการของหมู่บ้าน เช่น โครงการ ช่อมแซมประปา เป็นต้น

2.6 ด้านติดตามประเมินผล พบว่า มีหลายกิจกรรมไม่เป็นไปตามหลักการแนวทาง ที่กำหนดและอาจเกิดผลกระทบอื่น ๆ ในการดำเนินนโยบาย เช่น ความไม่เข้าใจกันของทีมงาน คณะทำงานหลายฝ่ายไม่ได้ดำเนินการตามหน้าที่ เช่น ฝ่ายจัดทำบัญชี ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายควบคุมตรวจสอบ เป็นต้น

3. จากการศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการนำโครงการพัฒนาศักยภาพ ของหมู่บ้าน/ ชุมชน SML ไปปฏิบัติ พบว่า

3.1 ด้านความรู้ความเข้าใจในด้านวัตถุประสงค์เป้าหมายของนโยบายประชาชน ผู้ร่วม โครงการและคณะทำงาน SML มีความรู้เรื่องวัตถุประสงค์โครงการ SML เพียงประการเดียว คือ การใช้จ่ายเงินเพื่อแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของหมู่บ้าน และไม่ทราบวัตถุประสงค์ อีก 2 ประการ สำหรับรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนการดำเนินงานส่วนใหญ่ไม่ทราบ เนื่องจาก การเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มโครงการมีน้อยประกอบด้วยไม่ได้ศึกษาคู่มือปฏิบัติงาน และจากข้อสรุปของผู้ให้สัมภาษณ์ เห็นว่าควรกำหนดกิจกรรมเตรียมความพร้อมแก่ประชาชนผู้นำ นโยบายไปปฏิบัติให้เพียงพอก่อนที่จะเริ่มดำเนินการขั้นตอนแรกควรเพิ่มหรือให้ความสำคัญกับ หน่วยสนับสนุนแนะนำให้ทั่วถึง ทั้งนี้จากข้อเสนอแนะของทุกคนทุกกลุ่มที่ให้สัมภาษณ์ก็เห็นว่า ควรมีผู้สนับสนุนช่วยเหลือแนะนำในทุกขั้นตอนตามกระบวนการ โครงการเช่นเดียวกัน และควรให้หมู่บ้านเตรียมข้อมูลที่ดีมีคุณภาพพร้อมที่จะใช้ในการดำเนินนโยบาย

3.2 ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมดำเนินการในขั้นตอนประชาคมและไม่มีส่วนร่วมในขั้นตอนอื่น ๆ มีส่วนน้อยที่ได้ติดตามผลการดำเนินโครงการ SML ของหมู่บ้าน เช่น ติดตามคู่มือดำเนินการ ค่าใช้จ่ายเท่าใด มีปัญหาอุปสรรคประการใด เป็นต้น

3.3 ด้านหน่วยสนับสนุนการดำเนินงาน บุคลากรของหน่วยสนับสนุนมีไม่เพียงพอ และกำหนดบทบาทหน้าที่ไว้ไม่ชัดเจน จึงทำให้การช่วยเหลือแนะนำมีการชี้แจงช่วยเหลือแนะนำเฉพาะขั้นตอนการทำประชาคมเท่านั้น ขั้นตอนในกระบวนการอื่น ๆ ไม่มีการแนะนำช่วยเหลือ

3.4 ด้านการมอบหมายงานและการประสานงาน นโยบาย SML มุ่งพัฒนาศักยภาพของประชาชน โดยการให้ร่วมคิดร่วมทำงานแก้ไขปัญหา แต่พบว่า การบริหารงานโครงการของคณะทำงาน จำนวน 9 คน ไม่มีผู้นำที่เป็นผู้นำเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารที่เหมาะสม เช่น ไม่มีการแบ่งงานและมอบหมายงาน หรือประสานให้เกิดความร่วมมือในการทำงานระหว่างคณะทำงานด้วยกันรวมทั้งตัวแทนจากประชาชนที่มีตำแหน่งให้ร่วมทำงานในบทบาทและหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามแนวทางการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรม ประธานคณะทำงานเป็นผู้ดำเนินการเอง เป็นหลักโดยคณะทำงานคนอื่นไม่ได้รับมอบหมายหรือไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมหรือได้ทำหน้าที่ของตนเอง บางคนรู้ว่าการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้แต่ไม่กล้าทักท้วงเพราะเกรงใจหรือไม่สบายใจที่จะสอบถาม จึงเกิดความไม่เข้าใจกันระหว่างคณะทำงานและผู้เกี่ยวข้อง

3.5 ด้านติดตามประเมินผล ไม่มีการติดตามประเมินผล จึงพบว่า มีหลายกิจกรรมไม่ได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่เป็นไปตามหลักการแนวทางที่กำหนด เช่น การจัดทำบัญชีรับจ่ายการจัดซื้อจัดจ้าง การประชาสัมพันธ์ การควบคุมตรวจสอบผลงาน การจัดทำบัญชีวัสดุครุภัณฑ์ เป็นต้น ควรมีการติดตามประเมินผลทุกระยะ

อมรรัตน์ ผิวทอง (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การนํานโยบายโครงการคาราวานแก็งนไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาอำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท โดยมีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาการนํานโยบายโครงการคาราวานแก็งนไปปฏิบัติ (2) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการนํานโยบายโครงการคาราวานแก็งนไปปฏิบัติ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 คน ผลการศึกษา พบว่า การนํานโยบายโครงการคาราวานแก็งนไปปฏิบัติ มีดังนี้ (1) วัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า นโยบายโครงการคาราวานแก็งนยังไม่มี ความชัดเจน ไม่มีการแยกผู้จดทะเบียนที่ชัดเจน (2) งบประมาณ พบว่า การจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือประชาชนมีจำนวนเพียงพอแล้วกับการดำเนินงานในการให้ความช่วยเหลือกับผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน (3) ภาวะผู้นำ พบว่า จังหวัดชัยนาทมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นแบบบูรณาการ (CEO) และนายอำเภอมีภาวะผู้นำ มีความจริงใจในการให้ความช่วยเหลือ

(4) การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พบว่า การบูรณาการการแก้ไขปัญหาเกิดขึ้นยังมีน้อย เนื่องจากหน่วยงานทุกหน่วยงานต้องการทำงานเป็นผลงานของกรม กระทรวง (5) การร่วมมือ การต่อต้าน การเปลี่ยนแปลง พบว่า มีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานบางส่วนรู้สึกลัวการแก้ไขปัญหา ความยากจนไม่ใช่งานหลักเจ้าหน้าที่ไม่ยอมรับและเชื่อมั่นในแนวทางการให้ความช่วยเหลือ ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่กระตือรือร้นในการให้ความช่วยเหลือ การทำงานขาดจริงจังและดำเนินไปอย่างช้า ๆ (6) การวางแผนและการควบคุม พบว่า อำเภอเมืองจังหวัดชัยนาท ได้มีการจัดทำ แผนงาน/ โครงการ รองรับการให้ความช่วยเหลือประชาชน เพื่อไม่ให้การให้ความช่วยเหลือ เกิดความซ้ำซ้อน ทำให้การดำเนินงานมีระบบและสามารถวัดผลได้ (7) ปริมาณและคุณภาพ ของบุคลากร พบว่า บุคลากรผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนไม่เพียงพอ เนื่องจากอำเภอเมืองมีพื้นที่กว้าง และบ้านเรือนของประชาชนอยู่ห่างไกลกัน ทำให้ยากแก่การดำเนินงาน ประกอบกับคุณภาพ การทำงานของบุคลากรบางหน่วยงานไม่สนใจปฏิบัติการแก้ไขปัญหาความยากจน เนื่องจาก ความไม่ชัดเจนของการจดทะเบียนจึงทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สำหรับ ปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการการวางแผนไปปฏิบัติ ได้แก่ (1) นโยบายโครงการ การวางแผนยังไม่มีความชัดเจน ไม่มีการแยกผู้จดทะเบียนชัดเจน (2) การจัดสรรงบประมาณ เพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบปัญหาในพื้นที่มีปริมาณเพียงพอ (3) จังหวัด ชัยนาทมีผู้ว่าราชการจังหวัดแบบ CEO และนายอำเภอมีภาวะผู้นำ มีความจริงใจในการให้ ความช่วยเหลือและทุ่มเทในการทำงาน (4) การบูรณาการการแก้ไขปัญหาเกิดขึ้นยังมีน้อย เมื่อไม่เกิดการบูรณาการในพื้นที่จึงเกิดความซ้ำซ้อนในการให้ความช่วยเหลือ (5) เจ้าหน้าที่ ไม่ยอมรับและเชื่อมั่นในแนวทางการให้ความช่วยเหลือทำให้เจ้าหน้าที่ไม่กระตือรือร้นในการให้ ความช่วยเหลือ (6) อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท มีการจัดทำแผนงาน/ โครงการรองรับการให้ ความช่วยเหลือประชาชนทำให้ไม่เกิดการซ้ำซ้อน ทั้งในเรื่องงบประมาณก็สามารถจัดสรรให้ ความช่วยเหลือประชาชนได้อย่างทั่วถึง (7) บุคลากรไม่เพียงพอและบุคลากรของบางหน่วยงาน ไม่สนใจปฏิบัติการแก้ไขปัญหาความยากจน ขาดความรู้ความเข้าใจ (8) ขาดการมีส่วนร่วม ของประชาชนในพื้นที่และข้าราชการบางหน่วยงานขาดจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน

อุดม บุญเรือง (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาในการนำนโยบายเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีหมู่บ้านแหลมฉับ จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาถึงปัญหา ในการดำเนินโครงการเวนคืนที่ดินหมู่บ้านแหลมฉับ จังหวัดชลบุรี (2) เพื่อศึกษาหาแนวทาง ในการแก้ไขปัญหาการดำเนินโครงการเวนคืนที่ดินหมู่บ้านแหลมฉับ จังหวัดชลบุรี

ที่เป็นประโยชน์ต่อไป โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 คน ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาในการดำเนิน โครงการเวนคืนที่ดินหมู่บ้านแหลมฉับ จังหวัดชลบุรี ได้แก่ (1) ขาดการประชาสัมพันธ์ของทางราชการที่เพียงพอทำให้ประชาชน ไม่ยินยอมปฏิบัติตามโครงการ (2) การจ่ายเงินค่าทดแทนเกิดความล่าช้าทำให้ประชาชนบางส่วน รับผิดชอบไม่ได้กับค่าทดแทนที่รัฐจ่ายให้ (3) การดำเนินการทางกฎหมาย การเวนคืนที่ดินไม่สามารถ ใช้กฎหมายดำเนินการกับกลุ่มชาวบ้านได้ เพราะปัญหามวลชน (4) การให้ความช่วยเหลือราษฎร ช่วยเหลือได้เพียงบางกลุ่มที่ยินยอมโยกย้ายออกไปเท่านั้น กลุ่มประมงยังไม่สามารถเป็นผล ในทางปฏิบัติ (5) ผลกระทบของโครงการ การดำเนินการเวนคืนที่ดินของการท่าเรือ ฯ ได้ก่อให้เกิด ผลกระทบกับโครงการอย่างมากมาย คือราษฎรบางส่วนที่ไม่ยอมรับโครงการเวนคืนที่ดิน ของรัฐบาลและยังอาศัยอยู่ในเขตโครงการเวนคืนที่ดินต่อไป ยังสามารถประกอบอาชีพประมง ได้เหมือนเดิม เกิดเป็นหมู่บ้านชาวประมงขึ้นมาอีก ทำให้ราษฎรบางส่วนที่ย้ายออกไปแล้ว กลับเข้ามาใหม่ เกิดเป็นชุมชนแออัดขึ้นมาใหม่ จึงทำให้การทำเรือฯไม่สามารถเข้าไปใช้ ประโยชน์ในพื้นที่เวนคืนที่ดินได้ สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการดำเนิน โครงการเวนคืน ที่ดินหมู่บ้านแหลมฉับ จังหวัดชลบุรี ได้แก่

1. การประชาสัมพันธ์ของการท่าเรือ ฯ คือ (1) การท่าเรือแหลมฉับต้องริเริ่ม ประชาสัมพันธ์ให้กับราษฎรที่ยังอาศัยอยู่ในพื้นที่เวนคืนที่ดินบริเวณหมู่บ้านแหลมฉับ โดยรื้อฟื้น โครงการที่การทำเรือ ฯ เคยเสนอช่วยเหลือราษฎรผู้ที่ประกอบอาชีพประมงที่บริเวณปากคลอง บางละมุง นำโครงการขึ้นมานำร่องใหม่ เพราะว่าบริเวณปากคลองบางละมุงที่ทางการท่าเรือ ฯ เคยได้จัดทำไว้ นั้นใช้งบประมาณ 80 ล้านบาท ยังมีศักยภาพที่สามารถนำมาพัฒนาใหม่ได้ (2) จัดหาคณะทำงานที่เป็นคนกลางเข้าไปจัดทำโครงการสำรวจความต้องการที่แท้จริงของราษฎร ให้กลุ่มชาวบ้านได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนโครงการใหม่ ว่าการทำเรือ ฯ ได้จัดทำโครงการ พัฒนาหมู่บ้านชาวประมงที่บริเวณปากคลองบางละมุงนั้น ชาวบ้านเขาต้องการอะไร ให้ทางการท่าเรือ ฯ ช่วยเหลือเพิ่มอย่างไร พร้อมกันนั้นก็ให้คณะทำงานที่เป็นคนกลางนำเสนอ โครงการพัฒนาหมู่บ้านชาวประมงที่บริเวณปากคลองบางละมุง ให้มีทุกอย่างเหมือนหรือใกล้เคียง ที่ชาวบ้านเขามีอยู่อย่างปัจจุบัน

2. การให้ความช่วยเหลือราษฎร คือ (1) การท่าเรือ ฯ ต้องจัดหาคณะกรรมการกลาง ที่เป็นที่ยอมรับของราษฎรในเขตเวนคืนที่ดินของการท่าเรือ ฯ เข้ามาเป็นผู้ประเมินราคาค่าทดแทน ตามสภาพความเป็นจริงที่ราษฎรยอมรับได้ และการท่าเรือฯก็พร้อมที่จะดำเนินการ ตามที่คณะกรรมการกลางนำเสนอ (2) จัดทำโครงการพัฒนาหมู่บ้านชาวประมงบริเวณปากคลอง บางละมุง ให้เป็นหมู่บ้านชาวประมงอย่างแท้จริง คือการทำเรือ ฯ จะต้องปรับปรุงขุดลอกปากคลอง

ให้มีความลึกที่เรือประมงสามารถเข้าเทียบท่าได้ (3) จัดสร้างหมู่บ้าน โดยให้เป็นหมู่บ้าน
ชาวประมงผสมกับแหล่งท่องเที่ยวเพื่อขายผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากการประมงให้กับนักท่องเที่ยว
ในการจัดสร้างหมู่บ้านนั้นจะก่อสร้างโดยการทำเรือ ๆ สนับสนุนโครงการ ราษฎรชาวประมง
สามารถเข้าอยู่ได้เลย (4) การทำเรือ ๆ ต้องสนับสนุนงบประมาณในการปรับปรุงพัฒนาถนน
และสาธารณูปโภคจากถนนสุขุมวิทถึงหมู่บ้านชาวประมงปากคลองบางละมุง มีระยะทางประมาณ
2.5 กิโลเมตร ให้สามารถรองรับรถนักท่องเที่ยวที่กลับจากพัทยาจะไปกรุงเทพฯ สามารถแวะซื้อ
ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ใช้แนวทางการศึกษาในเชิงคุณภาพ (Qualitative approaches) เพื่อตอบวัตถุประสงค์การศึกษา 2 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษากระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดปราชินบุรี และ (2) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขของการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดปราชินบุรี โดยแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary research) โดยศึกษาจากหนังสือ บทความ วารสาร ทฤษฎี แนวความคิด ผลการวิจัย วิทยานิพนธ์ และเอกสารต่าง ๆ ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกรอบแนวคิดสำหรับการศึกษานี้ อันเป็นพื้นฐานต่อการกำหนดแนวทางในการสัมภาษณ์ รวมทั้งการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ เพื่อตอบวัตถุประสงค์การศึกษา

2. การสัมภาษณ์ (Interview) ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เป็นวิธีการศึกษา เนื่องจากช่วยให้ผู้วิจัยสามารถซักถามและหารายละเอียดของประเด็นปัญหาที่ต้องศึกษาได้มากยิ่งขึ้น การสัมภาษณ์ดำเนินไปอย่างไม่เป็นทางการ ทำให้สามารถตรวจสอบความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ให้สัมภาษณ์และผู้สัมภาษณ์ได้ในขณะนั้น การสื่อความหมายสามารถตอบโต้กันทั้งสองฝ่ายเพื่อให้คำตอบแต่ละประเด็นชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในขณะที่ผู้สัมภาษณ์สามารถอธิบายให้ความเข้าใจในประเด็นข้อคำถามต่าง ๆ ได้มากขึ้น พร้อมกับตรวจสอบความเข้าใจให้ตรงกับผู้ให้สัมภาษณ์ได้ในเวลานั้น

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

แหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีไปปฏิบัติ ได้แก่ พนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการที่เกี่ยวข้อง อัยการที่เลือกสัมภาษณ์ จำนวน 3 คน คัดเลือกนิติกรและเจ้าหน้าที่ธุรการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 และ 10 คน ตามลำดับ หน่วยงานสนับสนุนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นายอำเภอ ปลัดอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พัฒนาการ ตำแหน่งละ 1 ท่าน รวมเป็นจำนวน 5 คน รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งสิ้น

23 คน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญแต่ละคนที่ถูกเลือกมาสัมภาษณ์นั้น มีการกำหนดคุณลักษณะของผู้ให้ข้อมูลสำคัญไว้ล่วงหน้า เพื่อจะได้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์การศึกษา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สามารถแบ่งออกเป็นหลักเกณฑ์ 2 ชุด คือ หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นบุคลากรภายในสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) (สคช. กบินทร์บุรี) และหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นบุคลากรภายนอกที่เกี่ยวข้อง

หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นบุคลากรภายในสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ได้แก่

1. เป็นบุคลากรที่สังกัดสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) (สคช. กบินทร์บุรี) เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 1 ปี

2. เป็นบุคลากรที่ทำหน้าที่หรือเกี่ยวข้องกับการแปลงนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนไปสู่โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมาย แก่ประชาชนอำเภอ กบินทร์บุรีและอำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี

3. เป็นบุคลากรที่รับผิดชอบในการกิจตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนอำเภอ กบินทร์บุรีและอำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี

สำหรับหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นบุคลากรหรือตัวแทนหน่วยงาน ภายนอกที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1. เป็นบุคลากรที่สังกัดกระทรวงมหาดไทยและทำงานในพื้นที่อำเภอนาคีและอำเภอ กบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี

2. เป็นบุคลากรที่ได้รับมอบหมายจากฝ่ายปกครองกระทรวงมหาดไทยในการประสานการทำงานร่วมกับสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) (สคช. กบินทร์บุรี) ในโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนอำเภอ กบินทร์บุรีและอำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งกลุ่มประเด็นคำถามสำหรับสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ออกเป็น 3 ชุดคำถาม ได้แก่

1. ชุดคำถามสำหรับอัยการและนิติกร

2. ชุดคำถามสำหรับเจ้าหน้าที่ธุรการสังกัดสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี)

3. ชุดคำถามสำหรับบุคลากรภายนอกที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แนวคำถามสำหรับสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural interview guide) เนื้อหาของคำถามถูกแบ่งออกตามลักษณะของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 กลุ่ม โดยอาศัยวิธีการตั้งคำถามที่มีความเข้าใจง่าย เป็นคำถามแบบปลายเปิด ไม่มีลักษณะของคำถามนำ แนวคำถามสำหรับสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างทั้ง 3 ชุด มีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคำถามสำหรับอัยการและนิติกรสังกัด สศช.กบินทร์บุรี ประกอบด้วย

1.1 แนวคำถามสำหรับการศึกษาระบบการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอ กบินทร์บุรี และอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ประกอบด้วยประเด็นคำถามต่าง ๆ ดังนี้

1.1.1 วัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย

มีอะไรบ้าง

1.1.2 แต่ละวัตถุประสงค์มีการแปลงออกมาในรูปของภารกิจอะไรบ้าง

1.1.3 แต่ละภารกิจมีการมอบหมายงานอย่างไรและแก่บุคคลและ/หรือหน่วยงาน

ใดเป็นผู้รับผิดชอบ อาทิ

1.1.3.1 การให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ

มีการมอบหมายงานอย่างไร และแก่บุคคล/ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1.1.3.2 การให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ย

ประยอม/ ระเบียบข้อพิพาทมีการมอบหมายงานอย่างไร และแก่บุคคล/ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1.1.3.3 การให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี มีการมอบหมายงานอย่างไร

และแก่บุคคล/ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1.1.3.4 การส่งเสริมและสนับสนุนการประยอมและระเบียบข้อพิพาทในระดับ

ท้องถิ่นมีการมอบหมายงานอย่างไร และแก่บุคคล/ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1.1.3.5 การเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชนมีการมอบหมาย

งานอย่างไร และแก่บุคคล/ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1.1.3.6 การฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

มีการมอบหมายงานอย่างไร และแก่บุคคล/ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1.1.4 ในแต่ละภารกิจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องปริมาณงานและระยะเวลา

การปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงานหรือไม่ หากมีการกำหนดรายละเอียดอย่างไร

อาทิ ในภารกิจต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1.4.1 ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ
- 1.1.4.2 ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ย
ประนอม/ระงับข้อพิพาท
- 1.1.4.3 ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี
- 1.1.4.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับ
ท้องถิ่น
- 1.1.4.5 เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน
- 1.1.4.6 ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ
- 1.1.5 สคช. กบินทร์บุรี มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงาน
และบุคคล โดยทั้งคู่ตรวจสอบภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอก สคช. หรือไม่ โดยวิธีการใด
แต่ละวิธีการทำอย่างไร (ทั้งนี้ การวัดผลงานต้องอิงอยู่ภายใต้กรอบภารกิจของ สคช. ทั้ง 6 ประการ
ข้างต้น)
- 1.1.6 สคช. ส่วนกลาง มีมาตรการให้คุณและโทษต่อหน่วยงานปฏิบัติการ
ส่วนภูมิภาคในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย
หรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร
- 1.1.7 สคช. กบินทร์บุรี มีมาตรการการให้คุณและโทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบ
ในภารกิจทั้ง 6 ประการหรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร
- 1.1.8 สคช. กบินทร์บุรี สามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย
คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร
- 1.1.9 มาตรฐานในการปฏิบัติ อาทิ ปริมาณงาน/ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
คุณภาพงาน และวิธีการ/ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นต้น มีส่วนส่งเสริม/เป็นอุปสรรคในการนำ
นโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร
- 1.1.10 ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น
มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ
หรือไม่ อย่างไร
- 1.1.11 มาตรการในการให้คุณให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น
มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ
หรือไม่ อย่างไร
- 1.2 แนวคำถามสำหรับการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายคุ้มครอง
สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ

ทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี ประกอบด้วยประเด็นคำถามต่าง ๆ ดังนี้

1.2.1 สคช. มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานด้าน สคช. รองรับ การปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

1.2.2 สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกร จ้างเหมา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบาย ไปปฏิบัติอย่างไร

1.2.3 สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณ หรือไม่

1.2.3.1 งบประมาณมีอย่างเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

1.2.3.2 มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

1.2.3.3 ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่าย งบประมาณหรือไม่ อย่างไร

1.2.3.4 ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่าย ของโครงการหรือไม่ อย่างไร

1.2.4 สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน เพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

1.2.5 โครงการของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวดังกล่าว

1.2.6 การกำหนด กิจกรรม แผนงานและ โครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบาย คู่ครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจน เพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

1.2.7 ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ แนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

1.2.8 เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุน นโยบายหรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

1.2.9 เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงาน ระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

1.2.10 องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงาน ตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

2. แนวคำถามสำหรับเจ้าหน้าที่ธุรการสังกัด สคช. กบินทร์บุรี ประกอบด้วยแนวคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอ กบินทร์บุรีและอำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี ประกอบด้วยประเด็นคำถามต่าง ๆ ดังนี้

2.1 สคช. มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานด้าน สคช. รองรับ การปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

2.2 สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติอย่างไร

2.3 สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณ หรือไม่

2.3.1 งบประมาณมีอย่างเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

2.3.2 มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

2.3.3 ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

2.3.4 ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

2.4 สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

2.5 โครงการของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวดังกล่าว

2.6 การกำหนด กิจกรรม แผนงานและโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบาย มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

2.7 ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

2.8 เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายหรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

2.9 เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

2.10 องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามนโยบายของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

3. แนวคำถามสำหรับบุคลากรภายนอก สคช. กบินทร์บุรี ประกอบด้วยประเด็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอ กบินทร์บุรีและอำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี ประกอบด้วยประเด็นคำถามต่าง ๆ ดังนี้

3.1 โครงการ สคช. มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบอยู่หรือไม่ อย่างไร

3.2 โครงการ สคช. ที่ลงในเขตพื้นที่ของท่านประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้าสำเร็จด้วยเหตุใด ถ้าไม่สำเร็จด้วยเหตุใด

3.3 บุคลากรของ สคช. มีความตั้งใจ จริงใจ ในการปฏิบัติตามโครงการ สคช. แค่ไหน เพียงไร และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานของท่านได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร

3.4 ในภาพรวมแล้วโครงการ สคช. มีปัญหาอะไรบ้าง และควรแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผู้ศึกษาทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการและปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนกระบวนการแปลงนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีไปสู่โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนอำเภอ กบินทร์บุรีและอำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี ของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีสาขา กบินทร์บุรี เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual frameworks) เพื่อตอบวัตถุประสงค์การศึกษาที่กำหนดไว้

2. เมื่อได้กรอบแนวคิดในการศึกษาแล้ว ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ของแนวคิดและทฤษฎีที่ถูกคัดเลือกเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ได้แก่ ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติแบบยึดเหตุผล (Rational implementation model) ของวรเดช จันทรศร (2548) และตัวแบบปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติของวรเดช จันทรศร (2543) ผลลัพธ์จากการวิเคราะห์เนื้อหาตัวแบบทั้งสอง คือ ประเด็นศึกษา (Issues) ที่เป็นจุดเน้นสำคัญของตัวแบบทั้งสอง

3. เมื่อได้ประเด็นศึกษาแล้ว ผู้ศึกษาทำการกำหนดแนวคำถาม (Interview guideline) ในแต่ละประเด็นศึกษาสำคัญที่ระบุในแนวคิด ทฤษฎี ตัวแบบที่เลือกมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา พิจารณาควบคู่กับบริบท (Context) ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ

ทางกฎหมายแก่ประชาชนของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดี และโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนอำเภอ กบินทร์บุรีและอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี ของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ ทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี)

4. เมื่อได้แนวคำถามแต่ละประเด็นศึกษาสำคัญแล้ว ผู้ศึกษาทำการเรียบเรียงแนวคำถาม แต่ละประเด็นศึกษาสำคัญจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural interview guideline) จำนวน 3 ชุด สำหรับ 3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ (1) กลุ่มอัยการ นิติกร (2) กลุ่มเจ้าหน้าที่ธุรการ และ (3) กลุ่มผู้แทนหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับโครงการเผยแพร่ ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนอำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

5. เมื่อได้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างแล้ว ผู้ศึกษานำแบบสัมภาษณ์ดังกล่าว ให้ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากนั้น นำแบบสัมภาษณ์ ๓ ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอ ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญที่ผู้ศึกษาได้ขอความกรุณา เป็นผู้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแนวคำถาม ได้แก่

5.1 จ.ส.ต.กิตติภณ สืบมา นิติกรชำนาญการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายภาค 2

5.2 จ.ส.อ.สุรพล ขำเดช นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรี

5.3 ดร.กฤษฎา นันทเพชร อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาคั้งนี้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยอาศัยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นแนวคำถาม ในการสัมภาษณ์ มีกระบวนการดำเนินการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. จัดทำหนังสือขออนุญาตในการสัมภาษณ์บุคลากรของสำนักงานอัยการคุ้มครอง สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนอำเภอ กบินทร์บุรีและอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

2. เมื่อได้หนังสือขออนุญาตในการสัมภาษณ์จากวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจแล้ว ทำการจัดส่งหนังสือดังกล่าวถึงสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย

และการบังคับคดีสาขาการบินบุรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งผู้วิจัยโทรศัพท์นัดหมายวัน และเวลาในการขอสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 23 ท่าน

3. เมื่อถึงวันและเวลาที่นัดหมายผู้ศึกษาดำเนินการสัมภาษณ์ตามประเด็นคำถาม ในแบบสัมภาษณ์ ๑ พร้อมทั้งทำการจดบันทึกคำสัมภาษณ์ และบันทึกเสียงการสัมภาษณ์

4. ในกรณีที่มีประเด็นตกหล่นที่มีได้สอบถามจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ สอบถามประเด็นตกหล่นดังกล่าว จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญผ่านทางโทรศัพท์ แล้วทำการจดบันทึก คำสัมภาษณ์ และบันทึกเสียงการสนทนาทางโทรศัพท์อีกด้วย

5. ภายหลังจากการสัมภาษณ์แล้วเสร็จ ผู้ศึกษาทำการถอดบทสนทนาระหว่างผู้ศึกษา และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในรูปของเอกสารบันทึกบทสนทนา (Dialogue documents) ของผู้ให้ข้อมูล สำคัญแต่ละท่าน จำนวนทั้งสิ้น 23 ชุด

6. เมื่อได้เอกสารบันทึกบทสนทนาแล้ว ผู้ศึกษาจึงดำเนินการตรวจสอบและวิเคราะห์ ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบการเปรียบเทียบ โดยการนำเอาเอกสารต่าง ๆ ที่บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งตามปกติมักจะเป็นเอกสาร ที่เป็นทางการ ซึ่งผ่านการตีความโดยบุคคลอื่น ๆ มาแล้วมาเปรียบเทียบเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกัน การตรวจสอบข้อมูลในลักษณะนี้ จะทำให้เกิดความเชื่อถือได้ต่อบันทึกนั้นมีมากขึ้นตามไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามเอกสารที่จะนำมาใช้เปรียบเทียบนั้น ควรที่ผู้วิจัยจะต้องพิจารณาด้วยว่า มีความน่าเชื่อถือและถูกต้องมากน้อยเพียงใด โดยยึดหลักเกณฑ์ของการพิจารณา โดยยึดหลักเกณฑ์ ของการพิจารณาประกอบ ดังนี้

1. พิจารณาจากตัวผู้แต่งหรือผู้เขียนเอง คุณสมบัติส่วนตัวบางอย่าง รวมทั้งผลงาน ทางวิชาการของผู้แต่ง ซึ่งจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยบอกได้ว่าเอกสารนั้นน่าเชื่อถือมากน้อย เพียงใด

2. พิจารณาจากลักษณะของการแต่งหรือการเขียนเอกสารนั้น ถ้าหากเขียนขึ้น จากการศึกษาค้นคว้าจริง ๆ อย่างมีระเบียบวินัยน่าเชื่อถือได้ ก็คงเป็นที่ยอมรับได้ แต่ถ้าเป็นเอกสาร ที่เขียนขึ้นโดยถอดความจากบันทึกของผู้อื่น หรือจากความทรงจำของผู้เขียนเอง ก็อาจมี ข้อคลาดเคลื่อนได้มากขึ้น

3. พิจารณาว่าเอกสารที่ค้นคว้านั้นเป็นต้นฉบับหรือสำเนา หรือว่าเป็นการอ้างอิงถึง งานเขียนของผู้อื่นอีกต่อหนึ่ง เพราะถ้าหากเป็นสำเนาอาจคลาดเคลื่อนแตกต่างไปจากฉบับจริงได้

4. พิจารณาถึงเจตนาของผู้แต่งหรือผู้เขียนด้วยว่า ผู้แต่งนั้นมีเจตนาที่บริสุทธิ์ และเป็นกลางในการเขียนงานชิ้นนั้น ๆ หรือไม่ เพราะปรากฏบ่อยครั้งว่าผู้แต่งหรือผู้เขียนนั้นมีอคติเบื้องต้นในการเขียนบทความ การเขียนนั้นจึงเข้าไปในด้านใดด้านหนึ่ง และจะไม่สะท้อนข้อเท็จจริงอย่างยุติธรรมในประเด็นนั้น ๆ อย่างเพียงพอ ข้อมูลที่จะนำมาใช้นั้นจึงต้องพิจารณาถึงภูมิหลังของผู้เขียนด้วย

โดยผ่านการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มอัยการ นิติกร (2) กลุ่มเจ้าหน้าที่ธุรการ และ (3) กลุ่มตัวแทนหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ต่อประเด็นคำถามที่สอบถามทั้ง 3 กลุ่มเหมือนกัน เพื่อพิจารณาว่าแต่ละกลุ่มตอบประเด็นคำถามดังกล่าวเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยอาศัยวิธีการเก็บข้อมูลที่ต่างไป (Methodological triangulation) อีกด้วย โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างเป็นหลักในการเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือก่อนที่จะนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยการจำแนกประเภทข้อมูล และการเปรียบเทียบข้อมูล กล่าวคือ

1. การจำแนกประเภทข้อมูล (Typological analysis) เป็นการจัดจำแนกข้อมูลเป็นหมวดหมู่โดยใช้เกณฑ์บางอย่างตามคุณลักษณะที่ข้อมูลนั้น ๆ มีอยู่ร่วมกันเป็นตัวจำแนก โดยในเบื้องต้นผู้วิจัยจัดจำแนกข้อมูลตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอัยการ นิติกร กลุ่มเจ้าหน้าที่ธุรการ และกลุ่มตัวแทนหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้คุณลักษณะที่เป็นตัวจำแนก อาจมีเพิ่มเติมโดยพิจารณาจากบทสัมภาษณ์ที่เก็บรวบรวมได้ อาทิ ประเภทของทัศนคติ วิธีการอธิบาย การเป็นส่วนหนึ่งของบางสิ่ง การให้เหตุผล เป็นต้น

2. การเปรียบเทียบข้อมูล (Comparison) เป็นการแสวงหาความเหมือนและความแตกต่างที่มีอยู่ในคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของข้อมูลตั้งแต่สองชุดขึ้นไปอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างข้อสรุปที่กล่าวถึงลักษณะร่วมและแตกต่างของข้อมูลสองชุดนั้น อาทิ การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มที่มีความเห็นเหมือนกันและกลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างออกไป เป็นต้น

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ของสำนักงานอัยการ คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีไปปฏิบัติในพื้นที่ อำเภอบินทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อศึกษา กระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการ คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอบินทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี ประการที่สองเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการนำนโยบาย คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ ทางกฎหมายและการบังคับคดีในพื้นที่อำเภอบินทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key information) ออกเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งได้แก่ กลุ่มพนักงานอัยการและนิติกร กลุ่มเจ้าหน้าที่ธุรการ และกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานอื่นที่ทำงานร่วมกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) รวมทั้งสิ้น 23 คน โดยการสัมภาษณ์ (Interview) แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 กระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ ของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่ อำเภอบินทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี ประกอบไปด้วย

1. การวางแผนและการควบคุม
 - 1.1 การกำหนดภารกิจตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย
 - 1.2 การมอบหมายภารกิจ
 - 1.3 มาตรฐานในการปฏิบัติงาน
 - 1.4 ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน
 - 1.5 มาตรการในการให้คืนให้โทษ
2. ผลการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ
 - 2.1 การบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย
 - 2.2 มาตรฐานในการปฏิบัติงาน
 - 2.3 ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน
 - 2.4 มาตรการในการให้คืนให้โทษ

ตอนที่ 2 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีในพื้นที่อำเภอภินทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราชินบุรี

1. ปัญหาทางด้านสมรรถนะ
 - 1.1 ปัจจัยทางด้านบุคลากร
 - 1.2 ปัจจัยทางด้านเงินทุน
 - 1.3 ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์/ เครื่องมือ เครื่องใช้
2. ปัญหาทางการควบคุม
 - 2.1 ความสามารถของหน่วยงานและโครงการ
 - 2.2 ความชัดเจนของกิจกรรมและแผนงานและโครงการ
 - 2.3 ความสามารถในการกำหนดภารกิจ/ มาตรการในการปฏิบัติงาน
3. ปัญหาด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง
4. ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง
5. ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคล

ตอนที่ 1 กระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอภินทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราชินบุรี

1. การวางแผนและการควบคุม
 - 1.1 การกำหนดภารกิจตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย
 - 1.1.1 วัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร เห็นว่า วัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย คือ เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ทางด้านสิทธิมนุษยชนและความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน
 - 1.1.2 การแปลงวัตถุประสงค์ออกมาในรูปของภารกิจ
 - 1.1.2.1 ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ

1.1.2.2 ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ย
ประนอม/ ระวังข้อพิพาท

1.1.2.3 ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี โดยจัดทนายความอาสาดำเนินการ
ทางศาล

1.1.2.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระวังข้อพิพาทในระดับ
ท้องถิ่น

1.1.2.5 เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

1.1.2.6 ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

1.2 การมอบหมายภารกิจ

ทั้งนี้ การมอบหมายการปฏิบัติงานและบุคคลผู้รับผิดชอบในแต่ละภารกิจ ดังนี้

1.2.1 ภารกิจให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ

1.2.2 ภารกิจให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ย
ประนอม/ ระวังข้อพิพาท

1.2.3 ภารกิจให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี

1.2.4 ภารกิจส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระวังข้อพิพาทในระดับ
ท้องถิ่น

1.2.5 ภารกิจเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

1.2.6 ภารกิจฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร

เห็นว่า ทุกภารกิจข้างต้นมีการมอบหมายตามแผนการปฏิบัติงานตามสำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด
โดยผู้รับผิดชอบภารกิจที่ 1 และที่ 2 คือ พนักงานอัยการ นิติกร ผู้รับผิดชอบภารกิจที่ 3 คือ
พนักงานอัยการ นิติกร และทนายความอาสาถ้ามี ผู้รับผิดชอบภารกิจที่ 4 ถึง 6 คือ พนักงานอัยการ
และบุคลากรทั้งหมดในสำนักงาน

1.3 มาตรฐานในการปฏิบัติงาน

1.3.1 ทั้งนี้ การกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่อง ปริมาณงานและระยะเวลา
การปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงานในแต่ละภารกิจ ดังนี้

1.3.1.1 การให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ

1.3.1.2 การให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ย
ประนอม/ ระวังข้อพิพาท

1.3.1.3 การให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี

1.3.1.4 การส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับ
ท้องถิ่น

1.3.1.5 การเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

1.3.1.6 การฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

1.3.2 ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ
และนิตกร เห็นว่า ในแต่ละภารกิจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ ดังนี้

1.3.2.1 ภารกิจการคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ
มีการกำหนดหลักเกณฑ์ ดังนี้

1.3.2.1.1 ปริมาณงาน 30 เรื่อง/ปี

1.3.2.1.2 ระยะเวลาการปฏิบัติงาน-ตามปีงบประมาณ

1.3.2.1.3 คุณภาพ-มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเป้าหมาย

1.3.2.1.4 วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อ

ด้วยตนเอง

1.3.2.2 ภารกิจให้คำปรึกษาการให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรม
สัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระงับข้อพิพาท มีการกำหนดหลักเกณฑ์ ดังนี้

1.3.2.2.1 ปริมาณงาน 300 เรื่อง/ปี

1.3.2.2.2 ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ

1.3.2.2.3 คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ

1.3.2.2.4 วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อ

ด้วยตนเอง

1.3.2.3 ภารกิจการให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี มีการกำหนดหลักเกณฑ์ ดังนี้

1.3.2.3.1 ปริมาณงาน 5 เรื่อง/ปี

1.3.2.3.2 ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ

1.3.2.3.3 คุณภาพงาน-ได้ที่ประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือ

1.3.2.3.4 วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อ

ด้วยตนเอง

1.3.2.4 การส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาท
ในระดับท้องถิ่นมีการกำหนดหลักเกณฑ์ ดังนี้

1.3.2.4.1 ปริมาณงาน 80 หมู่บ้าน/ปี

1.3.2.4.2 ระยะเวลา-ตามแผนการปฏิบัติงานแต่ละปี

1.3.2.4.3 คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ

1.3.2.4.5 วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่

1.3.2.5 เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน มีการกำหนด

หลักเกณฑ์ ดังนี้

1.3.2.5.1 ปริมาณงาน 80 หมู่บ้าน/ ปี

1.3.2.5.2 ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี

1.3.2.5.3 คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้และมีความรู้ด้านกฎหมาย

มากขึ้น

1.3.2.5.4 วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป

1.3.2.6 ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ มีการกำหนด

หลักเกณฑ์ ดังนี้

1.3.2.6.1 ปริมาณงาน 300 คน/ ปี

1.3.2.6.2 ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี

1.3.2.6.3 คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น

1.3.2.6.4 วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

1.4 ระบบการวัดผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล

โดยทั้งผู้ตรวจสอบภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอก สคช.

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร เห็นว่า กระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ ของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอภินทรบุรี และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดปราชญ์บุรี ด้านการวางแผนและควบคุม ในระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน พบว่า ในการวัดผลการปฏิบัติงานโดยผู้ตรวจสอบภายใน มีการวัดผลงานทั้งระดับบุคคลและระดับหน่วยงาน การวัดระดับบุคคล โดยมีการนำผลงานจากการปฏิบัติภารกิจทั้ง 6 ประการ มากำหนดเป็นตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานในระบบประเมินผล Intranet แต่ละครั้ง ๆ ละ 6 เดือน แล้วให้ผู้บังคับบัญชาแต่ละระดับชั้นเป็นผู้ประเมิน ส่วนในระดับหน่วยงาน สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้จัดเก็บรายงานผลการปฏิบัติงานประจำทุกเดือนเพื่อประเมินผลงานของ สคช. ตามแผนการปรับปรุงการควบคุมภายในทุกปีและคำรับรองของผู้บังคับบัญชาระดับสูง

วัดผลการปฏิบัติงาน โดยผู้ตรวจสอบภายนอก ไม่มีการวัดผลงานในระดับบุคคล แต่มีการวัดผลการปฏิบัติงานระดับหน่วยงาน มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยบริษัทเอกชน อาทิ บริษัท TRIS เป็นต้น ทุกปี

1.5 มาตรการในการให้ทุนให้โทษ

1.5.1 มาตรการให้ทุนและให้โทษต่อหน่วยงานปฏิบัติการของส่วนภูมิภาค ดังเช่น สคช. สาขาการบินบุรี เป็นต้น ของ สคช. ส่วนกลาง ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามนโยบาย คุ่มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร เห็นว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ของ สคช. ส่วนกลางนั้น จะเป็นการรับนโยบายจากสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อทำหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อให้ สคช. จังหวัด/ สาขา ปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ได้รับให้ประสบผลสำเร็จ แต่ถ้ามีกรณีที่ สคช. จังหวัด/ สาขา ไม่ดำเนินการตามแผนหรือทำงานไม่ประสบผลสำเร็จ จะมี สคช. ภาค เป็นผู้ตรวจสอบแล้วรายงานผลให้ สคช. ส่วนกลางทราบ สคช. ส่วนกลาง จะรายงานให้ อัยการสูงสุดทราบ อัยการสูงสุด มอบอำนาจให้ สคช. ส่วนกลางเป็นผู้ทำหนังสือตักเตือนไปยัง สคช. จังหวัด/ สาขา นั้น ๆ เมื่อมีการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับหน่วยงานหรือระดับบุคคล หนังสือตักเตือนจะมีผลกระทบต่อคะแนนผลการปฏิบัติงานที่ หน่วยงาน สคช. และพนักงานอัยการ และข้าราชการตุลาการ ที่จะได้รับ มีผลต่อขั้นเงินเดือน และความเจริญเติบโตในหน้าที่การงาน แต่ในส่วนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินบุรี) ยังไม่มีกรณีเกิดขึ้นแต่อย่างใด

1.5.2 มาตรการให้ทุนและโทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการของ สคช. กบินบุรี

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร เห็นว่า สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินบุรี) มีมาตรการให้ทุนให้โทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการ ทั้งพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ทุกคนในสำนักงาน เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการสูงสุด ตัวอย่างเช่น พนักงานอัยการและข้าราชการตุลาการ จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุก 6 เดือน เป็น 2 ครั้งต่อปี โดยผู้บังคับบัญชาของสำนักงาน คือ อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี ส่วนเจ้าหน้าที่จ้างเหมาบริการจะมีการประเมิน โดยคณะกรรมการดำรงรับงานจ้างของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินบุรี) เสนอต่อ อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี เช่นกัน

สรุปผลการศึกษา ผู้วิจัย พบว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายต้องมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และยุทธศาสตร์ของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ ฯ แล้วจึงมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์และแปลงเป็นภารกิจเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ ฯ ทั่วประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด

เป็นผู้อนุมัติแผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. 2557 ของ สคช. เพื่อกำหนดผลผลิต กิจกรรมงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ตามคำของบประมาณและให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ 4 ปี สำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. 2555-2558: ยุทธศาสตร์ที่ 3 การคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนเกิดประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ แล้วจึงมอบหมายภารกิจให้สำนักงาน สคช. ทั่วประเทศรวมทั้ง สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการและมีผู้รับผิดชอบ ดำเนินการตามภารกิจคือพนักงานอัยการ นิติกรและเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในสำนักงาน การกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องปริมาณงานและระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงาน มีการจัดทำแผนการกำหนดเป้าหมายและผลผลิต ของ สคช. จังหวัด/ สาขา ในแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณทุกปี ทำให้การปฏิบัติงานของพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่มีทิศทางที่ชัดเจน ในการกำหนดแผนงานของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เพื่อปฏิบัติงานในพื้นที่ ได้ตามเป้าหมาย ในการวัดผลการปฏิบัติงาน โดยผู้ตรวจสอบภายในและภายนอก มีการวัดผลงาน โดยการนำภารกิจทั้ง 6 ประการ มากำหนดเป็นตัวชี้วัด ซึ่งการวัดผลดังกล่าวสามารถวัดออกมาเป็นค่าตัวเลขได้ว่าภารกิจดังกล่าว ของทั้งเจ้าหน้าที่และหน่วยงาน สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ แต่ในทางกลับกันการวัดเพียงค่าตัวเลข อย่างเดียวของภารกิจบางอย่างเช่น การส่งเสริมและสนับสนุนการประνομและระงับข้อพิพาท ในระดับท้องถิ่น การเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน การฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ ยังไม่มีดัชนีและเครื่องมือที่สามารถชี้วัดว่างานแต่ละกิจกรรมนั้น เกิดความสัมฤทธิ์ผลอย่างไร เช่น ตามกิจกรรมอบรมความรู้เบื้องต้นทางกฎหมายแก่ผู้นำหมู่บ้าน กลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรีในหมู่บ้าน ซึ่งแผนปฏิบัติการ โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมาย กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่า เพื่อส่งเสริมองค์กรประชาชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ทางกฎหมาย ที่จะช่วยเหลือประชาชนในท้องถิ่นของตนเองได้ ยังไม่สามารถประเมินผลตรงนี้ออกมาได้ว่าผู้นำหมู่บ้านกลุ่มเยาวชนหรือกลุ่มสตรี ดังกล่าว สามารถนำความรู้ กฎหมาย ที่ได้รับการอบรมมาไปถ่ายทอดเผยแพร่และช่วยเหลือชุมชนของตนได้อย่างไรบ้าง มากน้อยเพียงใด การถ่ายทอดเผยแพร่และช่วยเหลือชุมชนของตนได้อย่างไรบ้าง มากน้อยเพียงใด การตรวจติดตามผลของสำนักงานภาคคงทำได้เพียงแนะนำสำนักงานคุ้มครองสิทธิ ฯ จังหวัดให้ดำเนินการในแต่ละกิจกรรมให้ได้เป้าหมายตามจำนวนหมู่บ้านหรือจำนวนคน/ ราย ที่ตั้งไว้ในแต่ละจังหวัดแต่ละปีงบประมาณเท่านั้น แม้ว่า สคช. ส่วนกลางจะมีมาตรการให้คุณให้โทษต่อ สคช. จังหวัด/ สาขา ก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติแล้วจะเป็นการแนะนำแนวทางหรือกำชับการปฏิบัติราชการของ สคช. เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายมากกว่าจะลงโทษกันอย่างจริงจัง

และในส่วนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เองก็สามารถทำผลงานได้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมาย บางภารกิจสามารถทำได้เกินเป้าหมายด้วยซ้ำทำให้ไม่มีปัญหาในมาตรการให้คุณให้โทษของ สคช. ส่วนกลางแต่อย่างใด ในส่วนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีมาตรการให้คุณให้โทษแก่ผู้รับผิดชอบภารกิจทั้ง 6 ประการ คือ พนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในสำนักงาน ทุก 6 เดือน จะมีการประเมิน ผลการปฏิบัติงาน โดยอัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี ทำให้เห็นผลการปฏิบัติงานของบุคลากร สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ว่าสามารถปฏิบัติงานได้มากน้อยเพียงใด เพื่อใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของ สำนักงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผลการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ

2.1 การบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร เห็นว่า สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) สามารถดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ทุกภารกิจ โดยมีบางภารกิจดำเนินการได้เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนมากกว่า 50% เช่น การขอตั้งเป็นผู้จัดการมรดก เป็นต้น

2.2 การส่งเสริม/การเป็นอุปสรรคมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร เห็นว่า สคช. มีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน โดยยึดตามกฎ ระเบียบ แบบแผนของสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหลัก ในการปฏิบัติงานมีเกณฑ์ตัวชี้วัดระดับองค์กรและหน่วยงานคอยควบคุมตรวจสอบ โดยมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่มีความสอดคล้องกับนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายและมีรูปแบบและทิศทางที่ชัดเจน มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถูกต้องและทันเวลา แผนงานประสบความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์

2.3 การส่งเสริม/ การเป็นอุปสรรคของระบบการวัดผลการปฏิบัติงานในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร เห็นว่า สคช. มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบของสำนักงานอัยการสูงสุด มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ เพราะเป็นตัวกำหนดในการประเมินตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน

ใช้เป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดปัญหา โดยที่จะนำผลการปฏิบัติงานไปจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งในการวัดผลการปฏิบัติงานนี้จะเชื่อมโยงในการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การทำงาน เพราะการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น บุคลากรเป็นส่วนสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติ และการปฏิบัติก็ต้องมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน เพื่อให้โครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้นั้น เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นและประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.4 การส่งเสริม/ การเป็นอุปสรรคของมาตรการในการให้ทุนให้โทษในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร เห็นว่า มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริมในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ อย่างเช่น ระดับหน่วยงาน มีโครงการประกวด สคช. ดีเด่น ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน เพราะถ้าได้เป็น สคช. ดีเด่น จะทำให้ผลงานของพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้บังคับบัญชา มีผลทำให้เวลาประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ ได้ระดับดีเด่นและเมื่อมีการ โยกย้ายอัยการก็มีผลทำให้อัยการท่านนั้นสามารถขอไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ได้โดยไม่ยาก ส่วนเจ้าหน้าที่เมื่อถึงเวลาประเมินผลงานก็จะได้ขึ้นดีเด่น เปอร์เซ็นต์ขึ้นเงินเดือนก็ได้เพิ่มมากกว่า คนที่ไม่ได้ดีเด่น และมีผลกับเงินรางวัลประจำปี เพราะถ้าผลงานดีก็จะได้เปอร์เซ็นต์เงินรางวัลประจำปีก็จะได้มากกว่าสำนักงานอื่น ๆ เป็นต้น แต่ในทางกลับกันถ้าสำนักงาน สคช. แห่งนั้น พยายามทำผลงานเพื่อให้ได้ สคช. ดีเด่น แต่กลับไม่ได้ ก็จะทำให้หมดกำลังใจในการทำงาน ไม่อยากทำให้ประสบความสำเร็จทำแค่ให้ผ่านไปวัน ๆ เท่านั้น เพื่อรอเวลาให้ตนเองได้ย้ายไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ที่มีความเจริญมีผลงานในการสั่งคดีมากกว่า สคช. ที่ต้องทำงานบริการประชาชน ผลงานก็ไม่ได้เป็นที่ประจักษ์ในสายตาผู้บังคับบัญชาสักเท่าไร ถือว่าเป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ไปปฏิบัติ

สรุปผลการศึกษา ผู้วิจัย พบว่า สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี)

สามารถดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ทุกภารกิจ เพราะว่ามีบุคลากรของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน เอาใจใส่ ต่องานและประชาชนที่มาติดต่อทำให้การทำงานประสบความสำเร็จ เพราะมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ยึดหลักกฎระเบียบ แบบแผนของสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหลัก โดยมีรูปแบบ ทิศทางที่ชัดเจน ทำให้การปฏิบัติงานทำได้ง่ายคล่องตัว เห็นผลสำเร็จเป็นรูปธรรมส่งเสริม ให้นำนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ มีประสิทธิภาพ เป็นที่พึงและเชื่อมั่นแก่ประชาชน และยังมีระบบ

การวัดผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบของสำนักงาน อัยการสูงสุด มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย ไปปฏิบัติ ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน จะได้นำไปจัดทำแผนปฏิบัติการ ประจำปีเพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เคยเกิดขึ้น สามารถควบคุมการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น การกำหนดมาตรการในการให้คุณให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริมและเป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย ไปปฏิบัติ เพราะถ้าหน่วยงานทำผลงานดีก็มีส่วนส่งเสริมให้การปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ และเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ทั้งผลการประเมินที่ดี การโยกย้ายอัยการ ก็ได้อยู่สำนักงานที่ต้องการอยู่ ส่วนเจ้าหน้าที่ก็ได้ผลการประเมินระดับดีเด่น ชำนาญเงินเดือน และเงินรางวัลก็ได้เปอร์เซ็นต์มากกว่าเจ้าหน้าที่สำนักงาน สคช. อื่น ๆ ถือว่าเป็นขวัญและกำลังใจ แก่พนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่ แต่ถ้าหน่วยงาน สคช. ไม่ได้ทำผลงานดีก็ส่งผลให้การประเมินผล ทั้งพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับทั่ว ๆ ไป การทำงานก็ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ประชาชนผู้รับบริการอาจขาดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน สคช. ก็เป็นไปได้

ตอนที่ 2 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอนาดิ จังหวัดปราจีนบุรี

1. ปัญหาทางด้านสมรรถนะ

1.1 ปัจจัยทางด้านบุคลากร

1.1.1 ความรู้ความสามารถเข้าใจงานของบุคลากร สคช. ภินทรบุรี ตามโครงการ เผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 14 คน จากทั้งหมด 16 คน

ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า บุคลากรของ สคช. จังหวัด เห็นว่า ปราจีนบุรี (ภินทรบุรี) ประกอบไปด้วย พนักงานอัยการถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ทางกฎหมาย มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการว่าความ สิ่งคดี ลงโทษผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นงานถนัด ของพนักงานอัยการ แต่การมาทำงานในหน่วยงาน สคช. ต้องปรับเปลี่ยนการทำงานด้านคดี มาเป็นงานให้บริการประชาชนผู้มีความทุกข์ร้อนมาขอรับบริการ หรือการออกเผยแพร่ความรู้ ทางกฎหมายให้แก่ประชาชน ได้มีความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายของตนเอง แม้จะไม่ใช่งานถนัดของอัยการ แต่ก็มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านนี้ได้ดี และผู้ที่มี ส่วนสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ คือ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ ถือว่าเป็นผู้ที่มี

ความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจในงาน สคช. เป็นอย่างดี งาน สคช. เป็นงานบริการประชาชน ผู้ที่จะทำหน้าที่นี้จะต้องเป็นผู้เสียสละ มีจิตเมตตากรุณาที่จะช่วยประชาชนผู้มีความทุกข์ให้ได้รับความเป็นธรรมจากสังคมโดยเสมอหน้ากัน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า บุคลากรของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (กบินทร์บุรี) มีความรู้ความสามารถเข้าใจในการปฏิบัติงานดี สามารถให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่ประชาชนได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ แต่บุคลากรยังไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน

1.1.2 การจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น ของ สคช. กบินทร์บุรี

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก คือ ตำแหน่งนิติกร 1 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1 ตำแหน่ง พนักงานขับรถจ้างเหมา 1 ตำแหน่ง บุคคลดังกล่าว มีความรู้ความสามารถ มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่และสนับสนุนงานของ สคช. ได้เป็นอย่างดี

1.2 ปัจจัยด้านเงินทุน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า งบประมาณมีเพียงพอต่อการใช้จ่ายและจัดกิจกรรมโครงการของ สคช.

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 13 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (กบินทร์บุรี) มีปัญหาเรื่อง งบประมาณจากส่วนกลางส่งมาให้ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เพราะสำนักงานอัยการสูงสุดจัดส่งมาให้ทีละ 6 เดือน บางที่ไม่เพียงพอต้องรองบประมาณครั้งต่อไป

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 15 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณเพราะปัจจุบัน มีการแบ่งส่วนราชการแยก สคช. จังหวัด/ สาขา ออกจากสำนักงานอัยการจังหวัด ซึ่ง สคช. ไม่มีหน่วยเบิกจ่ายเป็นของตนเอง ต้องไปอาศัยหน่วยเบิกจ่ายของสำนักงานอัยการจังหวัดแทน เอกสารการเบิกจ่ายเงินของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ต้องส่งไปให้อัยการจังหวัด สคช. จังหวัดปราจีนบุรี เป็นผู้อนุมัติและส่งต่อไปยัง สำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรีเพื่อให้อัยการจังหวัดปราจีนบุรีเป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ ซึ่งมีปัญหาในการประสานงานทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณไม่เป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณ

1.3 ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์/ เครื่องมือ เครื่องใช้

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า ในปัจจุบัน สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอต่อการปฏิบัติงานแล้วเนื่องจากได้รับการจัดสรรใน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

2. ปัญหาทางการควบคุม

2.1 ความสามารถของหน่วยงานและโครงการ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า โครงการของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ประสบผลสำเร็จสูงสุด ปัจจัยที่ส่งผลการประสบความสำเร็จ เนื่องจากบุคลากรให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการปฏิบัติราชการ และได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี มีการออกประชาสัมพันธ์บทบาทหน้าที่ของ สคช. ให้ประชาชนได้รับทราบ เข้าถึงได้ง่าย การให้ความรู้ทางกฎหมายได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างดี และเป็นที่พึงให้แก่ประชาชนอย่างแท้จริง

2.2 ความชัดเจนของกิจกรรมและแผนงานและโครงการ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า การกำหนด กิจกรรม แผนงานและโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบาย คຸ້ມครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนมีความชัดเจน ได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดีสามารถนำไปปฏิบัติงาน ประสบผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ

2.3 ความสามารถในการกำหนดภารกิจ/มาตรการในการปฏิบัติงาน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า การกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน ไม่มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติ สามารถให้บริการประชาชนและผู้เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดีและประสบความสำเร็จ

3. ปัญหาด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของเจ้าหน้าที่ สคช.

กบินทร์บุรี ต่อนโยบายคຸ້ມครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี ไม่มีปัญหาในการให้ความร่วมมือ หรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน นอกจากนี้ ยังพบว่า เจ้าหน้าที่ให้บริการดีมาก

4. ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

4.1 การติดต่อและประสานงานระหว่างองค์กรของเจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถติดต่อประสานงาน และได้รับความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี ทำให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย

4.2 การสนับสนุนหรือร่วมมือขององค์กรหรือหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติงาน

ตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการเห็นว่า สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ได้รับความร่วมมือจากองค์กรอื่นเป็นอย่างดี องค์กรหรือหน่วยงานอื่น ๆ ได้ให้ความสนใจในโครงการของ สคช. บางครั้งมีการประสานงานขอให้พนักงานอัยการไปเป็นวิทยากรของโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ เป็นประจำ

5. ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลสำคัญ

5.1 ความสำคัญของโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. ต่อประชาชนในพื้นที่

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ของ สคช. มีความสำคัญมาก เพราะปัจจุบันประชาชนมีปัญหาข้อพิพาทกันมากเกี่ยวกับกฎหมาย โครงการ สคช. จึงมีประโยชน์กับประชาชน ทำให้ประชาชนได้รู้และเข้าใจกฎหมายที่ใช้ในชีวิตประจำวันในทางที่ถูกต้องเพิ่มมากขึ้น มีโอกาสทราบแนวทางขั้นตอนในการปฏิบัติหากมีการถูกฟ้องคดี หรือต้องดำเนินการตามกฎหมายใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนถูกเอารัดเอาเปรียบจากคนที่มียศทิพพล คนที่มีความรู้มากกว่า โดยอาศัยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของประชาชนในพื้นที่เพื่อประโยชน์ส่วนตน

5.2 การประเมินความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช.

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ 5 คน จากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า ประสบความสำเร็จด้วยดี เพราะประชาชน ให้ความสนใจ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี สอบถามเกี่ยวกับปัญหากฎหมายมากขึ้น สามารถนำ ความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับกฎหมายไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนน้อย 2 คน จากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะประชาชนไม่ได้ให้ความสำคัญหรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ของการที่ สคช. ทำอยู่ ที่ อบต. จึงไม่มีประชาชน มาสอบถามหรือติดต่อขอรับการช่วยเหลือแต่อย่างใด และภาษาที่ใช้ในทางกฎหมายเป็นศัพท์ ที่ประชาชนเข้าใจยาก

5.3 ความตั้งใจ จริงใจ ในการปฏิบัติตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือ ทางกฎหมายแก่ประชาชนของบุคลากรของ สคช. และความสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า บุคลากรของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีความสามารถในการติดต่อประสานงานอย่างดี มีความตั้งใจ ประชาชนมาขอ คำปรึกษาเกี่ยวกับข้อกฎหมาย ได้รับคำตอบ วิธีการแก้ไขปัญหาได้อย่างชัดเจนและหากข้อมูลใด เป็นเรื่องใหม่ บุคลากร สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ก็จะค้นคว้าและหาคำตอบให้ มีส่วนร่วมในการทำงานกับองค์กรอื่น โดยจัดวิทยากรผู้มีความรู้ด้านกฎหมายให้ความรู้แก่ ประชาชน แต่มีเวลาทำงานร่วมกันน้อย เนื่องจากไม่มีเวลาได้ติดตามหรือสอบถามถึงปัญหา และอุปสรรค เนื้อหาแนวทางดำเนินการแก้ไขให้เป็นรูปธรรม

5.4 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขของโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือ ทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช.

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4 คน จากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน เช่น ปัญหาขาดแคลนบุคลากร ควรเพิ่มบุคลากรในการทำงาน ปัญหาการลงพื้นที่เข้าถึงประชาชน ควรเจาะลึกการลงพื้นที่ให้ใกล้ชิดประชาชนให้มากกว่านี้ และการนำเสนอ ควรมีส่วนจูงใจ ให้คนเข้ารับฟังเพิ่มมากขึ้น ปัญหาการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบถึงหน่วยงาน สคช. ที่จะให้ความช่วยเหลือ ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ เช่น ทำแผ่นพับ เป็นต้น ปัญหาบุคลากรของหน่วยงาน อบต. ไม่เพียงพอในการให้ความรู้ความเข้าใจ ควรมีการเพิ่ม บุคลากรมากขึ้น ปัญหาสถานที่ปฏิบัติงานหรือศูนย์ข้อมูลยังไม่มีเป็นรูปธรรมมีเพียงหน่วยงาน

ของ อบต. ที่เป็นสถานที่ทำงานชั่วคราว ขณะนี้อยู่ระหว่างพิจารณาสร้างสำนักงานใหม่ ซึ่งจะมี ความพร้อมของสถานที่ทำงานร่วมกับ สคช. มากขึ้น ปัญหาประชาชนขาดความรู้ด้านกฎหมาย ควรส่งเสริมและนำความรู้ด้านกฎหมายเพิ่มมากขึ้น ปัญหาภาษาทางกฎหมายเข้าใจยาก ควรใช้ภาษาที่ประชาชนเข้าใจง่าย ๆ ปัญหากฎหมายมีความซับซ้อนมาก ควรใช้เวลาในการชี้แจง เพิ่มมากขึ้น

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 คน จากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า ไม่มีปัญหาและอุปสรรค ในการทำงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี)

สรุปผลการศึกษา ผู้วิจัย พบว่า บุคลากรของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (กบินทร์บุรี) ซึ่งประกอบไปด้วยพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ มีความรู้ความสามารถความเข้าใจ ในงาน สคช. ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้กับบุคลากร อยู่เสมอ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าหาก เลือกได้พนักงานอัยการส่วนใหญ่อยากจะทำหน้าที่อยู่สำนักงานอัยการจังหวัด สำนักงานอัยการ คดีศาลแขวง หรือสำนักงานอัยการคดีเยาวชนมากกว่า เพราะถือว่าหน่วยงานเหล่านี้พนักงานอัยการ มีอำนาจในการสั่งฟ้องคดี มากกว่าหน่วยงาน สคช. ซึ่งต้องให้บริการช่วยเหลือประชาชน และหน่วยงาน สคช. กบินทร์บุรี ได้มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก คือ ตำแหน่งนิติกร 1 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1 ตำแหน่ง พนักงานขับรถจ้างเหมา 1 ตำแหน่ง เพื่อช่วยเหลือ การทำงานของ สคช. ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน ในหน้าที่และสนับสนุนงานของ สคช. ได้เป็นอย่างดี สาเหตุส่วนหนึ่งอาจจะมาจากการประเมินผลการปฏิบัติงานของจ้างเหมาบริการเหล่านี้ทุก 6 เดือน ถ้าผลการปฏิบัติงานออกมา อยู่ในเปอร์เซ็นต์ที่ดีก็จะจ้างต่อไป แต่ถ้าผลออกมาไม่ดีก็ยุติการจ้าง หรือสาเหตุอีกส่วนหนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่จ้างเหมาเหล่านี้รู้และเข้าใจ รักและมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานของตนเอง และในส่วนปัญหางบประมาณของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (กบินทร์บุรี) มีปัญหาทั้งเรื่อง งบประมาณบางปีมีไม่เพียงพอและการจัดส่งที่ล่าช้าไม่ทันต่อการปฏิบัติงาน ปัญหาการแยก ส่วนราชการ สคช. จังหวัด/ สาขา ออกจากสำนักงานอัยการจังหวัด ทำให้มีปัญหา ในการประสานงานระหว่างหน่วยงาน การอนุมัติใช้เวลามากในการตรวจสอบเอกสารให้ถูกต้อง ทำให้การดำเนินงานของ สคช. ไม่ราบรื่นเท่าที่ควร แม้จะมีปัญหาด้านงบประมาณแต่โครงการ ของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ประสบผลสำเร็จสูงสุด เพราะมีอุปกรณ์เครื่องมือ ครบถ้วน ประกอบกับบุคลากรในสำนักงาน มีความเข้าใจรู้หน้าที่ของตนเองเป็นอย่างดี ไม่มีปัญหา

ในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน เป็นบุคลากรที่มีความสามารถในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นเป็นอย่างดี ไม่มีปัญหาในการทำงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นอย่างดี ประชาชนให้ความสนใจ อีกทั้งความชัดเจนของการกำหนดกิจกรรม แผนงานและโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบายการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน ส่งผลให้การนำไปปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จ สำหรับหน่วยงานภายนอกที่ทำงานประสานกับหน่วยงาน สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่าโครงการของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีความสำคัญและเป็นประโยชน์กับประชาชนในพื้นที่ที่หน่วยงานรับผิดชอบ เพราะประชาชนได้รู้และเข้าใจกฎหมาย สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในบางพื้นที่ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดีเพราะประชาชนให้ความสนใจสอบถามปัญหามากมาย แต่บางพื้นที่กลับไม่ประสบความสำเร็จเพราะประชาชนไม่ได้ให้ความสำคัญหรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารใด ๆ เกี่ยวกับ สคช. ไม่มีประชาชนมาสอบถามข้อมูล อาจเป็นเพราะภาษากฎหมายเป็นเรื่องเข้าใจยาก และประชาชนไม่มีข้อพิพาทเกิดขึ้นกับตนเองจึงไม่ได้ให้ความสนใจ โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีปัญหาเกิดขึ้นมากมายในสายตาของหน่วยงานภายนอกที่ทำงานร่วมกับหน่วยงาน สคช. อาจเป็นเพราะหน่วยงาน สคช. พยายามทำงานตามภารกิจหรือเป้าหมายที่ได้รับเท่านั้น ไม่ได้มองถึงประสิทธิภาพของการทำงานว่าได้ผลจริงหรือไม่ หรือเกิดปัญหาใดขึ้นบ้าง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่หน่วยงาน สคช. ควรนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อการปฏิบัติงานที่ได้ผลอย่างจริงจังในอนาคตของ สคช. เอง

บทที่ 5

สรุปผลวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีไปปฏิบัติในพื้นที่ อำเภอบินทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อศึกษา กระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการ คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอบินทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี ประการที่สองเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขในการนำนโยบาย คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ ทางกฎหมายและการบังคับคดีในพื้นที่อำเภอบินทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key information) ออกเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งได้แก่ กลุ่มพนักงานอัยการและนิติกร กลุ่มเจ้าหน้าที่ธุรการ และกลุ่มผู้เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานอื่นที่ทำงานร่วมกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) รวมทั้งสิ้น 23 คน ผลการศึกษามีดังนี้

สรุปผลวิจัย

กระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ ของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ในพื้นที่ อำเภอบินทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี

1. การวางแผนและการควบคุม

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร เห็นว่า ตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี สำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. 2555-2558: ยุทธศาสตร์ที่ 3 การคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ได้กำหนดแนวทาง ในการดำเนินงานของ สคช. ในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ ปริมาณงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน วิธีการปฏิบัติงาน มีเป้าหมายและผลผลิต มีการวัดผลการปฏิบัติงาน และมาตรการให้คุณให้โทษ สามารถนำไป ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสพผลสำเร็จตามแผนประจำปีของ สคช. แต่การปฏิบัติงาน ของ สคช. ก็ยังมีปัญหาในการวัดผลการปฏิบัติงานเป็นค่าตัวเลข ยังไม่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์

ของงานในเชิงคุณภาพเช่นการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน การประนอมระงับข้อพิพาท ฯลฯ เป็นต้น ว่าสามารถนำความรู้ทางกฎหมายที่ได้รับการอบรมมาไปถ่ายทอดเผยแพร่และช่วยเหลือชุมชนของคนได้อย่างไรบ้าง มากน้อยเพียงใด

2. ผลการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกรเห็นว่า การนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จด้วยดี เพราะมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักกฎระเบียบ แบบแผนของสำนักงานอัยการสูงสุด ทำให้การปฏิบัติงานมีรูปแบบทิศทางที่ชัดเจน อีกทั้งยังมีระบบการวัดผล การปฏิบัติงานและมาตรการให้คุณให้โทษ มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนและเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานของ สคช. เพราะถ้าพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่ทำผลงานดีก็จะส่งผลให้การประเมินผลงานทั้งอัยการและตุลาการอยู่ในระดับดีมีผลต่อการเลื่อนตำแหน่ง เงินเดือน การโยกย้าย ฯลฯ เป็นต้น ทำให้เกิดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน แต่ถ้าผลงานไม่ดี การประเมินผลงานก็ไม่ดีไปด้วย อาจส่งผลต่อการปฏิบัติงานทำให้ขาดประสิทธิภาพได้

ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีในพื้นที่อำเภอภินทร์บุรีและอำเภอนาดิ จังหวัดปราจีนบุรี

1. ปัญหาทางด้านสมรรถนะ

1.1 ปัจจัยทางด้านบุคลากร

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 14 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ตุลาการ เห็นว่า บุคลากรของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (ภินทร์บุรี) ประกอบไปด้วย พนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ตุลาการ ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ทางกฎหมายมีประสบการณ์ในการทำงาน มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านนี้ได้ดี และมีบุคลากรเพียงพอต่อปริมาณงาน

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ตุลาการ เห็นว่า บุคลากรของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (ภินทร์บุรี) มีความรู้ความสามารถเข้าใจในการปฏิบัติงานสามารถให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่ประชาชนได้อย่างดี แต่บุคลากรยังไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ตุลาการ เห็นว่า สคช. ภินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก คือ ตำแหน่งนิติกร เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล พนักงานขับรถจ้างเหมา อย่างละ 1 ตำแหน่ง บุคคลดังกล่าว

มีความรู้ความสามารถ มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่และมีส่วนสนับสนุนงานของ สคช.

1.2 ปัจจัยด้านเงินทุน

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า งบประมาณมีเพียงพอต่อการใช้จ่าย และจัดกิจกรรม โครงการของ สคช.

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 13 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (กบินทร์บุรี) มีปัญหาเรื่อง งบประมาณจากส่วนกลางส่งมาให้ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เพราะสำนักงานอัยการสูงสุดจัดส่งมาให้ทีละ 6 เดือน บางทีไม่เพียงพอต้องรอนงบประมาณครั้งต่อไป

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 15 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณ เพราะปัจจุบันมีการแบ่งส่วนราชการแยก สคช. จังหวัด/ สาขา ออกมาจากสำนักงานอัยการจังหวัด ซึ่ง สคช. ไม่มีหน่วยเบิกจ่ายของตนเอง ต้องไปอาศัยหน่วยเบิกจ่ายของสำนักงานอัยการจังหวัดแทน เอกสารการเบิกจ่ายเงินของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ต้องส่งไปให้อัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี เป็นผู้อนุมัติ และส่งต่อไปยัง สำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรี เพื่อให้อัยการจังหวัดปราจีนบุรีเป็นผู้อนุมัติ ให้เบิกจ่ายได้ ซึ่งมีปัญหาในการประสานงานทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณไม่เป็นอุปสรรคในการเบิกจ่าย งบประมาณ

1.3 ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์/ เครื่องมือ เครื่องใช้

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า ในปัจจุบัน สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอต่อการปฏิบัติงานแล้วเนื่องจากได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

2. ปัญหาทางด้านการควบคุม

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า โครงการของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ประสบผลสำเร็จสูงสุด ปัจจัยที่ส่งผลการประสบความสำเร็จ เนื่องจากบุคลากรให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการปฏิบัติราชการ และได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี มีการออกประชาสัมพันธ์บทบาทหน้าที่ของ สคช. ให้ประชาชนได้รับทราบ เข้าถึงได้ง่าย

การให้ความรู้ทางกฎหมายได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างดี และเป็นที่ยอมรับให้แก่ประชาชนอย่างแท้จริง

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า การกำหนด กิจกรรม แผนงานและ โครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบาย คຸ້ມครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนมีความชัดเจน ได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดีสามารถนำไปปฏิบัติงาน ประสบผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า การกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน ไม่มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติ สามารถให้บริการประชาชนและผู้เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดีและประสบความสำเร็จ

3. ปัญหาด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของเจ้าหน้าที่ สคช.

กบินทร์บุรี ต่อนโยบายคຸ້ມครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี ไม่มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคຸ້ມครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

4. ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการเห็นว่า เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถติดต่อประสานงาน และได้รับความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี ทำให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการเห็นว่า สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ได้รับความร่วมมือจากองค์กรอื่นเป็นอย่างดี องค์กรหรือหน่วยงานอื่น ๆ ได้ให้ความสนใจในโครงการของ สคช. บางครั้งมีการประสานงานขอให้พนักงานอัยการไปเป็นวิทยากรของโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ เป็นประจำ

5. ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลสำคัญ

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีความสำคัญมาก เพราะปัจจุบันประชาชนมีปัญหาข้อพิพาทกันมากเกี่ยวกับกฎหมาย โครงการ สคช. ทำให้ประชาชนได้รู้และเข้าใจกฎหมาย

ที่ใช้ในชีวิตประจำวันในทางที่ถูกต้องเพิ่มมากขึ้น มีโอกาสทราบแนวทางขั้นตอนในการปฏิบัติ หากมีการถูกฟ้องคดี หรือต้องดำเนินการตามกฎหมายใด ๆ

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ 5 คนจากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า ประสบความสำเร็จด้วยดี เพราะประชาชนให้ความสนใจ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี สอบถามเกี่ยวกับปัญหากฎหมายมากขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับกฎหมายไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนน้อย 2 คน จากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะประชาชนไม่ได้ให้ความสำคัญหรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ของการที่ สคช. ทำอยู่ที่ อบต. จึงไม่มีประชาชนมาสอบถามหรือติดต่อขอรับการช่วยเหลือแต่อย่างใด และภาษาที่ใช้ในทางกฎหมายเป็นศัพท์ที่ประชาชนเข้าใจยาก

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า บุคลากรของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีความสามารถในการติดต่อประสานงานอย่างดี มีความตั้งใจ ประชาชนมาขอคำปรึกษาเกี่ยวกับข้อกฎหมาย ได้รับคำตอบ วิธีการแก้ไขปัญหาได้อย่างชัดเจนและหากข้อมูลใดเป็นเรื่องใหม่ บุคลากร สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ก็จะค้นคว้าและหาคำตอบให้มีส่วนร่วมในการทำงานกับองค์กรอื่น โดยจัดวิทยากรผู้มีความรู้ด้านกฎหมายให้ความรู้แก่ประชาชน แต่มีเวลาทำงานร่วมกันน้อย เนื่องจากไม่มีเวลาได้ติดตามหรือสอบถามถึงปัญหาและอุปสรรค เนื้อหาแนวทางดำเนินการแก้ไขให้เป็นรูปธรรม

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4 คน จากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน เช่น ปัญหาขาดแคลนบุคลากร ควรเพิ่มบุคลากรในการทำงาน ปัญหาการลงพื้นที่เข้าถึงประชาชน ควรเจาะลึกการลงพื้นที่ให้ใกล้ชิดประชาชนให้มากกว่านี้ และการนำเสนอควรมีสิ่งจูงใจให้คนเข้ารับฟังเพิ่มมากขึ้น ปัญหาการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบถึงหน่วยงาน สคช. ที่จะให้ความช่วยเหลือ ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ เช่น ทำแผ่นพับ เป็นต้น ปัญหาบุคลากรของหน่วยงาน อบต. ไม่เพียงพอในการให้ความรู้ความเข้าใจ ควรมีการเพิ่มบุคลากรมากขึ้น ปัญหาสถานที่ปฏิบัติงานหรือศูนย์ข้อมูลยังไม่มีเป็นรูปธรรม มีเพียงหน่วยงานของ อบต. ที่เป็นสถานที่ทำงานชั่วคราว ขณะนี้อยู่ระหว่างพิจารณาสร้างสำนักงานใหม่ ซึ่งจะมีความพร้อมของสถานที่ทำงานร่วมกับ สคช. มากขึ้น ปัญหาประชาชนขาดความรู้ด้านกฎหมาย ควรส่งเสริมแนะนำความรู้ด้านกฎหมายเพิ่มมากขึ้น ปัญหาภาษา

ทางกฎหมายเข้าใจยาก ควรใช้ภาษาที่ประชาชนเข้าใจง่าย ๆ ปัญหากฎหมายมีความซับซ้อนมาก ควรใช้เวลาในการชี้แจงเพิ่มมากขึ้น

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 คน จากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า ไม่มีปัญหาและอุปสรรค ในการทำงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี)

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการศึกษา ได้กำหนดประเด็นการอภิปรายใน 2 ส่วนใหญ่ ได้แก่

1. กระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ ของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีในพื้นที่ อำเภอกบินทร์บุรีและอำเภอนาคี จังหวัดปราจีนบุรี ประกอบด้วย

1.1 การวางแผนและการควบคุม จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร เห็นว่า นโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย มีการวางแผนการปฏิบัติงานโดยกำหนดวัตถุประสงค์ครอบคลุมภารกิจ สคช. ทั้ง 6 ประการ มีการมอบหมายภารกิจให้มีผู้รับผิดชอบชัดเจน และมีการควบคุมการทำงานโดยกำหนด มาตรฐานการปฏิบัติงาน ระบบการวัดผลการปฏิบัติงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน มาตรการให้คุณ ให้โทษ เพื่อประสิทธิภาพการทำงานได้บรรลุผลตามเป้าหมาย แต่การวัดผลการปฏิบัติงานที่วัดจาก ค่าตัวเลขแม้จะทำให้ทราบว่า การดำเนินงานบรรลุผลตามเป้าหมายหรือไม่ แต่ก็ไม่สามารถชี้วัด ได้ว่า ภารกิจบางอย่างเกิดผลสัมฤทธิ์เพียงใด เช่น งานเผยแพร่ความรู้ทางด้านกฎหมาย ส่งเสริม สนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาท เป็นต้น ไม่สามารถประเมินผลได้ว่าประชาชนหรือผู้นำ หมู่บ้านที่ได้รับการอบรมไปนั้น สามารถนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดเผยแพร่ช่วยเหลือชุมชน ของตนได้อย่างไรบ้างซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรเดช จันทรศร (2548, หน้า 129-157) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าหากเรายอมรับว่าการศึกษาก่อนนโยบายไปปฏิบัติเป็นเงื่อนไขสำคัญ ในการนำไปสู่การบรรลุจุดหมายของการบริหารการพัฒนาที่ดีขึ้นในอนาคตแล้ว จะมีแนวทางการศึกษาหรือตัวแบบ (Model) ที่มีความสมบูรณ์เพียงพอในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา ของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น ตามตัวแบบยึดหลักเหตุผล (Rational model) ตัวแบบนี้เน้นการวางแผนและการควบคุม โดยมีฐานคติที่ว่าโครงการที่จะประสบความสำเร็จได้ จะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน มีการมอบหมายงานและกำหนดมาตรฐาน การทำงานให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การ มีระบบวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนระบบ

การให้คุณให้โทษที่เป็นธรรม

1.2 ผลการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 คน ที่เป็นพนักงานอัยการและนิติกร เห็นว่า สามารถนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์ ของนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ทุกภารกิจ โดยมีบางภารกิจดำเนินการได้เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผน เช่น การขอตั้งเป็นผู้จัดการมรดก เป็นต้น อีกทั้งมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ระบบ การวัดผลการปฏิบัติงาน มาตรการให้คุณให้โทษ มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้ผลการนำนโยบาย คุ้มครองสิทธิ ฯ ไปปฏิบัติเพราะมีการยึดกฎ ระเบียบ แบบแผนของสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหลัก ในการปฏิบัติงานมีเกณฑ์ตัวชี้วัดระดับองค์กรและหน่วยงานคอยควบคุมตรวจสอบ ซึ่งมีความสอดคล้องกับนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย ที่มีส่วนส่งเสริม สนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถูกต้องและทันเวลา แต่มาตรการให้คุณให้โทษก็มีส่วนที่เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ ทางกฎหมายไปปฏิบัติ เพราะถ้าหน่วยงาน สคช. ไม่ได้ทำผลงานดีก็ส่งผลให้การประเมินผล ทั้งพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับที่ไม่ดี ส่งผลให้ขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน อาจทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพได้ ประชาชนผู้รับบริการอาจขาดความเชื่อมั่น ในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน สคช. ได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของสมบัตินิรันดร (2550) ที่กล่าวถึง การที่จะทราบว่ากระบวนการในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้นจะเกิดความสำเร็จ (Success) หรือล้มเหลว (Failure) ของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ เช่น การสนับสนุนนโยบาย (Support for policy) เมื่อได้กำหนดคนนโยบายเรียบร้อยแล้ว นโยบาย จะถูกนำไปปฏิบัติหรือจะได้รับการนำไปปฏิบัติเช่นใด ขึ้นอยู่กับการสนับสนุนนโยบายจากผู้ปฏิบัติ และผู้ที่ได้รับผลจากการปฏิบัติ นโยบาย ดังนั้น ในการกำหนดคนนโยบายจึงต้องวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่า จะต้องมียุทธศาสตร์สนับสนุนมากกว่ากลุ่มคัดค้านในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2. ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ ทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีและอำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี ประกอบด้วย

2.1 ปัญหาทางด้านสมรรถนะ จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 14 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า บุคลากร ของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ซึ่งประกอบไปด้วย พนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ มีเพียงพอ และได้ปฏิบัติงานด้าน สคช. ด้วยความรู้ความสามารถความเข้าใจในงาน สคช. ได้เป็นอย่างดี

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า บุคลากรของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (กบินทร์บุรี) มีความรู้ความสามารถเข้าใจในการปฏิบัติงานดี สามารถให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่ประชาชน ได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ แต่บุคลากรยังไม่เพียงพอ

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก คือ ตำแหน่งนิติกร เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล พนักงานขับรถจ้างเหมา อย่างละ 1 ตำแหน่ง บุคคลดังกล่าวมีความรู้ความสามารถ มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่และสนับสนุนงานของ สคช.

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่างบประมาณมีเพียงพอต่อการใช้จ่าย และจัดกิจกรรมโครงการของ สคช.

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 13 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (กบินทร์บุรี) มีปัญหาเรื่อง งบประมาณจากส่วนกลางส่งมาให้ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เพราะสำนักงานอัยการสูงสุดจัดส่งมาให้ทีละ 6 เดือน บางทีไม่เพียงพอต้องรองบประมาณครั้งต่อไป

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 15 คน จากทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณ เพราะปัจจุบัน มีการแบ่งส่วนราชการแยก สคช. จังหวัด/ สาขา ออกมาจากสำนักงานอัยการจังหวัด ซึ่ง สคช. ไม่มีหน่วยเบิกจ่ายเป็นของตนเอง ต้องไปอาศัยหน่วยเบิกจ่ายของสำนักงานอัยการจังหวัด แทนเอกสารการเบิกจ่ายเงินของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ต้องส่งไปให้อัยการจังหวัด สคช. จังหวัดปราจีนบุรี เป็นผู้อนุมัติและส่งต่อไปยังสำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรี เพื่อให้อัยการจังหวัดปราจีนบุรีเป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ ซึ่งมีปัญหาในการประสานงานทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณไม่เป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา เถลิงกุล (2550) ที่ศึกษาเรื่อง ปัญหาอุปสรรคการนำนโยบายเมืองไทยเข้มแข็งไปปฏิบัติ จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษา พบว่า มีปัญหาทางด้านสมรรถนะขององค์กร ประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากร งบประมาณ ส่วนวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีมีเพียงพอแต่บุคลากรส่วนใหญ่ขาดทักษะในการใช้ระบบรายงานข้อมูลที่มีโปรแกรมอิเล็กทรอนิกส์

2.2 ปัญหาทางด้านการควบคุม จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า โครงการของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ประสบผลสำเร็จสูงสุด ปัจจัยที่ส่งผลการประสบความสำเร็จเนื่องจากบุคลากรให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการปฏิบัติราชการ และได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี มีการออกประชาสัมพันธ์บทบาทหน้าที่ของ สคช. ให้ประชาชนได้รับทราบ เข้าถึงได้ง่าย การให้ความรู้ทางกฎหมายได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างดี และเป็นที่ยังให้แก่ประชาชนอย่างแท้จริง

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า การกำหนด กิจกรรม แผนงานและโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนมีความชัดเจน ได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดีสามารถนำไปปฏิบัติงาน ประสบผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า การกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน ไม่มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติ สามารถให้บริการประชาชนและผู้เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดีและประสบความสำเร็จผลการศึกษา พบว่า ความสามารถของหน่วยงานและโครงการพบว่า โครงการของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ประสบผลสำเร็จเพราะบุคลากรในสำนักงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นอย่างดี และประชาชนให้ความสนใจ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐภาส สุวรรณโชติ (2546) ที่ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถของหน่วยงานและโครงการประสบปัญหาการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ ด้านความชัดเจนของแผนงานกิจกรรมมีความชัดเจนตรวจสอบได้ การกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน มีความชัดเจนสามารถทำให้เสร็จตามกำหนดได้

2.3 ปัญหาด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของเจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี ต่อนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี รู้หน้าที่ของตนเองเป็นอย่างดี เข้าใจในนโยบายและยอมรับการเปลี่ยนแปลงภาระงานที่ต้องปฏิบัติ ไม่มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบาย

คุ้มครองสิทธิ์และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน เพื่อให้ผลงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรเดช จันทรศร (2543) กล่าวถึง ปัญหาของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติจะมีสูงขึ้นเป็นอย่างมากถ้าสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้น ๆ

2.4 ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง
จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ เห็นว่า เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถติดต่อประสานงาน และได้รับความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี ทำให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 16 คน ที่เป็นพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการเห็นว่า สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ได้รับความร่วมมือจากองค์กรอื่นเป็นอย่างดี องค์กรหรือหน่วยงานอื่น ๆ ได้ให้ความสนใจในโครงการของ สคช. บางครั้งมีการประสานงานขอให้พนักงานอัยการไปเป็นวิทยากรของโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ เป็นประจำ

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรเดช จันทรศร (2543) กล่าวถึง ปัญหาในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากเรื่องของอำนาจและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบในการนำเอานโยบายไปปฏิบัติกับองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.5 ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลสำคัญ
จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีความสำคัญมากเพราะปัจจุบันประชาชนมีปัญหาข้อพิพาทกันมากเกี่ยวกับกฎหมาย โครงการ สคช. จึงมีประโยชน์กับประชาชน ทำให้ประชาชน ได้รู้และเข้าใจกฎหมายที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ในทางที่ถูกต้องเพิ่มมากขึ้น มีโอกาสทราบแนวทางขั้นตอนในการปฏิบัติหากมีการถูกฟ้องคดี หรือต้องดำเนินการตามกฎหมายใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนถูกเอารัดเอาเปรียบจากคนที่มียุติพล คนที่มีความรู้มากกว่า

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ 5 คน จากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า ประสบความสำเร็จด้วยดี เพราะประชาชนให้ความสนใจ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี สอดคล้องเกี่ยวกับปัญหากฎหมายมากขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้เกี่ยวกับกฎหมายไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนน้อย 2 คน จากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า

ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะประชาชนไม่ได้ให้ความสำคัญหรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ของการที่ สคช. ทำอยู่ที่ อบต. จึงไม่มีประชาชนมาสอบถามหรือติดต่อขอรับการช่วยเหลือแต่อย่างใด และภาษาที่ใช้ในทางกฎหมายเป็นศัพท์ที่ประชาชนเข้าใจยาก

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า บุคลากรของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีความสามารถในการติดต่อประสานงานอย่างดี มีความตั้งใจ ประชาชนมาขอคำปรึกษาเกี่ยวกับข้อกฎหมาย ได้รับคำตอบ วิธีการแก้ไขปัญหาได้อย่างชัดเจนและหากข้อมูลใดเป็นเรื่องใหม่ บุคลากร สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ก็จะค้นคว้าและหาคำตอบให้มีส่วนร่วมในการทำงานกับองค์กรอื่น โดยจัดวิทยากรผู้มีความรู้ด้านกฎหมายให้ความรู้แก่ประชาชน แต่มีเวลาทำงานร่วมกันน้อย เนื่องจากไม่มีเวลาได้ติดตามหรือสอบถามถึงปัญหาและอุปสรรค เนื้อหาแนวทางดำเนินการแก้ไขให้เป็นรูปธรรม

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4 คน จากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน เช่น ปัญหาขาดแคลนบุคลากร ควรเพิ่มบุคลากรในการทำงาน ปัญหาการลงพื้นที่เข้าถึงประชาชน ควรเจาะลึกการลงพื้นที่ให้ใกล้ชิดประชาชนให้มากกว่านี้ และการนำเสนอควรมีสิ่งจูงใจให้คนเข้ารับฟังเพิ่มมากขึ้น ปัญหาการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบถึงหน่วยงาน สคช. ที่จะให้ความช่วยเหลือ ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ เช่น ทำแผ่นพับ เป็นต้น ปัญหาบุคลากรของหน่วยงาน อบต. ไม่เพียงพอในการให้ความรู้ความเข้าใจ ควรมีการเพิ่มบุคลากรมากขึ้น ปัญหาสถานที่ปฏิบัติงานหรือศูนย์ข้อมูลยังไม่มีเป็นรูปธรรม มีเพียงหน่วยงานของ อบต. ที่เป็นสถานที่ทำงานชั่วคราว ขณะนี้อยู่ระหว่างพิจารณาสร้างสำนักงานใหม่ ซึ่งจะมีความพร้อมของสถานที่ทำงานร่วมกับ สคช. มากขึ้น ปัญหาประชาชนขาดความรู้ด้านกฎหมาย ควรส่งเสริมแนะนำความรู้ด้านกฎหมายเพิ่มมากขึ้น ปัญหาภาษาทางกฎหมายเข้าใจยาก ควรใช้ภาษาที่ประชาชนเข้าใจง่าย ๆ ปัญหากฎหมายมีความซับซ้อนมาก ควรใช้เวลาในการชี้แจงเพิ่มมากขึ้น

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 คน จากทั้งหมด 7 คน ที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เห็นว่า ไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการทำงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี)

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรเดช จันทรศร (2543) กล่าวถึง ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลที่สำคัญ เป็นปัญหาหลักอีกด้านหนึ่ง

ของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ปัญหาดังกล่าว อาจลุกลามส่งผลไปถึงความล้มเหลวของนโยบายนั้นโดยตรงก็ได้ ถ้าองค์กรหรือบุคคลสำคัญ ซึ่งได้แก่ กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง ตลอดจนสื่อมวลชน เป็นต้น ไม่ได้ความสนับสนุนทั้งในแง่ของทางการเมือง เงินทุน งบประมาณ ตลอดจนสร้างอุปสรรคในแง่ของการต่อต้านตะถ่วงหรือคัดค้านนโยบายนั้น ๆ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีไปปฏิบัติในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดปรางจินบุรี มีข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการศึกษา พบว่า มีปัญหางบประมาณไม่เพียงพอ ค่าเช่าในบางปีงบประมาณ ทำให้การปฏิบัติงาน โครงการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายล่าช้าออกไปด้วย ดังนั้น สำนักงานอัยการสูงสุดควรจัดสรรงบประมาณให้ใช้จ่าย 1 ปีงบประมาณ ไม่ใช่ให้ใช้จ่ายแค่ 6 เดือน แล้วรอส่งมาใหม่

2. จากผลการศึกษา พบว่า มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณ เพราะไม่มีอัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีอยู่ประจำที่ สคช. ภินทรบุรี เพราะ สคช. ภินทรบุรี เป็นสาขาของ สคช. จังหวัดปรางจินบุรีเท่านั้น และไม่มีหน่วยเบิกจ่ายเป็นของตนเองต้องไปอาศัยหน่วยเบิกจ่ายของสำนักงานอัยการจังหวัดปรางจินบุรี ทำให้การประสานงานด้านการเบิกเงินงบประมาณมาใช้จ่ายในการปฏิบัติงานล่าช้ามาก ๆ ดังนั้น สำนักงานอัยการสูงสุดควรมินโยบายให้ สคช. ภินทรบุรี จาก สคช. สาขา เป็น สคช. จังหวัด และให้มีอัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจำที่ สคช. ภินทรบุรี และให้มีหน่วยเบิกจ่ายประจำที่ สคช. เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ล่าช้าในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ

3. จากผลการศึกษา พบว่า มีปัญหาในการวัดผลการปฏิบัติงานด้านประสิทธิภาพในการออกเผยแพร่กฎหมาย การประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น การฝึกอบรมกฎหมาย เนื่องจากปัจจุบันสำนักงานอัยการสูงสุดมีการวัดผลการปฏิบัติงานของ สคช. เป็นเชิงปริมาณหรือค่าตัวเลขเท่านั้น ไม่ได้มีการวัดผลการปฏิบัติงานว่าการออกเผยแพร่กฎหมาย การประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น การฝึกอบรมกฎหมาย แก่ประชาชน ผู้นำหมู่บ้าน ฯลฯ สามารถนำไปใช้ได้จริงหรือไม่ หรือมากน้อยเพียงใด ดังนั้น สำนักงานอัยการสูงสุด

ควรมีการกำหนดในแผนปฏิบัติงานประจำปีของ สคช. ให้มีการจัดเก็บผลการปฏิบัติงานด้านการฝึกอบรม การเผยแพร่ การประนอมและระดับข้อพิพาท ว่าผู้เข้ารับการเผยแพร่ อบรม เหล่านั้น สามารถนำไปใช้ได้ผลจริงหรือไม่ เพียงใด

4. จากผลการศึกษา พบว่า พนักงานอัยการ โดยส่วนใหญ่ไม่ค่อยอยากอยู่ปฏิบัติงานที่ สคช. นัก เพราะงาน สคช. เป็นงานบริการช่วยเหลือประชาชน ไม่เหมือนสำนักงานอัยการจังหวัด สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว สำนักงานอัยการคดีศาลแขวง ซึ่งมีอำนาจในการสั่งฟ้องผู้ต้องหา ที่อยู่เพราะตำแหน่งรองอัยการจังหวัด ต้องมีการกำหนดว่าต้องผ่านงานด้าน สคช. 2 ปี จึงจะสามารถย้ายไปปฏิบัติงานด้านอื่นได้ ดังนั้น สำนักงานอัยการสูงสุดควรมีนโยบายให้ผู้ปฏิบัติงานด้าน สคช. เป็นผู้ที่ภูมิชำนาญในพื้นที่ปฏิบัติงาน สคช. หรือผู้ที่สมัครใจที่จะมาอยู่มากกว่า จะทำให้การปฏิบัติงานด้าน สคช. มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จากผลการศึกษา พบว่า หน่วยงาน สคช. ยังขาดแคลนบุคลากรในการให้บริการประชาชน ควรมีการเพิ่มบุคลากรในการปฏิบัติงานในพื้นที่เพื่อให้การบริการประชาชนได้ทั่วถึง

2. จากผลการศึกษา พบว่า ประชาชนโดยส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักหน่วยงาน สคช. ว่าเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงานด้านใดบ้าง ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รู้จักหน่วยงาน สคช. เพิ่มมากขึ้น

3. จากผลการศึกษา พบว่า ประชาชนไม่ค่อยให้ความสนใจโครงการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมาย ในการฝึกอบรม การเผยแพร่ควรมีสิ่งจูงใจให้ประชาชนสนใจเข้ารับฟังมากขึ้น

4. จากผลการศึกษา พบว่า การฝึกอบรม เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมาย มีการใช้ภาษากฎหมาย ซึ่งเป็นเรื่องเข้าใจยากสำหรับประชาชน ดังนั้น การบรรยายกฎหมายควรมีเทคนิควิธีการให้ประชาชนได้เข้าใจได้ง่ายขึ้น และควรใช้เวลาในการบรรยายชี้แจงข้อกฎหมายเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน สคช. และหน่วยงานอื่นที่ทำงานเกี่ยวข้องกับงาน สคช. เท่านั้น ในครั้งต่อไปควรศึกษากลุ่มประชาชนผู้รับบริการและผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งจะทำได้ข้อมูลหรือมุมมองที่แตกต่าง หลากหลายมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษา หน่วยงาน สคช. แห่งอื่นด้วย เพื่อทดสอบหรือเทียบเคียงข้อค้นพบจากผลงานวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม.
- ณัฐภาส สุวรรณโชติ. (2546). ปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดจันทบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทรงเกียรติ ทิพย์เทียมพงศ์. (2548). วิเคราะห์นโยบายมาตรการที่ 3 ศึกษากรณี: จังหวัดทหารบกกาญจนบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิตยา เฉลิมกุล. (2550). ปัญหาอุปสรรคการนำนโยบายเมืองไทยแข็งแรงไปปฏิบัติ จังหวัดจันทบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บรรพต สินเจริญ. (2547). การนำนโยบายการแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2528). มติต่าง ๆ ของการเผยแพร่กฎหมายในประเทศไทยในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปกรณ์ ปริยากร. (2537). นโยบายสาธารณะและการวางแผน. ม.ป.ท.
- ประกาศคณะกรรมการอัยการ เรื่อง การแบ่งหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2556. (2556, 19 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 14-15.
- พรสวรรค์ พิธิษฐบุตร. (2549). นโยบายการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ GFMS: กรณีศึกษากรมศุลกากร ด้านการเงินของส่วนราชการ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัชรี สิโรต. (2540). การวิเคราะห์นโยบายโดยวิธีการศึกษานโยบาย ใน 9 ปี EPA. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.

- มีพิณฤกษ์กัญญา พงษ์กลิ่น. (2550). *การนำนโยบายในการป้องกันปราบปรามแรงงานต่างด้าวสัญชาติ กัมพูชาไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาอำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี*. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณเดช จันทรศร. (2543). *การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วรรณเดช จันทรศร. (2548). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สหายบลิ๊อค และการพิมพ์.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2545). *นโยบายสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. (2550). *นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ* (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี). (ม.ป.ป.). *ผลการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ตั้งแต่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2557*. ปราจีนบุรี: สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ ทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี).
- สำนักงานอัยการสูงสุด. (2536). *หนึ่งทศวรรษกับความก้าวหน้าของ สคช*. กรุงเทพฯ: ศรีสมบัติ การพิมพ์.
- สำนักงานอัยการสูงสุด. (2552). *แผนปฏิบัติการราชการประจำปี 2552*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน อัยการสูงสุด.
- สำนักงานอัยการสูงสุด. (2554). *แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ 4 ปี พ.ศ. 2555-2558*. กรุงเทพฯ: สำนักงานอัยการสูงสุด.
- สำนักงานอัยการสูงสุด. (2556). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557*. กรุงเทพฯ: สำนักงานอัยการสูงสุด.
- สุภางศ์ จันวานิช. (2555). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภางศ์ จันวานิช. (2556). *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เสาวณีย์ ชินสิทธิ์รัตน์. (2545). *การนำนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลพลวง กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- โสภณ คชพันธ์. (2549). *กระบวนการนำนโยบายโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน SML ไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาบ้านหนองปลิง หมู่ที่ 5 ตำบลหนองปลิง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา นโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- อมรรัตน์ พิททอง. (2550). *การนำนโยบายโครงการคาราวานแก่นเงินไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาอำเภอ เมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา นโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- อานนท์ จิตตกุล. (2551). *การศึกษาปัญหาการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย แก่ประชาชนของสำนักงานอัยการสูงสุดไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาโครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนจังหวัดปราจีนบุรี. สารนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- อุดม บุญเรือง. (2546). *ปัญหาในการนำนโยบายเวนคืนที่ดินไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีหมู่บ้าน แหลมลบัง จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา การบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- Almond, G. A., & Powell, G. B. (1966). *Comparative politics: A developmental approach.* Boston: Little, Brown.
- Dror, Y. (1968). *Public policymaking reexamined.* San Francisco: Chandler.
- Dye, T. R. (1984). *Understanding public policy.* Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Easton, D. (1953). *The political system an inquiry in to the state of political science.* New York: Alfred A. Knorf.
- Lineberry, R. L., & Sharkansky, I. (1971). *Urban politics and publicity.* New York: Harpers Row.
- Lowi, T. J. (1964). American business, public policy, case-studies, and political theory. *World Politics, 16*(4), 677-715.
- McLaughlin, M. W. (1976). *Evaluation and reform: The elementary and secondary education act of 1965, title I.* Santa Monica, CA: The Rand.

- Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975). The policy implementation process: A conceptual framework. *Administration & Society*, 4(6), 350.
- Sabatier, P., & Mazmanian, D. (1980). The conditions of effective implementation: A guide to accomplishing policy objectives. *Policy Analysis*, 5(4), 481-504.
- Williams, W. E. (1971). *Social policy research and analysis: The experience in the federal social agencies*. New York: American Elsevier.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตารางกรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดสำหรับศึกษากระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย
แก่ประชาชนไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย
และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ตามตัวแบบยึดหลักเหตุผล

มิติที่ศึกษา	ประเด็นศึกษา	ลักษณะคำถาม
การวางแผน และการควบคุม	การกำหนด ภารกิจตาม วัตถุประสงค์ ของนโยบาย	วัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย มีอะไรบ้าง แต่ละวัตถุประสงค์มีการแปลงออกมาในรูปของภารกิจอะไรบ้าง
	การมอบหมาย ภารกิจ	แต่ละภารกิจมีการมอบหมายงานอย่างไร และแก่บุคคล/หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ อาทิ 1. การให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ มีการมอบหมายงาน/ ภารกิจอย่างไร มีบุคคล/หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ 2. การให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาทมีการมอบหมายงาน/ ภารกิจอย่างไร มีบุคคล/ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ 3. การให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี มีการมอบหมายงาน/ ภารกิจอย่างไร มีบุคคล/ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ 4. การส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่นมีการมอบหมายงาน/ภารกิจอย่างไร มีบุคคล/ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ 5. การเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน มีการมอบหมายงาน/ ภารกิจอย่างไร มีบุคคล/ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ 6. การฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ มีการมอบหมายงาน/ ภารกิจอย่างไร มีบุคคล/ หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ

มิติที่ศึกษา	ประเด็นศึกษา	ลักษณะคำถาม
	มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	<p>ในแต่ละภารกิจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่อง ปริมาณงานและระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงาน หรือไม่ หากมีการกำหนด รายละเอียดอย่างไรบ้าง อาทิ ในภารกิจต่าง ๆ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนด หรือบัญญัติ 2. การให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ระงับข้อพิพาท 3. การให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี 4. การส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น 5. การเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน 6. การฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ
	ระบบการวัดผล การปฏิบัติงาน	<p>สคช. กบินทร์บุรี มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งภายในและภายนอกในระดับหน่วยงานและบุคคล โดยทั้งผู้ตรวจสอบภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอก สคช. หรือไม่ โดยวิธีการใด แต่ละวิธีการทำอย่างไร (ทั้งนี้ การวัดผลงานต้องอิงอยู่ภายใต้กรอบภารกิจของ สคช. ทั้ง 6 ประการ ข้างต้น)</p>
	มาตรการในการให้คุณให้โทษ	<p>สคช. ส่วนกลาง มีมาตรการให้คุณและโทษต่อหน่วยงาน ปฏิบัติการส่วนภูมิภาค ดังเช่น สคช. สาขา กบินทร์บุรี เป็นต้น ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามนโยบาย คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือไม่ ถ้ามี เป็นอย่างไร</p> <p>สคช. กบินทร์บุรี มีมาตรการการให้คุณและโทษแก่บุคคล ผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการหรือไม่ ถ้ามี เป็นอย่างไร</p>

มิติที่ศึกษา	ประเด็นศึกษา	ลักษณะคำถาม
ผลการนำ นโยบาย คุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือ ทางกฎหมาย ไปปฏิบัติ	การบรรลุ วัตถุประสงค์ ของนโยบาย คุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือ ทางกฎหมาย	สคช. กบินทร์บุรี สามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือไม่ อย่างไร
	มาตรฐาน ในการปฏิบัติ	มาตรฐานในการปฏิบัติ อาทิ ปริมาณงาน/ ระยะเวลา ในการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการ/ ขั้นตอน การปฏิบัติงาน เป็นต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรค ในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย ไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร
	ระบบ การวัดผล การปฏิบัติงาน	ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงาน และบุคคล เป็นต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำ นโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ หรือไม่ อย่างไร
	มาตรการ ในการให้ ทุน ให้โทษ	มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงาน และบุคคล เป็นต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำ นโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ หรือไม่ อย่างไร

กรอบแนวคิดสำหรับปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบิ่นทร์บุรี)

ปัญหาและอุปสรรค	ประเด็นย่อย	ลักษณะคำถาม
ปัญหาทางด้านสมรรถนะ	ปัจจัยทางด้านบุคลากร	สคช. มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานด้าน สคช. รองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร
		สคช. กบิ่นทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างไร
	ปัจจัยทางด้านเงินทุน	สคช. กบิ่นทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณหรือไม่ ดังนี้ 1. ความเพียงพอของงบประมาณ อย่างไร 2. การเบิกจ่ายงบประมาณ อย่างไร 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณ อย่างไร 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันต่วงที่ต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่อย่างไร
ปัญหาทางการควบคุม	ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์/ เครื่องมือเครื่องใช้	สคช. กบิ่นทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร
	ความสามารถของหน่วยงานและโครงการ	โครงการของ สคช. กบิ่นทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวดังกล่าว

ปัญหาและอุปสรรค	ประเด็นย่อย	ลักษณะคำถาม
	<p>ความชัดเจน ของกิจกรรม แผนงาน และโครงการ</p>	<p>การกำหนด กิจกรรม แผนงานและโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบาย มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร</p>
	<p>ความสามารถ ในการกำหนด ภารกิจ/ มาตรการ ในการปฏิบัติงาน</p>	<p>ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการ ในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทาง ปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร</p>
<p>ปัญหาทางด้าน ความร่วมมือ และการต่อต้าน การเปลี่ยนแปลง</p>	<p>สมาชิกในองค์กร</p>	<p>เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายหรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง</p>
<p>ปัญหาทางด้านอำนาจ และความสัมพันธ์กับ องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การติดต่อ และความสัมพันธ์</p>	<p>เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถ ในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดี หรือไม่ อย่างไร</p> <p>องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุน หรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการ ของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร</p>
<p>ปัญหาทางด้าน ความสนับสนุน และความผูกพัน ขององค์กรหรือบุคคล</p>	<p>องค์กรหรือบุคคล สำคัญ ได้แก่ กลุ่มผลประโยชน์ นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง สื่อมวลชน เป็นต้น</p>	<p>ท่านคิดว่าโครงการ สคช. มีความสำคัญ ต่อประชาชนในพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบอยู่ หรือไม่ อย่างไร</p> <p>ตามความเห็นของท่าน ท่านคิดว่าโครงการ สคช. ที่ลงในเขตพื้นที่ของท่าน ประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้าสำเร็จ ด้วยเหตุใด ถ้าไม่สำเร็จด้วยเหตุใด</p> <p>ท่านคิดว่าบุคลากรของ สคช. มีความตั้งใจ จริงใจ ในการปฏิบัติตามโครงการ สคช. เพียงไร และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานของท่าน ได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร</p>

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์อัยการและนิติกร สังกัด สคช. กบินทร์บุรี

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์สำหรับการศึกษากระบวนการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอ กบินทร์บุรี และอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

1. วัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย มีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2. แต่ละวัตถุประสงค์มีการแปลงออกมาในรูปของภารกิจอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของนโยบาย	ภารกิจของ สคช. สาขา กบินทร์บุรี
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	

3. แต่ละภารกิจมีการมอบหมายงานอย่างไร และแก่บุคคลใดเป็นผู้รับผิดชอบ

ภารกิจ	รูปแบบการมอบหมายงาน	ผู้รับผิดชอบ
1. ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ		
2. ให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท		
3. ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี		
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น		
5. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน		
6. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ		

4. ในแต่ละภารกิจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่อง ปริมาณงานและระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงาน หรือไม่ หากมีการกำหนดรายละเอียดอย่างไรบ้าง

ภารกิจ	มาตรฐานในการปฏิบัติงาน
1. ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ	ปริมาณงาน:
	คุณภาพงาน:
	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน:
	วิธีการปฏิบัติงาน:
2. ให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระงับข้อพิพาท	ปริมาณงาน:
	คุณภาพงาน:
	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน:
	วิธีการปฏิบัติงาน:
3. ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี	ปริมาณงาน:
	คุณภาพงาน:
	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน:
	วิธีการปฏิบัติงาน:
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น	ปริมาณงาน:
	คุณภาพงาน:
	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน:
	วิธีการปฏิบัติงาน:
5. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน	ปริมาณงาน:
	คุณภาพงาน:
	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน:
	วิธีการปฏิบัติงาน:
6. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ	ปริมาณงาน:
	คุณภาพงาน:
	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน:
	วิธีการปฏิบัติงาน:

5. สคช. กบินทร์บุรี มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล โดยทั้งผู้ตรวจสอบภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอก สคช. หรือไม่ โดยวิธีการใด แต่ละวิธีการ ทำอย่างไร (ทั้งนี้ การวัดผลงานต้องอิงอยู่ภายใต้กรอบภารกิจของ สคช. ทั้ง 6 ประการ ข้างต้น)

ระบบการวัดผล การปฏิบัติงาน	ผลการปฏิบัติงานระดับบุคคล	ผลการปฏิบัติงานระดับหน่วยงาน
ผู้ตรวจสอบภายใน		
ผู้ตรวจสอบภายนอก		

6. สคช. ส่วนกลาง มีมาตรการให้คุณและโทษต่อหน่วยงานปฏิบัติการส่วนภูมิภาค ดังเช่น สคช. สาขา กบินทร์บุรี เป็นต้น ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7. ศคช. กบินทร์บุรี มีมาตรการการให้คุณและโทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการหรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. ศคช. กบินทร์บุรี สามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

9. มาตรฐานในการปฏิบัติ อาทิ ปริมาณงาน/ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการ/ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

11. มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์สำหรับการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดี ในพื้นที่อำเภอภินทรบุรีและอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดปราชญ์บุรี

12. สคช. ภินทรบุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

13. สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

14. สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้หรือไม่

14.1 งบประมาณมีอย่างเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

14.2 มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

14.3 ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

14.4 ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันต่วงที่ต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

15. สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

16. โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวดังกล่าว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

17. การกำหนด กิจกรรม แผนงาน และโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

18. ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน
มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

19. เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครอง
สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

20. เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดี
หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

21. องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ธุรการสังกัด สคช. กบินทร์บุรี

1. สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ไปปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้ หรือไม่

3.1 งบประมาณมีอย่างเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3.2 มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3.3 ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่
อย่างไร

.....

.....

.....

3.4 ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการ
หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

4. สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัย
ต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และความล้มเหลวดังกล่าว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. การกำหนด กิจกรรม แผนงานและโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7. ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

9. เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดี หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**แบบสัมภาษณ์ตัวแทนหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับโครงการเผยแพร่ความรู้
และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนอำเภอकिनทร์บุรีและอำเภอนาดิ
จังหวัดปราจีนบุรี**

1. โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีความสำคัญ
ต่อประชาชนในพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบอยู่หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. ที่ลงในเขตพื้นที่
รับผิดชอบของท่านประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้าสำเร็จ ด้วยเหตุใด ถ้าไม่สำเร็จด้วยเหตุใด
กรณีสำเร็จ:.....

.....

.....

กรณีไม่สำเร็จ:.....

.....

.....

3. บุคลากรของ สคช. มีความตั้งใจ จริงใจ ในการปฏิบัติตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือ
ทางกฎหมายแก่ประชาชนแค่ไหน เพียงไร และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานของท่าน
ได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. ในภาพรวมแล้วโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีปัญหาอะไรบ้าง และควรแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร

ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	

ภาคผนวก ค
บทสัมภาษณ์

ผู้บริหารคนที่ 1

Q: วัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย มีอะไรบ้าง

A: เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และผลประโยชน์ของประชาชน การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ทางด้านสิทธิมนุษยชนและความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน

Q: แต่ละวัตถุประสงค์มีการแปลงออกมาในรูปของภารกิจอะไรบ้าง

A: 1. ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ

2. ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท
3. ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี โดยจัดทนายความอาสาดำเนินการทางศาล
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระวังข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น
5. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน
6. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

Q: แต่ละภารกิจต่อไปนี้ มีการมอบหมายการปฏิบัติงานอย่างไร และบุคคลใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1. ภารกิจให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ
2. ภารกิจให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท

3. ภารกิจให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี
4. ภารกิจส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระวังข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น
5. ภารกิจเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน
6. ภารกิจฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: ทุกภารกิจมีการมอบหมายตามแผนการปฏิบัติงานตามสำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด ส่วนผู้รับผิดชอบภารกิจที่ 1 และ 2 ก็คือ พนักงานอัยการ นิติกร ภารกิจที่ 3 ทนายความอาสา (ถ้ามี) ทนายความอาสาประจำสำนักงาน ส่วนภารกิจที่ 4-6 ก็จะเป็นพนักงานอัยการและบุคลากรทั้งหมดในสำนักงาน

Q: ในแต่ละภารกิจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องปริมาณงานและระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงานหรือไม่ หากมีกำหนดรายละเอียดอย่างไรบ้าง

A: ภารกิจการคุ้มครองสิทธิทางศาล ฯ ปริมาณงาน 30 เรื่อง/ ปี ระยะเวลาการปฏิบัติงานก็ตามปีงบประมาณ คุณภาพ-มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเป้าหมาย วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: ภารกิจให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท

A: 300 เรื่อง/ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ
วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: การช่วยเหลือทางอรรถคดี

A: 5 เรื่อง/ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ได้ที่ประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือ
วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนการปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ
วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่

Q: เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้
และมีความรู้ด้านกฎหมายมากขึ้น วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป

Q: ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: 300คน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น
วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรม

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล โดยทั้งผู้ตรวจสอบภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอก สคช. หรือ ไม่ โดยวิธีการใด แต่ละวิธีการ
ดำเนินการอย่างไร ทั้งนี้ การวัดผลงานต้องอิงอยู่ภายใต้กรอบภารกิจของ สคช. ทั้ง 6 ประการ ข้างต้น

A: การวัดผลการปฏิบัติงานโดยผู้ตรวจสอบภายใน มีการวัดผลงานทั้งระดับบุคคลและระดับ
หน่วยงาน การวัดระดับบุคคลเป็นการจัดทำตัวชี้วัดระดับบุคคลในระบบประเมินผล โดย Intranet
แต่ละครั้ง ๆ ละ 6 เดือน ผู้บังคับบัญชาแต่ละระดับชั้นเป็นผู้ประเมิน ส่วนในระดับหน่วยงานส่วนกลาง
มีการกำหนดตัวชี้วัดและให้หน่วยงานจัดทำรายงานในแต่ละเดือนส่ง สำนักงานอัยการสูงสุด
การวัดผลการปฏิบัติงาน โดยผู้ตรวจสอบภายนอก ไม่มีการวัดผลงานในระดับบุคคลแต่มีการวัดผล
การปฏิบัติงานระดับหน่วยงาน โดยประเมินผลการปฏิบัติงานโดยบริษัทเอกชนทุกปี เช่น
บริษัท TRIS เป็นต้น

Q: สคช. ส่วนกลาง มีมาตรการให้คุณและโทษต่อหน่วยงานปฏิบัติการของส่วนภูมิภาค ดังเช่น
สคช. สาขา กบินทร์บุรี เป็นต้น ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามนโยบายคุ้มครองสิทธิ
และช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: ในการปฏิบัติหน้าที่ของ สคช. ส่วนกลางนั้น จะเป็นการรับนโยบายจากสำนักงานอัยการสูงสุด
เพื่อทำหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี เพื่อให้ สคช. จังหวัด/ สาขา ปฏิบัติงาน
ตามเป้าหมายที่ได้รับให้ประสบผลสำเร็จ แต่ถ้ามีกรณีที่ สคช. จังหวัด/ สาขา ไม่ดำเนินการตามแผน

หรือทำงานไม่ประสบผลสำเร็จ จะมี สคช. ภาค เป็นผู้ตรวจสอบแล้วรายงานผลให้ สคช. ส่วนกลาง ทราบ สคช. ส่วนกลาง จะรายงานให้ อัยการสูงสุดทราบ อัยการสูงสุด มอบอำนาจให้ สคช. ส่วนกลางเป็นผู้ทำหนังสือตักเตือนไปยัง สคช. จังหวัด/ สาขา นั้น ๆ เมื่อมีการประเมินผล การปฏิบัติงานในระดับหน่วยงานหรือระดับบุคคล หนังสือตักเตือนจะมีผลกระทบต่อคะแนนผล การปฏิบัติงานที่ หน่วยงาน สคช. และพนักงานอัยการ และข้าราชการตุลาการ ที่จะได้รับ มีผล ต่อขึ้นเงินเดือน และความเจริญเติบโตในหน้าที่การงาน แต่ในส่วนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ยังไม่มีกรณีเกิดขึ้นแต่อย่างใด

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีมาตรการให้คุณและโทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการ หรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีมาตรการให้คุณให้โทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบ ในภารกิจทั้ง 6 ประการ ทั้งพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ทุกคนในสำนักงาน เป็นไป ตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการสูงสุด อย่างเช่น พนักงานอัยการและข้าราชการตุลาการ จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุก 6 เดือน เป็น 2 ครั้งต่อปี โดยผู้บังคับบัญชาของสำนักงาน คือ อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี ส่วนเจ้าหน้าที่จ้างเหมาบริการจะมีการประเมิน โดยคณะกรรมการดำรงรับงานจ้างของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เสนอต่อ อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี เช่นกัน

Q: สคช. กบินทร์บุรี สามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

A: สามารถดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์และตามแผนปฏิบัติงานประจำปี

Q: มาตรฐานในการปฏิบัติ อาทิ ปริมาณงาน/ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการ/ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: สคช. มีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน โดยยึดตามกฎ ระเบียบ แบบแผนของสำนักงาน อัยการสูงสุดเป็นหลัก ในการปฏิบัติงานมีเกณฑ์ตัวชี้วัดระดับองค์กรและหน่วยงานคอยควบคุม ตรวจสอบ โดยมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่มีความสอดคล้องกับนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายและมีรูปแบบและทิศทางที่ชัดเจน มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนนโยบาย คุ้มครองสิทธิ ฯ ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถูกต้องและทันเวลา แผนงาน ประสบความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์

Q: ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: สคช. มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล ตามที่กำหนดไว้ ในระเบียบของสำนักงานอัยการสูงสุด มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ เพราะเป็นตัวกำหนดในการประเมินตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน ใช้เป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดปัญหาโดยที่จะนำผลการปฏิบัติงาน ไปจัดทำแผนปฏิบัติการ ประจำปี ซึ่งในการวัดผลการปฏิบัติงานนี้จะเชื่อมโยงในการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การทำงาน เพราะการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไป ปฏิบัติจะประสบความสำเร็จหรือไม่ นั่น บุคลากรเป็นส่วนสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติ และการปฏิบัติก็ต้องมีประสิทธิภาพ ด้วยเช่นกัน เพื่อให้ โครงการ/ กิจกรรมที่กำหนดไว้นั้น เกิดประโยชน์ กับท้องถิ่นและประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

Q: มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: พบว่า มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม ในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ อย่างเช่น ระดับหน่วยงาน มีโครงการประกวด สคช. ดีเด่น ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน เพราะถ้าได้เป็น สคช. ดีเด่น จะทำให้ผลงานของพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้บังคับบัญชา มีผลทำให้ เวลาประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ ได้ระดับดีเด่นและเมื่อมีการ โยกย้ายอัยการก็มีผล ทำให้อัยการท่านนั้นสามารถขอไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ได้โดยไม่มี ยาก ส่วนเจ้าหน้าที่เมื่อถึงเวลาประเมินผลงานก็จะได้ขึ้นดีเด่น เบอร์เซนต์ขึ้นเงินเดือนก็ได้เพิ่มมากกว่า คนที่ไม่ได้ดีเด่น และมีผลกับเงินรางวัลประจำปี เพราะถ้าผลงานดีก็จะได้เปอร์เซนต์เงินรางวัล ประจำปีก็จะได้มากกว่าสำนักงานอื่น ๆ เป็นต้น แต่ในทางกลับกันถ้าสำนักงาน สคช. แห่งนั้น พยายามทำผลงานเพื่อให้ได้ สคช. ดีเด่น แต่กลับไม่ได้ ก็จะทำให้หมดกำลังใจในการทำงาน ไม่อยากทำให้ประสบความสำเร็จทำแค่ให้ผ่านไปวัน ๆ เท่านั้น เพื่อรอเวลาให้ตนเองได้ย้ายไป อยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ที่มีความเจริญมีผลงานในการสั่งคดีมากกว่า สคช. ที่ต้องทำงานบริการประชาชน ผลงานก็ไม่ได้เป็นที่ประจักษ์ในสายตาผู้บังคับบัญชาสักเท่าไร ถือว่าเป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ ๆ ไปปฏิบัติ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: พนักงานอัยการถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ทางกฎหมายมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการว่าความ
 สั่งคดี ลงโทษผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นงานถนัดของพนักงานอัยการ แต่การมาทำงานในหน่วยงาน สคช.
 ต้องปรับเปลี่ยนการทำงานด้านคดีมาเป็นงานให้บริการประชาชนผู้มีความทุกข์ร้อนมาขอรับบริการ
 หรือการออกเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายให้แก่ประชาชน ได้มีความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่
 ตามกฎหมายของตนเอง แม้จะไม่ใช่งานถนัดของอัยการแต่ก็มีความสามารถในการปฏิบัติงาน
 ด้านนี้ได้ดี และผู้ที่มีส่วนสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ คือ นิติกร และเจ้าหน้าที่
 รุรการ ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจในงาน สคช. เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา
 เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน โยบายไปปฏิบัติ
 อย่างไร

A: มีนิติกร 1 คน เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1 คน พนักงานขับรถจ้างเหมา 1 คน สามารถสนับสนุน
 การปฏิบัติงาน สคช. ได้เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้หรือไม่

1. งบประมาณมีอย่างเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: บางครั้งไม่เพียงพอ เพราะสำนักงานอัยการสูงสุดจะจัดสรรมาให้ใช้ทีละ 6 เดือน
 บางทีไม่เพียงพอต้องรอนงบประมาณครั้งต่อไป

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มี เนื่องจาก สคช. ไม่มีหน่วยเบิกจ่ายของตนเอง ต้องให้สำนักงานอัยการจังหวัดเบิกให้
 ทำให้ล่าช้า

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่
 อย่างไร

A: สามารถเบิกจ่ายได้ทันในระยะกระชั้นชิด

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัย
 ต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 แล้ว

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี
 ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จ
 หรือความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบผลสำเร็จสูงสุด ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จ เนื่องจากบุคลากรให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการปฏิบัติราชการเป็นอย่างดี

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงานและโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: มีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้สำเร็จ

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

A: สามารถติดต่อประสานงานและได้รับความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: ได้รับความร่วมมือจากองค์กรอื่นเป็นอย่างดี

ผู้บริหารคนที่ 2

Q: วัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย มีอะไรบ้าง

A: เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และผลประโยชน์ของประชาชน การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ทางด้านสิทธิมนุษยชนและความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน

Q: แต่ละวัตถุประสงค์มีการแปลงออกมาในรูปของภารกิจอะไรบ้าง

A: 1. ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ

2. ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท

3. ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี โดยจัดทนายความอาสาดำเนินการทางศาล

4. ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระวังข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น

5. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

6. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

Q: แต่ละภารกิจต่อไปนี้มีกิจกรรมหมายการปฏิบัติงานอย่างไร และบุคคลใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1. ภารกิจให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ
2. ภารกิจให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวัง

ข้อพิพาท

3. ภารกิจให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี
4. ภารกิจส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น
5. ภารกิจเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน
6. ภารกิจฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: ทุกภารกิจมีการมอบหมายตามแผนการปฏิบัติงานตามสำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ส่วนผู้รับผิดชอบภารกิจที่ 1 และ 2 ก็คือ พนักงานอัยการ นิติกร ภารกิจที่ 3 ทนายความอาสา (ถ้ามี) ทนายความอาสาประจำสำนักงาน ส่วนภารกิจที่ 4-6 ก็จะเป็นพนักงานอัยการและบุคลากรทั้งหมดในสำนักงาน

Q: ในแต่ละภารกิจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องปริมาณงานและระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงานหรือไม่ หากมีกำหนดรายละเอียดอย่างไรบ้าง

A: ภารกิจการคุ้มครองสิทธิทางศาล ๆ ปริมาณงาน 30 เรื่อง/ ปี ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ก็ตามปีงบประมาณครับ คุณภาพ-มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเป้าหมาย วิธีปฏิบัติงาน- ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: ภารกิจให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ระงับข้อพิพาท

A: 300 เรื่อง/ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: การช่วยเหลือทางอรรถคดี

A: 5 เรื่อง/ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ได้ที่ประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือ วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนการปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่

Q: เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้ และมีความรู้ด้านกฎหมายมากขึ้น วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป

Q: ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: 300คน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น
วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรม

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล โดยทั้งคู่ตรวจสอบภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอก สคช. หรือไม่ โดยวิธีการใด แต่ละวิธีการดำเนินการอย่างไร ทั้งนี้ การวัดผลงานต้องอิงอยู่ภายใต้กรอบภารกิจของ สคช. ทั้ง 6 ประการ ข้างต้น

A: การวัดผลการปฏิบัติงาน โดยผู้ตรวจสอบภายใน มีการวัดระดับบุคคล เป็นการประเมินผลการปฏิบัติราชการทุก 6 เดือน ส่วนในระดับหน่วยงาน มีการรายงานผลการประเมินตามแผนการปรับปรุงคำรับรองของผู้บังคับบัญชา การวัดผลการปฏิบัติงาน โดยผู้ตรวจสอบภายนอก ไม่มีการวัดผลงานในระดับบุคคลแต่มีการวัดผลการปฏิบัติงานระดับหน่วยงาน ประเมินผลการปฏิบัติงานโดยบริษัทเอกชนทุกปี เช่น บริษัท TRIS เป็นต้น

Q: สคช. ส่วนกลางมีมาตรการให้คุณและโทษต่อหน่วยงานปฏิบัติการของส่วนภูมิภาค ดังเช่น สคช. สาขา กบินทร์บุรี เป็นต้น ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: ในการปฏิบัติหน้าที่ของ สคช. ส่วนกลางนั้น จะเป็นการรับนโยบายจากสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อทำหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี เพื่อให้ สคช. จังหวัด/ สาขา ปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ได้รับให้ประสบความสำเร็จ แต่ถ้ามีกรณีที่ สคช. จังหวัด/ สาขา ไม่ดำเนินการตามแผนหรือทำงานไม่ประสบความสำเร็จ จะมี สคช. ภาค เป็นผู้ตรวจสอบแล้วรายงานผลให้ สคช. ส่วนกลางทราบ สคช. ส่วนกลาง จะรายงานให้อัยการสูงสุดทราบ อัยการสูงสุด มอบอำนาจให้ สคช. ส่วนกลาง เป็นผู้ทำหน้าที่สื่อตักเตือนไปยัง สคช. จังหวัด/ สาขา นั้น ๆ เมื่อมีการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับหน่วยงานหรือระดับบุคคล หนังสือตักเตือนจะมีผลกระทบต่อคะแนนผลการปฏิบัติงานที่ หน่วยงาน สคช. และพนักงานอัยการ และข้าราชการตุลาการ ที่จะได้รับ มีผลต่อขึ้นเงินเดือน และความเจริญเติบโตในหน้าที่การงาน แต่ในส่วนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ยังไม่มีกรณีเกิดขึ้นแต่อย่างใด

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีมาตรการให้คุณและโทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการ หรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการสูงสุด อย่างเช่น พนักงานอัยการและข้าราชการตุลาการ จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุก 6 เดือน เป็น 2 ครั้งต่อปี โดยผู้บังคับบัญชาของสำนักงาน คือ อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี ส่วนเจ้าหน้าที่จ้างเหมาบริการจะมีการประเมิน

โดยคณะกรรมการตำรวจรับงานจ้างของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เสนอต่อ
อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี เช่นกัน

Q: สคช. กบินทร์บุรี สามารถดำเนินการบรรลุลักษณะวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิ
และช่วยเหลือทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

A: ดำเนินการได้บรรลุลักษณะวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ทุกภารกิจ โดยมีภารกิจ
ดำเนินการได้เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนมากกว่า 50%

Q: มาตรฐานในการปฏิบัติ อาทิ ปริมาณงาน/ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการ/
ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ
และช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว
ถูกต้องและทันเวลา แผนงานประสบความสำเร็จบรรลุลักษณะวัตถุประสงค์

Q: ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/
เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: สคช. มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล ตามที่กำหนดไว้
ในระเบียบของสำนักงานอัยการสูงสุด มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ
และช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ เพราะเป็นตัวกำหนดในการประเมินตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน
ใช้เป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดปัญหาโดยที่จะนำผลการปฏิบัติงานไปจัดทำแผนปฏิบัติการ
ประจำปี ซึ่งในการวัดผลการปฏิบัติงานนี้จะเชื่อมโยงในการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การทำงาน เพราะการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย
ไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จหรือไม่ นั้น บุคลากรเป็นส่วนสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติ
และการปฏิบัตินั้นต้องมีประสิทธิภาพ

Q: มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/
เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม
ในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ อย่างเช่น ระดับหน่วยงาน
มีโครงการประกวด สคช. ดีเด่น ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน เพราะถ้าได้เป็น สคช.
ดีเด่น จะทำให้ผลงานของพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้บังคับบัญชา มีผลทำให้
เวลาประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ ได้ระดับดีเด่นและเมื่อมีการ โยกย้ายอัยการก็มีผล
ทำให้อัยการท่านนั้นสามารถขอไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ได้โดยไม่ยาก
ส่วนเจ้าหน้าที่เมื่อถึงเวลาประเมินผลงานก็จะได้ขึ้นดีเด่น เปอร์เซ็นต์ขึ้นเงินเดือนก็ได้เพิ่มมากกว่า

คนที่ไม่ได้ดีเด่น และมีผลกับเงินรางวัลประจำปี เพราะถ้าผลงานดีก็จะได้เปอร์เซ็นต์เงินรางวัลประจำปีก็จะได้มากกว่าสำนักงานอื่น ๆ เป็นต้น แต่ในทางกลับกันถ้าสำนักงาน สคช. แห่งนั้นพยายามทำผลงานเพื่อให้ได้ สคช. ดีเด่น แต่กลับไม่ได้ ก็จะทำให้หมดกำลังใจในการทำงาน ไม่อยากทำให้ประสบความสำเร็จทำแค่ให้ผ่านไปวัน ๆ เท่านั้น เพื่อรอเวลาให้ตนเอง ได้ย้ายไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ที่มีความเจริญมีผลงานในการสังคมมากกว่า สคช.

ที่ต้องทำงานบริการประชาชน ผลงานก็ไม่ได้เป็นที่ประจักษ์ในสายตาผู้บังคับบัญชาสักเท่าไร ถือว่าเป็นอุปสรรคในนาน โยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ไปปฏิบัติ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตาม โครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: พนักงานอัยการถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ทางกฎหมายมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการว่าความ สังคดี ลงโทษผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นงานหนักของพนักงานอัยการ แต่การมาทำงานในหน่วยงาน สคช. ต้องปรับเปลี่ยนการทำงานด้านคดีมาเป็นงานให้บริการประชาชนผู้มีความทุกข์ร้อนมาขอรับบริการ หรือการออกเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายให้แก่ประชาชน ได้มีความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ ตามกฎหมายของตนเอง แม้จะไม่ใช่งานหนักของอัยการแต่ก็มีความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านนี้ได้ดี และผู้ที่มีส่วนสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ คือ นิติกร

และเจ้าหน้าที่ธุรการ ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจในงาน สคช. เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน โยบายไปปฏิบัติ อย่างไร

A: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก คือ ตำแหน่งนิติกร 1 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1 ตำแหน่ง พนักงานขับรถจ้างเหมา 1 ตำแหน่ง ซึ่งมีส่วนสนับสนุน ในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี เพราะเป็นผู้มีความรู้ทางกฎหมายและมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน ในหน้าที่เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้หรือไม่

1. งบประมาณมีอย่างเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: ในบางปีงบประมาณมีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเพราะสำนักงานอัยการสูงสุดจะจัดสรร มาให้ใช้ทีละ 6 เดือน บางทีไม่เพียงพอต้องรอนงบประมาณครั้งต่อไป

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มี เพราะ สคช. กบินทร์บุรี แยกหน่วยงานออกมาจากสำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรี และต้องส่งเอกสารไปขออนุมัติที่ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี แล้วจึงส่งไปเบิกจ่ายที่สำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรีเพราะมีหน่วยเบิกจ่ายที่นั่นทำให้การทำงานล่าช้า

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันท่วงทีต่อความต้องการถ้ากำหนดวันเวลาแน่นอน

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ในปัจจุบันมีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอต่อการปฏิบัติงานแล้วเนื่องจากได้รับการจัดสรร ในปีงบประมาณ 2558

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงานและโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: มีความชัดเจนทำให้สามารถปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการได้เป็นอย่างดี

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

A: มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานได้เป็นอย่างดี เกิดความร่วมมือจากทุกส่วนทุกฝ่ายอย่างดีเยี่ยม

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี รวมทั้งมีการประสานงานขอให้พนักงานอัยการไปเป็นวิทยากรของโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ เป็นประจำ

ผู้บริหารคนที่ 3

Q: วัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย มีอะไรบ้าง

A: เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และผลประโยชน์ของประชาชน การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ทางด้านสิทธิมนุษยชนและความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน

Q: แต่ละวัตถุประสงค์มีการแปลงออกมาในรูปของภารกิจอะไรบ้าง

A: 1. ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ

2. ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท

3. ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี โดยจัดทนายความอาสาดำเนินการทางศาล

4. ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระวังข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น

5. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

6. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

Q: แต่ละภารกิจต่อไปนี้มีกิจกรรมหมายการปฏิบัติงานอย่างไร และบุคคลใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1. ภารกิจให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ

2. ภารกิจให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท

3. ภารกิจให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี

4. ภารกิจส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระวังข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น

5. ภารกิจเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

6. ภารกิจฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: ทุกภารกิจมีการมอบหมายตามแผนการปฏิบัติงานตามสำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ส่วนผู้รับผิดชอบภารกิจที่ 1 และ 2 ก็คือ พนักงานอัยการ นิติกร ภารกิจที่ 3 พนักงานอัยการ นิติกร ทนายความอาสา (ถ้ามี) ภารกิจที่ 4-6 พนักงานอัยการและบุคลากรประจำสำนักงาน

Q: ในแต่ละภารกิจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่อง ปริมาณงานและระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงานหรือไม่ หากมีกำหนดรายละเอียดอย่างไรบ้าง

A: การจัดการคุ้มครองสิทธิทางศาล ฯ ปริมาณงาน 30 เรื่อง/ปี ระยะเวลาการปฏิบัติงาน
ก็ตามปีงบประมาณ คุณภาพ-มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเป้าหมาย วิธีปฏิบัติงาน-
ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: การกิจให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท

A: 300 เรื่อง/ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ
วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: การช่วยเหลือทางอรรถคดี

A: 5 เรื่อง/ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ปีนี้ประชาชนยังไม่มาขอรับ
ความช่วยเหลือ วิธีปฏิบัติงาน-ให้คำปรึกษา จัดทำคำร้อง และอื่น ๆ

Q: ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนการปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้
และวิธีการไกล่เกลี่ย วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมและเผยแพร่

Q: เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน-ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ
กฎหมายมากขึ้น วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่ให้ความรู้ประชาชน

Q: ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: 300คน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น
วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรม เป้าหมายผลงานร่วมกับ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล

โดยทั้งผู้ตรวจสอบภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอก สคช. หรือไม่ โดยวิธีการใด แต่ละวิธีการ
ดำเนินการอย่างไร ทั้งนี้การวัดผลงานต้องอิงอยู่ภายใต้กรอบภารกิจของ สคช. ทั้ง 6 ประการ ข้างต้น

A: การวัดผลการปฏิบัติงาน โดยผู้ตรวจสอบภายใน มีการวัดระดับบุคคลมีการประเมินผล
การปฏิบัติราชการทุก 6 เดือน ระดับหน่วยงาน-มีการรายงานผลการประเมินตามแผนการปรับปรุง
การควบคุมภายในทุกปีและคำรับรองของผู้บังคับบัญชาระดับสูง การวัดผลการปฏิบัติงาน
โดยผู้ตรวจสอบภายนอก ไม่มีการวัดผลงานในระดับบุคคลแต่มีการวัดผลการปฏิบัติงานระดับ
หน่วยงาน โดยประเมินผลการปฏิบัติงานโดยบริษัทเอกชนทุกปี เช่น บริษัท TRIS เป็นต้น

Q: สคช. ส่วนกลาง มีมาตรการให้คุณและโทษต่อหน่วยงานปฏิบัติการของส่วนภูมิภาค ดังเช่น

สคช. สาขา กบินทร์บุรี เป็นต้น ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามนโยบายคุ้มครองสิทธิ
และช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: สคช. ส่วนกลางนั้น จะเป็นการรับนโยบายจากสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อทำหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการราชการประจำปี เพื่อให้ สคช. จังหวัด/ สาขา ปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ได้รับให้ประสบผลสำเร็จ แต่ถ้ามีกรณีที่ สคช. จังหวัด/ สาขา ไม่ดำเนินการตามแผนหรือทำงานไม่ประสบผลสำเร็จ จะมี สคช. ภาค เป็นผู้ตรวจสอบแล้วรายงานผลให้ สคช. ส่วนกลางทราบ สคช. ส่วนกลาง จะรายงานให้อัยการสูงสุดทราบ อัยการสูงสุดมอบอำนาจให้ สคช. ส่วนกลางเป็นผู้ทำหน้าที่สื่อตกเตือนไปยัง สคช. จังหวัด/ สาขา นั้น ๆ เมื่อมีการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับหน่วยงานหรือระดับบุคคล หนังสือตกเตือนจะมีผลกระทบต่อคะแนนผลการปฏิบัติงานที่หน่วยงาน สคช. และพนักงานอัยการ และข้าราชการตุลาการ ที่จะได้รับ มีผลต่อขึ้นเงินเดือนและความเจริญเติบโตในหน้าที่การงาน แต่ในส่วนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ยังไม่มีกรณีเกิดขึ้นแต่อย่างใด

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีมาตรการให้คุณและโทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการหรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีมาตรการให้คุณให้โทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการ ทั้งพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ทุกคนในสำนักงานเป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการสูงสุด อย่างเช่นพนักงานอัยการและข้าราชการตุลาการ จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุก 6 เดือน เป็น 2 ครั้งต่อปี โดยผู้บังคับบัญชาของสำนักงาน คือ อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี ส่วนเจ้าหน้าที่จ้างเหมาบริการจะมีการประเมินโดยคณะกรรมการดำรงรับงานจ้างของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เสนอต่ออัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี เช่นกัน

Q: สคช. กบินทร์บุรี สามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

A: สามารถดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์และตามแผนปฏิบัติงานประจำปี

Q: มาตรฐานในการปฏิบัติ อาทิ ปริมาณงาน/ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการ/ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: มีรูปแบบและทิศทางที่ชัดเจน มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถูกต้องและทันเวลา แผนงานประสบความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์

Q: ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: สคช. มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบของสำนักงานอัยการสูงสุด มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ เพราะเป็นตัวกำหนดในการประเมินตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน ใช้เป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดปัญหาโดยที่จะนำผลการปฏิบัติงาน ไปจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งในการวัดผลการปฏิบัติงานนี้จะเชื่อมโยงในการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การทำงาน

Q: มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: มีส่วนส่งเสริมในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ อย่างเช่น ระดับหน่วยงานมีโครงการประกวด สคช. ดีเด่น ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน เพราะถ้าได้เป็น สคช. ดีเด่น จะทำให้ผลงานของพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้บังคับบัญชา มีผลทำให้เวลาประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ ได้ระดับดีเด่น และเมื่อมีการโยกย้ายอัยการก็มีผลทำให้อัยการท่านนั้นสามารถขอไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ได้โดยไม่ยาก ส่วนเจ้าหน้าที่เมื่อถึงเวลาประเมินผลงานก็จะได้ขึ้นดีเด่น เปรียบเช่นได้เงินเดือนก็ได้เพิ่มมากกว่าคนที่ไม่ได้ดีเด่น และมีผลกับเงินรางวัลประจำปี เพราะถ้าผลงานดีก็จะได้เปอร์เซ็นต์เงินรางวัลประจำปีก็จะได้มากกว่าสำนักงานอื่น ๆ เป็นต้น แต่ในทางกลับกันถ้าสำนักงาน สคช. แห่งนั้น พยายามทำผลงานเพื่อให้ได้ สคช. ดีเด่น แต่กลับไม่ได้ ก็จะทำให้หมดกำลังใจในการทำงาน ไม่อยากทำให้ประสบความสำเร็จทำแค่ให้ผ่านไปวัน ๆ เท่านั้น เพื่อรอเวลาให้ตนเองได้ย้ายไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ที่มีความเจริญมีผลงานในการสังคมมากกว่า สคช. ที่ต้องทำงานบริการประชาชน ผลงานก็ไม่ได้เป็นที่ประจักษ์ในสายตาผู้บังคับบัญชาสักเท่าไร ถือว่าเป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิไปปฏิบัติ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตาม โครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: พนักงานอัยการถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ทางกฎหมายมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการว่าความสังคม ลงโทษผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นงานถนัดของพนักงานอัยการ แต่การมาทำงานในหน่วยงาน สคช. ต้องปรับเปลี่ยนการทำงานด้านคดีมาเป็นงานให้บริการประชาชนผู้มีความทุกข์ร้อนมาขอรับบริการ

หรือการออกเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายให้แก่ประชาชนได้มีความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายของตนเอง แม้จะไม่ใช่งานถนัดของอัยการแต่ก็มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านนี้ได้ดี และผู้ที่มีส่วนสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ คือ นิติกร

และเจ้าหน้าที่ธุรการ ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจในงาน สคช. เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างไร

A: ตำแหน่งนิติกร 1 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1 ตำแหน่ง พนักงานขับรถจ้างเหมา 1 ตำแหน่ง ซึ่งสามารถปฏิบัติงาน และสนับสนุนงานของ สคช. ได้เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้หรือไม่

1. งบประมาณมีอย่างเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: บางปีไม่เพียงพอ จัดส่งมาให้ทีละ 6 เดือน ต้องรอนงบประมาณครั้งต่อไป

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มีปัญหาบ้างเกี่ยวกับเอกสารที่ใช้ในการเบิกจ่าย เนื่องจากต้องส่งเอกสารไปจังหวัดปราจีนบุรี เป็นหน่วยเบิกจ่ายให้

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: สามารถเบิกจ่ายได้ทัน

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอแล้วในปีงบประมาณ พ.ศ.2558

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวดังกล่าว

A: ถือว่าประสบความสำเร็จ เนื่องจากการออกประชาสัมพันธ์บทบาทหน้าที่ของ สคช.

ให้ประชาชนได้รับทราบ และเข้าถึงได้ง่าย การปฏิบัติงานของบุคลากรอยู่ในกรอบของอำนาจหน้าที่

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงานและโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด

และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: มีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ดี

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

A: สามารถติดต่อประสานงานและได้รับความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตาม โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: ได้รับความร่วมมือจากองค์กรอื่นและหน่วยงานอื่นเป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่คนที่ 1

Q: วัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย มีอะไรบ้าง

A: เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ทางด้านสิทธิมนุษยชนและความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน

Q: แต่ละวัตถุประสงค์มีการแปลงออกมาในรูปของภารกิจอะไรบ้าง

A: 1. ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ

2. ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท

3. ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี โดยจัดทนายความอาสาดำเนินการทางศาล

4. ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระวังข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น

5. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

6. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

Q: แต่ละภารกิจต่อไปนี้มี การมอบหมายการปฏิบัติงานอย่างไร และบุคคลใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1. ภารกิจให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ

2. ภารกิจให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวัง

ข้อพิพาท

3. การกิจให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี
4. การกิจส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น
5. การกิจเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน
6. การกิจฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: ทุกภารกิจมีการมอบหมายตามแผนการปฏิบัติงานตามสำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด ส่วนผู้รับผิดชอบภารกิจที่ 1 และ 2 ก็คือ พนักงานอัยการ นิติกร ภารกิจที่ 3 หมายอาสา (ถ้ามี) หมายอาสาประจำสำนักงาน ส่วนภารกิจที่ 4-6 ก็จะเป็นพนักงานอัยการและบุคลากรทั้งหมด ในสำนักงาน

Q: ในแต่ละภารกิจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องปริมาณงานและระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงานหรือไม่ หากมีกำหนดรายละเอียดอย่างไรบ้าง

A: ภารกิจการคุ้มครองสิทธิทางศาล ๆ ปริมาณงาน 30 เรื่อง/ปี ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ก็ตามปีงบประมาณ คุณภาพ-มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเป้าหมาย วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: การกิจให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระงับข้อพิพาท

A: 300 เรื่อง/ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: การช่วยเหลือทางอรรถคดี

A: 5 เรื่อง/ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ได้ที่ประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือ วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนการปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่

Q: เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้ และมีความรู้ด้านกฎหมายมากขึ้น วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป

Q: ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: 300คน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรม

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล โดยทั้งผู้ตรวจสอบภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอก สคช. หรือไม่ โดยวิธีการใด แต่ละวิธีการดำเนินการอย่างไร ทั้งนี้การวัดผลงานต้องอิงอยู่ภายใต้กรอบภารกิจของ สคช. ทั้ง 6 ประการข้างต้น

A: การวัดผลการปฏิบัติงานโดยผู้ตรวจสอบภายใน มีการวัดระดับบุคคล เป็นการประเมินผลการปฏิบัติราชการทุก 6 เดือน ส่วนในระดับหน่วยงาน มีการรายงานผลการประเมินตามแผนการปรับปรุงการควบคุมภายในทุกปีและคำรับรองของผู้บังคับบัญชาระดับสูง การวัดผลการปฏิบัติงานโดยผู้ตรวจสอบภายนอก ไม่มีการวัดผลงานในระดับบุคคลแต่มีการวัดผลการปฏิบัติงานระดับหน่วยงาน ประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยบริษัทเอกชนทุกปี

Q: สคช. ส่วนกลาง มีมาตรการให้คุณและโทษต่อหน่วยงานปฏิบัติการของส่วนภูมิภาค ดังเช่น สคช. สาขา กบินทร์บุรี เป็นต้น ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: ในการปฏิบัติหน้าที่ของ สคช. ส่วนกลางนั้น จะเป็นการรับนโยบายจากสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อทำหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี เพื่อให้ สคช. จังหวัด/ สาขา ปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ได้รับให้ประสบผลสำเร็จ แต่ถ้ามีกรณีที่ สคช. จังหวัด/ สาขา ไม่ดำเนินการตามแผนหรือทำงานไม่ประสบผลสำเร็จ จะมี สคช. ภาค เป็นผู้ตรวจสอบแล้วรายงานผลให้ สคช. ส่วนกลางทราบ สคช. ส่วนกลาง จะรายงานให้อัยการสูงสุดทราบ อัยการสูงสุด มอบอำนาจให้ สคช. ส่วนกลาง เป็นผู้ทำหน้าที่ติดต่อเตือนไปยัง สคช. จังหวัด/ สาขา นั้น ๆ เมื่อมีการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับหน่วยงานหรือระดับบุคคล หนังสือเตือนจะมีผลกระทบต่อคะแนนผลการปฏิบัติงานที่ หน่วยงาน สคช. และพนักงานอัยการ และข้าราชการตุลาการ ที่จะได้รับ มีผลต่อขั้นเงินเดือน และความเจริญเติบโตในหน้าที่การงาน แต่ในส่วนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขา กบินทร์บุรี) ยังไม่มีกรณีเกิดขึ้นแต่อย่างใด

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีมาตรการให้คุณและโทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการหรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขา กบินทร์บุรี) มีมาตรการให้คุณให้โทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการ ทั้งพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ทุกคนในสำนักงาน เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการสูงสุด อย่างเช่น พนักงานอัยการและข้าราชการตุลาการ จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุก 6 เดือน เป็น 2 ครั้งต่อปี โดยผู้บังคับบัญชาของสำนักงาน คือ อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี ส่วนเจ้าหน้าที่จ้างเหมาบริการจะมีการประเมิน

โดยคณะกรรมการตำรวจรับงานจ้างของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เสนอต่ออัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี เช่นกัน

Q: สคช. กบินทร์บุรี สามารถดำเนินการบรรลุลักษณะของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

A: สามารถดำเนินการได้บรรลุลักษณะของนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ทุกภารกิจ โดยมีบางภารกิจดำเนินการได้เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนมากกว่า 50% เช่น การขอตั้งเป็นผู้จัดการมรดก เป็นต้น

Q: มาตรฐานในการปฏิบัติ อาทิ ปริมาณงาน/ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการ/ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: มาตรฐานในการปฏิบัติงานมีส่วนช่วยในด้านการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีการกำหนดรูปแบบอย่างเป็นรูปธรรม

Q: ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: สคช. มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบของสำนักงานอัยการสูงสุด มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ เพราะเป็นตัวกำหนดในการประเมินตัวชี้วัดการปฏิบัติงานใช้เป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดปัญหาโดยที่จะนำผลการปฏิบัติงานไปจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งในการวัดผลการปฏิบัติงานนี้จะเชื่อมโยงในการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อใช้เป็นเกณฑ์การทำงาน เพราะการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จหรือไม่ั้น บุคลากรเป็นส่วนสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติและการปฏิบัตินั้น ต้องมีประสิทธิภาพ ด้วยเช่นกัน เพื่อให้โครงการ/ กิจกรรมที่กำหนดไว้นั้นเกิดประโยชน์ กับท้องถิ่นและประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

Q: มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริมในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ อย่างเช่น ระดับหน่วยงานมีโครงการประกวด สคช. ดีเด่น ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน เพราะถ้าได้เป็น สคช. ดีเด่น จะทำให้ผลงานของพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้บังคับบัญชา มีผลทำให้เวลาประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการได้ระดับดีเด่นและเมื่อมีการโยกย้ายอัยการก็มีผล

ทำให้อัยการท่านนั้นสามารถขอไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ได้โดยไม่ยาก ส่วนเจ้าหน้าที่เมื่อถึงเวลาประเมินผลงานก็จะได้ขึ้นดีเด่น เบอร์เซนต์ขึ้นเงินเดือนก็ได้เพิ่มมากกว่า คนที่ไม่ได้ดีเด่น และมีผลกับเงินรางวัลประจำปี เพราะถ้าผลงานดีก็จะได้เปอร์เซ็นต์เงินรางวัลประจำปีก็จะได้มากกว่าสำนักงานอื่น ๆ เป็นต้น แต่ในทางกลับกันถ้าสำนักงาน สคช. แห่งนั้น พยายามทำผลงานเพื่อให้ได้ สคช. ดีเด่น แต่กลับไม่ได้ ก็จะทำให้หมดกำลังใจในการทำงาน ไม่อยากทำให้ประสบความสำเร็จทำแค่ให้ผ่านไปวัน ๆ เท่านั้น เพื่อรอเวลาให้ตนเองได้ย้ายไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ที่มีความเจริญมีผลงานในการสังคมดีกว่า สคช. ที่ต้องทำงาน บริการประชาชน ผลงานก็ไม่ได้เป็นที่ประจักษ์ในสายตาผู้บังคับบัญชาสักเท่าไร

ถือว่าเป็นอุปสรรคในนาน โยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ไปปฏิบัติ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตาม โครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: พนักงานอัยการถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ทางกฎหมายมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการว่าความ สังคดี ลงโทษผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นงานถนัดของพนักงานอัยการ แต่การมาทำงานในหน่วยงาน สคช. ต้องปรับเปลี่ยนการทำงานด้านคดีมาเป็นงานให้บริการประชาชนผู้มีความทุกข์ร้อนมาขอรับบริการ หรือการออกเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายให้แก่ประชาชนได้มีความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ ตามกฎหมายของตนเอง แม้จะไม่ใช่งานถนัดของอัยการแต่ก็มีความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านนี้ได้ดี และผู้ที่มีส่วนสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ คือ นิติกร และเจ้าหน้าที่ธุรการ ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจในงาน สคช. เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการนาน โยบายไปปฏิบัติ อย่างไร

A: มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก คือ ตำแหน่งนิติกร 1 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1 ตำแหน่ง พนักงานขับรถจ้างเหมา 1 ตำแหน่ง ซึ่งมีส่วนสนับสนุนในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี เพราะมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้หรือไม่

1. งบประมาณมีอย่างเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: ในบางปีงบประมาณมีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเพราะสำนักงานอัยการสูงสุดจะจัดสรร มาให้ใช้ทีละ 6 เดือน บางทีไม่เพียงพอต้องรอนงบประมาณครั้งต่อไป

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ปัจจุบันการแบ่งส่วนราชการแยก สคช. ออกมาเป็นสำนักงานตั้งใหม่ ส่วนของสำนักงานสาขา ต้องไปเบิกจ่ายที่ตัวจังหวัดมีปัญหาในทางปฏิบัติอย่างมาก

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันท่วงทีต่อความต้องการถ้ากำหนดวันเวลาแน่นอน

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัย ต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ในปัจจุบันมีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอต่อการปฏิบัติงานแล้วเนื่องจากได้รับการจัดสรร ในปีงบประมาณ 2558

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงานและโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: มีความชัดเจนทำให้สามารถปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการได้เป็นอย่างดี

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครอง สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดี หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานได้เป็นอย่างดี เกิดความร่วมมือ จากทุกส่วนทุกฝ่ายอย่างดีเยี่ยม

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรีหรือไม่ อย่างไร

A: ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี รวมทั้งมีการประสานงานขอให้พนักงานอัยการไปเป็นวิทยากรของโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ เป็นประจำ เช่น เทศบาล กองทุนหมู่บ้าน เกษตรอำเภอหรืออำเภอจัดอบรมหลักสูตรต่าง ๆ เป็นต้น

เจ้าหน้าที่คนที่ 2

Q: วัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย มีอะไรบ้าง

A: เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และผลประโยชน์ของประชาชน การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ทางด้านสิทธิมนุษยชนและความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน

Q: แต่ละวัตถุประสงค์มีการแปลงออกมาในรูปของภารกิจอะไรบ้าง

A: 1. ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ

2. ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท
3. ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี โดยจัดทนายความอาสาดำเนินการทางศาล
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระวังข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น
5. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน
6. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

Q: แต่ละภารกิจต่อไปนี้ มีการมอบหมายการปฏิบัติงานอย่างไร และบุคคลใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1. ภารกิจให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ
2. ภารกิจให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท

3. ภารกิจให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี
4. ภารกิจส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระวังข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น
5. ภารกิจเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน
6. ภารกิจฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: ทุกภารกิจมีการมอบหมายตามแผนการปฏิบัติงานตามสำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด ส่วนผู้รับผิดชอบภารกิจที่ 1 และ 2 ก็คือ พนักงานอัยการ นิติกร ภารกิจที่ 3 ทนายความอาสา (ถ้ามี) ทนายความอาสาประจำสำนักงาน ส่วนภารกิจที่ 4-6 ก็จะเป็นพนักงานอัยการและบุคลากรทั้งหมดในสำนักงาน

Q: ในแต่ละภารกิจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องปริมาณงานและระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงานหรือไม่ หากมีกำหนดรายละเอียดอย่างไรบ้าง

A: ภารกิจการคุ้มครองสิทธิทางศาล ฯ ปริมาณงาน 30 เรื่อง/ ปี ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ก็ตามปีงบประมาณ คุณภาพ-มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเป้าหมาย วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: ภารกิจให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท

A: 300 เรื่อง/ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: การช่วยเหลือทางอรรถคดี

A: 5 เรื่อง/ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ได้ที่ประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือ วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนการปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่

Q: เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้ และมีความรู้ด้านกฎหมายมากขึ้น วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป

Q: ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: 300คน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรม

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล

โดยทั้งผู้ตรวจสอบภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอก สคช. หรือไม่ โดยวิธีการใด แต่ละวิธีการ ดำเนินการอย่างไร ทั้งนี้การวัดผลงานต้องอิงอยู่ภายใต้กรอบภารกิจของ สคช. ทั้ง 6 ประการ ข้างต้น

A: การวัดผลการปฏิบัติงาน โดยผู้ตรวจสอบภายใน มีการวัดระดับบุคคล เป็นการประเมินผล การปฏิบัติราชการทุก 6 เดือน ส่วนในระดับหน่วยงาน มีการรายงานผลการประเมินตามแผน การปรับปรุงการควบคุมภายในทุกปี การวัดผลการปฏิบัติงาน โดยผู้ตรวจสอบภายนอก ไม่มีการวัดผลงานในระดับบุคคลแต่มีการวัดผลการปฏิบัติงานระดับหน่วยงาน ประเมินผล การปฏิบัติงาน โดยบริษัทเอกชนทุกปี

Q: สคช. ส่วนกลาง มีมาตรการให้คุณและโทษต่อหน่วยงานปฏิบัติการของส่วนภูมิภาค ดังเช่น สคช. สาขา กบินทร์บุรี เป็นต้น ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามนโยบายคุ้มครองสิทธิ

และช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: ในการปฏิบัติหน้าที่ของ สคช. ส่วนกลางนั้น จะเป็นการรับนโยบายจากสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อทำหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี เพื่อให้ สคช. จังหวัด/ สาขา ปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ได้รับให้ประสบผลสำเร็จ แต่ถ้ามีกรณีที่ สคช. จังหวัด/ สาขา ไม่ดำเนินการตามแผนหรือทำงานไม่ประสบผลสำเร็จ จะมี สคช. ภาค เป็นผู้ตรวจสอบแล้วรายงานผลให้ สคช. ส่วนกลางทราบ สคช. ส่วนกลาง จะรายงานให้ อัยการสูงสุดทราบ อัยการสูงสุด มอบอำนาจให้ สคช. ส่วนกลางเป็นผู้ทำหนังสือตักเตือนไปยัง สคช. จังหวัด/ สาขา นั้น ๆ เมื่อมีการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับหน่วยงานหรือระดับบุคคล หนังสือตักเตือนจะมีผลกระทบต่อคะแนนผลการปฏิบัติงานที่ หน่วยงาน สคช. และพนักงานอัยการ และข้าราชการตุลาการ ที่จะได้รับมีผลต่อขั้นเงินเดือน และความเจริญเติบโตในหน้าที่การงาน แต่ในส่วนของ สคช.

จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ยังไม่มีกรณีเกิดขึ้นแต่อย่างใด

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีมาตรการให้คุณและโทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการหรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีมาตรการให้คุณให้โทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการ ทั้งพนักงานอัยการ นิติกรและเจ้าหน้าที่ทุกคนในสำนักงาน เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการสูงสุด อย่างเช่น พนักงานอัยการและข้าราชการตุลาการ จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุก 6 เดือน เป็น 2 ครั้งต่อปี โดยผู้บังคับบัญชาของสำนักงาน คือ อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี ส่วนเจ้าหน้าที่จ้างเหมาบริการจะมีการประเมินโดยคณะกรรมการสำรวจรับงานจ้างของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เสนอต่ออัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี เช่นกัน

Q: สคช. กบินทร์บุรี สามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

A: สามารถดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ทุกภารกิจ โดยมีบางภารกิจดำเนินการได้เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนมากกว่า 50% เช่น การขอตั้งเป็นผู้จัดการมรดก เป็นต้น

Q: มาตรฐานในการปฏิบัติ อาทิ ปริมาณงาน/ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการ/ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: มาตรฐานในการปฏิบัติงานมีส่วนช่วยในด้านกรปฏิบัติงานเป็นอย่างมากทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถูกต้องและทันเวลา แผนงานประสบความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์

Q: ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: สคช. มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบของสำนักงานอัยการสูงสุด มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ เพราะเป็นตัวกำหนดในการประเมินตัวชี้วัดการปฏิบัติงานใช้เป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดปัญหาโดยที่จะนำผลการปฏิบัติงานไปจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งในการวัดผลการปฏิบัติงานนี้จะเชื่อมโยงในการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อใช้เป็นเกณฑ์การทำงาน เพราะการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น บุคลากรเป็นส่วนสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติและการปฏิบัตินั้นต้องมีประสิทธิภาพ ด้วยเช่นกัน เพื่อให้โครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้นั้นเกิดประโยชน์ กับท้องถิ่นและประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

Q: มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริมในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ อย่างเช่น ระดับหน่วยงานมีโครงการประกวด สคช. ดีเด่น ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน เพราะถ้าได้เป็น สคช. ดีเด่น จะทำให้ผลงานของพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้บังคับบัญชา มีผลทำให้เวลาประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการได้ระดับดีเด่นและเมื่อมีการโยกย้ายอัยการก็มีผลทำให้อัยการท่านนั้นสามารถขอไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ได้โดยไม่ยาก ส่วนเจ้าหน้าที่เมื่อถึงเวลาประเมินผลงานก็จะได้ขึ้นดีเด่น เบอร์เซนต์ขึ้นเงินเดือนก็ได้เพิ่มมากกว่าคนที่ไม่ได้ดีเด่น และมีผลกับเงินรางวัลประจำปี เพราะถ้าผลงานดีก็จะได้เปอร์เซ็นต์เงินรางวัลประจำปีก็จะได้มากกว่าสำนักงานอื่น ๆ เป็นต้น แต่ในทางกลับกันถ้าสำนักงาน สคช. แห่งนั้นพยายามทำผลงานเพื่อให้ได้ สคช. ดีเด่น แต่กลับไม่ได้ ก็จะทำให้หมดกำลังใจในการทำงาน ไม่อยากทำให้ประสบความสำเร็จทำแค่ให้ผ่านไปวัน ๆ เท่านั้น เพื่อรอเวลาให้ตนเองได้ย้ายไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ที่มีความเจริญมีผลงานในการสั่งคดีมากกว่า สคช. ที่ต้องทำงานบริการประชาชน ผลงานก็ไม่ได้เป็นที่ประจักษ์ในสายตาผู้บังคับบัญชาสักเท่าไรหรอก ถือว่าเป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ไปปฏิบัติ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: พนักงานอัยการถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ทางกฎหมายมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการว่าความ สั่งคดี ลงโทษผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นงานหนักของพนักงานอัยการ แต่การมาทำงานในหน่วยงาน สคช. ต้องปรับเปลี่ยนการทำงานด้านคดีมาเป็นงานให้บริการประชาชนผู้มีความทุกข์ร้อนมาขอรับบริการ หรือการออกเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายให้แก่ประชาชนได้มีความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ ตามกฎหมายของตนเอง แม้จะไม่ใช่งานหนักของอัยการแต่ก็มีความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านนี้ได้ดี และผู้ที่มีส่วนสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ คือ นิติกร และเจ้าหน้าที่ ชุรการ ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจในงาน สคช. เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติ อย่างไร

A: มีนิติกร 1 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1 ตำแหน่ง พนักงานขับรถจ้างเหมา 1 ตำแหน่ง ซึ่งมีส่วนสนับสนุนในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรีมีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้หรือไม่

1. งบประมาณมีอย่างเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอในบางปีงบประมาณ ต้องรองบประมาณครั้งต่อไป

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มีปัญหาเนื่องจากปัจจุบันมีการแบ่งส่วนราชการแยก สคช. จังหวัด/ สาขา ออกจากสำนักงาน อัยการจังหวัด ซึ่ง สคช. ไม่มีหน่วยเบิกจ่ายเป็นของตนเอง ต้องไปอาศัยหน่วยเบิกจ่ายของสำนักงาน อัยการจังหวัดแทน เอกสารการเบิกจ่ายเงินของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์) ต้องส่ง ไปให้อัยการจังหวัด สคช. จังหวัดปราจีนบุรี เป็นผู้อนุมัติและส่งต่อไปยัง สำนักงานอัยการจังหวัด เพื่อให้อัยการจังหวัดปราจีนบุรีเป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ ซึ่งมีปัญหาในการประสานงานทำให้เกิด ความล่าช้าในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันท่วงทีต่อความต้องการของโครงการ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพียงพอในการปฏิบัติงานแล้ว ในปีงบประมาณ 2558

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

Q: การกำหนดกิจกรรม แผนงาน และโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: มีความชัดเจนทำให้สามารถปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการได้เป็นอย่างดี

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

A: มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานได้เป็นอย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรีหรือไม่ อย่างไร

A: ทุกองค์กรและหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือเอกชนให้การสนับสนุนและร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่เป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่คนที่ 3

Q: วัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย มีอะไรบ้าง

A: เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ทางด้านสิทธิมนุษยชนและความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน

Q: แต่ละวัตถุประสงค์มีการแปลงออกมาในรูปของภารกิจอะไรบ้าง

A: 1. ให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ

2. ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญา และไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท
3. ให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี โดยจัดทนายความอาสาดำเนินการทางศาล
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น
5. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน
6. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

Q: แต่ละภารกิจต่อไปนี้ มีการมอบหมายการปฏิบัติงานอย่างไร และบุคคลใดเป็นผู้รับผิดชอบ

1. ภารกิจให้การคุ้มครองสิทธิทางศาลตามที่กฎหมายกำหนดหรือบัญญัติ
2. ภารกิจให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท
3. ภารกิจให้การช่วยเหลือทางอรรถคดี
4. ภารกิจส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น
5. ภารกิจเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน
6. ภารกิจฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: ทุกภารกิจมีการมอบหมายตามแผนการปฏิบัติงานตามสำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด ส่วนผู้รับผิดชอบภารกิจที่ 1 และ 2 ก็คือ พนักงานอัยการ นิติกร ภารกิจที่ 3 พนักงานอัยการ นิติกร หรือทนายความอาสา (ถ้ามี) ส่วนภารกิจที่ 4-6 ก็จะเป็นพนักงานอัยการและบุคลากรทั้งหมดในสำนักงาน

Q: ในแต่ละภารกิจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่อง ปริมาณงานและระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการปฏิบัติงานหรือไม่ หากมีกำหนดรายละเอียดอย่างไรบ้าง

A: ภารกิจการคุ้มครองสิทธิทางศาลฯ ปริมาณงาน 30 เรื่อง/ ปี ระยะเวลาการปฏิบัติงานก็ตามปีงบประมาณ คุณภาพ-มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเป้าหมาย วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: ภารกิจให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือทำนิติกรรมสัญญาและไกล่เกลี่ยประนอม/ ระวังข้อพิพาท

A: 300 เรื่อง/ ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: การช่วยเหลือทางอรรถคดี

A: 5 เรื่อง/ ปี ระยะเวลา-ตามปีงบประมาณ คุณภาพงาน-ได้ที่ประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือ วิธีปฏิบัติงาน-ออกประชาสัมพันธ์หรือประชาชนมาติดต่อด้วยตนเอง

Q: ส่งเสริมและสนับสนุนการประนอมและระงับข้อพิพาทในระดับท้องถิ่น

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนการปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความพึงพอใจ วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่

Q: เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ แก่ประชาชน

A: 80 หมู่บ้าน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้และมีความรู้ด้านกฎหมายมากขึ้น วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรมเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป

Q: ฝึกอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ

A: 300คน/ปี ระยะเวลา-ตามแผนปฏิบัติงานแต่ละปี คุณภาพงาน-ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น วิธีการปฏิบัติงาน-จัดอบรม

Q: สคช. บินทร์บุรี มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคล

โดยทั้งผู้ตรวจสอบภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอก สคช. หรือ ไม่ โดยวิธีการใด แต่ละวิธีการดำเนินการอย่างไร ทั้งนี้การวัดผลงานต้องอิงอยู่ภายใต้กรอบภารกิจของ สคช. ทั้ง 6 ประการ ข้างต้น

A: การวัดผลการปฏิบัติงานโดยผู้ตรวจสอบภายใน มีการวัดระดับบุคคล เป็นการประเมินผลการปฏิบัติราชการทุก 6 เดือน ส่วนในระดับหน่วยงาน มีการรายงานผลการประเมินตามแผนการปรับปรุงการควบคุมภายในทุกปี การวัดผลการปฏิบัติงานโดยผู้ตรวจสอบภายนอก ไม่มีการวัดผลงานในระดับบุคคลแต่มีการวัดผลการปฏิบัติงานระดับหน่วยงาน ประเมินผลการปฏิบัติงานโดยบริษัทเอกชนทุกปี

Q: สคช. ส่วนกลาง มีมาตรการให้คุณและโทษต่อหน่วยงานปฏิบัติการของส่วนภูมิภาค ดังเช่น สคช. สาขาบินทร์บุรี เป็นต้น ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือ ไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: ในการปฏิบัติหน้าที่ของ สคช. ส่วนกลางนั้น จะเป็นการรับนโยบายจากสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อทำหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี เพื่อให้ สคช. จังหวัด/ สาขา ปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ได้รับให้ประสบผลสำเร็จ แต่ถ้ามีกรณีที่ สคช. จังหวัด/ สาขา ไม่ดำเนินการตามแผนหรือทำงานไม่ประสบผลสำเร็จ จะมี สคช. ภาค เป็นผู้ตรวจสอบแล้วรายงานผลให้ สคช. ส่วนกลางทราบ สคช. ส่วนกลาง จะรายงานให้อัยการสูงสุดทราบ อัยการสูงสุด มอบอำนาจให้ สคช. ส่วนกลาง เป็นผู้ทำหน้าที่สั่งตัดเตือนไปยัง สคช. จังหวัด/ สาขา นั้น ๆ เมื่อมีการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับหน่วยงานหรือระดับบุคคล หนังสือตัดเตือนจะมีผลกระทบต่อคะแนนผลการปฏิบัติงานที่ หน่วยงาน สคช.และพนักงานอัยการ และข้าราชการตุลาการ ที่จะได้รับ มีผลต่อขั้นเงินเดือนและ ความเจริญเติบโตในหน้าที่การงาน แต่ในส่วนของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) ยังไม่มีกรณีเกิดขึ้นแต่อย่างใด

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีมาตรการให้คุณและโทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการหรือไม่ ถ้ามีเป็นอย่างไร

A: สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) มีมาตรการให้คุณให้โทษแก่บุคคลผู้รับผิดชอบในภารกิจทั้ง 6 ประการ ทั้งพนักงานอัยการ นิติกร และเจ้าหน้าที่ทุกคนในสำนักงาน เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานอัยการสูงสุด อย่างเช่น พนักงานอัยการและข้าราชการตุลาการ จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุก 6 เดือน เป็น 2 ครั้งต่อปี โดยผู้บังคับบัญชาของสำนักงาน คือ อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี ส่วนเจ้าหน้าที่จ้างเหมาบริการจะมีการประเมิน โดยคณะกรรมการดำรงรับงานจ้างของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี (สาขากบินทร์บุรี) เสนอต่ออัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปราจีนบุรี เช่นกัน

Q: สคช. กบินทร์บุรี สามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

A: สามารถดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ทุกภารกิจ โดยมีบางภารกิจดำเนินการ ได้เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนมากกว่า 50% เช่น การขอตั้งเป็นผู้จัดการมรดก เป็นต้น

Q: มาตรฐานในการปฏิบัติ อาทิ ปริมาณงาน/ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน คุณภาพงาน และวิธีการ/ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงาน เนื่องจากมีการกำหนดรูปแบบที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

Q: ระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ เพราะเป็นตัวกำหนดในการประเมินตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน ใช้เป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดปัญหาโดยที่จะนำผลการปฏิบัติงาน ไปจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งในการวัดผลการปฏิบัติงานนี้ จะเชื่อมโยงในการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การทำงาน เพราะการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จหรือไม่ นั้น บุคลากรเป็นส่วนสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิบัติ และการปฏิบัตินั้นต้องมีประสิทธิภาพ ด้วยเช่นกัน เพื่อให้โครงการ/ กิจกรรมที่กำหนดไว้นั้น เกิดประโยชน์ กับท้องถิ่น และประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

Q: มาตรการในการให้ทุนให้โทษ ทั้งในระดับหน่วยงานและบุคคลระดับต้น มีส่วนส่งเสริม/ เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: มีส่วนส่งเสริมในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายไปปฏิบัติ อย่างเช่น ระดับหน่วยงานมีโครงการประกวด สคช. ดีเด่น ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน เพราะถ้าได้เป็น สคช. ดีเด่น จะทำให้ผลงานของพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่เป็นที่ประจักษ์ แก่ผู้บังคับบัญชา มีผลทำให้เวลาประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ ได้ระดับดีเด่น และเมื่อมีการโยกย้ายอัยการก็มีผลทำให้อัยการท่านนั้นสามารถขอไปอยู่ในสำนักงาน ที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ได้โดยไม่ยาก ส่วนเจ้าหน้าที่เมื่อถึงเวลาประเมินผลงานก็จะ ได้ขึ้นดีเด่น เปรอ์เซ็นต์ขึ้นเงินเดือนก็ได้เพิ่มมากกว่าคนที่ไม่ได้ดีเด่น และมีผลกับเงินรางวัลประจำปี เพราะถ้าผลงานดีก็จะได้เปอร์เซ็นต์เงินรางวัลประจำปีก็จะได้มากกว่าสำนักงานอื่น ๆ เป็นต้น แต่ในทางกลับกันถ้าสำนักงาน สคช. แห่งนั้น พยายามทำผลงานเพื่อให้ได้ สคช. ดีเด่น แต่กลับไม่ได้ ก็จะทำให้หมดกำลังใจในการทำงาน ไม่อยากทำให้ประสบความสำเร็จทำแค่ให้ผ่านไปวัน ๆ เท่านั้น เพื่อรอเวลาให้ตนเองได้ย้ายไปอยู่ในสำนักงานที่อยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ที่มีความเจริญ มีผลงานในการสั่งคดีมากกว่า สคช. ที่ต้องทำงานบริการประชาชน ผลงานก็ไม่ได้เป็นที่ประจักษ์ ในสายตาผู้บังคับบัญชาสักเท่าไร ถือว่าเป็นอุปสรรคในการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ ฯ ไปปฏิบัติ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: พนักงานอัยการถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ทางกฎหมายมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการว่าความ สั่งคดี ลงโทษผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นงานถนัดของพนักงานอัยการ แต่การมาทำงานในหน่วยงาน สคช. ต้องปรับเปลี่ยนการทำงานด้านคดีมาเป็นงานให้บริการประชาชนผู้มีความทุกข์ร้อนมาขอรับบริการ หรือการออกเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายให้แก่ประชาชนได้มีความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ ตามกฎหมายของตนเอง แม้จะไม่ใช่งานถนัดของอัยการแต่ก็มีความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านนี้ได้ดี และผู้ที่มีส่วนสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ คือ นิติกร

และเจ้าหน้าที่ธุรการ ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจในงาน สคช. เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างไร

A: นิติกร 1 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1 ตำแหน่ง พนักงานขับรถจ้างเหมา 1 ตำแหน่ง สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานคุ้มครองสิทธิ ฯ ได้เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้หรือไม่

1. งบประมาณมีอย่างเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: บางปีงบประมาณไม่เพียงพอ ส่วนกลางส่งมาให้ไม่พอการใช้จ่ายในการจัดทำโครงการ

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มีปัญหาเกี่ยวกับเอกสารการเบิกจ่าย เนื่องจากเป็น สคช.สาขา ต้องส่งเอกสารให้ สคช. จังหวัด อนุมัติอีกที

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันท่วงทีต่อความต้องการของโครงการ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพียงพอ ในการปฏิบัติงานและมีความทันสมัย

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงาน และโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: มีความชัดเจนทำให้สามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

A: สามารถในการติดต่อประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรีหรือไม่ อย่างไร

A: ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นเป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่คนที่ 4

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพียงพอ เพราะมีพนักงานอัยการที่มีความรู้ทางกฎหมายและมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ไปปฏิบัติอย่างไร

A: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมา ตำแหน่งนิติกร 1 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1 ตำแหน่ง บุคคลดังกล่าว มีความรู้ความสามารถ ไม่มีปัญหาในการปฏิบัติงาน

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้ หรือไม่

1. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพียงพอ

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: สคช. กบินทร์บุรี เป็น สคช. สาขา ต้องไปเบิกจ่ายที่ตัวจังหวัดปราจีนบุรี

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันทีครับ ถ้ามีการกำหนดวันเวลาล่วงหน้า

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอ

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบความสำเร็จครับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จคือความร่วมมือร่วมใจของเจ้าหน้าที่

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงาน และโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ชัดเจน ส่งผลให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครอง สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มี

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดี หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสามารถในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นได้ ทำให้งานสำเร็จบรรลุ ตามเป้าหมาย

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตาม โครงการเผยแพร่ ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: ให้การสนับสนุนร่วมมือและสนใจในโครงการของ สคช. เป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่คนที่ 5

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าทำงานตาม โครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: บุคลากรของ สคช. กบินทร์บุรี มีความรู้ความสามารถเข้าทำงานตาม โครงการ เผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี และมีเจ้าหน้าที่เพียงพอ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ

และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ไปปฏิบัติอย่างไร

A: มีนิติกรจ้างเหมา เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลจ้างเหมา และพนักงานขับรถจ้างเหมา บุคลากรเหล่านี้ สนับสนุนการปฏิบัติงานด้าน สคช. ได้ดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้ หรือไม่

1. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพียงพอ

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: สคช. กบินทร์บุรี เป็น สคช. สาขา ต้องไปเบิกจ่ายที่ตัวจังหวัดปราจีนบุรีทำให้งานล่าช้า

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่เป็นอุปสรรค

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันท่วงทีตามความต้องการ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัย ต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอและทันสมัย

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบความสำเร็จในการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงานและโครงการ ที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ชัดเจน ผลการปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครอง สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

A: มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้เป็นอย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตาม โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่คนที่ 6

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตาม โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: บุคลากรของ สคช. กบินทร์บุรี มีความรู้ความเข้าใจงานตาม โครงการ เผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี และทั่วถึง มีเจ้าหน้าที่เพียงพอ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน โยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ไปปฏิบัติอย่างไร

A: มีนิติกรจ้างเหมา เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลจ้างเหมา และพนักงานขับรถจ้างเหมา บุคลากรเหล่านี้สนับสนุนงาน สคช. กบินทร์บุรีสำเร็จ สมฤทธิ์ผลได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้หรือไม่

1. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพียงพอต่อการดำเนินงานและจัดกิจกรรม

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มีปัญหาเกี่ยวกับเอกสารการเบิกจ่าย เนื่องจากเป็น สคช. สาขา ต้องส่งเอกสารให้ สคช. จังหวัดอนุมัติอีกที

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่เป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณ

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันท่วงทีตามความต้องการในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอทันสมัยเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ โดยความร่วมมือของเจ้าหน้าที่และบุคลากรทุกคน ในสำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรี

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงาน และโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ชัดเจน มีเป้าหมายที่แน่นอน ผลการปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จ

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงาน

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนแต่อย่างใด

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

A: มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้เป็นอย่างดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างองค์กรอื่นได้เป็นอย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: ทุกองค์กรที่ได้ขอความร่วมมือได้ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมที่ทำเป็นอย่างดีไม่มีติดขัด

เจ้าหน้าที่คนที่ 7

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตาม โครงการเผยแพร่ความรู้

และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่
อย่างไร

A: มีความรู้ความสามารถเข้างานตามโครงการ เผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมาย
ได้เป็นอย่างดี และมีเจ้าหน้าที่เพียงพอ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา
เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายคุ้มครองสิทธิ
และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ไปปฏิบัติอย่างไร

A: มีนิติกรจ้างเหมา เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลจ้างเหมา และพนักงานขับรถจ้างเหมา บุคลากรเหล่านี้
สนับสนุนการปฏิบัติงานด้าน สคช. ได้ดี

Q: สคช. กบินทร์บุรีมีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้ หรือไม่

1. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพียงพอเป็นบางปีงบประมาณ ส่งมาให้ทีละ 6 เดือน บางทีไม่ทันต่อการใช้จ่ายต้องรอ
งบประมาณใหม่ส่งมา

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพราะ สคช. กบินทร์บุรี แยกหน่วยงานออกจากสำนักงานอัยการจังหวัดแต่ไม่มี
หน่วยเบิกจ่ายเป็นของตนเองต้องอาศัยสำนักงานอัยการจังหวัดช่วยเบิกให้และต้องส่งเอกสารให้
สคช. จังหวัดปราจีนบุรีอนุมัติก่อน

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่เป็นอุปสรรค

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่
อย่างไร

A: ทันทตามความต้องการถ้ากำหนดเวลาใช้จ่ายล่วงหน้าไว้

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัย
ต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอแล้วในปีงบประมาณ 2558

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี
ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ
และความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบความสำเร็จในการเผยแพร่ ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ของ สคช. และเจ้าหน้าที่
ของหน่วยงานภายนอก

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงาน และโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ชัดเจน ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครอง สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดี หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้เป็นอย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตาม โครงการเผยแพร่ ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: มีการสนับสนุนหรือร่วมมือเป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่คนที่ 8

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการ เผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมาย ได้เป็นอย่างดี และมีเจ้าหน้าที่เพียงพอ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ไปปฏิบัติอย่างไร

A: มีนิติกรจ้างเหมา เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลจ้างเหมา และพนักงานขับรถจ้างเหมา บุคลากรเหล่านี้ สนับสนุนการปฏิบัติงานด้าน สคช. ได้ดี

Q: สคช. กบินทร์บุรีมีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้ หรือไม่

1. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพียงพอเป็นบางปีงบประมาณ ส่งมาให้ใช้ทีละ 6 เดือน บางที่ไม่ทันต่อการใช้จ่ายต้องรอ
งบประมาณใหม่

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มีปัญหาเพราะหน่วยงาน สคช. กบินทร์บุรี เป็นสาขาของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี
ต้องส่งเอกสารขออนุมัติที่ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี แล้วส่งเรื่องขอเบิกจ่ายที่หน่วยเบิกจ่าย
ของสำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรี

Q: ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่เป็นอุปสรรค

Q: ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันต่วงที่ต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่
อย่างไร

A: ทันตามความต้องการถ้ามีการกำหนดการใช้จ่ายที่แน่นอน

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัย
ต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอแล้วในปีงบประมาณ 2558

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี
ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ
และความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบความสำเร็จในการเผยแพร่

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงาน และโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ
และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด
และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ชัดเจน ผลการปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน
มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครอง
สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดี
หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กร ได้เป็นอย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตาม โครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: มีการสนับสนุนหรือร่วมมือเป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่คนที่ 9

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตาม โครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีความรู้ความสามารถเข้าใจในการปฏิบัติงานดี สามารถให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่ประชาชน ได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ แต่บุคลากรยังไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ไปปฏิบัติอย่างไร

A: มีนิติกรจ้างเหมา เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลจ้างเหมา และทนายอาสา ซึ่งเป็นส่วนช่วยสนับสนุน การให้คำปรึกษาทางกฎหมายได้เป็นอย่างดี ทำให้ภารกิจในการให้คำปรึกษาทางกฎหมายสำเร็จ ลุล่วง

Q: สคช. กบินทร์บุรีมีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้ หรือไม่

1. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพียงพอต่อการดำเนินงานและจัดกิจกรรม

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มีปัญหาในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณเพราะ สคช. กบินทร์บุรี แยกตัวออกมาจากอัยการจังหวัด กบินทร์บุรี และเป็น สคช. สาขา ของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี ต้องขออนุมัติไปที่ สคช.

จังหวัดปราจีนบุรี และให้หน่วยเบิกจ่ายของสำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรี เป็นผู้เบิกให้

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่เป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณ

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันท่วงทีตามความต้องการในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอแล้วในปีงบประมาณ 2558

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบความสำเร็จความสำเร็จเป็นอย่างดี อาทิ ประชาชนสามารถยุติปัญหาข้อพิพาทได้ การให้ความรู้ทางกฎหมายได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างดี ส่งผลต่อภาพรวมในอนาคต ปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จคือบุคลากรของ สคช. กบินทร์บุรี และความร่วมมือร่วมใจกันระหว่าง สคช. กบินทร์บุรี และ สนง. อัยการจังหวัดกบินทร์บุรี ที่มีส่วนร่วมผลักดันและสนับสนุนบุคลากรทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงาน และ โครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ชัดเจน ส่งผลให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จเป็นอย่างดี

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มี เจ้าหน้าที่ให้บริการดีมาก

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

A: ประสานงานติดต่อได้เป็นอย่างดี สามารถประสานงานกับหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ได้อย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: ให้การสนับสนุนอย่างดี ทั้งหน่วยงานทางปกครอง อบต. เทศบาล ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่คนที่ 10

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีเจ้าหน้าที่เพียงพอ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนไปปฏิบัติอย่างไร

A: มีนิติกรจ้างเหมา เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลจ้างเหมา และพนักงานขับรถจ้างเหมา บุคคลดังกล่าวไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานแต่อย่างใด

Q: สคช. กบินทร์บุรีมีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้หรือไม่

1. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอในบางปีงบประมาณ และส่งงบประมาณมาให้ใช้จ่ายที่ละ 6 เดือน บางที่ไม่พอใช้จ่ายทันต่อความต้องการ

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มีบ้างเนื่องจากการเบิกจ่ายต้องดำเนินการผ่าน สคช. จังหวัดปราจีนบุรี และสำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรี ทำให้งานล่าช้า

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่เป็นอุปสรรค

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันตามความต้องการ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอ

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงาน และโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ชัดเจน ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่พบปัญหาในการนำมาปฏิบัติงาน

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครอง สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดี หรือไม่ อย่างไร

A: ประสานงานติดต่อได้เป็นอย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่น ให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตาม โครงการเผยแพร่ ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ เป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่คนที่ 11

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: บุคลากรมีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่และช่วยเหลือทางกฎหมาย เป็นอย่างดีและเพียงพอ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ไปปฏิบัติอย่างไร

A: มีนิติกรจ้างเหมา เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลจ้างเหมา และพนักงานขับรถจ้างเหมา บุคคลเหล่านี้ สนับสนุนในการปฏิบัติงานอัยการ สคช. เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรีมีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้ หรือไม่

1. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอในบางปีงบประมาณ และจัดส่งมาให้ทีละ 6 เดือนบางครั้งไม่ทันต่อการใช้จ่าย

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มีปัญหาเพราะหน่วยงาน สคช. กบินทร์บุรี แยกออกมาจากสำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรี โดยเป็นสาขาของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี ต้องส่งเอกสารไปขออนุมัติที่ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี และส่งไปเบิกจ่ายที่สำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรี เพราะมีหน่วยเบิกจ่ายที่นั่น

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่เป็นอุปสรรค

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันท่วงทีตามความต้องการถ้ากำหนดแผนงานส่งเบิกล่วงหน้า

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอ ในปีงบประมาณ 2558

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวดังกล่าว

A: ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงาน และ โครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ชัดเจน ผลงานสำเร็จตามเป้าหมาย

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มีปัญหา เจ้าหน้าที่ให้บริการดีมาก

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

A: มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้เป็นอย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช.กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่คนที่ 12

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีความรู้ความสามารถเข้าใจในการปฏิบัติงานดี สามารถให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ แต่บุคลากรยังไม่เพียงพอต่อการบริการประชาชน

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนไปปฏิบัติอย่างไร

A: มีนิติกร เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล พนักงานขับรถยนต์ ซึ่งมีส่วนช่วยในการสนับสนุนให้คำปรึกษาทางกฎหมายได้เป็นอย่างดี ทำให้การทำงานทางกฎหมายสำเร็จคล่อง

Q: สคช. กบินทร์บุรีมีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้ หรือไม่

1. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพียงพอในบางปีงบประมาณ จัดส่งมาให้ทีละ 6 เดือน บางครั้งไม่ทันต่อความต้องการใช้จ่ายโครงการ

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มี เพราะ สคช. กบินทร์บุรี แยกส่วนราชการออกมาจากสำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรี และเป็นสาขาของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี ต้องส่งเอกสารไปขออนุมัติที่ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี และส่งหน่วยเบิกจ่ายของสำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรี เป็นผู้เบิกเงินงบประมาณให้

Q: 3. ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่เป็นอุปสรรค

Q: 4. ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันตามความต้องการ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอแล้วในปีงบประมาณ 2558

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และความล้มเหลวดังกล่าว

A: การให้ความรู้ทางกฎหมายได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างดี ซึ่งภาพรวมในอนาคต สคช. กบินทร์บุรี เป็นหน่วยงานที่สามารถให้ความรู้ทางกฎหมายและเป็นที่พักพิงให้แก่ประชาชน อย่างแท้จริง

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงาน และ โครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ชัดเจน ส่งผลให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครอง สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มีปัญหา เจ้าหน้าที่ให้การบริการดีมาก

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดี หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสามารถประสานงานระหว่างองค์กรได้เป็นอย่างดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตามโครงการเผยแพร่ ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: ให้การสนับสนุนอย่างดี ร่วมมือเป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่คนที่ 13

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าใจงานตามโครงการเผยแพร่ความรู้ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. เพื่อรองรับการปฏิบัติงานเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอ

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีการจ้างเหมาบริการจากบุคคลภายนอก อาทิ นิติกรจ้างเหมา ทนายอาสา เป็นต้น หรือไม่ หากมีบุคลากรเหล่านี้สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนไปปฏิบัติอย่างไร

A: มีนิติกร เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล และพนักงานขับรถยนต์ ซึ่งเป็นส่วนช่วยในการสนับสนุนให้คำปรึกษาทางกฎหมายได้เป็นอย่างดี

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาด้านงบประมาณดังต่อไปนี้ หรือไม่

1. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร

A: มีเพียงพอเป็นบางปีงบประมาณ ส่งมาให้ทีละ 6 เดือน บางครั้งไม่ทันต่อการใช้จ่าย

Q: 2. มีปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: มี เพราะ สคช. กบินทร์บุรี แยกหน่วยงานออกจากสำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรี และเป็นสาขาของ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี ต้องส่งเอกสารไปขออนุมัติที่ สคช. จังหวัดปราจีนบุรี และส่งหน่วยเบิกจ่ายของสำนักงานอัยการจังหวัดปราจีนบุรีเป็นผู้เบิกจ่าย

Q: ระเบียบข้อบังคับการงบประมาณเป็นอุปสรรคในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่เป็นอุปสรรค

Q: ระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ทันท่วงทีต่อความต้องการใช้จ่ายของโครงการหรือไม่ อย่างไร

A: ทันท่วงที

Q: สคช. กบินทร์บุรี มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ และทันสมัยต่อการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: เพียงพอแล้งในปีงบประมาณ 2558

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวแค่ไหน เพียงใด และมีปัจจัยอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวดังกล่าว

A: สำเร็จด้วยดี ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ได้แก่ ความรู้ความสามารถของบุคลากร สคช. ช่วยให้งานประสบความสำเร็จ

Q: การกำหนด กิจกรรม แผนงาน และโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบายคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน มีความชัดเจนหรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนเพราะเหตุใด และมีผลกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

A: ชัดเจน สามารถนำมาปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพ

Q: ในการกำหนดภารกิจหรือมาตรการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน มีปัญหาในการนำมาปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีปัญหาในการให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนนโยบายคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือไม่ ถ้ามี มีอย่างไรบ้าง

A: ไม่มีปัญหา

Q: เจ้าหน้าที่ สคช. กบินทร์บุรี มีความสามารถในการติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดีหรือไม่ อย่างไร

A: สามารถติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรได้ดี

Q: องค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนหรือร่วมมือในการปฏิบัติงานตาม โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. กบินทร์บุรี หรือไม่ อย่างไร

A: ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

เจ้าหน้าที่หน่วยงานภายนอกคนที่ 1

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบอยู่หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสำคัญมาก เพราะปัจจุบันประชาชนมีปัญหาข้อพิพาทกันมากเกี่ยวกับกฎหมาย โครงการ สคช. จึงมีประโยชน์กับประชาชนมาก

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. ที่ลงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของท่านประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้าสำเร็จ ด้วยเหตุใด ถ้าไม่สำเร็จด้วยเหตุใด

A: สำเร็จด้วยดี เพราะประชาชนให้ความสนใจ สอบถามเกี่ยวกับปัญหากฎหมายมากขึ้น

Q: บุคลากรของ สคช. มีความตั้งใจ จริงใจ ในการปฏิบัติตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนแค่ไหน เพียงไร และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานของท่านได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร

A: มีความสามารถในการติดต่อประสานงานอย่างดี

Q: ในภาพรวมแล้วโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีปัญหาอะไรบ้าง และควรแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร

A: ไม่มีปัญหาและอุปสรรค

เจ้าหน้าที่หน่วยงานภายนอกคนที่ 2

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบอยู่หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสำคัญมาก เพราะประชาชนมีปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้ในชีวิตประจำวันและข้อพิพาทมากขึ้น โครงการ สคช. จึงเป็นประโยชน์กับประชาชนมาก

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. ที่ลงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของท่านประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้าสำเร็จ ด้วยเหตุใด ถ้าไม่สำเร็จด้วยเหตุใด

A: สำเร็จด้วยดี เพราะประชาชนมีความสนใจและสอบถามปัญหาต่าง ๆ มากมาย

Q: บุคลากรของ สคช. มีความตั้งใจ จริงใจ ในการปฏิบัติตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนแค่ไหน เพียงไร และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานของท่านได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร

A: มีความรู้ความสามารถ มีความตั้งใจและติดต่อประสานงานอย่างดี

Q: ในภาพรวมแล้วโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีปัญหาอะไรบ้าง และควรแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร

A: ไม่มีปัญหาและอุปสรรค

เจ้าหน้าที่หน่วยงานภายนอกคนที่ 3

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบอยู่หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสำคัญมาก เพราะปัจจุบันประชาชนมีข้อพิพาทเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับกฎหมาย ดังนั้นโครงการ สคช. จึงมีประโยชน์กับประชาชน

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. ที่ลงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของท่านประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้าสำเร็จ ด้วยเหตุใด ถ้าไม่สำเร็จด้วยเหตุใด

A: สำเร็จ เพราะประชาชนสามารถนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับกฎหมายไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

Q: บุคลากรของ สคช. มีความตั้งใจ จริงใจ ในการปฏิบัติตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนแค่ไหน เพียงไร และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานของท่านได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร

A: บุคลากร สคช. มีความตั้งใจในการเผยแพร่ความรู้มาก โดยมีประชาชนขอคำปรึกษาเกี่ยวกับข้อกฎหมาย ได้รับคำตอบ วิธีการแก้ไขปัญหาได้อย่างชัดเจน และหากข้อมูลใดเป็นเรื่องใหม่ บุคลากร สคช. ก็จะค้นคว้าและหาคำตอบให้ และบุคลากร สคช. มีส่วนร่วมในการทำงาน

กับองค์กรเรา โดยจัดวิทยากรผู้มีความรู้ด้านกฎหมายให้ความรู้แก่ประชาชนด้วย

Q: ในภาพรวมแล้วโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีปัญหาอะไรบ้าง และควรแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร

A: ไม่มีปัญหาและอุปสรรค

เจ้าหน้าที่หน่วยงานภายนอกคนที่ 4

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบอยู่หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสำคัญ เพราะช่วยให้ประชาชนได้รู้และเข้าใจกฎหมายที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ในทางที่ถูกต้องเพิ่มมากขึ้น

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. ที่ลงในพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบของท่านประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้าสำเร็จ ด้วยเหตุใด ถ้าไม่สำเร็จด้วยเหตุใด

A: สำเร็จ เพราะประชาชนสนใจสอบถามกฎหมายที่ตนต้องใช้และเกี่ยวข้องมากขึ้น

Q: บุคลากรของ สคช. มีความตั้งใจ จริงใจ ในการปฏิบัติตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนแค่ไหน เพียงไร และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานของท่านได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร

A: มีความตั้งใจและจริงใจในการเผยแพร่มาก

Q: ในภาพรวมแล้วโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีปัญหาอะไรบ้าง และควรแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร

A: มีปัญหา เช่น ปัญหาขาดแคลนบุคลากร ควรเพิ่มบุคลากรในการทำงาน ปัญหาการลงพื้นที่เข้าถึงประชาชน ควรเจาะลึกการลงพื้นที่ให้ใกล้ชิดประชาชนให้มากกว่านี้ และการนำเสนอควรมีสิ่งจูงใจให้คนเข้ารับฟังเพิ่มมากขึ้น

เจ้าหน้าที่หน่วยงานภายนอกคนที่ 5

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบอยู่หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสำคัญ เพราะทำให้ประชาชนได้มีโอกาสทราบแนวทางขั้นตอนในการปฏิบัติ

หากมีการถูกฟ้องคดี หรือต้องดำเนินการตามกฎหมายใด ๆ และทำให้ประชาชนได้รู้กฎหมายทั่วไป ในการที่จะกระทำการต่าง ๆ ไม่ให้ผิดกฎหมาย

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. ที่ลงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของท่านประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้าสำเร็จ ด้วยเหตุใด ถ้าไม่สำเร็จด้วยเหตุใด

A: ไม่สำเร็จ เพราะประชาชนไม่ได้ให้ความสำคัญหรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ของการที่ สคช. ทำอยู่ที่ อบต. จึงไม่มีประชาชนมาสอบถามหรือติดต่อขอรับการช่วยเหลือแต่อย่างใด

Q: บุคลากรของ สคช. มีความตั้งใจ จริงใจ ในการปฏิบัติตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนแค่ไหน เพียงไร และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานของท่านได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร

A: มีความตั้งใจที่จะประสานและปฏิบัติงานตามโครงการดังกล่าวมาก และสามารถทำงานร่วมกันได้แต่น้อย เนื่องจากไม่มีเวลาได้ติดตามหรือสอบถามถึงปัญหาและอุปสรรค เนื้อหาแนวทางดำเนินการแก้ไขให้เป็นรูปธรรม

Q: ในภาพรวมแล้วโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีปัญหาอะไรบ้าง และควรแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร

A: มีปัญหา เช่น ปัญหาการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบถึงหน่วยงาน สคช. ที่จะให้ความช่วยเหลือ ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ เช่น ทำแผ่นพับ เป็นต้น ปัญหาบุคลากรของหน่วยงาน อบต. ไม่เพียงพอในการให้ความรู้ความเข้าใจ ควรมีการเพิ่มบุคลากรมากขึ้น ปัญหาสถานที่ปฏิบัติงานหรือศูนย์ข้อมูลยังไม่มีเป็นรูปธรรมมีเพียงหน่วยงานของ อบต. ที่เป็นสถานที่ทำงานชั่วคราว ขณะนี้อยู่ระหว่างพิจารณาสร้างสำนักงานใหม่ ซึ่งจะมีความพร้อมของสถานที่ทำงานร่วมกับ สคช. มากขึ้น

เจ้าหน้าที่หน่วยงานภายนอกคนที่ 6

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบอยู่หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสำคัญครับเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้และมีความรู้ในเรื่องกฎหมายเบื้องต้น เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนถูกเอารัดเอาเปรียบ

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. ที่ลงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของท่านประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้าสำเร็จ ด้วยเหตุใด ถ้าไม่สำเร็จด้วยเหตุใด

A: สำเร็จ เพราะประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

Q: บุคลากรของ สคช. มีความตั้งใจ จริงใจ ในการปฏิบัติตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนแค่ไหน เพียงไร และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานของท่านได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร

A: บุคลากรของ สคช. มีความตั้งใจ มีความรู้ ความสามารถเป็นอย่างดีสามารถทำงานร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานอื่นเป็นอย่างดี

Q: ในภาพรวมแล้วโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีปัญหาอะไรบ้าง และควรแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร

A: มีปัญหาครับ เนื้อหาสาระของความรู้ทางกฎหมายที่นำมาบรรยาย ควรมีเนื้อหาที่เข้าใจง่าย

เจ้าหน้าที่หน่วยงานภายนอกคนที่ 7

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่ที่ท่านรับผิดชอบอยู่หรือไม่ อย่างไร

A: มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะประชาชนส่วนใหญ่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากคนที่มิอิทธิพล คนที่มีความรู้มากกว่า โดยอาศัยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของประชาชนในพื้นที่เพื่อประโยชน์ส่วนตน

Q: โครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. ที่ลงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของท่านประสบความสำเร็จหรือไม่ ถ้าสำเร็จ ด้วยเหตุใด ถ้าไม่สำเร็จด้วยเหตุใด

A: สำเร็จส่วนหนึ่ง เพราะประชาชนในพื้นที่ให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน ไม่สำเร็จส่วนหนึ่ง เนื่องจากสาระสำคัญ ภาษาที่ใช้ในทางกฎหมายเป็นศัพท์ที่ประชาชนเข้าใจยาก เนื่องจากขาดพื้นฐานทางกฎหมายมาก่อน

Q: บุคลากรของ สคช. มีความตั้งใจ จริงใจ ในการปฏิบัติตามโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนแค่ไหน เพียงไร และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานของท่านได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร

A: มีความตั้งใจ แต่ขาดการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานของเรา

Q: ในภาพรวมแล้วโครงการเผยแพร่ความรู้และช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนของ สคช. มีปัญหาอะไรบ้าง และควรแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร

A: มีปัญหา คือ ปัญหาประชาชนขาดความรู้ด้านกฎหมาย ควรส่งเสริมแนะนำความรู้ด้านกฎหมายเพิ่มมากขึ้น ปัญหาภาษาทางกฎหมายเข้าใจยาก ควรใช้ภาษาที่ประชาชนเข้าใจได้ง่าย ๆ ปัญหากฎหมายมีความซับซ้อนมาก ควรใช้เวลาในการชี้แจงเพิ่มมากขึ้น